تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം

വാല്യം—രണ്ട്

മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

പ്രസാധകർ:
കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ

5. സൂറത്തുൽ മാഇദഃ

മദീനായിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 123 * വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 16

ഒരു ഭക്ഷണത്തളികയെക്കുറിച്ചു 115—ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ സൂറത്തിനു ഭക്ഷണത്തളിക എന്നർത്ഥമായ 'മാഇദഃ' (المائدة) എന്നു പേർ വന്നത്. കൂടാതെ العقود (കരാറുബന്ധങ്ങൾ) എന്നും ഇതിന്നു പേരു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലതരം കരാറു ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഇതിന്റെ തുടക്കംതന്നെ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ നിറവേററണമെന്നു കൽപിച്ചുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധി കഴിഞ്ഞ് അധികം താമസിയാതെയാണ് ഈ സൂറത്തിന്റെ അവതരണമുണ്ടായത് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

വിവിധ തുറകളിലുള്ള ഒട്ടധികം മതനിയമങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മററു സൂറത്തുകളിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങളും ഇതിൽ കാണാം. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം يا ايها الناس (ഹേ, മനുഷ്യരേ,) എന്ന സംബോധനയോടു കൂടിയായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ തുടക്കം يا ايها الذين امنوا (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ) എന്നു വിളിച്ചു കൊണ്ടാകുന്നു ഈ വിളി പല പ്രാവശ്യം ഇതിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടും കാണാം. ഇസ്‌ലാമിനു പ്രചാരം വർദ്ധിക്കുകയും, പല പ്രദേശങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിക പ്രദേശങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ് ഇതിന്റെ അവതരണം എന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. والله اعلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

١- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

1. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ (പാലിച്ചു) നിറവേററുവിൻ.

---

1. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ اوفوا നിങ്ങൾ നിറവേററുവിൻ, നിർവ്വഹിക്കുവിൻ بالعقود കരാറുബന്ധങ്ങളെ, ഇടപാടുബന്ധങ്ങളെ

---

* വചനങ്ങൾ 120 എന്നും എണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ എല്ലാ കരാറു ബന്ധങ്ങളും യഥാവിധി പാലിക്കണമെന്നു സത്യവിശ്വാസികളോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനോടു ബാധ്യതയുള്ള കാര്യങ്ങളും, വിവാഹസംബന്ധമോ മുതലിടപാടു സംബന്ധമോ ആയ നിശ്ചയങ്ങൾ സന്ധി, സഖ്യം മുതലായവ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ തമ്മതമ്മിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ തരം ഇടപാടുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരേ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ കൽപനയിൽ, വിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ മററുള്ളവരേക്കാൾ അതിനു കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി കാണാവുന്നതാണ്.

٢- أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُمٌ

2. നിങ്ങൾക്കു (വഴിയെ) ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ച് (മററുള്ള) കന്നുകാലി ജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായും കൊണ്ടു വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ. [അതനുവദനീയമാക്കിക്കൊണ്ടു പാടില്ല.]

إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ○

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിധിക്കുന്നതാണ്.

---

2. احلت ഹലാൽ (അനുവദനീയം)ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു لكم നിങ്ങൾക്കു بهيمة കാലിജന്തുക്കൾ, മിണ്ടാജീവികൾ الانعام ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിലെ, നാൽക്കാലികളാകുന്ന الا مايتلى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ عليكم നിങ്ങൾക്ക, നിങ്ങളുടെ മേൽ غير محلى അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ الصيد വേട്ടയാടലിനെ وانتم നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ حرم ഇഹ്റാം ചെയ്തവരാകുന്നു (താനും) ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يحكم അവൻ വിധിക്കും ما يريد അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു

ഒട്ടകം, ആട്, മാട് എന്നീ കാലി ജന്തുക്കളിൽ നിന്നു താഴെ നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു വിവരിച്ചു തരുന്നവ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കൽ അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോ വേണ്ടി 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള അവസരത്തിൽ വേട്ടയാടുകയോ, പിടിച്ചു തിന്നുകയോ ചെയ്യുന്നതു അനുവദനീയമാണെന്നു കരുതരുത്. അതു പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കാത്തവരെക്കുറിച്ചാണു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

بهيمة (ബഹീമത്തു) എന്ന വാക്കു മിണ്ടാജീവികളായ എല്ലാററിനും പറയപ്പെടാമെങ്കിലും കാട്ടുജീവികളും പറവകളുമല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ, നാൽക്കാലി മൃഗങ്ങൾ എന്നീ ഉദ്ദേശത്തിലാണതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. انعام (അൻആം) എന്ന വാക്കു ആട്, മാട്, ഒട്ടകം എന്നീ മൃഗങ്ങളിലാണു പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും മലയാളക്കാർ കാലികൾ എന്നും 'നാൽക്കാലികൾ' എന്നും പറഞ്ഞു വരാറുള്ളതിന്റെ സ്ഥാനത്തു അറബികൾ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒട്ടകമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആടുമാടുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ നാം ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. അറബികളുടെ പ്രധാന കാലിസമ്പത്തു ഒട്ടകമായതുകൊണ്ട് അവിടെ ഒട്ടകത്തിനു പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. مايتلى عليكم (നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അടുത്ത 4–ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ മുഴുവനും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) ഹജ്ജിനോ, ഉംറക്കോ, രണ്ടിനും കൂടിയോ ഔപചാരികമായി പ്രവേശിച്ചവർ–അഥവാ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ–എന്നത്രെ حرم (ഹുറുമുൻ) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. ഈ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ, വിവാഹസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ, വേട്ടയാടൽ, വേട്ടയാടിയതു ഭക്ഷിക്കൽ, പുരുഷൻമാർ തലമറക്കൽ മുതലായ പല

---

* كما في الرازي وغيره

കാര്യങ്ങളും നിഷിദ്ധമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഇതിനു احرام (ഇഹ്റാം –ഹറാമാക്കിത്തീർക്കൽ) എന്നു പറയുന്നതു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പററി താഴെ 98–ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വേട്ടയാടുന്ന പക്ഷം അവൻ അതിനെ അനുവദനീയമാക്കുന്ന ഒരു പ്രതീതി ഉളവാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു غير محلى الصيد (വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കിയവരല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

ان الله يحكم ما يريد (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിധിക്കും.) എന്ന വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്തും ശ്രദ്ധേയവുമാകുന്നു. യുക്തി താൽപര്യങ്ങളെയോ മററോ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളിലും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളിലും വിമർശനം നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമ്മ വെക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യം എന്തുകൊണ്ടു വിരോധിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചു, എന്തു കൊണ്ടു ഇന്നിന്ന പ്രകാരം നിയമിച്ചില്ല എന്നൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്‌വാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണതു കുറിക്കുന്നതു. അഖിലാണ്ഡ വസ്തുക്കളും അവൻേറതാണ്. അവയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരവും അവനു തന്നെ. ചെറുതും വലുതുമെന്നോ, ഭൂത–വർത്തമാന–ഭാവിയെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്നവനാണവൻ. മനുഷ്യൻ എത്ര തന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അവൻ സർവ്വജ്ഞനോ, ഭാവിയെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനോ ആകുന്നതല്ല. മനുഷ്യരുടെ പൊതുനൻമ ഏതിലാണെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്‌വാൻ മനുഷ്യനു എന്താണു അർഹതയുള്ളതു?! അല്ലാഹു എന്തു കൽപിച്ചുവോ, എന്തു വിരോധിച്ചുവോ അതിലായിരിക്കും–അതിൽ മാത്രമായിരിക്കും–നീതിയും യുക്തിയും. മനുഷ്യൻെറ നൻമയും അതിൽ തന്നെയായിരിക്കും–നിശ്ചയം അതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കഴിവതും ആരാഞ്ഞറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്

٣- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُحِلُّوا۟
شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ
وَلَا ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ
وَلَا ٱلْهَدْىَ وَلَا ٱلْقَلَٰٓئِدَ
وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَٰنًا ۚ
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَٱصْطَادُوا۟ ۚ

3. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിൻെറ [മത] ചിഹ്നങ്ങളെ നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാ (ക്കി അനാദരി)ക്കരുത്; 'ഹറാമാ'യ [അലംഘനീയ] മാസത്തെയും അരുതു. (കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു) ബലിക്കായികൊണ്ടു പോകുന്ന മൃഗങ്ങളെയും അരുതു. (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും അരുതു; തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് 'ബൈത്തുൽ ഹറാമി'നെ [അലംഘനീയ മന്ദിരത്തെ] ഉന്നം വെച്ചു പോകുന്നവരെയും അരുത്. നിങ്ങൾ 'ഹലാ ലാ'യാൽ [ഇഹ്റാമിൽ നിന്ന ഒഴിവായാൽ] നിങ്ങൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുക.

---

3. ياايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لاتحلوا നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കരുതു (അനാദരിക്കരുതു) شعائر الله അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ, അടയാളങ്ങളെ ولاالشهر മാസത്തെയും അരുത് الحرام ഹറാമായ, അലംഘനീയ ولاالهدى ബലി(ക്കു കൊണ്ടു പോകുന്ന) മൃഗത്തെയും അരുതു ولاالقلائد കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിടുന്നവയെ (കണ്ഠാഭരണങ്ങളെ)യും അരുതു ولاآمين കരുതി(ഉന്നംവെച്ചു)പ്പോകുന്നവരെയും അരുതു البيت الحرام ഹറാമായ വീട്ടിനെ, അലംഘനീയ മന്ദിരത്തെ يبتغون (അവർ) തേടിക്കൊണ്ടു فضلا അനുഗ്രഹം, ദയവു من ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു ورضوانا പ്രീതിയും, പൊരുത്തപ്പാടും واذاحللتم നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ, ഇഹ്റാം അഴിച്ചാൽ فاصطادوا അപ്പോൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുവിൻ

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ
أَنْ صَدُّوكُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَنْ تَعْتَدُوا
وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ○

ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം-അവർ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ [അലംഘനീയമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നു നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ചുവെന്നതിനാൽ- അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. പുണ്യത്തിലും, ഭയഭക്തിയിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; കുററത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും അരുതു; അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണ്.

ولا يجرمنكم നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യരുതു شنآن ഈർഷ്യത, അമർഷം قوم ഒരു ജനതയുടെ (ജനതയോടുള്ള) ان صدوكم അവർ നിങ്ങളെ തടഞ്ഞതിനാൽ عن المسجد പള്ളിയിൽ നിന്നു الحرام ഹറാമായ, അലംഘനീയ ان تعتدوا നിങ്ങൾ അതിക്രമം ചെയ്‌വാൻ, ക്രമം തെററുന്നതിന്നു وتعاونوا നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കയും ചെയ്യുവിൻ على البر പുണ്യത്തിൽ, നല്ല കാര്യത്തിന്നു والتقوى ഭയഭക്തിയിലും, സൂക്ഷ്മതക്കും ولا تعاونوا നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും അരുത് على الاثم കുററത്തിൽ, പാപത്തിന്നു والعدوان അതിക്രമത്തിലും, ക്രമം തെററുന്നതിനും واتقوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الله അല്ലാഹുവിനെ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു شديد കഠിനമായവനാണു العقاب ശിക്ഷാനടപടി

ح ر م (ഹാഉ്, റാഉ്, മീം) എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ധാതുവിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു മുടക്കിന്റെ–അഥവാ തടസ്സത്തിന്റെ–അർത്ഥം അടങ്ങിയിരിക്കും. മുടക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ ദോഷത്തിൽ നിന്നും, കൊള്ളരുതായ്മയിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പവിത്രതയിൽനിന്നും ആദരണീയതയിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാം ആ മുടക്കം. അതുകൊണ്ടാണു കളവു, വ്യഭിചാരം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളെയും, കളവു മുതൽ, പന്നിമാംസം പോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെയും സംബന്ധിച്ചു حرام (ഹറാം) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിനു 'നിഷിദ്ധം, നിരോധം' എന്നിങ്ങിനെയും, ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെയോ വസ്തുക്കളെയോ സംബന്ധിച്ചു അതേ വാക്കു പറയുമ്പോൾ 'അലംഘനീയം, പവിത്രം' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതു. حرمة (ഹുർമത്ത്) എന്ന വാക്കിനും ഇതുപോലെ സമയോചിതം 'നിഷിദ്ധത' എന്നും 'അലംഘനീയത' എന്നും അർത്ഥം വരും. حرم (ഹർ–റമ) എന്ന ക്രിയക്കു 'നിഷിദ്ധമാക്കി' എന്നും, 'അലംഘനീയമാക്കി' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥം മാറി വരും.

ഈ ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള പദങ്ങളാണ് ح ل ل (ഹാഉ്, ലാം, ലാം) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള حلال, حل, حلل (ഹലാൽ, ഹില്ല്, ഹല്ലല) മുതലായവ. ആ നിലക്ക് ഇവക്കു 'അനുവദനീയം, അനാദരവു, അനുവദനീയമാക്കി, അനാദരിച്ചു' എന്നിങ്ങിനെയും സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ ധാതുപരമായ അർത്ഥമാകട്ടെ 'കെട്ടഴിക്കുക, ഇറങ്ങി വരുക' എന്നൊക്കെയാകുന്നു. (കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറബി നിഘണ്ടുക്കളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സാധാരണ വരാറുള്ളതാകകൊണ്ടു സന്ദർഭങ്ങൾ നോക്കി അവയുടെ ആശയം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമായ ഒരു സൂചന നൽകലാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു.)

സത്യവിശ്വാസികൾ അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത–അഥവാ അവർ പവിത്രമായി കരുതി ആദരിച്ചു പോരേണ്ടുന്ന–അഞ്ചു കാര്യങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. (1) شعائر الله (അല്ലാഹു

വിൻെറ ചിഹ്നങ്ങൾ) ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രത്യേക അടയാളമായി കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണിതു. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൻെറയോ, സംഘടനയുടെയോ, സംസ്കാരത്തിൻെറയോ പ്രത്യേക അടയാളമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം അതിൻെറ شعائر (ചിഹ്നങ്ങൾ) ആകുന്നു. ഹജ്ജു–ഉംറ കർമ്മങ്ങളോടും, മക്കാ ഹറമിനോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചിഹ്നങ്ങളാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. അതാതിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും ആദരവും ലംഘിക്കാതെ അതിൻെറ പവിത്രത സൂക്ഷിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു; ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب – الحج (ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അതു ഹൃദയങ്ങളുടെ ഭയഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. (സൂ: ഹജ്ജ് 32) ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൻെറയോ ഭരണകൂടത്തിൻെറയോ മററൊ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു കുററമായിട്ടാണ് അതിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിക്കൽ കണക്കാക്കപ്പെടുക. ഇസ്‌ലാമിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. ചിഹ്നത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിൻെറ പിന്നിലുള്ളതു ധിക്കാരവും പരിഹാസവുമായിരിക്കും. ഇതാണതിനു കാരണം. നിയമം ലംഘിക്കുന്നതിനു കാരണം പലതും ആയിരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെപ്പററി മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം അവയിൽ ചിലതിനെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം തുടർന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്:—

(2) الشهر الحرام (ഹറാമായ—അഥവാ അലംഘനീയമായ—മാസം): ദുൽഖഅ്ദഃ, ദുൽഹിജ്ജഃ, മുഹർറം എന്നീ തുടർന്നുള്ള മൂന്നു മാസങ്ങളും റജബു മാസവുമാണ് ഹറാമായ മാസങ്ങൾ എന്നു ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ പ്രസിദ്ധ പ്രസംഗത്തിൽ നബി (സ) പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു; മു) ഈ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു യുദ്ധം നടത്തുന്നത് അതിനെ അനാദരിക്കലായിരിക്കും. പക്ഷേ, അക്കാലത്തു തന്നെ ശത്രുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് ആക്രമണം നടത്തിയാൽ അവരോടു പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ല താനും. ഇതിനെപ്പററി സൂ: അൽബഖറ 194ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (3, 4) الهدى والقلائد (ബലി കർമ്മത്തിനായി കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗങ്ങളും, അവയുടെ പ്രത്യേക അടയാളമായിക്കൊണ്ട് അവയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയ വസ്തുക്കളും): കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു ബലിമൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവയുടെ കഴുത്തിൽ ചെരുപ്പോ, മരത്തൊലിയോ ഒരടയാളമായി കെട്ടിത്തൂക്കുന്ന പതിവു മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഹജ്ജിനും ഉംറക്കും പോകുന്ന ആളുകളും അതുപോലെ ചില അടയാളങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അന്യരുടെ കയ്യേററത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽനിന്നും സുരക്ഷിതത്വം ലഭിക്കലായിരിക്കും ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അടയാളങ്ങൾക്കും ബലിമൃഗങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതോ, അവയെ നിസ്സാരപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ പ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നും, അവയൊക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്നും സാരം. നബി (സ) തിരുമേനി ഹജ്ജിനു പോയപ്പോൾ 60ൽപരം ഒട്ടകങ്ങളെ ബലി മൃഗങ്ങളായി കൂടെ കൊണ്ടുപോവുകയും ദുൽഹുലൈഫഃ എന്ന വാദിൽ അഖീഖിൽവെച്ച് അവിടുന്നു ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ബലി മൃഗങ്ങൾക്ക അടയാളം കെട്ടുകയും ചെയ്തത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

(5) آمين البيت الحرام الخ (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് അലംഘനീയ മന്ദിരമായ കഅ്ബയെ ഉന്നംവെച്ചു ചെല്ലുന്നവർ): ഇവരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ, തടയുകയോ, അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നു താൽപര്യം. കഅ്ബയും അതിൻെറ പരിസര പ്രദേശമായ ഹറമും ഇബ്രാഹീം (അ) നബി മുതൽക്കേ ഒരു അഭയ കേന്ദ്രവും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ സങ്കേതവുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു. (2: 125; 3:97 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഓർക്കുക.) അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാനങ്ങളെ ഉന്നംവെച്ചു പോകുന്നവരോടു മര്യാദകേടായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോവേണ്ടി പോകുന്നവരെ മാത്രമല്ല, വല്ല ഉപജീവന മാർഗ്ഗവും തേടി അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവരെയും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിപ്പോകുക (يبتغون فضلا من الله ورضوانا) എന്ന വാക്കിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുമെന്നു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽബഖറ: 198–ാം വചനവും ഇതിനു പിൻബലം നൽകുന്നതായി കാണാം.

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളും ഏറെക്കുറെ മുശ്‌രിക്കുകളും അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവർ അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ നല്ല കാര്യങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളും കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായങ്ങളെന്നുവെച്ച് അവയെ അവഗണിച്ചുകൂടാ. കഅ്ബാ മന്ദിരത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവർ ആരായാലും—അക്കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ മുശ്‌രിക്കുകളായിരുന്നാലും—അവരെ വിലക്കിക്കൂടാ എന്നൊക്കെ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധിക്കുശേഷം മുസ്‌ലിംകളും മുശ്‌രിക്കുകളും തമ്മിൽ സമാധാനം നിലവിലുള്ള കാലത്താണ് ഇതെല്ലാം അവതരിച്ചതെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നബി (സ) യും സഹാബികളും ഉംറക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ ഹുദൈബിയ്യയിൽവെച്ചു മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരെ തടഞ്ഞു വെ

ച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ആ സന്ധി ഉണ്ടായതു. അതുകൊണ്ട് അവർ ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു ചെയ്യരുതെന്ന കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി ത്തന്നെ പറയുന്നമുണ്ടു. എന്നാൽ, പിന്നീട് സ്ഥിതിഗതികൾ മാറിയശേഷം, മുശ്‌രിക്കുകൾ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കരുതെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളിൽ പെരുമാറിക്കൂടാ എന്നും കൽപനയുണ്ടായി. ഇതു ഹിജ്ര 9–ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പററി സൂ: ബറാഅത്തിൽ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണു. ان شانئ

ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ വേട്ടയാടുവാൻ പാടില്ലെന്ന കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഹലാലായിക്കഴിഞ്ഞാൽ–ഹജ്ജും ഉംറയും കഴിഞ്ഞു ഇഹ്റാമിൽനിന്ന ഒഴിവായാൽ–പിന്നെ ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുകയും, പിടിച്ചു തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇതാണു وإذا حللتم فاصطادوا (നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുക) എന്ന വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും, മനുഷ്യർ സദാ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചിരിക്കേണ്ടതുമായ ചില ഉപദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്നു:–

(1) ولا يجرمنكم شنآن قوم അതായതു, നിങ്ങളെ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ ഒരു ജനത (ഖുറൈശി മുശ്‌രിക്കുകൾ) നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ച കാരണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു അവരോടു അമർഷവും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാകും. അതൊന്നും അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രേരണയാകുവാൻ പാടില്ല. അവർ ക്രമക്കേടു കാണിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവത്തിച്ചുകൂടാ എന്ന താൽപര്യം. ഹുദൈബിയ്യയിൽ വെച്ചു മുശ്‌രിക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികളെ തടഞ്ഞുവെച്ച സംഭവമാണ് ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ അമർഷത്തിനു കാരണമായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞത്. എന്നുവെച്ച് മററേതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഒരു ജനതയോടു അമർഷമോ വിദ്വേഷമോ നേരിട്ടാൽ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നതിന വിരോധമില്ലെന്ന കരുതിക്കൂടാ. അടുത്ത 9–ാം വചനത്തിൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (2) وتعاونوا على البر والتقوى അതായതു, പുണ്യകരങ്ങളായ സൽക്കാര്യങ്ങളിലും, ദുഷ്കാര്യങ്ങൾ വർജ്ജിച്ച് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയഭക്തി പാലിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും സത്യവിശ്വാസികൾ അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണു. അതും പോരാ; (3) ولا تعاونوا على الإثم والعدوان അതായതു, കുററകരവും അതിക്രമപരവുമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും പരസ്പരം സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണം. സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ സഹായ സഹകരണം നൽകുന്നത് ദുഷ്കാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം സഹായിക്കുന്നതിനെയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നത് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും നീതീകരിക്കുകയില്ലെന്ന ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്‌വാൻ കൽപിച്ചു മതിയാക്കാതെ, ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണമെന്നു കൂടി കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു അതാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു.

ഹാ! എത്ര വിലപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങൾ !! അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മൂന്ന ഉപദേശങ്ങൾ മനുഷ്യസമുദായം സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അക്രമവും അസമാധാനവും അതിരുകവിഞ്ഞ ഈ ഭൂലോകം നിശ്ചയമായും ശാന്തസുന്ദരമായ മറെറാരു ലോകമായി മാറുമായിരുന്നു! ഒരാൾ ശത്രുവായിരുന്നാലും നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കുക, ഒരാൾ മിത്രമായിരുന്നാലും ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കാതിരിക്കുക, അന്യരോടുള്ള വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും അവരോടു ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാരണമാകാതിരിക്കുക, ഇവയെല്ലാം കേവലം പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളുമാണ് എന്നുള്ളതിനു പുറമെ, ശത്രുവെ മിത്രമാക്കുവാനും, മിത്രത്തെ നേർവഴിക്കു തിരിക്കുവാനും കൂടി അവ സഹായിക്കുന്നു.

ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: 1. നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'അക്രമിയാകുമ്പോഴും അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനാകുമ്പോഴും നീ നിന്റെ സഹോദരനെ സഹായിക്കുക.' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കവനെ സഹായിക്കാം. എന്നാൽ, അക്രമിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനവനെ എങ്ങനെ സഹായിക്കും?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അവനെ നീ അക്രമത്തിൽനിന്നു തടയുകയും മുടക്കുകയും ചെയ്യണം. അതാണവന്നുള്ള സഹായം.' (അ:ബു.) (2) നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസി, ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാകുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത സത്യവിശ്വാസിയെക്കാൾ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നവനാകുന്നു.' (അ: തി) 3. 'ഒരു അക്രമിയെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി–അവൻ 'അക്രമിയാണെന്നു അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു അവന്റെകൂടെ വല്ലവനും നടക്കുന്നപക്ഷം അവൻ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നും പുറത്തുപോയി.' (ത്വബ്റാനീ) മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ കഠിനമായ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (واتقوا الله ان الله شديد العقاب)

٤- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ
وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ

4. നിങ്ങളുടെ മേൽ ശവവും രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട] തും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കുടുങ്ങിച്ചത്തതും, തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും, വീണു ചത്തതും, കുത്തേററു ചത്തതും, ദുഷ്ടജന്തു തിന്നതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു); നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ

ബലിപീഠത്തിങ്കൽ (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളുടെ അടുക്കൽ) വെച്ച് അറുക്കപ്പെട്ടതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)–

وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ
ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ

അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഓഹരി [ഭാഗ്യം] നോക്കലും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). അത്തു തോന്നിയവാസമാകുന്നു.

الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ

ഇന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വസിച്ചവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു. എനി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കരുതു; എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِإِثْمٍ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○

ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ. പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരുകയും ചെത്തിരിക്കുന്നു. മതമായി ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനി, വല്ലവനും കുററത്തിലേക്ക് ചായ്വ് കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലയിൽ പട്ടിണിയിൽ (പെട്ട്) നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നപക്ഷം.

അപ്പോൾ (അതിനു വിരോധമില്ല) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

4. حرمت ഹറാം (നിഷിദ്ധം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന عليكم നിങ്ങളുടെമേൽ الميتة ശവം, ചത്തതു والدم രക്തവും, ചോരയും ولحم മാംസവും الخنزير പന്നിയുടെ وما اهل ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതും لغيرالله അല്ലാഹു അല്ലാത്തവക്കുവേണ്ടി به അതുമൂലം والمنخنقة കുടിങ്ങിച്ചത്തതും والموقوذة തല്ലി (അടിച്ചു)കൊല്ലപ്പെട്ടതും والمتردية (ഉയരത്തുനിന്നു)വീണു ചത്തതും والنطيحة കുത്തേററു ചത്തതും وماأكل തിന്നതും السبع ദുഷ്ടമൃഗം, കാട്ടുജീവി الاما യാതൊന്നൊഴികെ ذكيتم നിങ്ങൾ അറുത്ത وماذبح അറുക്കപ്പെട്ടതും على النصب നാട്ടപ്പെട്ടതിൻമേൽ, ബലിപീഠത്തിങ്കൽ, പ്രതിഷ്ഠക്കൽവെച്ചു وان تستقسموا നിങ്ങൾ ഓഹരി (ഭാഗ്യം) നോക്കലും بالازلام അമ്പു കോലുകൾ കൊണ്ടു ذلكم അതു, അതൊക്കെ فسق തോന്നിയവാസമാകുന്നു اليوم ഇന്നു, ഇന്നേദിവസം يئس നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ من دينكم നിങ്ങളുടെ മതത്തെപ്പററി فلاتخشوهم എനി (അതിനാൽ) അവരെ നിങ്ങൾ പേടിക്കരുതു واخشون എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ اليوم ഇന്നു, ഈ ദിവസം اكملت لكم നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നു دينكم നിങ്ങളുടെ മതം واتممت ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു عليكم നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിൽ نعمتي എൻെറ അനുഗ്രഹം ورضيت ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لكم നിങ്ങൾക്കു الاسلام ഇസ്ലാമിനെ دينا മതമായിട്ടു فمن എന്നാൽ (എനി) ആരെങ്കിലും, ഏതൊരുവൻ اضطر അവൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടു في مخمصة പട്ടിണിയിൽ, വല്ല പട്ടിണിയിലും غير متجانف ചായ്വു കാണിക്കാത്തവനായിക്കൊണ്ടു لاثم കുററത്തിലേക്കു, വല്ല കുററത്തിലേക്കും فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رحيم കരുണാനിധിയാണ്.

2–ാം വചനത്തിൽ കാലിജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക വഴിയെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ (الا ما يتلى عليكم) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. ഈ വചനത്തിൻ വിവരിക്കപ്പെട്ടവയാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. ഇതിൽ ഭക്ഷിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ നാലിനെയും ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു (അറുക്കപ്പെട്ടതു) എന്നിവയെ-കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 173ൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു. ആവശ്യമായ വിവരണവും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം നൽകിയിട്ടുണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

അവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാണവ: (1) المنخنقة (കുടുങ്ങിച്ചത്തത്). സ്വയം കുടുങ്ങിയതായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി. വല്ല കുടുക്കിലും പെട്ട് ശ്വാസം മുട്ടിച്ചത്തതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) الموقوذة (തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടത്). വടി മുതലായ മൂർച്ചയില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾകൊണ്ടു അടിയേററു ചത്തത്. (3) المتردية (വീണുചത്തത്). ഉയരത്തുനിന്നു കീഴ്പ്പോട്ടു വീണോ കിണർ മുതലായ കുണ്ടുകളിൽ വീണോ ചത്തവ. (4) النطيحة (കുത്തേററു ചത്തത്). മറെറാരു മൃഗം കുത്തിയതുകൊണ്ടോ പരസ്പരം കുത്തിയോ ചത്തത്. (5) ما اكل السبع (ദുഷ്ടമൃഗം തിന്നത്). നരി, ചെന്നായ മുതലായ ഹിംസ്ര ജീവികളുടെ ആക്രമണം കൊണ്ടു ജീവൻ പോയത്. ഈ അഞ്ചും വാസ്തവത്തിൽ ശവത്തിൻെറ ചില ഇനങ്ങളാകുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ സ്വയം ചത്തതല്ലാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ജീവനാശം വന്നവ ശവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടമോ, എന്ന സംശയിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ആ സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്നത്രെ ഈ വിശദീകരണം കാട്ടിത്തരുന്നതു.

കുടുക്കിൽ അകപ്പെടുക മുതലായി മേൽപറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു അപകടത്തിൽ പെട്ടെങ്കിലും ചത്തുപോകുംമുമ്പായി പിടിച്ച് അറുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു നിഷിദ്ധമല്ല. അതാണു الا ما ذكيتم (നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, അറുക്കുമ്പോൾ ശരിക്കു ജീവനുണ്ടായിരിക്കണം. അറുത്തശേഷം കൈകാലുകൾ കുടയുക, പിടക്കുക മുതലായ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ അറവു മൂലമാണു ജീവൻ പോയതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതു ശവത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കും. അറുത്താൽ വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലിനും ബാധകമല്ല. കാരണം അറവുകൊണ്ടു ജീവൻപോയതു ശവമായിരിക്കയില്ല. രക്തത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അറവു സാധ്യവുമല്ല, പന്നിയാകട്ടെ, അറുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും നിഷിദ്ധം തന്നെ, പന്നിമാംസം (لحم الخنزير) എന്ന പേരെടുത്തു പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, അതു മ്ലേച്ഛമായതാണു (فانه رجس) എന്നു 6:145ൽ അല്ലാഹു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ നേർച്ചവഴിപാടാക്കപ്പെട്ടതും അങ്ങിനെതന്നെ. അതു ശിർക്കിൽ പെട്ടതാകകൊണ്ടുഅറവു നിമിത്തം അതു അനുവദനീയമാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. അറവുമൂലം ആ ശിർക്കിനെ ദൃഢപ്പെടുത്തലായിരിക്കും ഉണ്ടായിത്തീരുക.

സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും മററും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ഇനമാണു ഇവിടെ 10–ാമത്തേതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ما ذبح على النصب (ബലി പീഠത്തിങ്കൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു). ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തു കഅ്ബയുടെ ചുററുപാടിലായി കുറേ കല്ലുകൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെടുന്ന ബലി മൃഗങ്ങൾ ആ കല്ലുകളുടെ അടുക്കൽ വെച്ചാണ് അറുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു. ഇത്തരം 360 കല്ലുകൾ അന്നവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രെ. ഇന്നും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ബലി പീഠങ്ങൾ കാണാം. ചില മഹാത്മാക്കളുടെ ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ആടു, കോഴി മുതലായവയെ നേർച്ച നേരുകയും, അവിടെ കൊണ്ടുപോയി അറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവു അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച ചില മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും പതിവുണ്ടു. ഇതെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപെട്ടതും തനി നിഷിദ്ധവുമാകുന്നു.

ما اهل لغير الله به (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു) എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടവയും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു നേർച്ചയാക്കപ്പെട്ടവയുമാണെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ വെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതുകൊണ്ടു മതിയാക്കാതെ وما ذبح على النصب (ബലിപീഠത്തിങ്കൽ വെച്ചു അറുക്കപ്പെട്ടവയും) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. അതായതു: ബലിപീഠങ്ങളിലോ, ആ പേരു പറയപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും ബലിപീഠത്തിൻെറ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മററു സ്ഥാനങ്ങളിലോ വെച്ച അറുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ അറുക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു അതേ കാരണം കൊണ്ടുമാത്രം ഹറാമായി (നിഷിദ്ധമായി)രിക്കുന്നതാണു. അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരു പറഞ്ഞുവോ ('ബിസ്മി' ചൊല്ലിയോ)ഇല്ലേ എന്നോ, അല്ലാഹുവിനുള്ള വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ലേ എന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തിനൊന്നും ഇവിടെ പരി

ഗണനയില്ല. ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (റ) മുതലായവർ ഈ സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ ഭക്ഷിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്ന മ്ലേച്ഛങ്ങളായ ഈ പത്തു വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന അവരിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്ന മറെറാരു ദുരാചാരത്തെയും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതാണു وان تستقسموا بالازلام (അമ്പുകോലുകൾകൊണ്ടു ഓഹരി നോക്കലും–അഥവാ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യവും ഗുണദോഷവും പരീക്ഷിക്കലും) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതിൻെറ രൂപത്തെപ്പററി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലുള്ള നിവേദനങ്ങൾ കാണാം. മൊത്തത്തിൽ അതിൻെറ രൂപം ഇങ്ങിനെയാണു: മുൻഭാഗത്തു മുനയും, പിൻഭാഗത്തു തൂവലും ഘടിപ്പിക്കാത്ത അമ്പിൻ തണ്ടുപോലെയുള്ള അൽപം കൊള്ളിക്കഷ്ണങ്ങളും ഓരോന്നിലും ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളും വെച്ചിരിക്കും. അവ കൂട്ടിക്കിലുക്കി അതിൽനിന്നു ഒരു കൊള്ളി എടുക്കുക. അതിന്മേലുള്ള അടയാളത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷ ഫലങ്ങളും തീരുമാനിക്കുക. അതിനുള്ള അംഗീകൃതവും മതപരവുമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് അവർ ഇതിനെ കണക്കാക്കിയിരുന്നതു. അന്ധവിശ്വാസവും പ്രശ്നം നോക്കലുമാണിതെന്ന മാത്രമല്ല, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആശീർവാദങ്ങളോടു കൂടിയാണിതു നടത്തപ്പെടുന്നതും. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അതിനെപ്പററി ذلكم فسق (അതു തോന്നിയവാസമാണു) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാക്കു മേൽ പറഞ്ഞ പത്തു വസ്തുക്കളെയും ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ടു. അപ്പോൾ, അവയിൽ ഓരോന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നതു തോന്നിയവാസമാണ് എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം.

ഒന്നിലധികം പേർക്കു തുല്യമായ അവകാശമോ അർഹതയോ ഉള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ–ഏതെങ്കിലും ചിലർക്കു മുൻഗണന നൽകുവാൻ പ്രത്യേക കാരണം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ–അതിൽ നേരിടുന്ന തർക്കത്തിനൊരു പരിഹാരമായി ചിലപ്പോൾ നറുക്കെടുപ്പു നടത്തുന്നതിനു ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. ഉദാഹരണമായി, നമസ്കാരത്തിൽ 'ഇമാമത്തി'നു (നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിനു) ഒരേ തരത്തിൽ അർഹരായ ഒന്നിലധികം ആളുണ്ടായിരിക്കുകയും തർക്കം നേരിടുകയും ചെയ്താൽ നറുക്കുമൂലം അവരിൽ ഒരാളെ തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണു. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൻെറയോ, ആളുടെയോ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളെയോ, ഗുണദോഷങ്ങളെയോ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അതു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം നറുക്കെടുപ്പുകളും, ഷോടതി, ചൂതാട്ടം, പ്രശ്നം വെക്കൽ, ശകുനം നോക്കൽ ജോത്സ്യം പറയൽ മുതലായവയും ഇസ്ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. (93, 94 വചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം) ഒരു കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമോ ഇല്ലേ എന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്തപ്പോൾ, വേണ്ടപ്പെട്ടതു തോന്നിപ്പിച്ചു തരുവാനും, അതിൽ സഹായം നൽകുവാനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണു ഒരു മുസ്ലിമിനു ചെയ്വാനുള്ളത്. ഇതിനു ഏററവും നല്ല രൂപം ഇന്നതാണെന്നു നബി(സ) നമുക്കു പാഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുമുണ്ട്. രണ്ടു റക്അത്തു സുന്നത്തു (നിർബ്ബന്ധമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്ത നമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുക; അതിനുശേഷം അവനവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതാണെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടുന്ന സഹായം നൽകുവാനും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൽനിന്ന് തന്നെ ഒഴിവാക്കിത്തരുവാനും അല്ലാഹുവിനോടു ഹൃദയംഗമമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണതിൻെറ ചുരുക്കം. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരീ (റ) മുതലായ പ്രധാന ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആ ഹദീസും, നബി(സ) പഠിപ്പിച്ചു തന്ന ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ മൂലവും പൂർണ്ണരൂപവും അടക്കം സൂ: ഖസ്വസ്വ് 68–ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു. അവിടെ നോക്കുക.

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെയേറെ സന്തോഷകരമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് പിന്നീടു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നതു. (1) അവിശ്വാസികൾ ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എനി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കേണ്ട . എന്നെ–അതെ, എന്നെ മാത്രം–പേടിച്ചുകൊള്ളുക. (اليوم يئس الذين كفروا ...) അതായതു, നിങ്ങളുടെ മതത്തെ കുറേ കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചേക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ കുറേയൊക്കെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു നിങ്ങൾ തയ്യാറായേക്കും എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രതീക്ഷകളും ആശകളും അവിശ്വാസികൾ വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നു. അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയാണു. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇസ്ലാമിനെ കയ്യൊഴിക്കുകയോ, അവരുടെ മതത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയോ ചെയ്കയില്ല; ഇസ്ലാമിനെ നശിപ്പിക്കുവാനോ നിങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുവാനോ അവർക്കു സാധ്യമല്ല! അവർക്കുവേണ്ടി മതത്തിൽ ഒരു വീട്ടുവീഴ്ചക്കും നിങ്ങൾ തയ്യാറാകുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവർക്കിപ്പോൾ ബോധ്യമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. അവരുടെ ശൗര്യവും, വീര്യവുമെല്ലാം നശിച്ചു പരാജയബോധം വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മേലിൽ അവരെപ്പററി നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ടതായി ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പേടി കൈവിടുകയും അരുതു. അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അറേബ്യാ മുഴുവനും ഇസ്ലാമിനു അധീനമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഉമർ (റ) ൻെറ പ്ര

സ്താവനയിൽനിന്നു മസ്സിലാക്കാം. നബി (സ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി; 'നമസ്കരിക്കുന്ന ആളുകൾ (സത്യവിശ്വാസികൾ) അറേബ്യാ ദ്വീപിൽ പിശാചിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. പക്ഷേ, അവർക്കിടയിൽ വഴക്കടിപ്പിക്കുന്നതിൽ (അവന്റെ ആശ നശിച്ചിട്ടില്ല). മുസ്ലിം

(2) ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ നിങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും, ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മതമായി തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (... اليوم أكملت لكم دينكم) ഏതൊരു മതത്തെ ലോകത്തു നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ ചരിത്രത്തിൽ ഇണകാണാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഇതഃപര്യന്തം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ ആ മതത്തെ—ഇസ്ലാമിനെ—അല്ലാഹു അവർക്കു ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ മതത്തിൽ ആവശ്യമായ സർവ്വനിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങളും ഇപ്പോൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ എനി ഒന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു റസൂലോ വേദഗ്രന്ഥമോ എനി വരേണ്ടുന്ന ആവശ്യവുമില്ല. കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യ നൻമക്കാവശ്യമായതെല്ലാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തു മതങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതം ഇസ്ലാം ഒന്നു മാത്രമാണു. അതു നൽകുക വഴി അവന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹം അതിന്റെ അനുയായികളായ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലുപരിയായി ഒരനുഗ്രഹവും മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുവാനില്ല. എല്ലാ നൻമയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും ഉറവിടം അതാണു. എന്നൊക്കെയുള്ള സന്തോഷവാർത്തകളാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം ഏതാനും ചില ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളൊക്കെ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിയമപരമായ പുതിയ വിധികളൊന്നും പിന്നീടു അവതരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

അഹ്മദ്, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: യഹൂദിയായ ഒരാൾ ഉമർ (റ)ന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ആയത്തു (സൂക്തം) ഓതി വരുന്നു. യഹൂദികളായ ഞങ്ങൾക്കായിരുന്നു അതു അവതരിച്ചതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ആ ദിവസത്തെ ഒരു ഉൽസവ ദിവസമാക്കുമായിരുന്നു.' ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു: 'ഏതു ആയത്താണതു?' യഹൂദൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. اليوم أكملت الخ എന്നുള്ളതാണതു.' അപ്പോൾ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'റസൂൽ (സ) തിരുമേനിക്കു ഈ ആയത്തു അവതരിച്ച ദിവസവും, അവതരിച്ച നാഴികയും എനിക്കു തീർച്ചയായും അറിയാം. അറഫാ ദിവസവും ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരവുമാണതു അവതരിച്ചതു.' ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിനായി ഒരു പുതിയ ഉൽസവ ദിവസം എനി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല അറഫാ ദിവസവും, വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസവും മുസ്ലിംകൾക്ക മുമ്പേ ആഘോഷ ദിവസങ്ങളാണ് എന്നത്രെ ഉമർ(റ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഹിജ്ര 9—ാം കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായ നബി (സ)യുടെ ഹജജത്തുൽ വിദാഉ് (حجة الوداع) എന്ന വിശ്രുത ഹജ്ജിലായിരുന്നു ഇതിന്റെ അവതരണം. അന്നത്തെ അറഫാദിനം വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു താനും. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം നബി (സ) തിരുമേനി 81 ദിവസമേ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളുവെന്നു ഇബ്നു ജരീറും (റ) മററും രിവായത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെപ്പററി വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണല്ലോ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു. അപ്പോൾ അതിനു മുമ്പവതരിച്ച നിയമങ്ങൾ പൊതുവിലും, ഈ നിയമം പ്രത്യേകിച്ചും മാററം വരാത്തതാണെന്നും അലംഘനീയമാണെന്നും വന്നു. എനി, വല്ല പരിതസ്ഥിതിയിലും ആ നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളല്ലാതെ മറെറാന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കിട്ടാതെ പട്ടിണി കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വന്നാൽ എന്തു ചെയ്യും? ഇതിനുള്ള മറുപടികൂടി നൽകിക്കൊണ്ടാണു അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു. .... فمن اضطر في مخمصة غفور رحيم (വല്ലവനും കുററത്തിലേക്കു ചായ്വു കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലക്ക പട്ടിണിയിൽപെട്ടു നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നാൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു) അങ്ങനെ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽപെട്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു കരുതിക്കൂട്ടലോ താൽപര്യമെടുക്കലോ ഇല്ലാതെ അത്യാവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം ആ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അതു അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. അവൻ കരുണയുള്ളവനാണല്ലോ എന്നു സാരം. ഇവിടെ غير متجانف لإثم (കുററത്തിലേക്കു ചായ്വു കാണിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെസ്ഥാനത്തു സൂ: അൽബഖറ 173ൽ ഉള്ളതു غير باغ ولا عاد (നിയമലംഘനം കാംക്ഷിക്കുന്നവനും അതിരുവിട്ടവനുമല്ലാത്ത നിലയിൽ) എന്നാകുന്നു. രണ്ടും ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. കുററകരമായ വല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ ഇളവു അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഈ വാക്കുകളെ ആധാരമാക്കി ഇമാം ശാഫി (റ) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശരിയാണ്. പക്ഷേ—ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ—ജീവൻപോലും അപകടത്തിലാകുമാറ് കുററകൃത്യം ചെയ്തതു തെററു തന്നെ. എങ്കിലും നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടെങ്കിലും അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളപ്പോൾ അതു ഉപയോഗിക്കാതെ ആത്മഹത്യക്ക വിധേയനാകുന്നതു മറെറാരു തെററുംകൂടിയായിരിക്കുമല്ലോ.

അനിവാര്യമായ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്തുപോകുന്ന ആ തെററു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനാണ് അല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അവൻ കരുണാനിധിയാണ് എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. അവൻെറ കാരുണ്യാധിക്യംകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇളവു നൽകുന്നതെന്നും, മനുഷ്യനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തി ഞെരുക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നതിനെ അവൻ വെറുക്കുന്നതുപോലെ, അവൻെറ ഇളവു (വിട്ടുവീഴ്ച)കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.' (അ: ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ)

٥- يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ ٱلْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ ۖ

5. (നബിയേ) എന്താണ് അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്ന് അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക:– (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിൽനിന്നും (ചിലതു) പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നായാട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന നിലയിൽ വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്നു വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതായാൽ,

فَكُلُوا۟ مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ

അപ്പോൾ, അവ നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു തന്നതിൽനിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ○

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വേഗം വിചാരണ നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

---

5. يسألونك അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും ماذا എന്തൊന്നാണു احل لهم അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു قل പറയുക احل لكم നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الطيبات നല്ല (ശുദ്ധമായ–വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കൾ وماعلمتم നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു, വല്ലതിനെയും പഠിപ്പിച്ചാൽ من الجوارح വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്നു مكلبين നായാട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുന്നവരായി تعلمونهن അവയെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു مما علمكم നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതിൽനിന്നു الله അല്ലാഹു فكلوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مما امسكن അവ പിടിച്ച (പിടിച്ചു തന്ന)തിൽ നിന്നു عليكم നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ പേരിൽ واذكروا നിങ്ങൾ പറയുക (സ്മരിക്കുക)യും ചെയ്വിൻ اسم الله അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം عليه അതിൽ, അതിൻെറമേൽ واتقوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക الله അല്ലാഹുവിനെ ان الله നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു سريع വേഗമുള്ളവനാണു الحساب വിചാരണ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ഭക്ഷിക്കൽ ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) ഏതാനും വസ്തുക്കളെപ്പററി വിവരിച്ചപ്പോൾ, ഭക്ഷിക്കൽ ഹലാലായ (അനുവദനീയമായ) വസ്തുക്കൾ ഏതൊക്കെയാണ് എന്നു ഒരു ചോദ്യം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാമല്ലോ. അതിനു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു. എന്നാൽ, അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളുടെ ഒരു പട്ടിക നിരത്തുകയല്ല ഈ മറുപടിയിൽ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെ എണ്ണിപ്പറയുന്നപക്ഷം ആ പട്ടിക നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളുടേതുപോലെ കേവലം ചെറുതായിരിക്കയില്ല. വളരെ നീണ്ടതു തന്നെയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പൊതുതത്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. നല്ല വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (احل لكم الطيبات) എന്നത്രെ മറുപടി. 'നല്ലവ, പരിശുദ്ധമായവ, വിശിഷ്ടമായവ, ഹൃദ്യമായവ, എന്നൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു വിവർത്തനം നൽകാവുന്ന വാക്കാണു طيبات (ത്വയ്യിബാത്ത്) 'രുചികരമായവ അഥവാ സ്വാദി

ഷ്ടമായവ (الطيبات) 'എന്നാണതിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. (*) മ്ലേച്ഛതയിൽ നിന്നോ, പാപത്തിൽനിന്നോ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളവ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിലും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു ഒരു നിർവ്വചനമോ പരിധിയോ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണഗതികൾ കാണാം. അതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണു താനും. ശുദ്ധപ്രകൃതിക്കാരും, നാഗരീകതയും സംസ്കാരവും സിദ്ധിച്ചവരുമായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെറുപ്പും അറപ്പും തോന്നപ്പെടാത്തതെല്ലാം 'ത്വയ്യിബാത്തി'ൽ പെടുമെന്നാണു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും കൂടുതൽ യുക്തമായതും എന്നു പറയാം. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെ അറബികളുടെ പൊതു നിലയാണു പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും മററും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏററക്കുറവുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ വിമർശനങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിവല്ല. ഏതായാലും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽ അടങ്ങിയ വ്യക്തമായ ദോഷവശങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും, അവ നിഷിദ്ധമാക്കുവാൻ കാരണമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്തവയും ആയിരിക്കുമ്പോഴേ അവക്ക് 'ത്വയ്യിബാത്ത്' എന്നു പറയാവൂ. ഇതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനവകാശമില്ല.

നല്ലതും വിശിഷ്ടവുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമായിരിക്കുക, ചീത്തയും അശുദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധങ്ങളായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു ഇസ്ലാമിലെ മൗലികമായ ഒരു പൊതു തത്വമത്രെ. റസൂൽ(സ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യോദ്ദ്യമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുപറയുന്നു: ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث – الاعراف (അദ്ദേഹം അവർക്കു നല്ല വിശിഷ്ടമായവയെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദുഷിച്ചു ചീത്തയായവയെ അവരിൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. (അഅ്റാഫ് 157) ഒരു വാസ്തവം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു: അല്ലാഹുവോ അവന്റെ റസൂലോ ഒരു കാര്യം നിഷിദ്ധമാണെന്നു വിധിച്ചാൽ പിന്നെ, അതു നല്ലതെന്നോ പരിശുദ്ധമായതെന്നോ വിധിക്കുവാനും കണക്കാക്കുവാനും ആർക്കും അവകാശമില്ല നേരെമറിച്ചു ഒരു കാര്യം അനുവദനീയമെന്നു അല്ലാഹുവും റസൂലും വിധിച്ചാൽ പിന്നെ അതു ചീത്തയോ അശുദ്ധമോ എന്നു പറയുവാനും ആർക്കും നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒന്നു നിഷിദ്ധമാക്കിയാൽ അതു ദുഷിച്ചതും അല്ലാഹുവും റസൂലും അനുവദനീയമാക്കിയാൽ അതു വിശിഷ്ടമായതും തന്നെ. സംശയമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽ–ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും-രണ്ടിലൊരു വിധി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതിനെപ്പററി അവ വിശിഷ്ടമോ നികൃഷ്ടമോ– ശുദ്ധമോ അശുദ്ധമോ—(ത്വയ്യിബോ ഖബീഥോ) എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിൽ നിന്നാണു ചില വസ്തുക്കളെപ്പററി അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു. അതു കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണു. അതുകൊണ്ടു സംശയം നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളും ആസ്പദമാക്കി കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവും സുരക്ഷിതവുമായ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കലാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ കരണീയമെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെപ്പററി മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, വേട്ടജന്തുക്കൾ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന ജീവികളെപ്പററി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അവ ശവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുമോ എന്നു സംശയിക്കപ്പെടുവാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു പലതരം അറിവുകളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു. നായാട്ടു നടത്തി ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കുവാനും, അതിനായി ചില മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും നായാട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അറിവും അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതത്രെ. അങ്ങിനെ പരിശീലിപ്പിച്ച ജന്തുക്കൾ അവയുടെ സ്വന്താവശ്യാർത്ഥമല്ലാതെ അവയുടെ യജമാനന്മാരുടെ ആവശ്യാർത്ഥം—വല്ല ജീവികളെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്താൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവ ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണു എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു വേട്ടജന്തുക്കൾ (الجوارح) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ വേട്ടക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന നായ, നരി, പ്രാപ്പിടിയൻ മുതലായ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഉൾപെടും. നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതു (ماامسكن عليكم) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവയുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടി പിടിച്ചതാവരുതു–അവയെ വിട്ടയച്ച യജമാനനു വേണ്ടിയായിരിക്കണം പിടിച്ചതു–എന്നുമാകുന്നു. പരിശീലനം നൽകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അതാണല്ലോ, പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത നായ മുതലായ ജന്തുക്കൾ വല്ല ജീവിയെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ നിഷി

---

* كما في مفردات الامام الراغب رح

ഥമാണെന്ന ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന വ്യക്തമാണു. ഉരുവിൽനിന്ന അതിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന വേട്ടജന്തു ഒട്ടും ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കലാണ് അതു യജമാനൻെറ കൽപനപ്രകാരം പിടിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവു എന്നത്രെ അധികപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഹദീസും ഇതിനെയാണു ബലപ്പെടുത്തുന്നത്.

അദിയ്യുബ്നുഹാതിം (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീയും മുസ്ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട (പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട) നായകളെ ഞാൻ (ഉരുക്കളിലേക്കു) വിട്ടയക്കുന്നു. ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇതിൻെറ വിധിയെന്താണ്?)' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിൻെറ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട നായയെ നീ വിട്ടയക്കുകയും അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയുക (ബിസ്മി ചൊല്ലുക)യും ചെയ്താൽ, അതു നിനക്കുവേണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നതിൽനിന്നും നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അവ (ഉരുവിനെ) കൊന്നു വെങ്കിലോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവ കൊന്നാലും. (വിരോധമില്ല. പക്ഷേ,) ആ നായകളിൽ പെട്ടതല്ലാത്ത വല്ല നായയും അതിൽ പങ്കു ചേരാതിരുന്നെങ്കിൽ (മാത്രം). കാരണം, നീ നിൻെറ നായയുടെ പേരിൽ മാത്രമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. മററൊന്നിൻെറ പേരിൽ നീ നാമം പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ഞാൻ കത്തിയമ്പു (മിഅ്റാള)കൊണ്ടു * ഉരുവിനെ എയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ അതെനിക്കു കിട്ടുന്നു. (ഇതിൻെറ വിധിയോ?)' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നീ മിഅ്റാളു' കൊണ്ടു എയ്തിട്ട് അതു (അതിൻെറ മൂർച്ചയുള്ള ഭാഗം തട്ടി) കീറി മുറിപ്പെടുത്തിയാൽ നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. (അതല്ല-അതിൻെറ)ഘനം കൊണ്ടു ആപത്തു ബാധിച്ചതായാൽ അതു തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അതു നീ ഭക്ഷിക്കരുതു.' മററൊരുരിവായത്തിൽ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'നിൻെറ നായയെ അയക്കുമ്പോൾ നീ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയുക. എന്നിട്ട് അതു നിനക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന പക്ഷം, അതു (ആ ഉരു) ജീവിനുള്ളതായി കണ്ടാൽ അതിനെ നീ അറുക്കുക. കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കാണുകയും, അതിൽനിന്നു അതു (കൊണ്ടുവന്ന വേട്ടജന്തു) തിന്നാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ അതു തിന്ന കൊള്ളുക. നായ അതിനെ പിടിക്കുന്നതു അതിൻെറ അറവാകുന്നു.' വേറൊരു വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ടു; 'അതു അതിൽ നിന്ന തിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നീ അതു തിന്നരുതു. കാരണം, അതു അതിനു വേണ്ടിത്തന്നെ പിടിച്ചതായിരിക്കും അതെന്ന ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.' (ബു: മു)

واذكروا اسم الله عليه (അതിൻെറമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുക.) എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ മൂന്നഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടു. (1) പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേട്ടജന്തുവെ ഉരുവിൻെറ നേരെ വിടുമ്പോൾ 'ബിസ്മി' ചൊല്ലുക എന്നും, (2) പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഉരുവിനു ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ അറുക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലുക എന്നും (3) ഉരുവിൻെറ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലുക എന്നും. عليه (അതിൻമേൽ-അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ) എന്നതിലെ സർവ്വ നാമം (ضمير) ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു. ഈ മൂന്നിൽ ഏതാണു നിർബന്ധം എന്നുള്ളതിലാണു ഭിന്നിപ്പുള്ളതു. മൂന്നവസരത്തിലും ബിസ്മി ചൊല്ലുന്നതു വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതു പോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽനിന്നു ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. വേട്ടമൃഗത്തെ വിടുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം (ബിസ്മി) പറയൽ നിർബ്ബന്ധമില്ല-ഉരുവിൻെറ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞാൽമതി- എന്ന അഭിപ്രായക്കാർക്കുള്ള തെളിവു ഇതാണു: ചില ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു: 'അടുത്ത കാലത്തു ഇസ്ലാമിൽ വന്ന ആളുകൾ മാംസം കൊണ്ടുവരാറുണ്ടു. അതിൽ (അറുക്കുന്ന സമയത്തു) അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല. (ഈ മാംസം ഭക്ഷിക്കാമോ?)' തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറഞ്ഞ് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ.' ആയിശാ (റ) യിൽനിന്നു ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ചതാണിതു. ഈ ഹദീസു ആ അഭിപ്രായത്തിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നില്ലെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു. (വിശദ വിവരം ഹദീസു വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു) അവസാനം واتقوا الله (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം) എന്നും ان الله سريع الحساب (അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാണു) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ മുഖേന മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, എല്ലായ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും ഓർമ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

(*) 'മിഅ്റാളു' (المعراض) എന്നാൽ പിന്നിൽ തൂവൽ ഘടിപ്പിക്കാത്തതും, മദ്ധ്യഭാഗം കട്ടിയുള്ളതുമായ ഒരു തരം അമ്പാകുന്നു. മിക്കവാറും അവയുടെ മൂർച്ചമൂലമായിരിക്കയില്ല ഉരുക്കൾ ചത്തു പോകുന്നതു. അതിൻെറ സമ്മർദ്ദവും ഘനവും കൊണ്ടായിരിക്കും.

٦- اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ؕ
وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حِلٌّ
لَّكُمْ ۪
وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۫
وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ
وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَاۤ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
مُحْصِنِيْنَ
غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْۤ اَخْدَانٍ ؕ
وَمَنْ يَّكْفُرْ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ؗ
وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۠ ع

6. ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ (പൊതുവെ) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഭക്ഷണവും നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവർക്കും അനുവദനീയമാകുന്നു.

(കൂടാതെ) സത്യവിശ്വാസിനികളിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളായ സ്ത്രീകളും, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളായ സ്ത്രീകളും (അനുവദനീയമാകുന്നു); അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മഹ്റുകൾ] നിങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുത്താൽ;–

(അതെ, നിങ്ങൾ) വിടൻമാരായല്ലാതെയും, (രഹസ്യ) വേഴ്ചക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നവരായല്ലാതെയും ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധരായിക്കൊണ്ട് (കൊടുത്താൽ)

ആരെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്ന [നിഷേധിക്കുന്ന] പക്ഷം, അവന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോയി! അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

---

6. اليوم ഇന്നു, ഈ ദിവസം احل لكم നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الطيبات നല്ല വിശിഷ്ടമായവ وطعام ഭക്ഷണവും الذين اوتوا കൊടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ الكتاب (വേദ)ഗ്രന്ഥം حل لكم നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാണു طعامكم، നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവും حل لهم അവർക്കു അനുവദനീയമാകുന്നു والمحصنات ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളും من المؤمنات സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു والمحصنات ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളും من الذين اوتوا الكتاب ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്ന് من قبلكم നിങ്ങളുടെ മുമ്പു اذا اتيتموهن അവർക്കു നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ اجورهن അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ محصنين ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധരായിക്കൊണ്ടു غير مسافحين വിടൻമാരല്ലാത്ത നിലയിൽ ولا متخذي സ്വീകരിക്കുന്ന (ഉണ്ടാക്കുന്ന) വരല്ലാതെയും اخدان (സ്വകാര്യ) വേഴ്ചക്കാരെ, രഹസ്യ കൂട്ടുകെട്ടുകാരെ ومن يكفر ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) അവിശ്വസിക്കുന്ന (നിരാകരിക്കുന്ന-നിഷേധിക്കുന്ന) പക്ഷം بالايمان സത്യവിശ്വാസത്തിൽ, വിശ്വാസത്തെ فقد حبط എന്നാൽ പൊളിഞ്ഞുപോയി, നിഷ്ഫലമായി കഴിഞ്ഞു عمله അവന്റെ പ്രവൃത്തി, കർമ്മം وهو അവനാകട്ടെ في الاخرة പരലോകത്തിൽ من الخاسرين നഷ്ടക്കാരിൽ (പെട്ടവൻ) ആകുന്നു.

'ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നു ഒരിക്കൽകൂടി ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അതൊരു സ്ഥിരമായ പൊതുനിയമമാണെന്നും, അതിൽ മാററമൊന്നും വരാനില്ലെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് വേദക്കാരുടെ—യഹൂദികളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും—ഭക്ഷണവും അനുവദനീയങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നറിയിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം (طعام) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും ഉൾപെടുമെങ്കിലും, ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം അവരാൽ അറുക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുടെ മാംസമാണെന്നു സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. മാത്രമല്ല, ധാന്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായ വസ്തുക്കൾ ആരുടേതായാലും ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു പരക്കെ സംശയരഹിതമായ കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് വേദക്കാരുടെ ഇതര ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർ അറുത്തതിന്റെ മാംസവും ഭക്ഷിക്കാമെന്നാണ് 'വേദം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഭക്ഷണം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാണു' (وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്നതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല.

വേദക്കാർ അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറഞ്ഞിരിക്കേണമെന്നുണ്ടോ, ഇല്ലേ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെയെങ്കിലും നാമങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അവർ അറുത്താലും ഭക്ഷിക്കാമോ, ഇല്ലേ, എന്നൊന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടുതാനും. അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലല്ലാതെ ഈസാ (അ), ഉസൈർ (അ) മുതലായവരുടെ നാമത്തിൽ—അവർ അറുത്താൽ അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇബ്നുഉമർ, റബീഅഃ (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. വേദക്കാരുടെ ഭക്ഷണം അനുവദനീയമാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, ശവം, കള്ള്, പന്നിമാംസം എന്നിവയൊന്നും ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അറുത്തതും ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അത്വാഉ്, ശഅ്ബീ (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതു ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാകുന്നു. അവർ അറുത്തു തിന്നുന്ന ഭക്ഷണം അല്ലാഹു നമുക്കു അനുവദിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അറുക്കുമ്പോൾ അവർ ആരുടെ നാമങ്ങളാണു പറയുക എന്നു അല്ലാഹുവിനു അറിയാമല്ലോ. ഇതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അറുക്കുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ, കേൾക്കാത്തപക്ഷം വിരോധമില്ല എന്നത്രെ ഹസൻ (റ) ൻെറ പക്ഷം. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണു കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത കാണുന്നത്. الله أعلم

ഖുർആൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണു വേദക്കാർ. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവർക്കും അനുവദനീയമാണു (وطعامكم حل لهم) എന്നുപറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? നിങ്ങൾ അറുത്തതിനെ അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിയമതടസ്സമൊന്നുമില്ല എന്നാണ് ആ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നു പലരും പറയുന്നു. നിങ്ങൾക്കും വേദക്കാർക്കും ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതനിയമപ്രകാരം അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും അവർ നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ തരുന്ന പക്ഷം അതു നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാം, അതു അവരുടെ നിയമപ്രകാരം അവർക്കു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും വിരോധമില്ല. അഥവാ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ലേ എന്നേ നിങ്ങൾ നോക്കേണ്ടതുള്ളു എന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും മുസ്‌ലിംകൾക്കും വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ അന്യോന്യം സഹകരിക്കാവുന്നതുപോലെ, വിവാഹകാര്യത്തിൽ ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഒരുപോലെ സഹകരണം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അഥവാ, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ മുസ്‌ലിംകൾക്കു ഇങ്ങോട്ടു വിവാഹം ചെയ്തെടുക്കുവാനല്ലാതെ, അങ്ങോട്ടു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഭർത്താവിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കേണ്ടവളാണല്ലോ ഭാര്യ. മുസ്‌ലിമിനു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി നിയമപരമായി മുസ്‌ലിമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ആ സ്ഥിതിക്കു വേദക്കാരിയായ സ്ത്രീയെ മുസ്‌ലിം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുമൂലം മതരംഗത്തോ, കുടുംബരംഗത്തോ വലിയ ദോഷമൊന്നും ഭവിക്കുവാനില്ല. നേരെ മറിച്ച് മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ അവർക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു നിമിത്തം നേരിടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതാണ് ഏകപക്ഷീയമായ ഈ അനുവാദത്തിനു കാരണം.

സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളും വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളും എന്നു പറയാതെ, രണ്ടു കൂട്ടരിൽ നിന്നുമുള്ള محصنات (ചാരിത്ര്യശുദ്ധകളായ) സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. ആ വാക്കിനു 'പതിവ്രതകൾ, ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ, ചാരിത്ര്യശുദ്ധകൾ, വിവാഹിതർ, സ്വതന്ത്രകൾ' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരാമെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും സൂ: നിസാഉ് 24ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും ദുർന്നടപടികളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന സ്ത്രീകൾ എന്നാണെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവരായിരുന്നാൽ തന്നെയും ദുർന്നടപ്പുകാരും, വേശ്യാവൃത്തരുമായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു അനഭിലഷണീയമായ ഏർപ്പാടാണല്ലോ. (ഇതിനെപ്പററി സൂറത്തുന്നൂർ 3ഉം 26ഉം വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) മുസ്‌ലിം ഭരണത്തിനു കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന (ദിമ്മികളായ) വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ പാടുള്ളുവെന്നും, മുസ്‌ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന (ഹർബീകളായ) വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നുമാണു പണ്ഡിതൻമാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. രണ്ടായാലും വിരോധമില്ലെന്നാണു മററാരഭിപ്രായം. ഖുർആൻെറ വാചകത്തിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും ഇതാണു. ഈ വിഷയകമായി പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. അവയെപ്പററി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. കൂടുതൽ അറിയേണ്ടുന്നവർ യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക.

മതവ്യത്യാസം നോക്കാതെയുള്ള മിശ്രവിവാഹം ഉദ്ബുദ്ധതയുടെയും പുരോഗമനത്തിൻെറയും ലക്ഷണമായി പ്രചാരണം നടത്തപ്പെടുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ മുസ്‌ലിംകൾക്ക വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നുള്ള ഈ അനുവാദത്തെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഇസ്‌ലാംമതം മിശ്രവിവാഹത്തെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു സമർ

ത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ചില മുസ്‌ലിം വേഷധാരികളും അതിനു ശിങ്കിടിപാടാതെയുമില്ല. വേദക്കാർ അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ വളരെയധികം മാററത്തിരുത്തങ്ങൾ വരുത്തി പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ദൈവികമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും, ഒരു പ്രവാചകൻെറയും അനുയായികളായിട്ടാണവർ നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന നിലക്കാണ് ഈ അനുവാദം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വേദക്കാരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവുമാണത്. നേരെമറിച്ച് ഇന്നത്തെ മിശ്രവിവാഹ ദൗത്യത്തിൻെറ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ ക്രമേണ മതത്തിൻെറ ജീവനെ നശിപ്പിക്കലും വിശ്വാസികളെ മതത്തിൽനിന്ന അകററി നിറുത്തലും, അങ്ങനെ, നിർമ്മത നിരീശ്വര സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക വഴിയൊരുക്കലും ആകുന്നു. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യത്തിൻെറ ആശയം മാത്രം ഒന്നു മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചാൽ ഇസ്‌ലാമിനു ഈ മിശ്രവിവാഹവുമായുള്ള ബന്ധം എന്താണെന്ന മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിവാഹം നടത്തുമ്പോൾ ഭാര്യക്ക മഹ്ർ (വിവാഹമൂല്യം) നൽകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോഴും ഇതു നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന اذا اتيتموهن اجورهن (അവർക്ക അവരുടെ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ) എന്ന വാക്കിൽനിന്ന വ്യക്തമാണു. വേദക്കാരികളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരെ സംബന്ധിച്ച് അവർ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധി പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കണം; വ്യഭിചാരത്തിലും ദുർവൃത്തിയിലും താൽപര്യമുള്ളവരാകരുത്; കാമുകികളെയും കൃത്രിമ ഭാര്യമാരെയും സ്വീകരിക്കുന്നവരാകരുതു; അഥവാ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിതരാകുന്നതു ഇത്തരം ദുർവികാരങ്ങൾ മൂലമായിരിക്കരുത് (محصنين غير مسافحين ولامتخذى اخدان) എന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകളും അവയുടെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളും സൂ: നിസാഉ് 25ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെയും ഓർക്കുക. അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകളെപ്പററി ഇതൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന നിലക്കാണ് അവിടെ ആ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളായിട്ടാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വ്യത്യാസം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു സത്യവിശ്വാസത്തെ വല്ലവനും നിരാകരിക്കുന്നപക്ഷം അവൻെറ കർമ്മങ്ങൾ മുഴുവൻ നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമെന്നും അവൻ പരലോകത്തു തീരാനഷ്ടക്കാരനായിത്തീരുമെന്നും (ومن يكفر بالايمان....) താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതു ഒരു പൊതുതത്വമാണെങ്കിലും വേദക്കാരുടെ ഭക്ഷണം–അവർ അറുത്തതു–ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോടും അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനോടും ഈ തത്വത്തിനു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ അതു ഉണർത്തുവാൻ കാരണം. ഈ അനുവാദങ്ങൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും, അതിൽ അതിരുകവിയൽ വന്നുപോകുന്നതും അവിശ്വാസത്തിലേക്ക നയിച്ചേക്കും; അങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു ഭംഗം നേരിട്ടു സത്യനിഷേധിയാകുവാൻ കാരണമാകും; അവസാനം ഇസ്‌ലാമിൽ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയും പരലോക ഗുണം നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയുള്ള താക്കീതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്

വിഭാഗം-2

7. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്ക നിന്നാൽ [നമസ്കാരത്തിനു ഒരുങ്ങിയാൽ] നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും, മുട്ടുകൾവരെ കൈകളും കഴുകുവിൻ; നിങ്ങളുടെ തലകളെ തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ: രണ്ടു നെരിയാണികൾവരെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും (കഴുകുവിൻ) നിങ്ങൾ 'ജനാബത്തു'കാർ [വലിയ അശുദ്ധി ബാധിച്ചവർ] ആയിരുന്നാൽ (കുളിച്ച്) ശുദ്ധമാകുകയും ചെയ്യുവിൻ.

٧- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ
فَٱغْسِلُوا۟ وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى ٱلْمَرَافِقِ
وَٱمْسَحُوا۟ بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ
وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَٱطَّهَّرُوا۟

7. ياايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ اذاقمتم നിങ്ങൾ നിന്നാൽ الى الصلوة നമസ്കാരത്തിലേക്ക فاغسلوا നിങ്ങൾ കഴുകുവിൻ وجوهكم നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ وايديكم നിങ്ങളുടെ കൈകളും الى المرافق കൈമുട്ടുകൾവരെ وامسحوا തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ برؤسكم നിങ്ങളുടെ തലകളെ وارجلكم നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും (കഴുകുവിൻ) الى الكعبين രണ്ടു നെരിയാണി (ഞെരിയാണി)കൾ വരെ وان كنتم നിങ്ങളായിരുന്നാൽ جنبا ജനാബത്തുകാർ فاطهروا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായിക്കൊള്ളുവിൻ

وَإِنْ كُنتُم مَّرْضَىٰ
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ ۚ

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ
وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ○

നിങ്ങൾ രോഗികളോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാൽ അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിലൊരുവൻ (മലമൂത്ര) വിസർജ്ജന സ്ഥലത്തു നിന്നു വരുകയോ. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളുമായി സ്പർശനം നടത്തുകയോ ചെയ്തു, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വെള്ളം കിട്ടിയില്ല(എങ്കിൽ), അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (നല്ല) ശുദ്ധമായ ഭൂമുഖത്തെ (അഥവാ മണ്ണിനെ) കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും കൈകളും അതിനാൽ തടവിക്കൊള്ളുവിൻ.

നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു വിഷമവും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും, അവൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്തേക്കാമല്ലോ (അഥവാ നന്ദി ചെയ്‌വാൻവേണ്ടിയാകുന്നു.)

وان كنتم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ مرضى രോഗികൾ او على سفر അല്ലെങ്കിൽ ഒരു (വല്ല) യാത്രയിൽ او جاء അല്ലെങ്കിൽ വന്നു احد منكم നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരാൾ من الغائط വിസർജ്ജന (കടവിറങ്ങുന്ന-മറക്കിരിക്കുന്ന) സ്ഥാനത്തുനിന്നു او لامستم അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്പർശനം നടത്തി النساء സ്ത്രീകളുമായി فلم تجدوا എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ല ماء വെള്ളം, ജലം فتيمموا എന്നാൽ കരുതി (എടുത്തു) കൊള്ളുവിൻ صعيدا ഭൂമുഖത്തെ, മണ്ണിനെ طيبا ശുദ്ധമായ, നല്ല فامسحوا എന്നിട്ടു തടവുവിൻ بوجوهكم നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ وايديكم നിങ്ങളുടെ കൈകളെയും منه അതിനാൽ (അതുകൊണ്ടു) ما يريد الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല ليجعل ആക്കു (ഏർപ്പെടുത്തു)വാൻ عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ من حرج വിഷമത്തിൽ നിന്നും (ഒന്നും) ولكن يريد എങ്കിലും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ليطهركم നിങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ وليتم അവൻ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും نعمته അവൻെറ അനുഗ്രഹം عليكم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു لعلكم നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം تشكرون നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും

നമസ്കാര കർമ്മത്തിൻെറ രൂപത്തെപ്പററിയോ, അതിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ റുകൂഉ്, സുജൂദു മുതലായവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണമെന്നോ ഖുർആനിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവയെല്ലാം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നുമാണ് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കേവലം ശാഖോപശാഖകളായ അൽപം ചില വിശദാംശങ്ങളിലല്ലാതെ അതിൻെറ അനുഷ്ഠാന രൂപങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളില്ലതാനും. الحمد لله എന്നാൽ, നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ശുദ്ധി കർമ്മത്തെ—വുളുവിനെയും തയമ്മുമിനെയും—സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു വിശദമായിത്തന്നെ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിൽ ശുദ്ധീകരണത്തിനു കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും, നമസ്കാരത്തിൽ വുളുവിനും തയമ്മുമിനുമുള്ള സ്ഥാനവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നമസ്കാരത്തിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ വുളു ചെയ്‌വാൻ കൽപിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു എടുത്തേ തീരൂ എന്നോ, നമസ്കാരത്തിനു കുറച്ചുമുമ്പു ചെയ്തിരുന്ന വുളു കൊണ്ടു മതിയാക്കിക്കൂടാ എന്നോ ഉദ്ദേശ്യമില്ല. ഒരു വുളു എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതു മുറിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോകാത്തപ്പോഴെല്ലാം അതുകൊണ്ടു മതിയാക്കി നമസ്കരിക്കാവുന്നതാണെന്നും, ഒരു വുളു കൊണ്ടു ഒന്നിലധികം നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നും, എന്നാലും അതോടുകൂടി ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു പുതുക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നും നബി ചര്യയിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു.

വുളുവിന്റെ ഘടകങ്ങാം (أركان) എന്ന നിലക്ക മുഖം കഴുകുക, മുട്ടുവരെ കൈകാം കഴുകുക, തല തടവുക, നെരിയാണിവരെ കാൽകഴുകുക ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു. തുടക്കത്തിൽ മുൻകൈ രണ്ടും കഴുകുക, വായയും മൂക്കും ശുദ്ധിയാക്കുക, ചെവികാം തടവുക, എല്ലാം മൂമ്മൂന്ന പ്രവാശ്യമാക്കുക മുതലായവ വുളുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും അതിന്റെ പ്രാവർത്തിക രൂപവുമാണെന്ന നബി(സ)യും നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. കഴുകപ്പെടേണ്ടുന്ന അവയവങ്ങളായ മുഖത്തെയും കൈകളെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞതോടൊപ്പം കാൽ കഴുകുന്നതിനെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കാതെ ഇടക്കുവെച്ചു തലതടവുകയും വേണമെന്ന കൽപിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഓരോന്നം അല്ലാഹു വിവരിച്ച അതേ വഴിക്കു വഴി ക്രമത്തിൽതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന മനസ്സിലാക്കാം. നബി ചര്യയും അതാണു കാട്ടിത്തരുന്നത്. തലയുടെ എത്ര ഭാഗം തടവണമെന്ന ആയത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗവും തടവൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, കുറച്ചുഭാഗം തടവിയാൽ മതിയാകുമെന്നും പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ടു. മുഴുവൻ തടവുകയാണു നല്ലതെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല താനും. (വിശദ വിവരങ്ങാംക്കു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കർമ്മ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.)

وان كنتم مرضى (നിങ്ങാം രോഗികളായിരുന്നാൽ) എന്നു തുടങ്ങി 'തയമ്മുമി'നെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം അവസാനിക്കുന്നതു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അത്യാവശ്യ വിവരണങ്ങളും സൂ: നിസാഉ് 43ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. കുളിക്കേണ്ടുന്ന കാരണങ്ങാം നേരിടുമ്പോാം അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം, കുളിക്കു പകരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമെന്ന നിലക്കായിരുന്ന അവിടെ തയമ്മുമിനെപ്പററി വിവരിച്ചതു. വുളുവിനു സൗകര്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം അതിനു പകരം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന പ്രതിവിധി എന്ന നിലക്കാണു തയമ്മുമിനെപ്പററി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഇതു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളു. കുളിക്കു പകരമുള്ള തയമ്മുമും, വുളുവിനു പകരമുള്ള തയമ്മമും സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്ന വ്യക്തമായി.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു: നിങ്ങാംക്ക വല്ല വിഷമവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും, നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും, നിങ്ങാംക്കു അവന്റെ അനുഗ്രഹം പൂർണ്ണമാക്കിത്തരുവാനുമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും. (ما يريد الله ليجعل عليكم....) സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 78ൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, മതശാസനകളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അവരുടെ കഴിവും സൗകര്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് എല്ലാ നിയമങ്ങളും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു. നമസ്കാരവേളയിൽ വുളു ചെയ്യണമെന്നും, അതിനു സാധിക്കാതെ വരുമ്പോാം തയമ്മും ചെയ്താൽ മതിയെന്നും കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഇവിടെ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. അപ്പോാം, വുളുവും തയമ്മുമും നിയമിച്ചതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുകയല്ല—നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയുള്ളവരും അനുഗൃഹീതരുമാക്കുകയാണു—എന്നായിരിക്കും പ്രധാനമായും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. കേവലം ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ശുദ്ധി മാത്രമല്ല വുളുവും, തയമ്മുമും കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആത്മീയവും മാനസികവുമായ ശുദ്ധിയും കൂടിയാകുന്നു. വുളുവിൽ ഓരോ അവയവം കഴുകും തോറും ആ അവയവം കൊണ്ടു ചെയ്ത തെററുകാം നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാണെന്നും മററും നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണല്ലോ. (മാ; മു.) വുളു കഴിഞ്ഞശേഷം اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ (അല്ലാഹുവേ, എന്നെ നീ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉാംപെടുത്തേണമേ, എന്നെ ശുദ്ധിയായവരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉാംപെടുത്തേണമേ!) എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി(സ) പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും (തി) സ്മരണീയമാകുന്നു. മണ്ണുകൊണ്ടു തയമ്മും ചെയ്യുന്നത് ശരീരത്തിലെ ചില രോഗ ബീജങ്ങാം നശിക്കുവാൻ സഹായകമാണെന്നും മററും വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതും ബാഹ്യമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണമാണല്ലോ. അതില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുന്നതു പാപങ്ങാം പൊറുക്കപ്പെടുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കുവാനും കാരണമാണെന്ന പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വുളു, കുളി, തയമ്മും എന്നിവയൊക്കെ ബാഹ്യവും, ആന്തരീകവുമായ ശുദ്ധികാം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങാംക്കു കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനു നാം അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദിയുള്ളവരായിക്കേണ്ടതുമുണ്ടു. അതാണു لعلكم تشكرون (നിങ്ങാം നന്ദി കാണിച്ചേക്കാം) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു. ഈ വാക്യത്തിനു 'നിങ്ങാം നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി' എന്നും അർത്ഥംവരാം. രണ്ടായാലും ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കുന്നു.

8. നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെയും, അവൻ നിങ്ങളോടു ഉറപ്പുവാങ്ങിയിട്ടുള്ള അവൻെറ [അവനോടു നൽകിയ] ഉറപ്പിനെയും ഓർക്കുവിൻ (അതെ) 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ (വാങ്ങിയഉറപ്പ്).

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٨- وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُم بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

---

(8) واذكروا ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ نعمةالله അല്ലാഹുവിൻെറ (അല്ലാഹു ചെയ്ത) അനുഗ്രഹം عليكم നിങ്ങൾക്കു وميثاقه അവൻെറ (അവനോടുള്ള) ഉറപ്പും, കരാറും الذى واثقكم നിങ്ങളോടു അവൻ ഉറപ്പു (കരാറു) വാങ്ങിയതായ به അതിനെപ്പററി اذقلتم നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ,പറഞ്ഞ സന്ദർഭം سمعنا ഞങ്ങൾ കേട്ടു واطعنا ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കയും ചെയ്തു واتقوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ الله അല്ലാഹുവിനെ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عليم അറിയുന്നവനാണു بذات الصدور നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിലുള്ളതിനെപ്പററി

അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം (نعمة الله) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ചെയ്ത കണക്കററ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉൾപെടുമെങ്കിലും സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനമാണ് ഇവിടെ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. നിങ്ങളോടു അവൻ ഉറപ്പു മേടിച്ചിട്ടുള്ള അവൻെറ ഉറപ്പു (ميثاقه الذى واثقكم به) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ബുദ്ധിപരമായോ, പ്രവാചകൻമാർ വഴിയോ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ മനുഷ്യനുള്ള ബാധ്യതയാണ് എന്നു ചിലരും, സൂ: അഅ്റാഫ് 172ൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം ആദം (അ) ൻെറ സന്താനങ്ങളോട് ആത്മീയ ലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാറാണുദ്ദേശ്യമെന്നു വേറെ ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളോടു കൽപിക്കുന്നതെല്ലാം തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നബി (സ) യോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യലും വാക്കുകൊടുക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഖുർആൻെറ വാക്കുകളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും ഇതാണ്. ഉബാദത്തുബ്നുസ്വാമിത്ത് (عبادة بن الصامت - رض) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുമുണ്ട്: 'എളുപ്പത്തിലും, ഞെരുക്കത്തിലും സന്തോഷത്തിലും, വെറുപ്പിലും (എല്ലാം തന്നെ) കേൾക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു 'ബൈഅത്തു' (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

9. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി (ഉറച്ച്) നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കുവിൻ, നീതിമുറക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം, നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ചയമായും പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കണം, അതു ഭയഭക്തിയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതത്രെ. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

٩- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

9. يا ايها الذين امنوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ كونوا ആയിരിക്കുവിൻ, ആയിത്തീരുവിൻ قوامين (ശരിക്കു-ഉറച്ചു) നിലകൊള്ളുന്നവർ لله അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി, അല്ലാഹുവിന്നായി شهداء സാക്ഷികളായിട്ടു, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായി بالقسط നീതിമുറക്കു ولا يجرمنكم നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കരുത് شنآن അമർഷം, ഈർഷ്യത قوم ഒരു ജനതയുടെ (ജനതയോടുള്ള) على ان لا تعدلوا നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കാതെ(ചെയ്യാതെ)യിരിക്കുന്നതിനു اعدلوا നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കുവിൻ, മര്യാദ കാട്ടുവിൻ هو اقرب അതു കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതാണു, അധികം അടുത്തതാണു. للتقوى ഭയഭക്തി (സൂക്ഷ്മത)യോടു واتقوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الله അല്ലാഹുവിനെ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു خبير സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണു بما تعملون നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പററി.

നീതിമുറക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂ: അന്നിസാഇലെ 135-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം നീതിപാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കരുത് എന്നു പറഞ്ഞതു പൊതുവായ ഒരു പ്രധാന തത്വമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടരോടു വല്ല കാരണത്താലും ഈർഷ്യതയും വെറുപ്പുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരോട് അതിന്റെ പേരിൽ അനീതിയും അക്രമവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, നീതിയും മര്യാദയും പാലിക്കുന്നതിനു ഒരിക്കലും അതു തടസ്സമാകരുതെന്നുമാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. ഈ കൽപന ജനങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്തു സമാധാനന്തരീക്ഷം നിലനിൽക്കുവാൻപോലും അതു ഉതകുന്നതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മിക്ക കൽപനകളും വിവരിച്ചശേഷം അതിനെത്തുടർന്നു അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ (واتقوا الله) എന്നു അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുണർത്താറുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

١٠- وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

10. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോടു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്കു പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട് (എന്നു).

١١- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

11. അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്റെ] ആൾക്കാരാകുന്നു.

---

10. وعد الله അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു الذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരോടു وعملوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصالحات സൽക്കർമ്മങ്ങൾ لهم അവർക്കുണ്ട് مغفرة പാപമോചനം واجر പ്രതിഫലവും عظيم വമ്പിച്ച, മഹത്തായ 11. والذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ وكذبوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത باياتنا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ اولئك അക്കൂട്ടർ اصحاب ആൾക്കാരാകുന്നു الجحيم ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ

١٢- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

12. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ, (അതായതു) ഒരു ജനത നിങ്ങളുടെ നേരെ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടുവാൻ കരുതിയപ്പോൾ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നും അവരുടെ കൈകളെ അവൻ തട്ടിനീക്കി.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ സത്യവിശ്വാസികൾ.

---

12 يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ اذكروا ഓർക്കുവിൻ نعمة الله അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ عليكم നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ മേലുള്ള اذ هم കരുതിയപ്പോൾ, ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥിതിക്ക് قوم ഒരു ജനത (ചില ആളുകൾ) ان يبسطوا അവർ നീട്ടുവാൻ, വിരുത്തുവാൻ اليكم നിങ്ങളിലേക്ക്, നിങ്ങളുടെ നേരെ ايديهم അവരുടെ കൈകളെ فكف എന്നിട്ടു അവൻ തടുത്തു ايديهم അവരുടെ കൈകളെ عنكم നിങ്ങളിൽനിന്നു واتقوا الله നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ وعلى الله അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (തന്നെ) فليتوكل ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ المؤمنون സത്യവിശ്വാസികൾ

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം (نعمة الله) എന്നു പറഞ്ഞതു ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതാണെന്നും, അല്ലെന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാൻ പരിപാടിയിട്ട് കഴിവതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ. ഇപ്പോൾ, അവരുടെ അക്രമങ്ങളും പരിപാടികളും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അല്ലാഹു വിജയവും പ്രതാപവും നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹത്തായ പൊതു അനുഗ്രഹമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരുടെ പക്ഷം. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. ചിലർ അവയിൽ ചിലതിനു മുൻഗണനയും നൽകുന്നു. സംഭവങ്ങൾ ഇവയാണ് :-

(1) അസ്ഫാൻ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) യും സഹാബികളും ളുഹ്ർ നമസ്കാരം ജമാഅത്തായി നമസ്കരിച്ചു. ഇതു കണ്ട ശത്രുക്കൾ, അടുത്ത നമസ്കാരത്തിൽ ആ തക്കംനോക്കി മുസ്‌ലിംകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ പരിപാടിയിട്ടു. പക്ഷേ, യുദ്ധത്തിൽ ഭയപ്പാടിൻെറ നമസ്കാരം (صلوة الخوف) നടത്തുവാനുള്ള കൽപനമൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ കുതന്ത്രം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (2) ഒരു യുദ്ധ യാത്രയിൽ നബി (സ) ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സഹാബികൾ ഓരോ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരുമായിരുന്നു. മുഹാരിബ് (محارب) ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാൾ ഈ തക്കംനോക്കിവന്ന് നബി(സ) യുടെ വാളെടുത്തു. അതു ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് 'മുഹമ്മദേ, ഇപ്പോൾ നിന്നെ ആർ രക്ഷിക്കും?' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു' 'അല്ലാഹു.' അവൻ സ്തംഭിച്ചുപോയി. വാൾ കൈയിൽനിന്നു വീണു. തിരുമേനി വാളെടുത്ത് അതേചോദ്യം അവനോടു ചോദിച്ചു. 'ആരുമില്ല, രക്ഷിക്കണേ?' എന്നായിരുന്നു അവൻെറ മറുപടി തിരുമേനി അവൻെറ നേരെ നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതെ അവനു മാപ്പു നൽകി വിട്ടയച്ചു. (3) ഒരിക്കൽ നബി (സ) യെയും സഹാബികളെയും യഹൂദികൾ ഒരു വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം കലർത്തി അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു പരിപാടി. അല്ലാഹു നേരത്തെത്തന്നെ നബി (സ) ക്കു അതിനെപ്പററി വഹ്‌യു മുഖേന അറിവു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, തിരുമേനിയും സഹാബികളും അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. (4) യഹൂദഗോത്രമായ ബനൂനളീറിൻെറ അടുക്കൽ കുറച്ചു പണം കടം ചോദിക്കുവാനായി നബി (സ) ചെന്നു. കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചശേഷം ഒരു ചുമരിനു താഴെയായി നബി (സ) ക്കു ഇരിക്കുവാൻ അവർ സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നബി(സ) അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാളിക മുകളിൽനിന്നു ഒരു ആസ്സ് കല്ലെടുത്തു തിരുമേനിയുടെ തലക്കുമീതെ ഇട്ട് തിരുമേനിയുടെ കഥ കഴിക്കുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടം കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗൂഢരഹസ്യം അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ, നബി (സ) യും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സഹാബികളും സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു.

ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ നാലു സംഭവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ പൊതുവെയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളാണിവയെല്ലാം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-3

കഴിഞ്ഞ 8-ാം വചനത്തിലും അതിനു ശേഷവുമായി അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവനോടു ചെയ്ത കരാറുകളെയും ഓർമ്മിക്കണമെന്നും, നീതിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കണമെന്നും മററും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരും അല്ലാഹുവിനോടു ചില കരാറുകൾ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതൊക്കെ ലംഘിച്ചു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകുകയാണു ചെയ്തതെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു പാഠം പഠിച്ചുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പോലെ ആകുവാൻ ഇടവരാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിനു അല്ലാഹു തൗഫീഖും സൽബുദ്ധിയും നൽകട്ടെ. امين

١٣- وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَاءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ

13. ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പു [കരാർ] അല്ലാഹു വാങ്ങുകയുണ്ടായി; അവരിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നായകൻമാരെ നാം [അല്ലാഹു] നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്;

لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَوٰةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَوٰةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ○

നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, എൻെറ റസൂലുകളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ (സഹായിച്ചു) ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനു നല്ലതായ കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ മൂടിമറ(ച്ചു മാപ്പാ) ക്കുകയും, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ, ഇതിനുശേഷം നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവൻ ശരിയായ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോയി.'

---

13. ولقد اخذ വാങ്ങുക(മേടിക്കുക എടുക്കുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട് الله അല്ലാഹു ميثاق ഉറപ്പു, കരാർ بنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ وبعثنا നാം നിയോഗിക്കുക(എഴുന്നേൽപിക്കുക)യും ചെയ്തു منهم അവരിൽനിന്നു اثنى عشر പന്ത്രണ്ടു نقيبا നായകൻ, തലവൻ, നേതാവു, മേലാൾ وقال الله അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തു انى معكم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്, കൂടെയാണ് لئن اقمتم നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തിയെങ്കിൽ الصلوة നമസ്കാരം واتيتم നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു الزكوة സകാത്തു وامنتم നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു برسلى എൻെറ റസൂലുകളിൽ وعزرتموهم അവരെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു, ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു واقرضتم നിങ്ങൾ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു الله അല്ലാഹുവിനു قرضا حسنا നല്ലതായ കടം لا كفرن തീർച്ചയായും ഞാൻ മൂടി (മറച്ചു)വെക്കും عنكم നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങൾക്കു سيأتكم നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ ولادخلنكم നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും جنات സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ تجرى ഒഴുകുന്ന, നടക്കും من تحتها അതിൻെറ അടിയിലൂടെ الانهار അരുവികൾ فمن كفر എന്നാൽ (എനി) ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) അവിശ്വസിച്ചാൽ بعد ذلك അതിനു (ഇതിനു) ശേഷം منكم നിങ്ങളിൽ നിന്നു فقد ضل എന്നാലവൻ പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞു سواء السبيل ശരിയായ മാർഗ്ഗം, ചൊവ്വു വഴി

١٤- فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ
وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ ۙ
وَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ○

14. എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (വല്ലാതെ) ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം നാം അവരെ ശപിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നാം കടുത്തതാക്കുകയും ചെയ്തു.

വാക്കുകളെ അതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മാററം വരുത്തുന്നു; അവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഒരു (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നു കളയുകയും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്നു-അവരിൽ അൽപം ആളുകളൊഴികെ-(ഉണ്ടാകുന്ന) ചതിയെ നീ നോക്കി (മനസ്സിലാക്കി)ക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അവർക്കു നീ മാപ്പു നൽകുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

---

14. فبما نقضهم എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവരുടെ ലംഘനം കൊണ്ടു, ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം ميثاقهم അവരുടെ ഉറപ്പു, കരാർ لعنام നാമവരെ ശപിച്ചു وجعلنا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ قاسية കടുരത്തതു, കടുപ്പമുള്ളവ يحرفون അവർ മാററം വരുത്തുന്നു الكلم വാക്കു, വാക്കുകളെ عن مواضعه അതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു ونسوا അവർ മറക്കുക (വിസ്മരിക്കുക)യും ചെയ്തു حظا ഒരുഭാഗം, പങ്കു, ഓഹരി مما ذكروا അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു به അതിനെപ്പററി ولا تزال നീ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും تطلع നീ നോക്കി(അറിഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി-കണ്ടു) കൊണ്ടു على خائنة ചതി (പ്രയോഗത്തെപ്പററി (ചതിയെ) منهم അവരിൽനിന്നു الا قليلا അൽപം (ആളം) ഒഴികെ منهم അവരിൽ നിന്നു فاعف എന്നാൽ നീ മാപ്പു നൽകുക عنهم അവർക്കും, അവരെപ്പററി واصفح വിട്ടുകൊടുക്കുക (തിരിഞ്ഞുകളയുകയുക)യും ചെയ്യുക ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يحب സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും المحسنين സുകൃതം (പുണ്യം-നൻമ) ചെയ്യുന്നവരെ.

ഇസ്രാഈല്യരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാർ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഏറെക്കുറെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു. 3: 187; 4: 154 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അതു സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടു. സൂ: അഅ്റാഫു 160ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇസ്രാഈൽ സമുദായം പന്ത്രണ്ടു (*) ഗോത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതായിരുന്നു. ഇസ്രാഈൽ എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്ന യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിയുടെ പന്ത്രണ്ടു മക്കളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഗോത്രങ്ങൾ. ഈ ഓരോ ഗോത്രത്തിൻെറയും നേതാക്കളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തലവന്മാരെപ്പററിയാണു പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാർ (اثنى عشر نقيبا) എന്നു പറഞ്ഞത്. നാം നിയോഗിച്ചു (بعثنا) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഈ തലവന്മാരുടെ നിയോഗം അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അവരെ നിയോഗിച്ചതിനോടു ചേർത്തിക്കൊണ്ട് ഈ കരാറിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അവർ മുഖാന്തരമാണ് ഇസ്രാഈല്യരുടെ കരാർ നടന്നതെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ബൈബ്ളിൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും അങ്ങിനെ തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു. والله اعلم

മൂസാ(അ) നബിയും ഇസ്രാഈല്യരും ചെങ്കടൽ കടന്നുപോന്ന ശേഷം സീനാ താഴ്‌വരയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കൻആൻ (ഫലസ്തീൻ) ദേശത്തെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തി വിവരം സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം അവരുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു

(*) പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും, മൂസാ(അ) നബിക്കുശേഷം ഫലസ്തീനിൽ അവർ കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും മററും ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത 5-ാം നമ്പ്ര് ഭൂപടത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

മായി പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളെ മൂസാ(അ) അയച്ചിരുന്നു. (ഈ സംഭവത്തെപ്പററി അൽപം ആയത്തുകൾക്കുശേഷം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട് .) ഈ പന്ത്രണ്ടു പേരാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച 'പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാരെ'ക്കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ ഇബ്നുജരീർ(റ) തുടങ്ങിയ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത് . ഈ പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളുടെ പേരുകൾ ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (റ)ൽ നിന്നു ഇബ്നുകഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഇബ്നുകഥീർ (റ) പറയുകയാണ് : 'തൗറാത്തിലെ നാലാം പുസ്തകത്തിൽ (ബൈബ്ളിലെ സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിൽ) ഞാൻ ഇവരുടെ പേരുകൾ കാണുകയുണ്ടായി. അതു ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ് പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് .' തുടർന്നുകൊണ്ടു താൻ കണ്ട ആ പേരുകൾ അദ്ദേഹം ബൈബ്ളിൽനിന്നു ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത (സംഖ്യാ) പുസ്തകം ഇന്നത്തെ ബൈബ്ളിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, ഇബ്നു ഇസാഹാഖ് (റ) പറഞ്ഞ പേരുകളും അതിലുള്ളതാണെന്നും, പക്ഷേ, രണ്ടും രണ്ടവസരങ്ങളിൽ അവരിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നേതാക്കളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരവർ കണ്ടതു അവരവർ ഉദ്ധരിച്ചതായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ബൈബ്ളിന്റെ പ്രതികൾ ഇന്നുള്ള പോലെത്തന്നെയായിരുന്നു അന്നുള്ളതെന്നും, എല്ലാ ഭാഷകളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രതികളും ഒരുപോലെയായിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിക്കുവാൻ വയ്യ താനും.

തങ്ങൾ ശരിക്കു പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു നൽകിയിട്ടു പിന്നെയും ആ കരാർ ലംഘിച്ചു തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകിയതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചു കളഞ്ഞു. അതെ, അവന്റെ കാരുണ്യം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയും കോപത്തിനു അവർ പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മേലിലെങ്കിലും നന്നായിത്തീരുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തു ദുഷിക്കുകയുമുണ്ടായി. അങ്ങനെ മതശാസനങ്ങളും വേദവാക്യങ്ങളും ഹിതത്തിനൊത്തു മാററി മറിക്കുകയും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും അവരുടെ പതിവായി. പലതും അനുഷ്ഠാനരംഗത്തുനിന്നും സ്മൃതിപഥത്തിൽനിന്നും നീങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അവരുടെ ഭാവിയെപ്പററിയെങ്കിലും ശുഭപ്രതീക്ഷക്കു വകയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു; ولا تزال تطلع على خائنة منهم (അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചതിയെ നീ നോക്കി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.) വിശ്വാസവഞ്ചനയും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും യഹൂദികളുടെ സ്വഭാവമാണല്ലോ. തക്കം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും പിൻകുഴിതോണ്ടുന്നതിൽ അവർ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്താറില്ല. വളരെ ചുരുക്കം വ്യക്തികൾ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളു. അവരെപ്പററിയാണു الا قليلا منهم (അവരിൽനിന്നും അൽപം ആളുകളൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത് . യഹൂദികളിൽനിന്നു ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടുവന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) പോലെയുള്ളവരായിരിക്കും ഇവർ.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണു യഹൂദികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ. എന്നാലും അവരോടു മാപ്പിന്റെയും വിട്ടുവീഴ്ചയുടെയും നയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതു സുകൃതവാന്മാരുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു സുകൃതവാന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലാണുള്ളതു—അവർക്കായിരിക്കും അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുക—എന്നുമൊക്കെ അവസാനം അല്ലാഹു നബി(സ)ക്കു ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു അക്രമങ്ങളും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവരോട് അങ്ങോട്ടും അതേപോലെ ചെയ്വാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്നൊരുമ്പെടാതെ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യലും, അവഗണിച്ചു മാപ്പു നൽകലുമാണ് കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്വഭാവമെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും സ്നേഹവും ലഭിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. അതാണു നബി(സ) തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്ത മാതൃകയും.

١٥- وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

15. 'ഞങ്ങൾ 'നസ്രാനി' കളാണെന്നു പറയുന്നവരിൽ [ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ] നിന്നും (തന്നെ) നാം അവരുടെ ഉറപ്പു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്, അവർക്കു ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു ഒരു (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നു കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇളക്കിവിട്ടു.

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ○

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പററി വഴിയെ അല്ലാഹു അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

---

(15) ومن الذين യാതൊരുവരിൽ നിന്നും (തന്നെ) قالوا പറഞ്ഞ, അവർപറഞ്ഞു انا نصارى ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണു എന്നു اخذنا നാം വാങ്ങി, മേടിച്ചു ميثاقهم അവരുടെ കരാർ, ഉറപ്പു نسوا എന്നിട്ടവർ മറന്നു حظا ഒരു ഓഹരി, ഭാഗം مما യാതൊന്നിൽ നിന്നു ذكروا به അതിനെപ്പററി അവർക്കു ഉൽബോധിപ്പിക്ക(ഓർമ്മിപ്പിക്ക)പ്പെട്ടു فاغرينا അപ്പോൾ (അതിനാൽ) നാം ഇളക്കി വിട്ടു بينهم അവർക്കിടയിൽ العداوة ശത്രുത, പക والبغضاء വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും الى يوم القيمة ഖിയാമത്തു നാൾവരെ وسوف വഴിയെ, പിറകെ ينبئهم അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും الله അല്ലാഹു بما كانوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പററി يصنعون പ്രവർത്തിക്കും

യഹൂദികളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും തന്നെ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അല്ലാഹു കരാർ വാങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരും ആ കരാറു വേണ്ടതുപോലെ പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൻ ഫലമായി അവർക്കിടയിൽ കാലാവസാനംവരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവെന്നും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശരിയായ പ്രതിഫലം അവർ വഴിയെ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. എന്നാൽ, യഹൂദരുടെ അത്ര തന്നെ ധിക്കാരവും അക്രമവും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മററും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കാറുള്ള അത്ര ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിൽ ആക്ഷേപിച്ചു കാണാനില്ലാത്തതിന്റെ കാരണവും അതു തന്നെയാകുന്നു.

യഹൂദികളുടെ കരാറിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ കരാർ (ميثاق بنى اسرائيل) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു. യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഇസ്രാഈല്യർ—അഥവാ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾ—എന്നു മുമ്പേ പറയപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പററി സാധാരണമായി نصارى (നസ്രാനികൾ) എന്നാണു പറയപ്പെടാറെങ്കിലും ഇവിടെയും, താഴെ 85-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കു 'ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണെന്നു പറയുന്നവർ (الذين قالوا انا نصارى)' എന്നാകുന്നു. ഈ പേർ അവർ സ്വയം സ്വീകരിച്ച പേരാണെന്നും, ആ പേരിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള ഒരു സൂചന ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പേരിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ (അ) വളർന്നു വന്ന രാജ്യമായ നസാറത്തി (الناصرة) നോടു (*) ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടായ പേരാണെന്നത്രെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പൊതുവെ ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത്. ഈ പേർ വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്ക് സ്വയം തൃപ്തിപ്പെട്ട പേരായിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം, അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ 'ഗലീലക്കാർ' എന്നും ചിലപ്പോൾ 'നസ്രായ മതക്കാർ' എന്നും പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ കാണാം. (ലൂക്കോസ് 13:3ഉം അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 24:5ഉം നോക്കുക) (**) അതോടുകൂടി, നസറേത്ത് എന്ന ദേശത്തിനു മുൻകാലത്തു ഒരു വിശേഷതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, പിൽക്കാലത്തുമാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങോട്ടു പുണ്യയാത്ര പോകാൻ തുടങ്ങിയതാണെന്നും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവും പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നസറേത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പേർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതോ അവർ തങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടതോ ആവാൻ തരമില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ക്രമേണ ആ പേരിൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടുവെന്നു വെക്കുവാനേ തരമുള്ളു.

(*) ഫലസ്തീനിലെ ഗലീലിയ (الجليل) തടാകത്തിന്റെ ഏതാണ്ടു തെക്കുവശം ഏകദേശം 14 നാഴിക ദൂരെയാണു നസറേത്ത് എന്ന നാസിരിയ്യ (Nazereth) പട്ടണം.

(**) ഈസാ (അ)ന്റെ സ്വദേശമായ നസറേത്തിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണു നസറായ മതക്കാർ എന്നു പറയുന്നതു. ആ ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജില്ലയാണു ഗലീലാ (الجليل او جليلة)

രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണു: 'ഹവാരി'കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈസാ (അ) നബിയുടെ ശിഷ്യഗണത്തോടു من انصاري الى الله (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു എന്റെ സഹായികൾ ആരാണു?) എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതായും, نحن انصار الله (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ—അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള-സഹായികളാണു) എന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു (3: 52ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഹായം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള نصرة (നുസ്വ്റത്ത്) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണു 'നസ്രാനി'കൾ (النصارى) എന്ന പേർ ഉത്ഭവിച്ചതു. ഈ അഭിപ്രായമാണ് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. ഇതനുസരിച്ചു ഈ പേർ-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതും തൃപ്തിപ്പെട്ടതും ആയിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. (*) അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമെന്നു അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, അതേ സമയത്തു അതിനു നിരക്കാത്തതായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു സൂചനകൂടി അല്ലാഹുവിന്റെ ആ പ്രയോഗത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. الله اعلم

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ കരാർ പാലിക്കാതെ, അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ വലിയൊരു ഭാഗം വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞുവെന്നും, അതുനിമിത്തം ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും അവർക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും അല്ലാഹു ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അത്രയധികം ഭിന്നിപ്പും ശത്രുതയും നിലവിലുള്ള ഒരു മതക്കാരെ വേറെ ലോകത്തു കാണുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, ഈസാ (അ) നബിയെയും സംബന്ധിച്ച പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൂറുക്കണക്കിൽ കക്ഷികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളിലുണ്ട്. പ്രധാന കക്ഷികൾക്കെല്ലാം തന്നെ, പള്ളിയും, സഭയും, മതാദ്ധ്യക്ഷൻമാരും വേറെ വേറെയാണ്. കക്ഷികൾ തമ്മതമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കുകയോ, ആരാധനകളിൽ പങ്കുചേരുകയോ ഇല്ല. ഓരോ കക്ഷിയും മറേറവരെ അവിശ്വാസികളായി കണക്കാക്കുന്നു. മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ കാരണങ്ങളാൽ എത്രയോ രക്തച്ചൊരിച്ചലുകളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാലാനുസൃതമായ ചില നീക്കുപോക്കുകൾ ഉണ്ടാകാറുള്ളതല്ലാതെ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചക്കും ഭിന്നതക്കും ഒരു മാററവും ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാവാൻ അവകാശവുമില്ല. എനി, ക്രിസ്ത്യാനികളും യഹൂദികളും തമ്മിലുള്ള അവസ്ഥയാകട്ടെ ഇതിനെക്കാൾ കഠിനവും ശക്തവുമാകുന്നു. മുൻകാലംതൊട്ട് ഇന്നുവരെയും അവർ തമ്മിൽ കഠിന ശത്രുക്കൾ തന്നെ. രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകപ്പെടുകയും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു ചിലപ്പോഴെല്ലാം മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവർ യോജിച്ചു പോയേക്കുമെങ്കിലും ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ പരസ്പരം ശത്രുത നിറഞ്ഞതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, മുസ്ലിംകളോടുള്ളതിനെക്കാൾ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു യഹൂദികളോടുള്ളത്.

യഹൂദികളെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, രണ്ടു കൂട്ടരെയും ഒന്നിച്ചഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു;—

(*) ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പററി نصارى (നസ്വാറാ—നസ്രാനികൾ) എന്നല്ലാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു നേർക്കു നേരെ അർത്ഥമായ مسيحيون (മസീഹിയ്യൂൻ) എന്നോ മറേറാ ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പേരും തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ആദ്യം സ്വീകരിച്ചു വന്നതല്ല. ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളെപ്പററി 'ശിഷ്യന്മാർ, സഹോദരന്മാർ, വിശുദ്ധന്മാർ, വിശ്വാസികൾ' എന്നൊക്കെയായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്താക്കിയാ (انطاكية—അന്തിയോക്കിയ)യിലെ ജനങ്ങളാണു പരിഹാസ രൂപത്തിൽ അവരെപ്പററി ഈ പേർ ഉപയോഗിച്ചത്. എങ്കിലും, 'മശീഹു' (مسيح) എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ (ഈസാ നബിയുടെ)നാമത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട പേരാണ് അതെന്ന നിലക്കു ആ പേർ തങ്ങൾക്കു യുക്തമാണെന്നു അവർക്കു തോന്നി. അങ്ങിനെ ക്രിസ്താബ്ദം 150നു ശേഷം ക്രമേണ ആ പേർ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. (വേ. പു. നിഘണ്ടു പേ. 114) അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ എന്നാണു مسيح എന്ന വാക്കിനർത്ഥം. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ ഹിബ്രു ഭാഷയിൽ മശീഹാ എന്നും, യവന (ഗ്രീക്ക്) ഭാഷയിൽ ക്രിസ്തു (Christ) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. യവന വാക്കിൽനിന്നാണ് ഈ പേർ പ്രചരിച്ചത്.

١٦- يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ۚ

16. വേദക്കാരേ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ പലതും നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ റസൂൽ നിങ്ങളിൽ (ഇതാ) വന്നിട്ടുണ്ട്. പലതിനെക്കുറിച്ചും (വിവരിക്കാതെ) അദ്ദേഹം മാപ്പു നൽ(കി വിട്ടു തരു) കയും ചെയ്യുന്നു.

١٧- قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ ۝

17. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രകാശവും, സ്പഷ്ടമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും വന്നിട്ടുണ്ട്;–

١٨- يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

18. തന്റെ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റിയവരെ അതുമൂലം അല്ലാഹു സമാധാനത്തിന്റെ (അഥവാ രക്ഷയുടെ) മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്; അവന്റെ അനുമതി പ്രകാരം അവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻ പ്രകാശത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; നേരായ (ചൊവ്വെയുള്ള) ഒരു പാതയിലേക്കു അവരെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

16. يا اهل الكتاب വേദക്കാരെ قد جاءكم നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു رسولنا നമ്മുടെ റസൂൽ يبين لكم നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു كثيرا വളരെ, പലതും مما كنتم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിൽ നിന്ന് تخفون നിങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കും من الكتاب (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു ويعفو അദ്ദേഹം മാപ്പു നൽകുക (വിട്ടുതരുക)യും ചെയ്യുന്നു عن كثير പലതിനെയും, അധികത്തെക്കുറിച്ചും 17. قد جاءكم നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു من الله അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു نور ഒരു പ്രകാശം وكتاب ഒരു ഗ്രന്ഥവും مبين സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമാക്കുന്ന 18. يهدى به അതുമൂലം (അതുകൊണ്ടു) വഴിചേർക്കുന്നു, നയിക്കും الله അല്ലാഹു من اتبع പിൻപറ്റിയവരെ رضوانه അവന്റെ പ്രീതിയെ سبل മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, വഴികളിൽ السلام സമാധാനത്തിന്റെ ശാന്തിയുടെ, രക്ഷയുടെ ويخرجهم അവരെ പുറത്തു വരുത്തുകയും ചെയ്യും من الظلمات അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു الى النور പ്രകാശത്തിലേക്കു باذنه അവന്റെ അനുമതി (ഉത്തരവു) കൊണ്ടു ويهديهم അവരെ ചേർക്കുക (നയിക്കുക)യും ചെയ്യും الى صراط ഒരു പാതയിലേക്കു مستقيم നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കാതെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ പല സത്യങ്ങളും വേദക്കാർ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങളായി മാത്രം അവ അവശേഷിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പല രഹസ്യ സത്യങ്ങളും ഖുർആൻ വഴിയും, വഹ്‌യു മൂലവും നബി (സ) തുറന്നു കാട്ടിയിരുന്നു. ഇതു നബി (സ) യുടെ സത്യതക്കുള്ള തെളിവാണു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുൻപരിചയമൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു അറിവു കിട്ടിയല്ലാതെ അവിടുത്തേക്കു അതിനു സാധ്യമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, വേദക്കാർ ഒളിച്ചുവെച്ചു വന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും നബി (സ) തുറന്നു കാട്ടുകയുണ്ടായില്ല. ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളു. മററുള്ളവയെക്കുറിച്ചു മൗനം അവലംബിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. ഇതു അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കു സിദ്ധിച്ച ഒരു ദാക്ഷിണ്യം കൂടിയാകുന്നു. 'പ്രകാശവും സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥവും' എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആനെയും, അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാന വെളിച്ചത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ പിൻപററുന്നതു' അവന്റെ പ്രീതിയുടെ ഏകമാർഗ്ഗമായ ഇസ്‌ലാമിക മാർഗ്ഗത്തെ പിൻപററുന്നതു കൊണ്ടുമാകുന്നു.

19. അല്ലാഹു തന്നെയാണു മർയമിന്റെ മകൻ 'മസീഹു' എന്നു പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

(നബിയേ,) പറയുക: എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു വല്ല കാര്യത്തെയും ആരാണ് സ്വാധീനമാ(ക്കി തടു) ക്കുക? മർയമിന്റെ മകൻ 'മസീഹി'നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ!

ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.'

١٩- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ
قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ
قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ
وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝

---

19. لقد كفر തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു الذين قالوا പറഞ്ഞവർ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هو المسيح അവൻതന്നെ മസീഹു ابن مريم മർയമിന്റെ മകൻ قل പറയുക فمن എന്നാൽ ആർ يملك സ്വാധീനമാക്കും, ഉടമപ്പെടുത്തും من الله അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു شيأ വല്ല കാര്യത്തെയും, വല്ല വസ്തുവിനും ان اراد അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ان يهلك അവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ المسيح മസീഹിനെ ابن مريم മർയമിന്റെ മകൻ وامه അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും ومن فى الارض ഭൂമിയിലുള്ളവരെയും جميعا മുഴുവൻ ولله അല്ലാഹുവിനാണു ملك السموات ആകാശങ്ങളുടെ രാജാധിപത്യം والارض ഭൂമിയുടെയും وما بينهما രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും يخلق അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു ما يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു والله അല്ലാഹു على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിനും قدير കഴിവുള്ളവനാണു

ഈസാ (അ) ദൈവം തന്നെയാണു—അഥവാ ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചതാണു—എന്നും, ത്രയദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണദ്ദേഹം എന്നുമൊക്കെയാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദങ്ങൾ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വാദക്കാരെപ്പററിയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറേറവരെപ്പററി 76—ം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മർയമിനെയും, എന്നു വേണ്ടാ, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും തന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നു ആരെയെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വിധേന തടയുവാനോ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനോ കഴിവും സ്വാധീനവുമുള്ള ഒരാൾ പോലുമില്ല. അഖിലാണ്ഡ വസ്തുക്കളും അവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും അധികാരത്തിലും ചൊൽപടിക്കും നിലകൊള്ളുന്നവയാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു എന്തും തന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കും. ആർക്കും അതിൽ പങ്കൊന്നുമില്ല. ഈസാ (അ)നെ പിതാവില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവൻ തന്നെ. അവന്റെ കഴിവിൽ പെടാത്ത ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ, മററെല്ലാവരെയും പോലെ ഈസാ (അ) നബിയും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും ഉടമയുമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനും രക്ഷയില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

20. യഹൂദികളും, നസ്സ്വാറാ [ക്രിസ്ത്യാനി] കളും പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും അവന്റെ ഇഷ്ടക്കാരുമാകുന്നു' എന്നു!

٢٠- وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰى
نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ

قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

പറയുക: എന്നാൽ (പിന്നെ), എന്തിനാണു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുന്നത്?! പക്ഷെ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ പെട്ട മനുഷ്യരത്രെ നിങ്ങൾ.

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ.

അവനിലേക്കു തന്നെയാണു തിരിച്ചു വരവും.

---

20. وقالت പറഞ്ഞു, പറയുന്നു اليهود യഹൂദികൾ والنصارى നസ്രാനീ (ക്രിസ്ത്യാനി)കളും نحن ഞങ്ങൾ, നാം ابناء الله അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രൻമാരാണു (മക്കളാണു) واحباؤه അവൻെറ ഇഷ്ടക്കാരും, സ്നേഹിതരും قل فلم പറയുക എന്നാൽ എന്തിനാണു يعذبكم അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നു بذنوبكم നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം بل انتم പക്ഷെ (എങ്കിലും—എന്നാൽ) നിങ്ങൾ بشر മനുഷ്യരാണു ممن خلق അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപെട്ട يغفر അവൻ പൊറുക്കും لمن يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ويعذب അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ولله അല്ലാഹുവിനാണു ملك രാജത്വം, ആധിപത്യം السموات ആകാശങ്ങളുടെ والارض ഭൂമിയുടെയും وما بينهما അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും واليه അവനിലേക്കുതന്നെ المصير തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം, കലാശം

തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളും ഇഷ്ടക്കാരുമാണ്, അഥവാ വിജയവും രക്ഷയും ഞങ്ങളുടെ ജൻമാവകാശമാണ്, ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്താലും അവൻ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വേദക്കാരുടെ ജൽപനങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിയാണിത് നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്താൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു, അൽപം ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു നരകശിക്ഷയുണ്ടായേക്കാമെന്നു നിങ്ങളും സമ്മതിക്കാറുണ്ട്. (2: 80.) ഈ ലോകത്തുവെച്ചു പല ശിക്ഷകൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ പാത്രമായിട്ടുമുണ്ട് അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, വാസ്തവം അതൊന്നുമല്ല. എല്ലാവരെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യ സൃഷ്ടികൾ തന്നെയാണു നിങ്ങളും. എല്ലാവരെയും പോലെ നിങ്ങളും അവൻെറ അടുക്കലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, മററുള്ളവരെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ മേലും അവൻ രക്ഷാശിക്ഷകളുടെ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമകളും ഉടമകളുമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കായി ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനമോ നടപടിക്രമമോ ഇല്ല എന്നാണു മറുപടിയുടെ സാരം.

ഈസാ (അ) നെപ്പററി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മകൻ എന്നു പറഞ്ഞ അതേ അർത്ഥത്തിലല്ല തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളാണെന്നു അവർ പറയുന്നത്. ഇസ്രാഈല്യരുടെ വംശപിതാവായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നെക്കുറിച്ച് 'എൻെറ പുത്രൻ' എന്നു തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളായ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രപൗത്രൻമാരാണെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. ശാരീരികമായ മക്കൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല—ആത്മീയമായ മക്കൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു—തങ്ങൾ ഇതു പറയുന്നതെന്നു അവർ ഇതിനു ന്യായീകരണവും നൽകും. അതോടുകൂടി, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെപ്പററി ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ല എന്നും അവർ വാദിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് എന്നാൽ പിന്നെ എന്തിനാണു അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു? (فلم يعذبكم بذنوبكم) എന്നു അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്. യഅ്ഖൂബ് (അ)നെ സംബന്ധിച്ചോ, ഈസാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ചോ-തൗറാത്തിലോ ഇഞ്ചീലിലോ—'പുത്രൻ' എന്നുള്ള സംബോധനയോ വിശേഷണമോ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അതു ഒരു അലങ്കാരാർത്ഥത്തിലല്ലാതെ-സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തിൽ—അല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽ തന്നെയും

ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. (*) ഒന്നു മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം '....ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ. അവർ ദൈവത്തെ കാണും. സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ. അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻമാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.' (മത്തായി 5: 8, 9.)

21. വേദക്കാരേ, റസൂലുകളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു വിടവു ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് (കാര്യം) വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു നമ്മുടെ റസൂൽ (ഇതാ) നിങ്ങൾക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; (അതെ) ഒരു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനാകട്ടെ, താക്കീതു നൽകുന്നവനാകട്ടെ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലെന്നു നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ. [അങ്ങിനെ പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണതു.]

എന്നാൽ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനും നിങ്ങൾക്ക് (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

٢١- يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ ٱلرُّسُلِ
أَن تَقُولُوا۟ مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ

فَقَدْ جَآءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ
وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ع

---

21. يا اهل الكتاب വേദക്കാരേ قد جاءكم നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു رسولنا നമ്മുടെ റസൂൽ يبين لكم നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു على فترة ഒരു വിടവിലായി, അഭാവത്തിൽ من الرسل റസൂലുകളിൽനിന്നു, റസൂലുകളുടെ ان تقولوا നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ ما جاءنا ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ല من بشير ഒരു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും ولا نذير ഒരു താക്കീതുകാരനുമില്ല فقد جاءكم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നുകഴിഞ്ഞു, വന്നിട്ടുണ്ട് بشير സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ ونذير താക്കീതുകാരനും والله അല്ലാഹു على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിനും قدير കഴിവുള്ളവനാണു

അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഈസാ (അ) നബി വരെയുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇസ്രാഈല്യരിൽ വളരെയധികം നബിമാരും റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് പലപ്പോഴും ഒരേ കാലത്തുതന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈസാ (അ)ക്കു ശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദു (സ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റൊരു റസൂലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. റസൂലുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിടവുകാലത്തു (فترة) നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു അതുകൊണ്ടാണ്. ഈ കാലഘട്ടം ഏതാണ്ടു 600 കൊല്ലമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകൻമാരുടെ വിജ്ഞാന പാരമ്പര്യവും ഉണ്ടായിട്ടും നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും നൽകുവാൻ ഒരു റസൂലും വരാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയതെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതിന്നവസരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇതാ നിങ്ങളിലേക്കു നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏനി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയേ നിങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾക്കൊന്നും ഏനി പഴുതില്ലാ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

റസൂലുകളുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന വശങ്ങളാണല്ലോ സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ദുർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു അവന്റെ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു താക്കീതു നൽകലും. അതാണു പ്രവാചകൻമാരെപ്പറ്റി بشير (സന്തോഷവാർത്ത

(*) ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. 'പുത്രൻ, മകൻ' എന്നീ പദങ്ങൾ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും കൂട്ടത്തിൽ 'വലിയവൻ എളിയവനെ മകൻ എന്നു പറയാറുണ്ട്' എന്നും അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (പേ. 246 നോക്കുക)

അറിയിക്കുന്നവൻ) എന്നും. نذير (താക്കീതു–അഥവാ മുന്നറിയിപ്പു–നൽകുന്നവൻ) എന്നും ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണുവാൻ കാരണം.

വിഭാഗം-4

22. മൂസാ തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ: നിങ്ങളിൽ അവൻ (പല) നബിമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ; ലോകരിൽ നിന്നു ഒരാൾക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതു നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ).

٢٢- وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَٰقَوْمِ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ○

23. 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു (രേഖപ്പെടുത്തി) തന്നതായ (ആ) പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്യരുതു; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായി മാറുന്നതാണ് '

٢٣- يَٰقَوْمِ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِى كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَٰسِرِينَ ○

---

22. واذ قال പറഞ്ഞ സന്ദർഭം موسى മൂസാ لقومه തന്റെ ജനതയോടു ياقوم എന്റെ ജനങ്ങളെ اذكروا നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ نعمة الله അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹു ചെയ്ത) അനുഗ്രഹം عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു اذ جعل അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, ആക്കിയതിനാൽ فيكم നിങ്ങളിൽ انبياء നബിമാരെ وجعلكم നിങ്ങളെ ആക്കുകയും ملوكا രാജാക്കൾ وآتاكم, നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ما لم يؤت അവൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതു احدا ഒരാൾക്കും من العالمين ലോകരിൽനിന്നു 23. ياقوم എന്റെ ജനങ്ങളേ ادخلوا പ്രവേശിക്കുവിൻ الارض (ആ) ഭൂമിയിൽ المقدسة പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട, വിശുദ്ധ التي كتب നിശ്ചയിച്ച (രേഖപ്പെടുത്തിയ-നിയമിച്ച)തായ الله അല്ലാഹു لكم നിങ്ങൾക്കു ولا ترتدوا നിങ്ങൾ മടങ്ങുകയും അരുതു على ادباركم നിങ്ങളുടെ പിൻഭാഗങ്ങളിലായി (പിന്നോക്കം) فتنقلبوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ മറിയും, മാറും (ആയിത്തീരും) خاسرين നഷ്ടക്കാരായി

ലോകത്തു ഇതരസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഏററവും സംസ്കാര സമ്പന്നരും പരിഷ്കൃതരുമായിരുന്നു ഇസ്രാഈൽ ജനത. അതേ സമയത്ത് അനുസരണക്കേടിന്റെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യവും അവർക്കുണ്ട്. മൂസാ (അ) അവർക്കു നൽകിയ സദുപദേശങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ശാസനങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പററി ഖുർആനിൽ വളരെയധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. ബൈബ്ൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെ ആധിക്യം കണ്ടു നാം വിസ്മയിച്ചു പോകും. ആ പ്രവാചക വര്യൻ അവർക്കു നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. എത്ര ഹൃദയസ്പൃക്കായ ശൈലിയിലാണു അദ്ദേഹം അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക! താഴെ കാണാവുന്ന പ്രകാരം, അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഫലസ്തീൻ ഭൂമിയിലെ ശത്രുക്കളുമായി സമരം നടത്തി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഈ ഉപദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നത്. ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ മൊത്തത്തിലും, ചിലതിനെപ്പററി പ്രത്യേകവും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ നന്ദിയും അനുസരണവും കാണിക്കുന്ന പക്ഷം മേലിലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഇല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ നന്ദികെട്ടവരായി നാശമടയുകയും ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് മൂസാ (അ) നബി പ്രത്യേകം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. (1) നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പല നബിമാരെയും നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇസ്രാഈല്യരുടെ ഗോത്രപിതാവായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി മുതൽ മൂസാ (അ) നബിവരെയും ഇടക്കിടെ അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശികളായ പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർ വളരെ അച്ചടക്കവും അനുസരണവും ഉള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷവും ധാരാളക്കണക്കിൽ പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (2) നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. നിങ്ങളിൽ രാജാക്കളെ ഏർപ്പെടുത്തി എന്നല്ല—നിങ്ങളെ രാജാക്കളാക്കി എന്നാണു—അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. എല്ലാവരും രാജാക്കളല്ലെന്നുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ രാജാക്കൾ (ملوكا) എന്ന വാക്കിനു ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം.

മുമ്പു നിങ്ങൾ ഫിർഔന്റെ കീഴിൽ അടിമകളും പരാശ്രയരുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരും പരാശ്രയമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. അതതു കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നബിമാരുടെയും റസൂലുകളുടെയും കയ്യിലായിരുന്നു അതതു കാലത്തെ സമുദായ നേതൃത്വവും സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ആ പ്രവാചകൻമാരെയും റസൂലുകളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണു രാജാക്കൾ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ മറ്റൊരഭിപ്രായം. മൂസാ (അ) നബിക്ക് മുമ്പ് അവരിൽ ചില രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു രാജാക്കളെന്നു പറഞ്ഞതെന്നും വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്. പരാശ്രയം കൂടാതെ സുഖജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും, ഭാര്യാമക്കൾ, ഭൃത്യൻമാർ മുതലായ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചവർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു രാജാക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു നാലാമതൊരഭിപ്രായവും ഉണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, ഇവയിൽ ചിലതോ, എല്ലാംകൂടിയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പറയുവാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളു. الله اعلم

(3) ലോകരിൽ മറ്റാർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത പല നൻമകളും നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. മത—സംസ്കാര—നാഗരീക തുറകളിലെല്ലാം മറ്റേതു സമുദായത്തെക്കാളും മികച്ചു നിന്നിരുന്ന സമുദായമായിരുന്നു ഇസ്രാഈൽ സമുദായം. കൻആനിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കാലം മുതൽ ഈജിപ്തിൽ യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ അതു നീണ്ടുനിന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ക്രമേണ അവരുടെ പഴയ പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും നശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു മൂസാ (അ) നബിയുടെ കൈക്ക് അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ പേരും യശസ്സും വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു സമുദായത്തിനും കണ്ടനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടവരാണവർ. പ്രവാചകത്വ ശൃംഖല മുറിഞ്ഞു പോകാതിരുന്നതു ഇതിനെല്ലാം മകുടം ചാർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാമായിരിക്കും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും, അക്കാലത്തെ സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു അവർക്കു പ്രത്യേകമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണു മറ്റാർക്കും നൽകാത്തതു നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സാക്ഷാൽ സ്വദേശമായിരുന്ന ഇറാഖിൽ നിന്നു ഹിജ്റ പോന്നു അദ്ദേഹം ഫലസ്തീനിലെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ താമസമാക്കി. അവിടെ വെച്ചാണു അദ്ദേഹം കാലഗതി പ്രാപിച്ചതും. അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം ആ ദേശക്കാരായിത്തീർന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സൂറത്തു യൂസുഫിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ച സുപ്രസിദ്ധ സംഭവങ്ങളെത്തുടർന്ന് യൂസുഫ് (അ) നബി ഈജിപ്തിലെ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിത്തീർന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പൗത്രനുമായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി കുടുംബസമേതം ഈജിപ്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, ആ കുടുംബത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയും ക്രമേണ നാശോന്മുഖമായിത്തീർന്നു. ഒടുക്കം അവർ കൊപ്തി (القبط) വർഗ്ഗക്കാരായ ഫറോവാ രാജാക്കളു(الفراعنة)ടെ ഭരണത്തിൽ കീഴിൽ ഒരു അടിമ വർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെയാണു—ഏറെക്കുറെ നാനൂറു കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം മൂസാ (അ) നബിയൊന്നിച്ചു ചെങ്കടൽ കടന്ന് ഫിർഔനിൽ നിന്നു അവർ രക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരുടെ പിതൃദേശമായ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശം അവർക്കു വീണ്ടും വാസസ്ഥലമായി ലഭിക്കുമെന്നു മൂസാ (അ) മുഖാന്തരം അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി മുതൽക്കേ ഈ വാഗ്ദാനം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്രാഈല്യർ ഈജിപ്തു വിട്ട് സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു താവളമടിച്ചിരുന്ന കാലത്താണു അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മൂസാ (അ) അവരോടു: ജനങ്ങളെ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചു തന്ന ആ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ (يا قوم ادخلوا الأرض المقدسة ...) എന്നു പറയുന്നത്. പക്ഷെ, വേഗത്തിലങ്ങു കടന്നുചെന്നു കുടിയിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു

ന്നവിടെയുള്ളത്. അവിടെ അമാലിഖഃ വർഗ്ഗക്കാർ (عمالقة–അമലേക്യർ) കുടിയേറിയിരിക്കുകയാണ്. അവരാകട്ടെ ബഹുദൈവാരാധകരും അതികായകൻമാരും ശക്തരുമായിരുന്നു. അവരോടു സമരം നടത്തി വിജയിച്ചിട്ടു വേണം ഇസ്രാഈല്യർക്കവിടെ പ്രവേശം ലഭിക്കുവാൻ. ഇസ്രാഈല്യരാകട്ടെ–അവരുടെ മടിയും ഭീരുത്വവും അനുസരണക്കേടും നിമിത്തം–അതിനു തയ്യാറുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോരരുതെന്നും, പിന്നോക്കം വെച്ചാൽ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുമെന്നും (ولا ترتدوا على ادباركم...) പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉപദേശത്തിനു അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു:–

٢٤- قَالُوا يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ

24. അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, സ്വേച്ഛാധികാരികളായ (അഥവാ പരാക്രമശാലികളായ) ഒരു ജനത അവിടത്തിലുണ്ട്: ഞങ്ങളാകട്ടെ, അവിടെനിന്ന് അവർ പുറത്തുപോകുംവരേക്കും അവിടെ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിക്കയില്ല തന്നെ. എനി, അവർ അവിടെ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്ന പക്ഷം, ഞങ്ങൾ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്'

---

24. قالوا അവർ പറഞ്ഞു يا موسى മൂസാ ان فيها നിശ്ചയമായും അതിൽ (അവിടത്തിൽ) ഉണ്ട് قوما ഒരു ജനത جبارين സ്വേച്ഛാധികാരി (ധിക്കാരി–പരാക്രമശാലി)കളായ وانا ഞങ്ങളാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ لن ندخلها അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയേ ഇല്ല حتى يخرجوا അവർ പുറത്തു പോകുന്നതുവരേക്കു منها അതിൽ (അവിടെ) നിന്നു فان يخرجوا എനി (എന്നാൽ) അവർ പുറത്തുപോകുന്ന പക്ഷം منها അതിൽനിന്നു فانا എന്നാൽ ഞങ്ങൾ داخلون പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്

അവിടെയുള്ള ആളുകൾ അതിശക്തൻമാരും ക്രൂരൻമാരുമാണ്. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു തോല്പിച്ച് അവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കാവുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധേന അവർ അവിടെ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പോയാലല്ലാതെ അങ്ങോട്ടു കടക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തും ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അവർ ഒഴിഞ്ഞു പോയാൽ മാത്രം ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി.

٢٥- قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمَا ٱدْخُلُوا عَلَيْهِمُ ٱلْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَٰلِبُونَ

25. ഭയപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷൻമാർ—അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു–പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അവരുടെ മേൽ (ആ)വാതിൽ കടന്ന ചെല്ലുവിൻ. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കടന്നു ചെന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ (അവരെ) ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും:-

---

25. قال رجلان രണ്ടു പുരുഷൻമാർ പറഞ്ഞു من الذين യാതൊരുവരിൽപെട്ട يخافون അവർ ഭയപ്പെടുന്നു انعم الله അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു عليهما അവർ രണ്ടാളുടെമേൽ ادخلوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ عليهم അവരുടെമേൽ الباب (പട്ടണ)വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം فاذا دخلتموه എന്നാൽ നിങ്ങളതു കടന്നാൽ فانكم എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ غالبون ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും, വിജയികളാണു

26. 'അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (മാത്രം) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ–നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!'

٢٣-وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

27. അവർ [ആ ജനത] പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, അവരവിടെ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ.

ആകയാൽ, നീയും, നിന്റെ റബ്ബും പോയിട്ട് നിങ്ങൾ (രണ്ടു) യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; 'ഞങ്ങൾ, ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്''

٢٤-قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا
مَّا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

---

26. وعلى الله അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ فتوكلوا നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ ان كنتم നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ مؤمنين സത്യവിശ്വാസികൾ 27. قالوا അവർ പറഞ്ഞു يا موسى മൂസാ انا لن ندخلها ഞങ്ങൾ അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയേ ഇല്ല ابدا ഒരിക്കലും, ഒരുകാലവും ما داموا അവർ (നിലവിൽ) ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ فيها അതിൽ (അവിടെ) فاذهب ആകയാൽ (എന്നാൽ) പോകുക انت وربك നീയും നിന്റെ റബ്ബും فقاتلا എന്നിട്ടു രണ്ടാളും യുദ്ധം ചെയ്യുക انا ههنا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ قاعدون ഇരിക്കുന്നവരാണു(ഇരിക്കുകയാണു)

അല്ലാഹു അക്ബർ! എത്ര മുരത്ത ഹൃദയങ്ങൾ!! ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്‌വാനും, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദേശത്തേക്ക പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ചെറുത്തു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനും ഇസ്രാഈല്യർ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. ഹീനതയും ഭീരുത്വവും അനുസരണമില്ലായ്മയും അവരെ അങ്ങേഅററം അധഃപതിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒഴികഴിവുകളും പിടിവാശിയുമല്ലാതെ മററൊന്നും അവരിൽ കാണാതായി. അപ്പോൾ, ഫലസ്തീനിൽ ചെന്ന് ആ നാട്ടിന്റെയും, അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ നിരീക്ഷണം ചെയ്തുവരുവാൻ മൂസാ (അ) അവരിലുള്ള പ്രധാനികളുടെ ഒരു സംഘത്തെ നിയമിച്ചയച്ചു. ഈ സംഘത്തെക്കുറിച്ചു 13–ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം മുമ്പു സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഘം അന്വേഷണം നടത്തി തിരിച്ചു വന്നു. മിക്കവരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ ഇസ്രാഈല്യരെ കൂടുതൽ നിരാശരും ഭീരുക്കളുമാക്കുന്നവയായിരുന്നു. രണ്ടു പേർ മാത്രം വസ്തുതകൾ ശരിയാംവണ്ണം വിവരിക്കുകയും വിജയസാധ്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇവരെപ്പററിയാണ് قال رجلان من الذين يخافون (ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷൻമാർ പറഞ്ഞു) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും; ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെടുന്നവരും അതോടുകൂടി സത്യാവസ്ഥ തുറന്നു കാട്ടുന്നവരുമായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും ഈ വാക്കിനു അർത്ഥം ആകാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ നൂനിന്റെ മകൻ യൂശഉം(അ), മറേറതു യഫുന്നായുടെ മകൻ കാലബും (يوشع بن نون ، كالب بن يفنا) ആയിരുന്നുവെന്നു ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ബൈബിളിലും അങ്ങിനെ തന്നെയാണുള്ളത്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഭൃത്യനും, അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഇസ്രാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം കൈവന്ന പ്രവാചകനുമായിരുന്ന യൂശഉ് (അ). കാലബിനെപ്പററി കൂടുതലൊന്നും അറിയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹവും ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നുവെന്നതിൽസംശയമില്ല. انعم الله عليهما (അവർ രണ്ടാളുടെ മേലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാണല്ലോ. (*)

(*) 'കാലേബ് (കാലബ്) യിസ്രായേല്യരെ യഹോവയിലനുസരണമുള്ളവരാക്കുന്നതിനു അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരനായിരുന്നു. ഒററുകാരിൽ ഇവനും യോശുവ (യൂശഉ്)യുമാണ് വിശ്വസ്തൻമാർ.' എന്നു വേ. പു. നിഘണ്ടുവിലും കാണുന്നു.

മററുള്ളവർ പറയുന്നതുപോലെ, ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ശക്തൻമാരും മല്ലൻമാരും ക്രൂരന്മാരുമൊക്കെത്തന്നെയാണെങ്കിലും അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. സധൈര്യം പട്ടണത്തിന്റെ പടിവാതിൽ ആക്രമിച്ചു ഉള്ളോട്ടു കടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ വീര്യം നശിച്ചുപോകും. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി വിജയം വരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക പിന്നെ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളും അവർ അവിശ്വാസികളുമാണല്ലോ. നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ സഹായം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മുന്നോട്ടു നീങ്ങുക. വിജയം നിങ്ങൾക്കു തന്നെയായിരിക്കും എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആ രണ്ടു മാന്യൻമാർ അവരോടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇതൊന്നും ആ നന്ദികെട്ടവരുടെ ഹൃദയം തീണ്ടിയില്ല. ഈജിപ്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങി ഇതഃപര്യന്തം ആ പ്രവാചകവര്യന്റെ - മൂസാ (അ) നബിയുടെ – കൈക്കു അവർ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നൊന്നും പാഠം പഠിക്കാത്ത അവർ, കേവലം ദുർവ്വാശിക്കാരായ ചെറുകുട്ടികൾ കണക്കെ മൂസാ (അ) നോടു പറഞ്ഞു: 'മൂസാ! ആ ജനങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാകുന്ന കാലത്തോളം ഞങ്ങൾ ആ നാട്ടിലേക്ക പ്രവേശിക്കുകയേ ഇല്ല. കൂടിയേ കഴിയൂ എങ്കിൽ നീയും നിന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ അവിടെനിന്നു തുരത്തി വിടുക. അതുവരെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കാം. അതു കണ്ടതിനു ശേഷമേ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു നീങ്ങൂ.......' അല്ലാഹു അക്ബർ! ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة الخ (അതിനു ശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. അവ കല്ലു പോലെയോ അതിനെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയതോ ആയിരിക്കുന്നു. (2: 74) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ഈ ജനതയെപ്പററിയാണല്ലോ!

നേരെമറിച്ച് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികൾ ഓർക്കാപ്പുറത്തു നേരിടേണ്ടിവന്ന അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ യുദ്ധം അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ–അവരുടെ മൂന്നിരട്ടിവരുന്നതും, സർവ്വ സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ഒരുങ്ങി വന്നതുമായ ശത്രുക്കളുമായി ബദ്റിൽ വെച്ചു പെട്ടന്നു യാതൊരു സന്നാഹവുമില്ലാതെ ഏററുമുട്ടേണ്ട ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ– നബി (സ) അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞതിനു അവർ നൽകിയ മറുപടിയും, ഇസ്രാഈല്യരുടെ ഈ മറുപടിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ (അ) നബിയോടു ഇസ്രാഈല്യർ പറഞ്ഞതുപോലെ, താങ്കളും താങ്കളുടെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തു കൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണു എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുകയില്ല. അങ്ങുന്നു 'ബറകുൽഗിമാദി'ലേക്കു തന്നെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയാലും ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടൊപ്പം പോരുവാൻ തയ്യാറാണ്.' (അ; ന; ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ) വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണു 'ബറകുൽഗിമാദ്'.

ഇസ്രാഈല്യരുടെ ഈ ചരിത്ര സംഭവം ബൈബ്ളിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രാഈല്യരുടെ കറുത്തചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലേക്കു അവരുടെ തന്നെ രേഖകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്ന നിലക്കു സന്ദർഭോചിതമായി കാണുന്ന അതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം. ഇസ്രാഈല്യരുടെ സംഭവബഹുലമായ ആ യാത്രാവിവരണ മദ്ധ്യെ സംഖ്യാപുസ്തകം പറയുന്നു:–

'....അതിനുശേഷം ജനം പാറാൻ (*) മരുഭൂമിയിൽ പാളയമിറങ്ങി. യിസ്രയേൽ മക്കൾക്കു ഞാൻ കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്ന കനാൻ ദേശം (**) ഒററുനോക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ഓരോ പ്രഭുക്കളെ അയക്കണമെന്നു യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ച പ്രകാരം അവൻ അവരെ അയച്ചു.' (യഫുന്നയുടെ മകൻ കലേബും, നൂന്റെ മകൻ ഹോശെയെന്ന യോശുവായും അടക്കം പന്ത്രണ്ടു പ്രഭുക്കളുടെ പേരും വിവരിച്ച ശേഷം അതു തുടരുന്നു:) 'അവിടെ കുടിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെയും ആ നാട്ടിനെയും സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വിവരവും ഒററുനോക്കി മടങ്ങിവന്നു. സർവ്വസഭ മുമ്പാകെ വർത്തമാനം അറിയിച്ചു: അതു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശം തന്നെ. അതിലെ ഫലങ്ങൾ ഇതാ. ജനങ്ങൾ ഏററവും ബലവാൻമാരും, പട്ടണങ്ങൾ വലുതും ഉറപ്പുള്ളതും തന്നെ. കാലേബ് മുമ്പോട്ടു വന്നു അതു നമുക്ക ജയിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും കൂടെ പോയിരുന്നവർ പറഞ്ഞു: നമുക്ക അവരുടെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ അതികായൻമാർ. അവർ ആളെ തിന്നുകളയും. അവിടെ മല്ലൻമാരുടെ സന്തതികളും അനാക്യ മല്ലൻമാരും ഉണ്ട്. (***) അവരുടെ കാഴ്ചക്കു ഞങ്ങളെ വെട്ടുകിളികളെപ്പോലെ തോന്നി. (****)

(*) (**) 4–ാം പടം നോക്കുക. (***) അനാക്യർ= നീണ്ട കഴുത്തുള്ളവർ. യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന പൂർവ്വ ജനങ്ങളാണു ഇവർ. (വേ. പു. നി)

(****) ഇത്തരം ഇസ്രാഈലീ വർണ്ണനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ ഏതാനും കെട്ടുകഥകളും, അതിശയോക്തി കലർന്ന ചില വാർത്തകളും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നു കഥീർ(റ) പറയുകയാണ്: وهذا شيء يستحي من ذكره (ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണ്)

ഇതു കേട്ട സഭയൊക്കെ നിലവിളിച്ചു. എല്ലാവരും മോശെക്കും അഹറോനും വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു: ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിലോ മരുഭൂമിയിലോ മരിച്ചു പോയിരുന്നെങ്കിൽ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ അവിടെ നിന്നു എന്തിനു കൊണ്ടുവന്നു?! ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരും കുട്ടികളും കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുമല്ലോ....! അപ്പോൾ മോശെയും അഹറോനും സഭയുടെ മുമ്പാകെ കവിണ്ണു വീണു. യോശുവയും കാലേബും വസ്ത്രം കീറി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ഒററു നോക്കിയ ദേശം ഏററം നല്ലതു തന്നെ. യഹോവ നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നമുക്കു അതു തരും. നിങ്ങൾ യഹോവയോടു മത്സരിക്കരുത്. ആ ജനത്തെ ഭയപ്പെടരുത്. അവർ നമുക്കു ഇരയാകുന്നു. യഹോവ നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളതുകൊണ്ടു നമുക്കു അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ജനങ്ങളുടെ മറുപടി: അവരെ കല്ലെറിയേണം എന്നായിരുന്നു.' (സംഖ്യാ പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം 13, 14.)

28. അദ്ദേഹം[മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ സ്വന്തത്തെയും എന്റെ സഹോദരനെയുമല്ലാതെ അധീനമാക്കുന്നില്ല! ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെയും (ഈ) ധിക്കാരികളായ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നീ വേർപെടുത്തിത്തരേണമേ!'

٢٨- قَالَ رَبِّ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِى وَأَخِى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَٰسِقِينَ ۝

---

28. قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رب انى റബ്ബേ നിശ്ചയമായും ഞാൻ لا املك ഞാൻ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്കു വിധേയമല്ല) الا نفسى എന്റെ സ്വന്ത(ദേഹ)മല്ലാതെ واخى എന്റെ സഹോദരനും فافرق ആകയാൽ നീ പിരിച്ചു (വേർപെടുത്തി) തരേണമേ بيننا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ وبين القوم (ഈ) ജനങ്ങൾക്കിടയിലും الفاسقين തോന്നിയ വാസികളായ, ധിക്കാരികളായ

ഹാ! എത്ര വേദനാ നിർഭരമായ പ്രാർത്ഥന! എത്ര തന്നെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും, എന്തു തന്നെ കണ്ടനുഭവിച്ചിട്ടും അനുസരണഭാവം കാണിക്കാത്ത–മിരട്ടുശീലരായ–ആ ജനതയുടെ മറുപടികേട്ട് മൂസാ (അ) മനം നൊന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയാണു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എന്റെ സ്വന്തം ദേഹവും, എന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ആദ്യന്തം പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്ന എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനുമല്ലാതെ മററാരും എനിക്കു വഴങ്ങാതായിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങളുടെ കാര്യമല്ലാതെ ഈ ജനതയുടെ കാര്യങ്ങളൊന്നും എന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അധീനമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു അന്തിമ തീരുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിപ്പിച്ചു തരേണമേ!' അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ഉത്തരം നൽകി:–

29. അവൻ [റബ്ബു] പറഞ്ഞു: എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അതു [ആ രാജ്യം] അവരുടെ മേൽ നാൽപതുകൊല്ലം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; (അതെ) അവർ ഭൂമിയിൽ അന്തം വിട്ടു (അലഞ്ഞു) നടക്കും. ആകയാൽ, (ആ) ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനപ്പെടരുത്.'

٢٩- قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِى الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَٰسِقِينَ ۝ ع

---

29. قال അവൻ പറഞ്ഞു فانها എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അതു محرمة നിഷിദ്ധമാക്ക (മുടക്ക)പ്പെട്ടതാണ് عليهم അവരുടെ മേൽ, അവക്കു اربعين നാൽപതു سنة കൊല്ലം يتيهون അവർ അന്തം വിട്ടു (അലഞ്ഞു-പരിഭ്രമിച്ചു) തിരിയും فى الارض ഭൂമിയിൽ فلا تأس അതിനാൽ നീ വ്യസനിക്കേണ്ട, വ്യാകുലപ്പെടരുതു على القوم ജനതയുടെ പേരിൽ الفاسقين തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി) കളായ

അവരുടെ ധിക്കാരത്തിനും മർക്കടമുഷ്ടിക്കും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയാണതു: നാൽപതുകൊല്ലം അവർ ഈ ഭൂമിയിൽ–സീനാ മരുഭൂമിയിൽ–വട്ടം കറങ്ങിക്കൊണ്ടു കഴി

ഞ്ഞു കൂടട്ടെ എന്നു. അതെ, അപ്പോഴേക്കും ആ ദുഷിച്ച തലമുറ നാശമടയുകയും, അവരുടെ ഇളം തലമുറ രംഗത്തു വരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവർക്കു പുതിയൊരു ചൈതന്യവും ആവേശവും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെ, അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പുണ്യഭൂമി ജയിച്ചടക്കുവാനും, തങ്ങളുടെ അവകാശം വീണ്ടെടുക്കുവാനും അവർക്ക സാധിച്ചുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുക. അവരെപ്പററി വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം.

അങ്ങനെ, സീനാവനാന്തരങ്ങളിലും മരുഭൂപ്രദേശങ്ങളിലുമായി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു നാൽപതുകൊല്ലം ഇസ്രാഈല്യർ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്നു. ഇതിനിടയിൽ പലതും അവരിൽ സംഭവിച്ചു. നാൽപതുകൊല്ലം കഴിയാറായപ്പോഴേക്കും അവിടവിടെവെച്ചു ശത്രുക്കളുമായി പല ഏററുമുട്ടലുകളും കഴിഞ്ഞ് പതുക്കെ അവർ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ–ബൈബിളിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം മിസ്രയീമിൽ (ഈജിപ്തിൽ) നിന്നുപോന്ന 40-ാം കൊല്ലം 5 മാസം കഴിഞ്ഞ്–ഹോർ പർവ്വതത്തി (جبل حور)ൽവെച്ച് (*) ഹാറൂൻ (അ) കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. (സംഖ്യാ 33 ൽ 38) അധികം താമസിയാതെ–ഏറെക്കുറെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞ്–മോവാബ് (مواب) പ്രദേശത്തു (**) അബാരീം പർവ്വതത്തിൽ (***) നെബോ മലയിൽവെച്ചു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ രാജ്യം നോക്കിക്കണ്ടശേഷം മൂസാ (അ) നബിയും കാലഗതിയടഞ്ഞു. ആ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന യൂശഉ് (യോശുവാ) നബിയുടെ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പല യുദ്ധങ്ങൾക്കുശേഷം ഇസ്രാഈല്യർ ആ രാജ്യം ജയിച്ചടക്കിയതും, അതിൽ കുടിയേറി താമസിച്ചതും, അവർക്കിടയിൽ രാജ്യം ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതും. (****)

വിഭാഗം-5

٣٠- وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ
آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ

قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ○

30. (നബിയേ,) അവർക്കു ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ വൃത്താന്തവും യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഓതിക്കൊടുക്കുക: അതായത്, അവർ രണ്ടാളും ഒരു 'ഖുർബാൻ' [ബലികർമ്മം] നടത്തിയ സന്ദർഭം; എന്നിട്ട് അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്നു അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; മറേറവനിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല.

അവൻ [മറേറവൻ] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊലപ്പെടുത്തും.' അവൻ [സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ] പറഞ്ഞു: 'സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന [ഭയഭക്തിയുള്ള] വരിൽ നിന്നേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കൂ.

---

30. واتل ഓതിക്കൊടുക്കുക (പാരായണം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക عليهم അവർക്കു, അവരിൽ نبا വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം ابنى ادم ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ بالحق യഥാർത്ഥ പ്രകാരം اذ قربا അവർ രണ്ടാൾ ഖുർബാൻ (ബലികർമ്മം) നടത്തിയപ്പോൾ قربانا ഒരു ബലികർമ്മം (ഖുർബാന) فتقبل എന്നിട്ടു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു من احدهما ആ രണ്ടിലൊരാളിൽ നിന്നു ولم يتقبل സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല من الاخر മറേറവനിൽനിന്നു قال അവൻ പറഞ്ഞു لاقتلنك നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും قال അവൻ പറഞ്ഞു انما يتقبل സ്വീകരിക്കയുള്ളു الله അല്ലാഹു من المتقين സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ (ഭയഭക്തരിൽ) നിന്നു (മാത്രം)

(*) (**) (***) പടം 4 നോക്കുക.

(****) ഫലസ്തീനിൽ ഇസ്രാഈൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഭാഗിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ 5–ാം ഭൂപടത്തിൽ കാണാം.

٣١- لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقۡتُلَنِي مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٖ يَدِيَ إِلَيۡكَ لِأَقۡتُلَكَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ۝

31. 'എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എൻെറ നേരെ നിൻെറ കൈ നീ നീട്ടിയാൽ തന്നെ, നിന്നെ കൊലചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി നിൻെറ നേരെ എൻെറ കൈ ഞാൻ നീട്ടുന്നവനേ അല്ല. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു.

٣٢- إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثۡمِي وَإِثۡمِكَ فَتَكُونَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝

32. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എൻെറ കുററവും നിൻെറ കുററവും കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുവാൻ [രണ്ടു കുററവും നീ ഏറെറടുക്കുവാൻ] ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, നീ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ.

അതാവട്ടെ, അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലവുമാകുന്നു.

---

31. لئن بسطت നീ നീട്ടിയാൽ (വിരുത്തിയാൽ) തന്നെ إلي എൻെറ നേരെ, എന്നിലേക്കു يدك നിൻെറ കൈ لتقتلني നീ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി ما انا ഞാനല്ല بباسط നീട്ടുന്ന (വിരുത്തുന്ന)വൻ (തന്നെ), നീട്ടുന്നവനേ يدي എൻെറ കൈ اليك നിൻെറ നേരെ لاقتلك ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻവേണ്ടി اني നിശ്ചയമായും ഞാൻ اخاف ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു الله അല്ലാഹുവിനെ رب العالمين ലോക രക്ഷിതാവായ 32. اني اريد നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ان تبوء നീ മടങ്ങു (സമ്പാദിക്കു-ഏൽക്കു-വഹിക്കു) വാൻ باثمي എൻെറ കുററം കൊണ്ടു (കുററവും) واثمك നിൻെറ കുററവും فتكون അങ്ങനെ നീ ആയിരിക്കുക من اصحاب ആൾക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ) النار നരകത്തിൻെറ وذلك അതാകട്ടെ جزاء പ്രതിഫലമാകുന്ന الظالمين അക്രമികളുടെ

വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇസ്രാഈല്യർ നബി (സ) യിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, ശത്രുതയിൽ വർത്തിച്ചുവരുന്നതിനും, നബി (സ)യെയും സഹാബികളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നതിനുമൊക്കെ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അസൂയയാകുന്നു. അസൂയ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ അതു മനുഷ്യനെ ഏതു നികൃഷ്ട കൃത്യങ്ങൾക്കും പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിനു ഒരു ഉദാഹരണമായി ആദിമ കാലത്തു സംഭവിച്ച ഒരു സംഭവം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ആദം (അ) ൻെറ സ്വന്തം മക്കളിൽ കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവത്തെപ്പററി പല വാർത്തകളും കേട്ടുകേൾവികളും വേദക്കാർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായ രുന്നു. എങ്കിലും സത്യത്തിനു നിരക്കാത്ത പലതും അതിൽ കടന്ന കൂടിയിരുന്നതു കൊണ്ടായിരിക്കാം 'യഥാർത്ഥപ്രകാരം ആ വൃത്താന്തം അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്ക' എന്ന മുഖവുരയോടു കൂടി അതു വിവരിക്കുന്നത്. സംഭവത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വശത്തിന് അതിൽ അല്ലാഹു മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആദം (അ) ൻെറ രണ്ടു പുത്രൻമാർ ഓരോ ബലി കർമ്മം നടത്തി. ഒരാളുടേതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. മറേറയാളുടേതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. തൻേറതു സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ തൻെറ സഹോദരൻേറതു മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിൽ അവനു–സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവനു–അസൂയയായി. അസൂയ നിമിത്തം സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തണം എന്നായി. അതവനോടു തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ, ആ സഹോദരൻ–ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ–അവനെപ്പോലെ ദുഷ്ടനായിരുന്നില്ല. അവൻ ഗുണകാംക്ഷയും ശാന്തതയും നിറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് അതിനു നൽകിയത്: 'അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരിൽ നിന്നേ അല്ലാഹു കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കയുള്ളു–നിനക്കു സൂക്ഷ്മതയും ഭയഭക്തിയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നിൻെറ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതു–അതിൽ എന്നോടു അസൂയപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിൻെറ നില നന്നാക്കലാണ് അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗം. അതിനു മുതിരാതെ എൻെറ കഥ കഴിക്കുവാൻ തന്നെയാണു നീ ഒരുങ്ങുന്നതെങ്കിൽ അതുപോലെ അങ്ങോട്ടും ഒരുക്കം കൂട്ടുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു. അവൻെറ ശിക്ഷക്കു പാത്രമാകുന്ന ആ പാപകൃത്യത്തിനു ഞാൻ ആളല്ല. നിനക്കതു ചെയ്തേ തീരു എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുററത്തിൻെറ പങ്കു മുഴുവനും നീ തന്നെ

സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നാന്നു ഞാൻ കരുതുന്നത്. അതിൽ പങ്കു വഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ആ കൃത്യം നീ ചെയ്തു കളഞ്ഞാൽ നീ നരക ശിക്ഷക്കു വിധേയനായിത്തീരുമെന്നു നീ ഓർക്കണം. അതാണു അക്രമകാരികൾക്കു കിട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ.' എന്നൊക്കെ ആ സഹോദരൻ അവനോടു ഉപദേശിച്ചു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്.

എനി, ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാർ ആരായിരുന്നു? ബലി ചെയ്തതു എന്തായിരുന്നു? എങ്ങിനെയായിരുന്നു? അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതും എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു? ഒരാളുടെ കുററം മറെറാരാൾ വഹിക്കുകയില്ല എന്നിരിക്കെ, എന്റെ കുററവും നിന്റെ കുററവുമായി നീ മടങ്ങുക–അഥവാ രണ്ടു കുററവും നീ സമ്പാദിക്കുക–എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എന്തു? എന്നിവയെപ്പററിയാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

'ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാർ (ابني ادم)' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് രണ്ടു പേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ മക്കളായിരുന്നുവെന്നാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. മിക്കവാറും എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. കൊല നടത്തിയ മകന്റെ പേർ ഖാബീൽ (قابيل) എന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ പേർ ഹാബീൽ (هابيل) എന്നുമാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യർ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'ആദമിന്റെ മക്കൾ (بنو ادم)' എന്നു പറയുക സാധാരണമാണല്ലോ. അതുപോലെ രണ്ടു മനുഷ്യൻമാർ എന്നേ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളുവെന്നും, ഇസ്രാഈല്യരിൽ പെട്ട രണ്ടു പേരായിരിക്കണം അവർ എന്നും ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ ഈ കൊലയെപ്പററി വിവരിച്ചശേഷം 35–ാം വചനത്തിൽ, ഇക്കാരണം നിമിത്തമാണ് ഇസ്രാഈല്യരിൽ കൊലക്കു പകരം കൊല ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചതു (من اجل ذلك كتبنا ....) എന്നുഅല്ലാഹു പറയുന്നതാകുന്നു. ഇതു അതിനു തക്കതായ ഒരു കാരണമാകുന്നില്ലെന്ന് അവിടെവെച്ചു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, മൃതദേഹം മണ്ണിൽ മൂടി മറക്കുവാൻപോലും ഘാതകനു അറിഞ്ഞു കൂടാത്തവിധം മനുഷ്യബുദ്ധിയും പരിചയവും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലത്താണതു സംഭവിച്ചതെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇസ്രാഈല്യർക്കിടയിലോ മറേറാ പിൽക്കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവമാണതെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ വരുവാൻ ന്യായമില്ല. വിവരണത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ഈ വധസംഭവം ബൈബ്ളിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദം(അ)ന്റെയും ഹവ്വാ(അ)ന്റെയും ആദ്യ പുത്രന്മാരായ കയീനും (ഖാബീലും) അനുജൻ ഹാബെലും (ഹാബീലും) ആണ് ഇതിലെ കഥാ പുരുഷൻമാരെന്നും കയീൻ ഹാബെലിനെ കൊന്നുവെന്നും അതിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ഉൽപത്തി. അ:4) വേണ്ടാ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ഒരു വചനംതന്നെ അതാണു ശരിയെന്നു കാണിച്ചുതരുന്നു. റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഏതൊരാളും അക്രമമായി കൊല്ലപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ രക്തത്തിൽ (രക്തം ചിന്തിയതിന്റെ ശിക്ഷയിൽ) നിന്നു ഒരു പങ്കു ആദമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പുത്രന്റെ മേൽ ഇല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. കാരണം, അവനാണു കൊല നടപ്പിൽ വരുത്തിയവരിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ' (അ; ഹാ: തി; ന; ജ.)

അവർ നടത്തിയ ബലികർമ്മം (قربان) സംബന്ധിച്ചു തിട്ടമായി വല്ലതും പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്കില്ല. ഒരാൾ കർഷകനും, അയാൾ ബലിക്ക സമർപ്പിച്ചതു ധാന്യവുമായിരുന്നുവെന്നും, മറേറയാൾ കാലികളെ പോററുന്നവനും, അയാൾ സമർപ്പിച്ചതു ആടുമായിരുന്നുവെന്നും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ബൈബ്ളും പറഞ്ഞു കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ബലിക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു അഗ്നിയാൽ കരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണു ബലികർമ്മം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. [*] ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ ഹദീസിലോ മറേറാ തെളിവു കാണുന്നില്ല. അതു പോലെത്തന്നെ, രണ്ടു പേരും ബലികർമ്മം നടത്തുവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും നമുക്ക അജ്ഞാതമാകുന്നു. സ്വീകാര്യമായ വല്ല തെളിവും കൂടാതെ കേവലം ചില കഥകളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി വല്ലതും പറയുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. അല്ലാഹു മൗനമവലംബിച്ച ആ വിഷയത്തെപ്പററി നമുക്കും മൗനമവലംബിക്കാം. മനുഷ്യരിൽ അസൂയ കടന്നു കൂടുന്നതിന്റെയും, അതു നിമിത്തം സംഭവിക്കുന്ന അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുടെയും പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതൊന്നും ഇവിടെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഇല്ലല്ലോ.

---

[*] പലതരം ബലികർമ്മങ്ങളെയും, യാഗയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു ബൈബ്ളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിനെ അഗ്നികൊണ്ടു ചുട്ടുകരിക്കുന്നതായും, ചിലതു മുകളിൽ നിന്നും അഗ്നി ഇറങ്ങി കരിഞ്ഞുപോകുന്നതായും അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതു ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും തൗറാത്തിനും ഇസ്രാഈല്യർക്കും എത്രയോ മുമ്പു നടന്നതും, മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതായിരിക്കാവുന്നതുമായ ആ ബലി കർമ്മം എങ്ങിനെ നടന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ അതൊരു മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. والله اعلم

എന്റെ കുറ്റവും നിന്റെ കുറ്റവും കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുക (ان تبوء باثمي واثمك) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ലെന്ന മൗലിക തത്വത്തിനു ബാഹ്യത്തിൽ എതിരായി തോന്നുന്നതാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണം. എന്നെ നീ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം എന്നെ കൊല്ലുന്ന കുറ്റവും, നിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുമാറു നീ ചെയ്ത മറ്റു കുറ്റങ്ങളും നീ വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. അക്രമത്തിന്റെ പ്രതികാര നടപടിയെന്ന നിലക്കു പരലോകത്തുവെച്ചു അക്രമിയുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ—അവൻ ചെയ്ത അക്രമത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചു—അക്രമത്തിനു വിധേയനായ ആൾക്കു നൽകപ്പെടുമെന്നും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പോരാതെ വരുന്നപക്ഷം ആ കുറവു തീരുന്നതുവരെ ഇവന്റെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് അവന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുമെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു നിന്റെ മറ്റു കുറ്റങ്ങൾക്കു പുറമെ, എന്നെ കൊല്ലുന്നതുമൂലം എന്റെ കുറ്റങ്ങളും കൂടി നീ വഹിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നാണ് ആ വാക്കിന്റെ താൽപര്യമെന്നത്രെ വേറൊരഭിപ്രായം. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണു കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. الله اعلم അവസാനം സംഭവം എങ്ങിനെ കലാശിച്ചുവെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

٣٣- فَطَوَّعَتْ لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ۝

33. എന്നിട്ട് അവന്റെ [ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവന്റെ] സഹോദരനെ കൊല്ലുന്നതിന് അവന്റെ മനസ്സു വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊല ചെയ്തു. ആകയാൽ, അവൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

٣٤- فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ يُوَٰرِى سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَٰوَيْلَتَىٰٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا ٱلْغُرَابِ فَأُوَٰرِىَ سَوْءَةَ أَخِى ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ۝

34. അപ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ (മാന്തി) കുഴിച്ചു നോക്കുന്ന ഒരു കാക്കയെ അല്ലാഹു അയച്ചു; തന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു അതവനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി.

അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ കഷ്ടമേ! ഞാൻ ഈ കാക്കയെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയും, അങ്ങനെ എന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുകയും ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു കഴിയാതായിപ്പോയോ?!'

അങ്ങനെ, അവൻ ഖേദക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

---

33. فطوعت എന്നിട്ടു വഴിപ്പെട്ടു, വഴങ്ങി له അവനു نفسه അവന്റെ ആത്മാവ്, സ്വന്തം (മനസ്സു) قتل കൊലക്ക്, കൊല്ലുന്നതിനു اخيه തന്റെ സഹോദരന്റെ, സഹോദരനെ فقتله അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊന്നു فأصبح അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവൻ (ആയി) من الخاسرين നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ) 34. فبعث അപ്പോൾ അയച്ചു, നിയോഗിച്ചു الله അല്ലാഹു غرابا ഒരു കാക്കയെ يبحث അതു കുഴിച്ചു നോക്കി (അന്വേഷണം നടത്തി)ക്കൊണ്ടു في الارض ഭൂമിയിൽ ليريه അവനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി كيف يوارى അവൻ എങ്ങിനെ മറക്കും (മൂടും) എന്നു سوءة നഗ്ന ജഡം اخيه തന്റെ സഹോദരന്റെ قال അവൻ പറഞ്ഞു يا ويلتى എന്റെ കഷ്ടമേ,നാശമേ اعجزت ഞാൻ സാധിക്കാതായോ, എനിക്കു കഴിയാതായോ ان اكون ഞാനായിരിക്കുവാൻ مثل പോലെ, തുല്യം, മാതിരി هذا الغراب ഈ കാക്കയുടെ فأوارى എന്നിട്ടു ഞാൻ (മൂടി) മറക്കുവാൻ سوأة اخى എന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്ന ജഡം فأصبح അങ്ങനെ അവനായിത്തീർന്നു من النادمين ഖേദക്കാരിൽ (സങ്കട)ക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ)

അതെ, കുറേ മന:പ്രയാസത്തോടു കൂടിയാണെങ്കിലും അവസാനം തന്റെ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ കടും പാതകം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നിർദ്ദോഷിയും ഗുണകാം

ക്ഷിയുമായിരുന്ന തന്റെ ഏകോദരസഹോദരൻ അവനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോക നഷ്ടമാകട്ടെ, ഏററവും വമ്പിച്ചതും. അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തംവിടുകയായി. സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം കൊണ്ടു എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അവന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. മുമ്പൊരു സംഭവം ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ. മൃതദേഹം മറക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു തന്നെ അവനു–അല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു–കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ഒരു കാക്കപ്പക്ഷിക്ക നിലത്തു മാന്തി കുഴിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവൻ തോന്നിപ്പിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം അതിൽ മറച്ചു മൂടാമെന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കി. അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പരിസരങ്ങളിൽ നിന്നും പാഠം പഠിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ മനുഷ്യബുദ്ധി വളരുന്നത്. കാക്കയുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടപ്പോൾ 'അല്ലാ! ഞാൻ ഇത്ര വിഡ്ഢിയായല്ലോ! ഈ കാക്കയുടെ അത്രപോലും ബുദ്ധി എനിക്കു തോന്നിയില്ലല്ലോ!' എന്നായി. തന്റെ അവിവേകത്തിലും, തീരാനഷ്ടത്തിലും അവൻ ഖേദക്കാരനായിത്തീർന്നു.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണിത്. ദീർഘദൃഷ്ടിയും വീണ്ടുവിചാരവുമില്ലാതെ, അപ്പപ്പോൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന വികാരങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടു വല്ല കൊടും കൃത്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുക, പ്രവർത്തിച്ചു കഴിയുമ്പോഴേക്കും 'അയ്യോ, പററിപ്പോയല്ലോ. എനിയെന്തു വേണം' എന്നൊക്കെ സ്വയം അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ ദുസ്വഭാവത്തിനു വശംവദരാകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ഈ സംഭവ വിവരണത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കോപം, അസൂയ മുതലായവയിൽ നിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന ഇത്തരം വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരത്രെ ധീരൻമാരും മാന്യൻമാരും. അതാണ് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: 'മൽപിടുത്തത്തിൽ വീഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല ഊക്കനാകുന്നത്. കോപിക്കുമ്പോൾ തന്നെത്താൻ അധീനപ്പെടുത്തുന്നവനാണു ഊക്കൻ. [ബു; മു]

ഈ രണ്ടു സഹോദരൻമാർ ഇസ്രാഈൽ ജനതയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായത്തിനു നിരക്കാത്തതാണല്ലോ കാക്കയെപ്പററിയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവന. കാരണം, ഇസ്രാഈല്യരുടെ കാലക്കാർക്കു മൃതദേഹം ഭൂമിയിൽ കുഴി മാന്തി മറക്കുന്നതിനെപ്പററി അറിയുകയില്ലെന്നു വരുവാൻ ഒട്ടും ന്യായമില്ല. അതുകൊണ്ടു കാക്കയെക്കുറിച്ച അല്ലാഹു നൽകിയ വിവരണത്തിന്റെ സാരം ചില ആധുനിക തൽപരൻമാർ ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നു: ഇത്തരം ഭയങ്കര കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ പരിഭ്രമിച്ചുപോകലും മേലിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു തോന്നാതെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കലും സാധാരണമാണ്. അങ്ങനെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു കാക്ക വന്നു നിലത്തു മാന്തുന്നതു ഘാതകൻ കണ്ടു. അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കത് തോന്നിയത്. എന്നല്ലാതെ, ഭൂമിയിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊല സംഭവമായിരുന്നു ഇതെന്നും, മറവു ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം അറിയാമായിരുന്നില്ല എന്നൊന്നും ഇതിനർത്ഥമില്ല.' ഇവർ ഈ പറഞ്ഞതും, അല്ലാഹു അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളും തമ്മിൽ എത്ര അകലം! അല്ലാഹു ഒരു കാക്കയെ അയച്ചു (بعث الله غرابا) എന്നും, 'അവന്റെ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം എങ്ങിനെ മറവു ചെയ്യണമെന്നു അവനു കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണതു (ليريه كيف يوارى....) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഈ കാക്കയെപ്പോലെ ആയി എന്റെ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം മറക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയാതായോ!? കഷ്ടം!! (يا ويلتى اعجزت..) എന്നു ഘാതകനും പറയുന്നു. അതേ സമയത്തു ഇവർ പറയുന്നതെന്താണ്? 'അങ്ങിനെയല്ല, കാക്കയുടെ മാന്തൽ യാദൃശ്ചികമായി ഒത്തുകൂടിയതാണു, അപ്പോഴേ ഘാതകനു മൃതദേഹം മറക്കുന്ന കാര്യം ഓർമ്മവന്നുള്ളു'വെന്നു! ഇതു കേവലം ബാലിശമായ ഒരു ദുർവ്യാഖ്യാനമായിപ്പോയി എന്നേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളു.

35. അക്കാരണത്താൽ, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ മേൽ നാം രേഖപ്പെടുത്തി: ഒരു ദേഹത്തി(നെ കൊല ചെയ്തി) നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ വല്ല കുഴപ്പ (പ്രവർത്തന)ത്തിനോ (പകരം) അല്ലാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ കൊല ചെയ്തതു പോലെയാകുന്നുവെന്നു;

ആരെങ്കിലും അതിനെ [ഒരു ദേഹത്തെ] ജീവിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാകുന്നുവെന്നും.

٣٥- مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ ۚ
كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم
بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۝

നമ്മുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവർക്കു ചെല്ലുകയുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ, അതിനു ശേഷവും അവരിൽനിന്നു വളരെ ആളുകൾ ഭൂമിയിൽ അതിരു കവിഞ്ഞവർ തന്നെയാകുന്നു,

---

35. من اجل ذلك അക്കാരണത്താൽ كتبنا നാം നിയമിച്ചു, രേഖപ്പെടുത്തി على بنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ മേൽ انه കാര്യം എന്നു من قتل ആരെങ്കിലും കൊന്നാൽ, ആർ കൊല ചെയ്തുവോ نفسا ഒരു ദേഹത്തെ,ആളെ بغير കൂടാതെ,അല്ലാതെ نفس ഒരു ദേഹം, ആൾ, ദേഹത്തിനു(പകരം) اوفساد അല്ലെങ്കിൽ കുഴപ്പം, കുഴപ്പത്തിനു, നാശത്തിനു فى الارض ഭൂമിയിൽ فكأنما قتل എന്നാലവൻ കൊന്നതു പോലെയാകുന്നു الناس മനുഷ്യരെ جميعا മുഴുവൻ ومن احياها ആരെങ്കിലും അതിനെ ജീവിപ്പിച്ചാൽ فكأنما احيى എന്നാലവൻ ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാണു الناس മനുഷ്യരെ جميعا മുഴുവൻ . ولقد جاءتهم അവർക്കു വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും വന്നിരിക്കുന്നു رسلنا നമ്മുടെ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ بالبينات വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ثم പിന്നെ, അനന്തരം ان كثيرا വളരെ (ആളുകൾ) منهم അവരിൽ നിന്നു بعدذلك അതിനുശേഷം فى الارض ഭൂമിയിൽ لمسرفون അതിരു കവിഞ്ഞ (വിട്ട)വർതന്നെ

മേൽ കണ്ടതുപോലെ, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവാസം തുടങ്ങിയ ആരംഭകാലം മുതൽക്കു തന്നെ കൊലപാതകം ഭൂമിയിൽ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണമാണെങ്കിൽ അവിവേകവും ദുർവികാരവുമായിരിക്കും. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്താകട്ടെ, അതിഭയങ്കരവും. ആകയാൽ, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ-ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്റെ പ്രതികാരമായിട്ടോ, ഭൂമിയിൽ വല്ല കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടോ അല്ലാതെ—ഒരാളെ ഒരാൾ കൊല്ലുന്നതു മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ കൊല്ലുന്നതുപോലെ അത്രയും ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു മഹാപാതകമാണെന്നും, നേരെമറിച്ച് ഒരാളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതു മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അത്രയും മഹത്തായ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും അല്ലാഹു ഇസ്രാഈല്യർക്കു രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അതിനും പുറമെ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ സഹിതം അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി വളരെ റസൂലുകളും അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവരിൽ പലരും പിന്നെയും തോന്നിയവാസവും നിയമലംഘനവും വഴി അതിരുവിടുകയാണു ചെയ്തത്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

ഒരു മതഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമസംഹിതയുടെയും അനുയായികളായി അറിയപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ സമുദായം ഇസ്രാഈൽ സമുദായമാണല്ലോ. മറ്റേതു സമുദായത്തെക്കാളുമധികം ഖുർആനിൽ പരാമർശങ്ങളുള്ളതും അവരെക്കുറിച്ചു തന്നെ. അവരെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു വരുന്ന മദ്ധ്യെയാണ് ഈ സംഭവം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതും. അതുകൊണ്ടാണ്, അക്കാരണത്താൽ—അഥവാ ആദമിന്റെ പുത്രൻമാർ മുതൽക്കു തന്നെ മനുഷ്യവധം ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ-ഇസ്രാഈല്യർക്കു അങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു. അല്ലാതെ, ഇസ്രാഈല്യരിൽപെട്ട രണ്ടു സഹോദരൻമാരിൽ നടന്ന ഒരു കൊലപാതകം നിമിത്തമാണു ഇസ്രാഈല്യരിൽ കൊലക്കുറ്റം നിഷിദ്ധമാക്കിയതെന്നോ, കൊലക്കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവം അവരെ അറിയിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നോ ഇസ്രാഈല്യർക്കു മുമ്പു ലോകത്തു കൊലപാതകം നടന്നിട്ടില്ലെന്നോ, ഇസ്രാഈല്യരുടെ മുമ്പ് മനുഷ്യവധം ഒരു വമ്പിച്ച കുറ്റമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലന്നോ ഒന്നുമല്ല ഇതിനർത്ഥം. ഇസ്രാഈല്യരിൽ കൊലക്കുറ്റത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ട നിയമപരമായ വശത്തെക്കുറിച്ചുമല്ല ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. കൊലക്കുറ്റം അടക്കമുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങളിൽ തൗറാത്തിലെ നിയമം എന്തായിരുന്നുവെന്നു താഴെ 48-ാം വചനത്തിൽ വേറെത്തന്നെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രതികാര നടപടിയെന്ന നിലക്കോ, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ പേരിലോ അല്ലാതെയുള്ള മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ആ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വധവും ആക്ഷേപാർഹമല്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രതിക്കൊലയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറ 178, 179 വചനങ്ങളിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയി. ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച വിവരം അടുത്ത ആയത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. എനി, ഒരാളെ കൊന്നാൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതു പോലെയാണെന്നും, ഒരാളെ ജീവിപ്പിച്ചാൽ

എല്ലാവരെയും ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാണെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരമെന്താണെന്നു നോക്കാം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ—പ്രതിക്രിയയും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കലും—അല്ലാതെ കൊലപാതകത്തിനു ന്യായീകരണമില്ല. അപ്പോൾ, നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു ജീവനെ അന്യായമായി നശിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം—അവനു വേണ്ടിവന്നാൽ—ആരെയും കൊല്ലാമെന്നുള്ള നിലപാടാണല്ലോ ഉള്ളത്. മറിച്ച് ഒരാളെ മരണ ഹേതുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയോ, കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പ്രേരണയും അവസരവും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും അതിന്നു തയ്യാറാകാതെ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെ ജീവനും പരിശുദ്ധമായിരിക്കുന്നതുമാണ്. കഴിവതും എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയും അവനുണ്ടായിരിക്കും. നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ കൊലചെയ്ത ഘാതകനെ ജനങ്ങൾ വെറുപ്പോടും സംശയത്തോടും കൂടിയല്ലാതെ വീക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതും, ഒരാളുടെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ആളെ സന്തോഷത്തോടും സൽപ്രതീക്ഷയോടും കൂടി വീക്ഷിച്ചു വരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപിച്ചു കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തുന്നവന്റെ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷയാണെന്നും, അല്ലാഹു അവന്റെ നേരെ കോപിക്കുകയും അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അവനു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ (ومن يقتل مؤمنا متعمدا....) സൂറ: നിസാഉ് 93ൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ കൊലപാതകത്തിന്റെ ഗൗരവം കാണിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. എന്നല്ലാതെ, ഒരാളെ കൊന്നവന്റെമേൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതുപോലെയുള്ള നിയമപരമായ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നോ, ഒരാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവനു എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനുള്ള പാരിതോഷികം നൽകണമെന്നോ അല്ല. والله اعلم

٣٦- إِنَّمَا جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا۟ أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَٰفٍ أَوْ يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

36. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും പോരാടുകയും, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പത്തിനു പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം, അവർ നിർദ്ദയം കൊല്ലപ്പെടുകയോ, ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ (തന്നെ) ആകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, (ഒന്നൊന്നിന്) എതിരിൽ നിന്നായി അവരുടെ കൈകളും കാലുകളും മുറിച്ചു കളയപ്പെടുകയോ, (സ്വന്തം) ഭൂമിയിൽനിന്നു അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയോ, (തന്നെ) ആകുന്നു.

അതവർക്കു ഇഹത്തിൽ ഒരു അപമാനമായിരിക്കും; അവർക്കു പരലോകത്തിലാകട്ടെ, വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും;

٣٧- إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ع

37. -അവരുടെ മേൽ (നടപടി എടുക്കുവാൻ) നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി പശ്ചാത്തപിച്ചവരൊഴികെ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്ന്.

---

36. انما جزاء നിശ്ചയമായും പ്രതിഫലം (തന്നെ-മാത്രം) الذين യാതൊരു കൂട്ടരുടെ يحار بون പോരാടുന്ന, യുദ്ധം നടത്തുന്ന الله ورسوله അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും ويسعون പരിശ്രമിക്കുക (അദ്ധ്വാനിക്കുക–പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്ന في الارض ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) فسادا കുഴപ്പത്തിനു ان يقتلوا അവർ ധാരാളം (നിർദ്ദയമായി) കൊല്ലപ്പെടുകയാണു او يصلبو അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) ക്രൂശിക്കപ്പെടുക او تقطع അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) മുറിക്കപ്പെടുക ايديهم അവരുടെ കൈകൾ وارجلهم അവരുടെ കാലുകളും من خلاف എതിരിൽ നിന്നായി, എതിർവശത്തുനിന്നു او ينفوا അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിഷേധിക്ക(നീക്കം ചെയ്യ)പ്പെടുക (നാടു കടത്തപ്പെടുക) من الارض ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്നു ذلك അതു لهم അവർക്കു خزى അപമാനമാണു, നിന്ദ്യതയാകുന്നു في الدنيا ഇഹത്തിൽ ولهم അവർക്കുണ്ടുതാനും في الاخرة പരലോകത്തിൽ عذاب عظيم വമ്പിച്ച ശിക്ഷ 37. الا الذين യാതൊരുവരൊഴികെ تابوا പശ്ചാത്തപിച്ച, അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങി من قبل മുമ്പായി ان تقدروا നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു عليهم അവരുടെമേൽ, അവരോടു فاعلموا എന്നാൽ അറിയുവിൻ, അറിയുക ان الله അല്ലാഹു (ആകുന്നു) ഖുന്നു غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ رحيم കരുണാനിധി

ശിക്ഷാക്രമം വിവരിച്ചപ്പോൾ يقتلوا (യുഖ്തലൂ) يصلبوا (യുസ്വ്ലബൂ) تقطع (തുഖ്ത്വഅ) എന്നിങ്ങിനെ സാധാരണക്രിയാരൂപങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ يقتّلوا، يصلّبوا، تقطّع (യുഖത്തലൂ, യുസ്വല്ലബൂ, തുഖത്ത്വഅ) എന്നിങ്ങനെയാണ് ഈ ക്രിയകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരെ കൊല്ലുകയും, ക്രൂശിക്കുകയും, കൈകാൽ മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വിട്ടു വീഴ്ചയും ദയയും അവരോട് കാണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ശിക്ഷാനടപടികൾ നിഷ്കരുണം നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുമാണ് ഈ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും പോരാടുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരെ അക്രമങ്ങളും സമരങ്ങളും നടത്തുക എന്നത്രെ. ഇസ്‌ലാമിക ഭരണത്തിനും, മുസ്‌ലിംകൾക്കും എതിരെ നടത്തപ്പെടുന്ന അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങളും, കൊള്ള, കൊല, കവർച്ച മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്ന എല്ലാവരുടെയും നേരെ ഭരണാധികാരികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവർ മുസ്‌ലിമെന്നോ, അമുസ്‌ലിമെന്നോ, വ്യക്തിയെന്നോ, സംഘമെന്നോ, ഏതു കക്ഷിയെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം നോക്കേണ്ടതില്ല. തുറപ്പൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന കപട വിശ്വാസികളെപ്പററി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: അവൻ തിരിഞ്ഞു പോയാൽ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, വിളയും സന്തതിയും നശിപ്പിക്കുവാനും അവൻ അതിൽ പരിശ്രമം നടത്തുകയായി. അല്ലാഹു കുഴപ്പത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലതാനും. (2:205) കൊലപ്പെടുത്തുക, ക്രൂശിക്കുക, ഒരു വശത്തെ കയ്യും മറേറ വശത്തെ കാലും എന്ന നിലക്കു കൈകാലുകൾ മുറിക്കുക, നാടുകടത്തി വിടുക എന്നീ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശിക്ഷാനടപടിയാണ് അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതു എന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളു. ഇവയിൽ ഇന്നിന്ന നടപടി ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ളവർക്കാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കുററത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, ഭരണാധികാരിയുടെ അഭിപ്രായവും അനുസരിച്ചു ഇവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:– 'ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ചു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അബൂത്വൽഹത്ത് പറയുന്നു: 'മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽ ആരെങ്കിലും വന്ന് ആയുധമേന്തുകയും, വഴിപോക്കരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭരണനേതാവിനു അവരെ പിടി കിട്ടുന്ന പക്ഷം, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വേണമെങ്കിൽ അവരെ കൊലപ്പെടുത്താം, വേണമെങ്കിൽ ക്രൂശിക്കാം, വേണമെങ്കിൽ കയ്യും കാലും മുറിക്കാം.' ഇപ്രകാരം തന്നെയാണു സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, മുജാഹിദു, അത്വാഉ്, ഹസൻബസ്വരീ, ഇബ്രാഹീം നഖ്ഈ, ളഹ്-ഹാക്ക് (റ) എന്നിവരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവരിൽ നിന്നുള്ള രിവായത്തുകളെല്ലാം ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇമാംമാലിക് (റ) ൽ നിന്നും അദ്ദേഹം അതുപോലെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തിലുള്ള പോലെ أو (അല്ലെങ്കിൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള (5:98;2:196; 5:92 മുതലായ) ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്‌വാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, അതേ അവ്യയം ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞ ഇക്കാര്യങ്ങളിലും ഇഷ്ടം പോലെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പിൻബലം. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അടുക്കൽ ഈ ശിക്ഷാനടപടികൾ ഓരോന്നും ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ. അതായതു: ആളുകളെ കൊല്ലുകയും ധനം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും വേണം. ധനം പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുരിശിൽ കയറേറണ്ടതില്ല. ധനം എടുത്തു–കൊലചെയ്തിട്ടില്ല–എങ്കിൽ കൈകാലുകൾ മുറിക്കണം. വഴിപോക്കരെ ഭീതിപ്പെടുത്തി–ധനം എടുത്തിട്ടില്ല–എങ്കിൽ നാടു കടത്തണം എന്നൊക്കെ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചില മഹാൻമാരിൽ നിന്നും, മുൻഗാമികളായ വേറെ പലരിൽ നിന്നും ഇങ്ങിനെ രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുമുണ്ട് കുരിശിലിടുന്നതു ജീവനോടെ ആകാമോ, അതല്ല മൃതദേഹം ജനങ്ങൾ കാണത്തക്കവിധം കുരിശിൽ തൂക്കിയാൽ മതിയോ എന്നതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്.' (ابن كثير)

വിശദാംശങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. ആയത്തിന്റെ വാചകരീതിയും മേൽകണ്ടതു പോലെയുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളും, ആ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുള്ള ന്യായങ്ങളും എല്ലാം കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നതു ഇതാണു: കുററകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണാധിപനു കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്ന നടപടി ഏതാണോ അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഇതെല്ലാം കേവലം ഐഹികമായ ശിക്ഷകൾ മാത്രമാണ്. അത്തരം അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെ അപമാനിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയുമാണതിന്റെ ലക്ഷ്യം. അഥവാ, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ അവർക്കോ മററുള്ളവർക്കോ ധൈര്യം തോന്നാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. ഇതുകൊണ്ടു പരലോക

ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അവർക്കു ഒഴിവു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവിടെ വെച്ചു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഇതിനു പുറമെ വേറെയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ–അവർ എന്തുതന്നെ അക്രമം നടത്തിയിരുന്നാലും–അവരെ പിടികൂടുവാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അവർ സ്വയം ഖേദിച്ചു മടങ്ങി കീഴടങ്ങുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. ആരെയും വൃഥാ ശിക്ഷിക്കേണമെന്ന് അല്ലാഹുവിനു ഉദ്ദേശ്യമില്ലല്ലോ.

ജനായത്തം, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നൊക്കെ പേരു പറഞ്ഞുകൊണ്ട നാട്ടിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെയും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും രാഷ്ട്രീയമെന്നും അല്ലാത്തതെന്നും വേർതിരിക്കുകയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന കൊള്ള, കൊല മുതലായവക്കു ശിക്ഷയിൽ ലഘൂകരണം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇന്നു മിക്ക നാടുകളിലും ഉള്ളതാണ്. ഇതുമൂലം പൊതുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടും നഷ്ടങ്ങളും ഇന്നു ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്ലാമിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു വിഭജനമില്ല തന്നെ. ഈ വിഭജനത്തിനു യുക്തിയുടെയോ നീതിയുടെയോ ധാർമ്മികതയുടെയോ പിൻബലമില്ലാത്തതാണ്. കക്ഷികളുടെ അധികാര മോഹത്തിൽനിന്നു മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഒരു കിരാതനിയമം മാത്രമാണിത്.

'രാഷ്ട്രീയമായി പുരോഗമിച്ച നാടുകൾ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം വികൃത നിയമങ്ങൾ അധികം കാണുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമോ? ജനങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും രക്ഷയില്ലാത്തവിധം അസമാധാനവും, നാട്ടിൽ അരാജകത്വവും! മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യവംശത്തിന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സമാധാനം നൽകുകയുള്ളു.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു സന്ദർഭം നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായി. ഉക്ൽ, ഉറൈനഃ (عكل وعرينة) എന്നീ ഗോത്രങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു സംഘം ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. വയറ് തടിക്കുകയും ശരീരം മഞ്ഞവർണ്ണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്കു മദീനയിലെ പ്രകൃതി പിടിക്കാതായപ്പോൾ, അവരോടു 'ബൈതുൽമാൽ' (പൊതുഭണ്ഡാരം) വക ഒട്ടകങ്ങളെ മേക്കുന്ന ഇടയന്റെ ഒന്നിച്ചു വെളിയിൽ പോയി താമസിക്കുവാനും, (ഭക്ഷണത്തിനു) അവയുടെ പാലും, (ചികിൽസക്കു) അവയുടെ മൂത്രവും ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുവാനും നബി (സ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, അവിടെവെച്ച് അവരുടെ ആരോഗ്യനില നന്നായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവർ നബി (സ) യുടെ മേക്കാരനെ മൃഗീയമാംവിധം കൊല്ലുകയും, ഒട്ടകങ്ങളുമായി കടന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുവാൻ നബി (സ) ആളയച്ചു. കണ്ടുകിട്ടിയ ശേഷം അവരുടെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുവാനും കണ്ണുകുത്തുവാനുംനബി (സ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ വെയിലത്തു കിടന്നു ചാവുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സംഭവം പ്രധാനപ്പെട്ട ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അംഗഛേദം ചെയ്തുകൊല്ലുന്നതും, കൊല്ലപ്പെട്ട ശരീരത്തെ അംഗഭംഗം വരുത്തുന്നതും നബി (സ) വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. എന്നാൽ അവരോടു ഇത്രയും നിഷ്കരുണം പെരുമാറുവാൻ കാരണം, അവർ ചെയ്ത നന്ദികേടോ, വിശ്വാസവഞ്ചനയോ അല്ല. അവർ നബി (സ)യുടെ ഇടയനെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുകയും, കണ്ണുകുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇതാണതിനു കാരണമെന്നു ഹദീസിന്റെ ചില മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

٣٨- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
وَٱبْتَغُوٓا۟ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ
وَجَٰهِدُوا۟ فِى سَبِيلِهِۦ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

38. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; അവനിലേക്കു സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ; അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

---

38. يا ايها الذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരേ اتقوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وابتغوا തേടുക (അന്വേഷിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ اليه അവങ്കലേക്കു الوسيلة സമീപനമാർഗ്ഗം وجاهدوا സമരം ചെയ്കയും ചെയ്യുവിൻ في سبيله അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ لعلكم നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി تفلحون വിജയം പ്രാപിക്കുക

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച പലപ്പോഴും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുക (وابتغوا اليه الوسيلة) എന്നതിനെപ്പററിയാണു ഇവിടെ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തുവാനുള്ളത്. وسيلة (വസീലത്ത്) എന്ന വാക്കിനു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിലേക്കു ചെന്നു ചേരുവാനുള്ള—അഥവാ സമീപിക്കുവാനുള്ള—മാർഗ്ഗം (ما يتوصل اى يتقرب به الى المقصود) എന്നാണർത്ഥം. ഈ സമീപനം ആഗ്രഹപൂർവ്വമായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഇമാം റാഗിബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. നിഘണ്ടുക്കളിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമെല്ലാം കാണാവുന്നതാണിത്. ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തിലേക്കോ ആളിലേക്കോ സമീപിക്കുവാനുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ توسل (തവസ്സല) എന്ന ക്രിയാ രൂപവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. وسيلة എന്ന വാക്കിനു 'ഇടതേട്ടം' എന്നും, توسل എന്ന ക്രിയക്കു 'ഇടതേടി' എന്നുമൊക്കെ ചിലർ താൽപര്യപൂർവ്വം അർത്ഥം പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. ചിലർ അതോടുകൂടി ഈ അർത്ഥത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു വളരെ വമ്പിച്ച അബദ്ധങ്ങൾ പാമര ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്കർത്ഥമോ, വിവർത്തനമോ എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി, ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു 'വസീലത്തു' തേടുവിൻ (وابتغوا اليه الوسيلة) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെട്ടും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും കൊണ്ട് അവൻെറ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും നേടുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ എന്നാണെന്നു എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും വ്യക്തമാക്കിക്കാണാം. ഇതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമേ ഇല്ല എന്നു ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

മരണപ്പെട്ടുപോയവരോ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരോ ആയ മഹാത്മാക്കളെക്കൊണ്ടോ, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ പോലെയുള്ള വല്ല വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടോ ഇട തേടുക—അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ മുൻനിറുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുക—എന്ന ഒരർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം ഇസ്ലാമിൻെറ കാവൽഭടൻമാരായി അഭിനയിക്കുന്ന ചില പണ്ഡിതൻമാർ അടുത്ത കാലത്തു നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഈ വാക്യത്തിനു നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണെന്നു മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിൻെറ അടിത്തറക്കുപോലും വിരുദ്ധമായ പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, അനാചാരങ്ങളും, ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതുവഴി അവർ ഇസ്ലാമീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ തുറയിലുള്ള വാഗ്വാദങ്ങളും, തർക്കവിതർക്കങ്ങളും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായതുകൊണ്ടും, സത്യാന്വേഷികൾക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അധിക വിവരണമൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തേക്കു നാം ഇവിടെ തിരിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

39. നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ, 'ഖിയാമത്തു' നാളിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു തെണ്ടം നൽ(കി മോചിതരാ)കുവാൻ ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും, അതോടു കൂടി അതിൻെറ അത്രയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതവരിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

٣٩- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ○

40. നരകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കും; അവർ അതിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നവരല്ലതാനും.

അവർക്കു (മുറിയാതെ) നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

٤٠- يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ○

---

39. ان الذين كفروا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ لو ان لهم അവർക്കുണ്ടായിരുന്നാലും ما فى الارض ഭൂമിയിലുള്ളതു جميعا മുഴുവൻ ومثله അതുപോലുള്ളതും, അതിൻെറ അത്രയും معه അതോടുകൂടി ليفتدوا അവർ തെണ്ടം നൽകുവാൻ (മോചനം നേടുവാൻ) به അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ من عذاب ശിക്ഷയിൽനിന്നു يوم القيمة ഖിയാമത്തുനാളിലെ ما تقبل അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല منهم അവരിൽനിന്നു ولهم അവർക്കുണ്ടുതാനും عذاب ശിക്ഷ اليم വേദനയേറിയ 40. يريدون അവർ ഉദ്ദേശിക്കും, ഉദ്യമിക്കും ان يخرجوا അവർ പുറത്തു പോകുവാൻ من النار നരകത്തിൽ നിന്നു وماهم അവരല്ലതാനും بخارجين പുറത്തു പോകുന്നവർ منها അതിൽ നിന്നു ولهم അവർക്കുണ്ടുതാനും عذاب مقيم നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ് (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'നരകക്കാരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരപ്പെടും. നിന്റെ കിടപ്പു സ്ഥാനം നിനക്കു എങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെടും. വളരെ മോശപ്പെട്ട കിടപ്പുസ്ഥാനം എന്നു അവൻ പറയും. അപ്പോൾ ഭൂമിയോളം സ്വർണ്ണം (നിനക്കുണ്ടായാൽ) നിനക്കതുകൊണ്ടു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകാമോ എന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെടും. എന്റെ റബ്ബേ! അതെ. എന്ന് അവൻ പറയും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: 'നീ കളവു പറയുകയാണ്. ഞാൻ നിന്നോടു അതിനെക്കാൾ നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. എന്നിട്ട് നീ അതു ചെയ്തില്ല.' അങ്ങനെ, അവനെ നരകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കൽപിക്കും.' (ബു; മു) നരകക്കാരായ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ദുഃഖം നിമിത്തം അതിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അതിലേക്കു തന്നെ മടക്കപ്പെടും (സൂ: ഹജ്ജ്: 22)

41 മോഷ്ടിച്ചവനും, മോഷ്ടിച്ചവളും, അവരുടെ കൈകൾ നിങ്ങൾ മുറിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനു (തക്ക) പ്രതിഫലമായിട്ടു–(അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള (പാഠം നൽകുന്ന) ഒരു ശിക്ഷയായിട്ട്.

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു; അഗാധജ്ഞനാണ്.

٤١- وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ○

42. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും തന്റെ അക്രമത്തിനു ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവന്റെ മേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു; കരുണാനിധിയാകുന്നു.

٤٢- فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○

43. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യമുള്ളതെന്ന്!

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.

٤٣- أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○

---

41. والسارق മോഷ്ടിച്ചവൻ, കട്ടവൻ والسارقة മോഷ്ടിച്ചവളും, കട്ടവളും فاقطعوا നിങ്ങൾ മുറിക്കുവിൻ ايديهما അവർ രണ്ടാളുടെയും കൈകൾ جزاء പ്രതിഫലമായിട്ടു, കൂലിയായിട്ടു بما كسبا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിനു نكالا ഒരു (പാഠമായ) ശിക്ഷയായിട്ടു, തടവായിട്ടു من الله അല്ലാഹുവിൽനിന്നു والله, അല്ലാഹുവാകട്ടെ عزيز പ്രതാപശാലിയാണു حكيم അഗാധജ്ഞനാണു 42. فمن تاب എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, ആർ മടങ്ങിയോ من بعد ശേഷമായി ظلمه തന്റെ അക്രമത്തിന്റെ واصلح, നന്നായിത്തീരുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يتوب عليه അവന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു رحيم കരുണാനിധിയാണു 43. الم تعلم നീ അറിയുകയില്ലേ, നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എന്നു) له അവന്നാണു, അവന്റേതാണു (എന്നു) ملك രാജത്വം, രാജാധിപത്യം السموات ആകാശങ്ങളുടെ والارض ഭൂമിയുടെയും يعذب അവൻ ശിക്ഷിക്കും, ശിക്ഷിക്കുന്നു من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ويغفر അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും, ചെയ്യുന്നു لمن يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക والله അല്ലാഹു على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും قدير കഴിവുള്ളവനാണു

പുരുഷനാവട്ടെ, സ്ത്രീയാവട്ടെ, മോഷ്ടിച്ചാൽ അതിനുള്ള ശിക്ഷാനിയമം കൈ മുറിക്കലാണ്. മോഷണക്കുററത്തിനുള്ള ശിക്ഷാനടപടി എന്നതിനു പുറമെ ആ മോഷ്ടാവു മേലിൽ മോഷണം നടത്താതിരിക്കുവാനും, മററുള്ളവർക്കു ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാനും അതു ഉപകരിക്കും. മോഷണം നടത്തൽ വളരെ നികൃഷ്ടമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെങ്കിലും അതു ചെയ്തശേഷം അതിൽ നിന്നു ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, മേലിൽ നല്ല നടപടി സ്വീകരിച്ച് നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കും. ആകാശഭൂമികളുടെയെല്ലാം ആധിപത്യവും, ഭരണാധികാരവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകകൊണ്ടു ആരെയും രക്ഷിക്കുവാനും, ശിക്ഷിക്കുവാനും അവനു അധികാരവും അവകാശവുമുണ്ട്. എല്ലാററിനും അവനു കഴിവും ഉണ്ട്. ശിക്ഷിക്കേണ്ടതു ആരെയാണെന്നും, പൊറുത്തു കൊടുത്തു രക്ഷിക്കേണ്ടതു ആരെയാണെന്നുമൊക്കെ അവൻ തീർച്ചയാക്കുന്നതാണ്. അതിലൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്‌വാൻ അവകാശമില്ല. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ചെയ്‌വാൻ അവനു ആരുടെയും സമ്മതമോ സഹായമോ ആവശ്യമില്ല എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

അന്യൻെറ ധനം ഗൂഢമായി എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനാണു മോഷണം (سرقة) എന്നു പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, അതതു വസ്തുക്കൾക്കു അനുയോജ്യമായ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു ഗൂഢമായി എടുക്കുമ്പോഴേ അതു നിയമപ്രകാരം മോഷണത്തിൽ പെടുകയുള്ളു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി അന്യരുടെ അവകാശം വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വീണു കിടക്കുന്ന സാധനം എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുക മുതലായവക്കൊന്നും ഈ ശിക്ഷാനിയമം ബാധകമല്ല. വഞ്ചിച്ചോ, ഉപായത്തിലോ, ബലം പ്രയോഗിച്ചോ അന്യൻെറ ധനം കൈക്കലാക്കുന്നവൻെറ കൈമുറിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ദാ; തി; ന; ജ) ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷാനിയമം (حد) വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അതേ സമയത്തു ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായ കേസ്സുകളിൽ കുററത്തിൻെറ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും അനുസരിച്ച് യുക്തമായ അച്ചടക്ക നടപടി (تعزير) സ്വീകരിക്കുവാൻ ഭരണകർത്താക്കൾക്ക അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ അധികാരപരിധിയിൽ അത്തരം കേസ്സുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തു എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും കൈമുറിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മോഷ്ടാവിൻെറ കൈമുറിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഈ വചനത്തിൽ അതിനു വേറെ ഉപാധികളൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണവർ ന്യായം പറയുന്നത്. ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുമുണ്ട്: 'മോഷ്ടിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ! ഒരു മുട്ട മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈ മുറിക്കപ്പെടുന്നു! ഒരു കയർ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈമുറിക്കപ്പെടുന്നു!' (ബു) ഈ ഹദീസും ഇവർ തെളിവായി എടുക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, മററു പല നബി വചനങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ ഹദീസിൻെറ താൽപര്യം മോഷണക്കുററത്തിൻെറ നിയമപരമായ വിശദീകരണം നൽകലല്ലെന്നും, അതിൻെറ ഹീനതയും അപലപനീയതയും വ്യക്തമാക്കലാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. മോഷ്ടാവിൻെറ കൈ മുറിക്കേണമെങ്കിൽ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിൻെറ വിലകൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നിലധികം ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരു ദീനാറിൻെറ (പൊൻപണത്തിൻെറ) നാലിൽ ഒരംശത്തിലോ, അതിനെക്കാൾ അധികമുള്ളതിലോ അല്ലാതെ കൈ മുറിക്കപ്പെടുകയില്ല.' (ബു; മു) അഹ്മദ് (റ) ൻെറ രിവായത്തിൽ 'അതിൽ താഴെയുള്ളതിൽ മുറിച്ചുകൂടാ' എന്നു കൂടിയുണ്ട്. മൂന്നു ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) വില പിടിപ്പുള്ള ഒരു പരിച മോഷ്ടിച്ച കേസ്സിൽ ഒരാളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി (സ) കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇബ്നു ഉമറും (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു;മു) ഈ ഹദീസുകളെയും മററും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിൻെറ വിലപിടിപ്പു കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ ചുരുങ്ങിയതു എത്ര വിലയുള്ള സാധനം മോഷ്ടിച്ചാലാണ് കൈ മുറിക്കപ്പെടേണ്ടതു എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഹദീസുകളെ മനസ്സിലാക്കിയതിലും, പരിചയുടെ വില കണക്കാക്കിയതിലും, രിവായത്തുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിലും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളാണതിനു കാരണം. അവയിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ (1) ആദ്യത്തെ ഹദീസിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം കാൽ ദീനാറിൽ കുറഞ്ഞ വിലക്കുള്ള വസ്തുക്കളിൽ കൈമുറിക്കൽ ഇല്ലെന്നും, (2) രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിനെ ആസ്പദമാക്കി മൂന്നു ദിർഹമിൻെറ വിലപിടിപ്പുള്ളതിൽ കൈമുറിക്കാം-അതിനു താഴെയുള്ളതിൽ മുറിച്ചു കൂടാ-എന്നുമാകുന്നു. ചില രിവായത്തുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അക്കാലത്തെ ക്രയവിക്രയ നിലവാരമനുസരിച്ച് കാൽ ദീനാറിൻെറ വിലയും, മൂന്നു ദിർഹമിൻെറ വിലയും, ഏതാണ്ടു സമമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത രണ്ടു ഹദീസുകളുടെയും താൽപര്യം ഒന്നു തന്നെയാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ കാൽ ദീനാറിൻെറ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കാണുന്നത്. والله اعلم

വലത്തെ കയ്യിൻെറ കൈപ്പത്തിയും മുഴുങ്കയ്യും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന സന്ധിയിലാണു കൈമുറിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. മുറിച്ചശേഷം രക്തം കൂടുതൽ ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗം

സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മോഷ്ടാവു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഖേദിച്ചവന്റെ കൈ മുറിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പരലോക ശിക്ഷ ഒഴിവാകുമെന്നാകുന്നു. കൈ മുറിച്ചാലും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവോ, അതില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വിലയോ ഉടമസ്ഥനു തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം. ഒരാളുടെ പേരിൽ മോഷണം തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ–ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടുന്ന മററു കേസ്സുകളും അങ്ങിനെത്തന്നെ–ശിക്ഷയിൽ നിന്ന പ്രതിയെ ഒഴിവാക്കി വിടുവാൻ ഭരണകർത്താവിനു അധികാരമില്ല. അതിനായി ശുപാർശ നടത്തുന്നതും തെററാകുന്നു. മക്കാ വിജയകാലത്തു ഖുറൈശീ ഗോത്രത്തിലെ മഖ്സൂം (مخزوم) കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരു സ്ത്രീ മോഷണം നടത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി (സ) കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. ഖുറൈശികൾക്കു ഇതു വലിയ മനോവേദനയായി. ഒടുക്കം അവർ, നബി (സ) യുടെ പോററു പുത്രനും സ്നേഹഭാജനവുമായ ഉസാമഃ (റ) യെ നബി (സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ശുപാർശക്കയച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ഭാവം മാറി. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നിയമത്തിൽ ശുപാർശക്കു വന്നിരിക്കുകയാണോ നീ?! എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലെ, എനിക്കു പാപമോചനം തേടണം എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മടങ്ങി. അനന്തരം തിരുമേനി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'മുൻസമുദായങ്ങൾ, അവരിലുള്ള പ്രമാണികൾ മോഷ്ടിച്ചാൽ അവരെ വിട്ടുകളയുകയും, അവരിലുള്ള അബലൻമാർ മോഷ്ടിച്ചാൽ ശിക്ഷാ നടപടി നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണു അവർ നാശത്തിൽ പതിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ! മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്തിമ തന്നെ മോഷ്ടിച്ചാലും ഞാൻ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.' (ബു; മു) അന്യരുടെ വസ്തുക്കൾ വായ്പ വാങ്ങുകയും പിന്നീടതു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളായിരുന്നു ആ സ്ത്രീ എന്നു വേറെ ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ വചനത്തിൽ മോഷണക്കുററത്തിന്നും, 36–ാം വചനത്തിൽ, അട്ടിമറി, കൊള്ള, കൊല മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കടുത്ത ശിക്ഷാ നിയമം നിശ്ചയിച്ചതിനുള്ള കാരണവും അതിലടങ്ങിയ യുക്തിയും–ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലാണെങ്കിലും–അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെപ്പററിയും, അവന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പററിയും, അവന്റെ നൻമയെപ്പററിയുമെല്ലാം മനുഷ്യനെക്കാൾ–അവൻ എത്ര തന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും ശരി–അധികം അറിയുക അല്ലാഹുവിന്നാണല്ലോ. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗം അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്വാനേ മനുഷ്യന്നു അർഹതയുള്ളു. അതിനപ്പുറം അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽനിന്ന മാത്രമേ ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പഴഞ്ചനാണു, കിരാത നിയമങ്ങളാണു എന്നിത്യാദി പരിഹാസവും പുച്ഛവും പുറത്തു വരുകയുള്ളു. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന ഇത്തരം വാദങ്ങൾ കേൾക്കുക സ്വാഭാവികം തന്നെ. എന്നാൽ, യൂറോപ്യൻ ചിന്താഗതികളിലും, ആധുനിക ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളിലും മുഴുകിയ ചില മുസ്ലിം പണ്ഡിത വേഷധാരികളും ആ വാദഗതിയെ ഏററുപറയുന്നതു കാണാം. പക്ഷേ, അത്രത്തോളം തുറന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ അവയെല്ലാം അക്കാലത്തേക്കു മാത്രം ബാധകമായ ശിക്ഷകളായിരുന്നുവെന്നും, ഈ പരിഷ്കൃത യുഗത്തിനു യോജിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രായോഗികമെന്നുമൊക്കെ അവർ അതൊന്ന മയപ്പെടുത്തിപ്പറയുമെന്ന മാത്രം.

ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ആർക്കും നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ യഥാവിധി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതു കാലത്തും ഏതു ദേശത്തും കൊല, കൊള്ള, കളവു, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയ നീചകൃത്യങ്ങൾ മറേറതു കാലത്തെയും ദേശത്തെയും അപേക്ഷിച്ചു നാമ മാത്രമേ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ളതിനു ചരിത്രം സാക്ഷിയാകുന്നു. മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പലതും ലോകത്തു നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഇസ്ലാമിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ കുറേയൊക്കെ നടപ്പിലുള്ള ഏക രാഷ്ട്രം സുഊദി അറേബ്യയത്രെ. ഹിജാസ് അതിന്റെ കീഴിലായിട്ട് അമ്പതിൽപരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. അതിനു മുമ്പു മനുഷ്യജീവനും സ്വത്തിനും ഹിജാസിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന അരക്ഷിതാവസ്ഥയും, അതിനുശേഷമുള്ള അഭയാവസ്ഥയും ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ആ രണ്ടവസ്ഥയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ടുതാനും. ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ എത്രത്തോളം ആധുനീകരിക്കുകയും ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളം കുററങ്ങളും കുററവാസനയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നുള്ളതു ഇന്നത്തെ 'പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങൾ' തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അതേ സമയം ഔദ്യോഗികമായ ലിഖിത നിയമങ്ങൾ (അവരുടെ ഭാഷയിൽ) പരിഷ്കൃതവും കാലോചിതവുമാണെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ എതിരാളികൾപോലെയുള്ള ചിലരുടെ നേരെ അവർ എടുത്തുവരാറുള്ള ശിക്ഷാനടപടികൾ പലതും കാട്ടാളന്മാർ പോലും ലജ്ജിച്ചു പോകുമാറ് പൈശാചികമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള കാരാഗൃഹങ്ങളും പിഴകളുമാണല്ലോ ഇന്നത്തെ പ്രധാന ശിക്ഷാമുറകൾ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുററത്തിന് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നവർ അതിനുശേഷം പിന്നെയും പത്തോ ഇരുപതോ പ്രാവശ്യം അതേ കുററം തന്നെ അഭിമാനത്തോടെ ആവർത്തിക്കുന്നതും, അതേ ശിക്ഷ വീണ്ടും വീണ്ടും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നതും ഇക്കാലത്തു ദുർലഭമല്ല. ഒരു കളവു കേസ്സിൽ കൈ മുറിക്കലിനോ, ഒരു വ്യഭിചാരക്കേസ്സിൽ നൂറടിക്കോ വിധേയനായ ഒരാൾ പിന്നീട് ആ കുററം ആവർത്തിക്കുവാൻ മുതിരുമോ?! അതു കണ്ടറിഞ്ഞവർ അതിനുശേഷം ആ കുററം ചെയ്വാൻ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുമോ?!

36–ാം വചനത്തിലെ ശിക്ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം ذلك لهم خزي في الدنيا (അതു അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ അപമാനമായിരിക്കും) എന്നും, ഈ വചനത്തിലെ ശിക്ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം جزاء بما كسبا نكالا من الله (അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാഠം നൽകുന്ന ഒരു ശിക്ഷയും) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നതു എത്ര അർത്ഥഗർഭമാണെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളെ പഴഞ്ചനെന്നും, കിരാതമെന്നും പറഞ്ഞ് അധിക്ഷേപിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും, അതോടുകൂടി, കാലാനുസൃതമെന്നും പരിഷ്കൃതമെന്നും അവകാശപ്പെടുന്ന ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, ഉൽബുദ്ധ രാഷ്ട്രങ്ങളെന്നു അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന നാടുകളിൽ ഓരോ മണിക്കൂറിലും–അല്ല, ഓരോ മിനുട്ടിലും സെക്കൻറിലും തന്നെ- നടക്കുന്നത്ര കുററങ്ങളും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇസ്ലാമിൻെറ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നാടുകളിൽ കൊല്ലക്കണക്കിൽ പോലും സംഭവിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതു (*) അനിഷേധ്യമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ. മനുഷ്യൻ എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അവനെപ്പററി അവനെക്കാൾ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. സമുദായം പുരോഗമിച്ച് സംസ്കാര സമ്പന്നമായിത്തീരുന്നതുവരെ മാത്രമേ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ ആവശ്യമുള്ളു, അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ല എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. കുററകൃത്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതു ശരി തന്നെ. എന്നാലും വല്ലപ്പോഴും അതു സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി എന്താണെന്നു നേരത്തെക്കൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കാതെ അതിനു നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

(*) അമേരിക്കയിൽ ഓരോ 39മിനുട്ടിലും ഓരോ വധവും, ഓരോ 17 മിനുട്ടിലും ഓരോ ബലാൽസംഗവും, ഓരോ 41 സെക്കൻറിലും ഓരോ കാർമോഷണവും, ഓരോ 17 സെക്കൻറിലും ഓരോ കവർച്ചയും നടമാടുന്നതായി പ്രസിദ്ധ പത്രമായ ടൈംസിൻെറ ഒരു സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് 1972 ഡിസമ്പർ മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരുലഘുലേഖയിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ടു കാണുകയുണ്ടായി. അതേ സമയത്ത് കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷം ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഒരൊററ കൊലപാതകവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു സഊദീ അറേബ്യയിലെ അന്നത്തെ നീതിന്യായ മന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചതായി അൽമദീനാ പത്രത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലഘുലേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1979 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ പുറത്തുവന്ന ഒരു മാസികാ പത്രത്തിൽ, 1979 ജൂലായ് ആഗസ്ററ് ലക്കംയങ്ങ് മുസ്ലിം ഡയ്ജസ്ററ് മാസികയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ, പരിഷ്കൃത നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന കാനഡ, പശ്ചിമ ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഓരോ പത്തുലക്ഷം ആളുകളിൽ (ക്രമപ്രകാരം) 75,000വും, 43,000വും, 32,000വും കുററവാളികൾ ഉള്ളപ്പോൾ, സുഊദി അറേബ്യയിൽ പത്തു ലക്ഷത്തിൽ 22 പേർ മാത്രം കുററവാളികളുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

1979 ഡിസമ്പർ മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട 'റാബിത്വത്തുൽ ആലമിൽ ഇസ്ലാമീ' മാസികയുടെ ഒരു വിശേഷാൽ പതിപ്പിൽ സുഊദി ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ ആഭ്യന്തരമന്ത്രി നായിഫുബ്നു അബ്ദിൽ അസീസിൻെറ ഒരു പ്രസംഗം ഉദ്ധരിച്ചതിൻെറ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു വ്യഭിചാരം, കളവ്, മദ്യപാനം, കൊല മുതലായവ തെളിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ. അടി, കൈമുറിക്കൽ, കല്ലേറുപോലെയുള്ള ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷ നൽകുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം. പക്ഷേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: ഈ രാഷ്ട്രത്തിൽ കൊല്ലങ്ങളോളം തന്നെ വ്യഭിചാരക്കുററം ഉണ്ടായതായി രേഖപ്പെടാറില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ മാത്രം ഒന്ന് അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു മോഷണം ഉണ്ടായെന്നു വരും. അതേ സമയത്ത് പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ധനത്തിനുവേണ്ടി, സമാധാന സംരക്ഷകരായ ആളുകളോടു (പോലീസിനോടും പട്ടാളത്തോടും) ഏററു മുട്ടിയ കാരണത്താൽ കൈ മുറിഞ്ഞവരുടെയും, അംഗഭംഗം വന്നവരുടെയും കണക്കെടുക്കുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരം കൈമുറിഞ്ഞവരുടെ എത്രയോ ഇരട്ടി ഇരട്ടികളായിരിക്കും ആ സംഖ്യ. അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി!

ഈ ഭാഗം അച്ചടി നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിനപത്രത്തിൻെറ (1981 മാർച്ച് 25ലെ) ലക്കത്തിൽ കണ്ട ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ വായിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം കൂടി ഉദ്ധരിക്കാം: അമേരിക്കയിൽ 30 സെക്കൻറിൽ ഓരോ കൊലപാതകവും, 3സെക്കൻറിൽ ഓരോ കവർച്ചയും കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ നടന്നു. അവിടെ പ്രതിവർഷം പത്തു ലക്ഷം തോക്കുകൾ വിൽക്കപ്പെടുന്നു. യു. എസ്. ഫെഡറൽ അന്വേഷണ ബ്യൂറോ വെളിപ്പെടുത്തിയതാണിത്. പ്രസിദ്ധ 'ടൈം' വാരികയുടെ ഒരു സർവ്വേ വിവരം 1–4–81ലെ മലയാള മനോരമ ദിനപ്പത്രം ഉദ്ധരിച്ചതിൽ 24 മിനിട്ടിൽ ഒരു കൊലയും 10 സെക്കൻറിൽ ഒരു കൊള്ളയും 7 മിനിട്ടിൽ ഒരു സ്ത്രീ ബലാൽക്കാരവും അമേരിക്കയിൽ നടന്നു വരുന്നതായി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവസാനം പത്രം പറയുന്നു; 'ഏററവും പരിഷ്കൃത രാജ്യം. പക്ഷേ, കുററകൃത്യങ്ങളുടെ പറുദീസ; അതാണു ഇന്നു അമേരിക്ക.'

٤٤- يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ
يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۛ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ

44. ഹേ. റസൂലേ, അവിശ്വാസത്തിൽ (പതിക്കുവാൻ) ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, (അതെ) തങ്ങളുടെ വായകൾകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറയുകയും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ നിന്നും; യഹൂദരായിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നും (അവിശ്വാസത്തിൽ പതിക്കുവാൻ ധൃതികൂട്ടുന്നവർ). വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത വേറെ ചില ജനങ്ങളിലേക്കു ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ!

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ
وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

വാക്കുകളെ അതിൻെറ സ്ഥാന (നിർണ്ണയ) ങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ മാററം വരുത്തുന്നു. അവർ പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾക്കു ഇതു [ഈ മാററം വരുത്തിയതു] നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഇതു നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.

ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു പരീക്ഷണത്തിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു യാതൊന്നും (തന്നെ) നീ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല തന്നെ.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ
أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ○

അക്കൂട്ടർ–അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരത്രെ. അവർക്കു ഇഹത്തിൽ അപമാനമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു പരലോകത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

44. يا ايها الرسول ഹേ റസൂലേ لا يحزنك നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, വ്യസനിപ്പിക്കരുത് الذين യാതൊരു കൂട്ടർ يسارعون ധൃതികൂട്ടുന്ന, ബദ്ധപ്പാടു കാണിച്ചു വരുന്ന في الكفر അവിശ്വാസത്തിൽ(പതിക്കുവാൻ) من الذين യാതൊരുത്തരിൽനിന്നു قالوا പറഞ്ഞ امنا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بافواههم അവരുടെ വായകൾകൊണ്ടു ولم تؤمن വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ومن الذين യാതൊരുവരിൽനിന്നും هادوا യഹൂദികളായ سماعون അധികം കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ للكذب വ്യാജത്തിനു, കളവിലേക്കു, വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി سماعون കേൾക്കുന്ന (ചെവി കൊടുക്കുന്ന)വർ لقوم ഒരു ജനതയെ, ജനങ്ങളിലേക്കു, ജനതക്കുവേണ്ടി اخرين വേറെയുള്ള, മററു لم يأتوك അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ല يحرفون അവർ മാററം വരുത്തുന്നു الكلم വാക്കുകളെ من بعد ശേഷം مواضعه അതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങൾക്കു يقولون അവർ പറയും ان اوتيتم നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ هذا ഇതു فخذوه എന്നാലതു സ്വീകരിക്കുവിൻ, എടുക്കുവിൻ وان لم تؤتوه ഇതു നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ فاحذروا നിങ്ങൾ കാത്തു (ജാഗ്രതവെച്ചു) കൊള്ളുവിൻ ومن ആർ, ഏതൊരുവൻ يرد الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ فتنته അവനെ പരീക്ഷണത്തിനു,കുഴപ്പത്തിനു فلن تملك എന്നാൽ നീ സ്വാധീനമാക്കുക (നിനക്കു കഴിയുക)യേ ഇല്ല له അവന് من الله അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് شيئا യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും اولئك അക്കൂട്ടർ الذين യാതൊരുവരത്രെ لم يرد الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല ان يطهر അവൻ ശുദ്ധിയാക്കുവാൻ قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ لهم അവർക്കുണ്ടു في الدنيا ഇഹത്തിൽ خزى അപമാനം, എളിമ ولهم അവർക്കുണ്ടുതാനും في الاخرة പരലോകത്തിൽ عذاب ശിക്ഷ عظيم വമ്പിച്ച

٤٥- سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ۚ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ۚ

45. വ്യാജത്തിനു ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിഷിദ്ധ (ധന) ത്തെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! എന്നാൽ, അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുന്ന പക്ഷം, നീ അവർക്കിടയിൽ വിധിച്ചു കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. നീ അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, അവർ നിനക്കു യാതൊന്നും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതേയല്ല.

وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ○

നീ വിധിക്കുകയാണെങ്കിലോ, നീതിമുറയനുസരിച്ചു അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നതാണ്.

٤٦- وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ○ ع

46. നിന്നെ എങ്ങിനെ അവർ വിധികർത്താവാക്കും– അവരുടെ പക്കൽ തൗറാത്തുണ്ടായിരിക്കെ?! (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി അതിലുണ്ടു; പിന്നെ (യും) അതിനുശേഷം അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!

അക്കൂട്ടർ, വിശ്വാസികളേ അല്ല.

---

45. سماعون (ധാരാളം) കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ للكذب വ്യാജത്തിന്, വ്യാജത്തിനു വേണ്ടി اكالون തീററക്കാർ, തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ للسحت ഹറാമിനെ, നിഷിദ്ധത്തെ فان جاؤك എന്നാലവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നെങ്കിൽ فاحكم എന്നാൽ നീ വിധിക്കുക بينهم അവർക്കിടയിൽ او اعرض അല്ലെങ്കിൽ തിരിഞ്ഞു കളയുക, അവഗണിക്കുക عنهم അവരിൽ നിന്നു, അവരെപ്പററി وان تعرض നീ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം عنهم അവരിൽ നിന്നു فلن يضروك അവർ നിനക്കു ഉപദ്രവം വരുത്തുകയേ ഇല്ല, നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ലതന്നെ شيئا യാതൊന്നും وان حكمت നീ വിധിച്ചുവെങ്കിലോ فاحكم بينهم എന്നാലവർക്കിടയിൽ വിധിക്കുക بالقسط നീതിമുറയനുസരിച്ചു, നീതികൊണ്ടു ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يحب അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും المقسطين നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ 46 وكيف എങ്ങിനെ يحكمونك നിന്നെ അവർ വിധി കർത്താവാക്കും وعندهم അവരുടെ പക്കലിരിക്കെ, അവരുടെ അടുക്കലുണ്ടല്ലോ التوراة തൗറാത്തു فيها അതിലുണ്ടു حكم الله അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി ثم يتولون പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന من بعد ذلك അതിനുശേഷം وما اولئك അക്കൂട്ടരല്ല بالمؤمنين വിശ്വാസികളേ

തന്നിഷ്ടത്തിനും, കാര്യലാഭങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കൽപനകളെ ധിക്കരിച്ചും, മതനിയമങ്ങളെ മാററിമറിച്ചും വരുന്ന യഹൂദികളും, അവരുടെ ചാരൻമാരും അനുഭാവികളുമായി വർത്തിക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസത്തിൻെറ അഗാധതയിലേക്കു ദ്രുതഗമനം ചെയ്തും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകണ്ട് നബി (സ) വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അല്ലാഹു തീർത്തു തരുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു ആസ്പദമായ ഒരു സംഭവം ബുഖാരീ, മുസ്ലിം(റ) മുതലായവർ ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ആ സംഭവം ഇതാണ്:–

'യഹൂദികളിൽ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും വ്യഭിചാരം ചെയ്തു. വ്യഭിചാരം ചെയ്തവരെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാനാണു തൗറാത്തിലെ വിധി. എങ്കിലും ആ വിധിക്കു പകരം അവർ മറെറാരു വിധി നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. ചമ്മട്ടി കൊണ്ട് അടിക്കുക, മുഖത്തു ചൂടു കുത്തുക (തീ പൊള്ളിക്കുക),

കഴുതപ്പുറത്തു തിരിച്ചിരുത്തി അങ്ങാടി ചുററിച്ച് അപമാനിക്കുക എന്നൊക്കെയാണത്. ഈ രണ്ടാളെപ്പററി എന്തു ശിക്ഷ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർ നബി (സ)യുടെ അടുക്കലേക്ക ആളയച്ചു. അനുകൂലമായ വിധി കിട്ടിയാൽ അതു സ്വീകരിക്കാം. ഒരു പ്രവാചകൻെറ വിധി കിട്ടിയെന്നു തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നബി (സ) യുടെ വിധി തങ്ങൾക്കു ബാധകമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്ന അവരുടെ ലക്ഷ്യം. തൗറാത്തിൻെറ നിയമമനുസരിച്ച് എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ തന്നെയാണു നബി (സ) വിധിച്ചത്. തൗറാത്തിൽ അങ്ങിനെ വിധിയില്ലെന്നു യഹൂദികൾ വാദിച്ചു. ഉണ്ടെന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാമും(റ) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മുമ്പു ഒരു യഹൂദപണ്ഡിതനായിരുന്നുവല്ലോ. തിരുമേനി അവരോടു തൗറാത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ കൽപിച്ചു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏററവും വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന ഒരാൾ—ഇബ്നുസ്വൂരിയാ—തൗറാത്തെടുത്തു ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം വായിച്ചു. ഇടക്കു ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവിടെ കൈവെച്ച് അതിനപ്പുറം വായിക്കുകയായി. തിരുമേനി അവനോടു കൈപൊക്കവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നോക്കമ്പോൾ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ കൽപിക്കുന്ന സൂക്തമായിരുന്നു അത്. (*) അങ്ങനെ, തൗറാത്തിൻെറ നിയമമനുസരിച്ചു ആ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും എറിഞ്ഞുകൊന്നു.' ചില രിവായത്തുകളിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: 'തൗറാത്തിലെ വിധി തങ്ങൾ പറയും പ്രകാരമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കൂട്ടത്തിൽ മൗനമവലംബിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഒരാളോടു അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ നബി (സ) ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അയാൾ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു. എറിഞ്ഞു കൊല്ലണമെന്നു തൗറാത്തിലുണ്ടെന്നും, കുലീന കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ചിലക്കവേണ്ടി ഞങ്ങൾ അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്കയും, ക്രമേണ അതൊരു അംഗീകൃത നടപടിയായി സ്വീകരിക്കയുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും അയാൾ വ്യക്തമാക്കി.' ഇതാണാസംഭവം.

ഉന്നത വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവർ കൊലക്കുററം ചെയ്താൽ പ്രതികാര നടപടിയിൽ ഇളവനുവദിച്ചു കൊണ്ടും, സാധാരണക്കാർ കൊലചെയ്താൽ പൂർണ്ണമായ നടപടി സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടും തീരുമാനമെടുക്കലും യഹൂദികളുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു സംഭവത്തിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കിനെത്തുടർന്നു അവർ നബി (സ)യുടെ തീരുമാനത്തിനു വെക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നും വേറെ ചില ഹദീസുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. 48–ാം വചനത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഇതിനോടു കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങളെ തുടർന്ന് അവതരിച്ചതാകുന്നതിനും വിരോധമില്ലല്ലോ. والله اعلم

سماعون للكذب എന്ന വാക്കിനു പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ 'വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവികൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും 'വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം വരാം. കള്ളവാർത്തകൾ കേൾക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർക്കു വലിയ താൽപര്യമാണെന്നായിരിക്കും ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതിൻെറ സാരം. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും ഹേതു കിട്ടി കളവു പറഞ്ഞു പരത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണവർ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു വല്ലതും കേൾക്കുന്നതു എന്നും സാരമായിരിക്കും. سماعون لقوم اخرين എന്ന വാക്കിനും അതുപോലെ, 'മററൊരു ജനതയിലേക്കു ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും, 'മററൊരു ജനതക്കുവേണ്ടി ചെവികൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം ആകാവുന്നതാണ്. നബി (സ)യുടെ വാക്കുകളിലേക്കല്ല—മററൊരു കൂട്ടരുടെ വാക്കുകളിലേക്കാണു—അവരുടെ ശ്രദ്ധ എന്നു ഒന്നാമത്തേതിനും, മററൊരു ജനതയുടെ ആവശ്യാർത്ഥമാണ്—അവർക്കു ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ വല്ല പഴുതും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്—അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ചെവിയോർക്കുന്നതു എന്നു രണ്ടാമത്തേതിനും സാരം നൽകപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവരുണ്ട്. 'മററൊരു ജനത' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അഹങ്കാരം നിമിത്തം നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വരാതെ അകലെ നിന്നു കുത്തിത്തിരുപ്പു നടത്തുന്ന യഹൂദികളാകുന്നു. ഇതു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു لم يأتوك (നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത) എന്നു അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. 'ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നർ മാത്രമല്ല, 'ചെവി കൊടുക്കൽ പതിവാക്കിയവർ, താൽപര്യപൂർവ്വം കേൾക്കാറുള്ളവർ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥം കൂടി അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു سماعون (സമ്മാഊന) എന്ന വാക്കിൻെറ രൂപം. അതുപോലെത്തന്നെയാണു اكالون (അക്കാലൂന) എന്ന വാക്കും. തീററക്കാർ, അധികമായി തിന്നുന്നവർ, തിന്നൽ പതിവാക്കിയവർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ അതിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. [*] കള്ളാരോപണങ്ങളും ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളും നടത്തുന്ന യഹൂദി

(*) ആവർത്തന പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 22: സൂക്തം 21–26ൽ ബൈബ്ളിൽ ഈ നിയമം ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്

[*] അറബി വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തി (علم النحو) ൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷണ നാമങ്ങൾക്കു اسماء المبالغة (ശക്തികൂട്ടിപ്പറയുന്ന നാമങ്ങൾ) എന്നു സാങ്കേതികമായി പറയപ്പെടുന്നു.

കളും, അവർക്കുവേണ്ടി ചാരവൃത്തി നടത്തുകയും അവരുടെ അപവാദങ്ങൾക്കു വളംവെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികളുമാണു ഉദ്ദേശ്യം.

يحرفون الكلم .... (വാക്കുകളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾക്കു ശേഷം അതു മാററം വരുത്തും) എന്നു പറഞ്ഞതു യഹൂദികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നു അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർണ്ണയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവയിൽ ചിലതു മൂടിവെക്കുകയും, ചിലതിൻെറ അർത്ഥവും സന്ദർഭവും മാററുകയും, ചിലതു ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവരുടെ പതിവിനെയാണു ഇതു കുറിക്കുന്നത്. .... ان أوتيتم هذا فخذوه (നിങ്ങൾക്കു ഇതു നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുക; ഇല്ലെങ്കിൽ കാത്തുകൊള്ളുക) എന്നു പറഞ്ഞതു-ഹദീസുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച സംഭവത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ—അവരുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്ന വല്ലതും നബി (സ) പറഞ്ഞാൽ അതു സ്വീകരിക്കാമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതു തള്ളിക്കളയണമെന്നും അവരുടെ നേതാക്കൾ അനുയായികളോടു ഉപദേശിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. അവർ എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയം എത്രത്തോളം കടുത്തുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണല്ലോ. ആകയാൽ, അവർ നന്നായിത്തീരുമെന്നോ, അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധമായിത്തീരുമെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു നബി (സ)യെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. 'ആരെയെങ്കിലും അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു അവന്നുവേണ്ടി വല്ലതും ചെയ്‌വാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നതേയല്ല; ഹൃദയം ശുദ്ധിയാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടരാണവർ' എന്ന വാക്യം.

فتنة (ഫിത്നഃ) എന്ന വാക്കിനു 'കുഴപ്പം, പരീക്ഷണം, ശിക്ഷ, അപമാനം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, ഭ്രാന്ത്, ആപത്ത്' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരും. എന്നാൽ റാസീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ—ഇവിടെ വാക്കർത്ഥം ഏതു കൊടുത്താലും യഹൂദികളെപ്പററി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ദുർന്നടപ്പുകളിലാണതു കലാശിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ ഫിത്നയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധിയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു യുക്തിതത്വമോ, മാനദണ്ഡമോ കൂടാതെ അല്ലാഹു ചിലരെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെന്നല്ല ഇതിൻെറ താൽപര്യം. നന്നായിത്തീരുവാനും ഹൃദയം ശുദ്ധമാകുവാനുമുള്ള ആഗ്രഹമോ പ്രവർത്തനമോ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചു നന്നാക്കാതെ അവരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവരെ അല്ലാഹു വിട്ടിരിക്കുകയാണു എന്നത്രെ അതിൻെറ താൽപര്യം. (3: 86 മുതലായ വചനങ്ങൾ നോക്കുക) ഇഹത്തിൽ അവർക്കു അപമാനവും പരത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ട്. (لهم في الدنيا خزي ....) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരെപ്പററി ഇത്രയൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അവർ വ്യാജത്തിനു ചെവി കൊടുത്തു വരുന്നവരാണു, അവർ നിഷിദ്ധം തിന്നൽ പതിവാക്കിയവരാണു (سماعون للكذب أكالون للسحت) എന്നു കൂടി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പും അമർഷവുമാണിതു കാണിക്കുന്നത്. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ വ്യാജത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്, അവരുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ മതവിധികളെ മാററി മറിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ കൈക്കൂലിയും കോഴയും വാങ്ങുക പോലെയുള്ള നിഷിദ്ധ കൃത്യങ്ങളുമാണ്. പിന്നെ അവർ എങ്ങിനെ നന്നായിത്തീരുവാനാണ്?! എന്നിങ്ങിനെ ഒരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഏതായാലും വല്ല വിഷയത്തിലും അവർ വിധി തേടിക്കൊണ്ടു വന്നാൽ, അവർക്കു വിധി കൊടുക്കുകയോ, കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാം; പക്ഷേ, വിധി കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു നീതിമുറയനുസരിച്ചേ കൊടുക്കാവൂ എന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ പക്കൽ തൗറാത്തുണ്ട്; ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിധികളും അതിലുണ്ട്; എന്നിട്ടും അതവർ അനുസരിക്കാതെ പുറം തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നതു; എന്നിരിക്കെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു വിധി തേടുന്നതു എന്തിനാണ്?! ഇതു ഒരത്ഭുതം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 46-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. അതെ, അതവരുടെ സദുദ്ദേശ്യത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല; തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിനൊത്ത വിധി കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്നുള്ള ദുർമ്മോഹമാണതിൻെറ പിന്നിലുള്ളതു എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

46-ാം വചനത്തെയും അതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകളെക്കൊണ്ടു ബൈബ്ളിനെ അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ പാതിരിമാർ നടത്താറുള്ള ശ്രമങ്ങളെപ്പററി 50-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. إن شاء الله

വിഭാഗം–7

47. നിശ്ചയമായും, നാം തൗറാത്തു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്.

(ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങിയവരായ പ്രവാചകൻമാർ യഹൂദരായുള്ളവർക്കു അതുപ്രകാരം വിധിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു; 'റബ്ബാനീ'കളും [പുണ്യ പുരുഷൻമാരും], പണ്ഡിതൻമാരും (വിധിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു); (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവരോടു കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടതും, അതിന് അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിരുന്നതും നിമിത്തം. [അതു കൊണ്ടാണ് അവർ അതു പ്രകാരം വിധിച്ചിരുന്നത്] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെ പേടിക്കരുതു; എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യണം; എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾക്കു നിങ്ങൾ തുച്ഛമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്.

ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ.

٤٧- إِنَّآ أَنزَلْنَا ٱلتَّوْرَىٰةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ
يَحْكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسْلَمُوا۟
لِلَّذِينَ هَادُوا۟
وَٱلرَّبَّـٰنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ
بِمَا ٱسْتُحْفِظُوا۟ مِن كِتَـٰبِ ٱللَّهِ
وَكَانُوا۟ عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ
فَلَا تَخْشَوُا۟ ٱلنَّاسَ وَٱخْشَوْنِ
وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ○

---

47. انا انزلنا നിശ്ചയമായും നാം അവതരിപ്പിച്ചു التورية തൗറാത്തിനെ فيها هدى അതിലുണ്ടു മാർഗദർശനം ونور പ്രകാശവും يحكم بها അതുകൊണ്ടു (അതു പ്രകാരം) വിധിച്ചിരുന്ന النبيون നബി (പ്രവാചകൻ)മാർ الذين اسلموا ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ച (കീഴൊതുങ്ങിയ)വരായ للذين هادوا യഹൂദികളായവർക്ക والربانيون റബ്ബാനീകളും (പുണ്യവാൻമാരും, മതനേതാക്കളും) والاحبار പണ്ഡിതൻമാരും بما استحفظوا അവർ സൂക്ഷിക്കു(കാക്കു)വാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു من كتاب الله അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു وكانوا അവർ ആയിരിക്കുകയും عليه അതിനും, അതിന്റെ മേൽ شهداء സാക്ഷികൾ فلا تخشوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട الناس മനുഷ്യരെ واخشون എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ ولا تشتروا നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും അരുതു باياتي എന്റെ ആയത്തുകൾക്ക ثمنا قليلا അൽപ (തുച്ഛ) വില ومن لم يحكم ആർ വിധിച്ചില്ലയോ بما انزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു, അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം فاولئك هم എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ الكافرون അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ് ഈ വചനവും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളും. തൗറാത്തിന്റെ അനുയായികളെന്നു വാദിക്കുന്ന ആ ജനതയുടെ–യഹൂദികളുടെ–സ്ഥിതിഗതികൾ മുമ്പു വിവരിച്ചതു പോലെയാണ്. എന്നാൽ, ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. ജനങ്ങൾക്കു സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, അജ്ഞാനാന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം നൽകുവാനുള്ള പ്രകാശവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഏക മതമായ ഇസ്‌ലാമിന്റെ അനുയായികളെന്ന നിലക്കു അവന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല പ്രവാചകൻമാരും, അതതു കാലങ്ങളിലെ മതനേതാക്കളും പുണ്യവാൻമാരുമായിരുന്ന 'റബ്ബാനീ'കളും പണ്ഡിതൻമാരുമൊക്കെ അതിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു അവർക്കിടയിൽ വളരെക്കാലം വിധി നടത്തിപ്പോന്നിട്ടുമുണ്ട്. വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും, അതിന്റെ പ്രബോധന കൃത്യവും ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവർ. അതിന്റെ സത്യതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും അവർ സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർ ആ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. ഈ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തേണ്ടുന്നവരാണ് യഹൂദികൾ എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിന്റെ സാരം.

'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പേടിക്കേണ്ടാ, എന്നെ പേടിക്കുകയും വേണം' (فلا تخشوا الناس ....) എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്. ജനങ്ങളെ ഭയന്നുകൊണ്ടു– അഥവാ ജനാനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു പേടിച്ചുകൊണ്ടു–അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാററിമറിക്കലും അതു ഒരു വരുമാന മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കലും നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന ഒരു സൂചന, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളുടെ അത്തരം ദുസ്വഭാവങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് സൂക്ഷിക്കേണമെന്നൊരു താക്കീതു അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. 'എന്റെ ആയത്തുകൾക്കു തുച്ഛമായ വില വാങ്ങരുത്'' എന്ന അടുത്ത വാക്യത്തിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അവിശ്വാസികൾ' (ومن لم يحكم .... الكافرون) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ താക്കീതു വീണ്ടും അല്ലാഹു ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധിക്കാത്തവരെപ്പററി അവർ അക്രമികളാകുന്നു (هم الظالمون) എന്നു അടുത്ത വചനത്തിലും, അവർ തോന്നിയവാസികളാണു (هم الفاسقون) എന്നു 50-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ വചനത്തിൽ അവർ അവിശ്വാസികളാണു (هم الكافرون) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'അവർ അവിശ്വാസികളാണ്'' എന്നുള്ള ഈവാക്യം അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലക്കല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. കാരണം–അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ–സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന മററു ചില തത്വങ്ങളുമായി അതു യോജിക്കാതെ വരുന്നു. ഉദാഹരണമായി: ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും–അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായ വിധി ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും–വിധിക്കുന്നവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടി വരും. അതുപോലെത്തന്നെ, ഖുർആന്റെ വല്ല വിധിയേയും നിഷേധിക്കുകയോ, തന്റെ വിധി ഒരു മതവിധിയായി ഗണിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു തെററായ വിധി വിധിച്ചാൽ അവരും അവിശ്വാസികളാണ്– അഥവാ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നു പുറത്തായവരാണു–എന്നും പറയേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു هم الكافرون (അവർ അവിശ്വാസികളാണു) എന്നുള്ള ഈ വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നിലധികം നിലപാടു സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നു. അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്:–

(1) പ്രസ്തുത മൂന്നു വാക്യങ്ങളും– അവിശ്വാസികളാണെന്നും, അക്രമികളാണെന്നും, തോന്നിയവാസികളാണെന്നും പറഞ്ഞതു- യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാകുന്നു. (2) യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്ന വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതാണു ആ വാക്യങ്ങൾ. 44 മുതൽ 54 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ പ്രധാനമായും അവരെക്കുറിച്ചാണെന്നുള്ളതു ഇതിനു തെളിവായും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണു ഇബ്നു ജരീർ (റ) പിൻതാങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. (3) അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പററിയാണ് ഈ വാക്യം. അതു തനി അവിശ്വാസം തന്നെയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (4) ഇവിടെ كفر (അവിശ്വാസം) കൊണ്ടു വിവക്ഷ സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരായ അവിശ്വാസമല്ല. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടും, സാക്ഷാൽ അവിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന കാരണവും എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനാണ് ആ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തെപ്പററി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിമും, ഹാകിമും (റ) മററു ചിലരും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഇതു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന ആ അവിശ്വാസമല്ല.' ത്വാഊസ് (റ) പറഞ്ഞതായി വകീഉ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഇതു മതത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസമല്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു പല രിവായത്തുകളും ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. കുറെയെല്ലാം ഇബ്നു കഥീറും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം ഇബ്നുജരീർ (റ) പറയുകയാണ്: 'ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വാസ്തവത്തോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചതു, ഈ ആയത്തുകൾ വേദക്കാരിലുള്ള അവിശ്വാസികളെപ്പററി അവതരിച്ചതാണെന്നാകുന്നു. കാരണം, ഇതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ആയത്തുകൾ അവരെപ്പററിയും അവരുടെ വിഷയത്തിലും അവതരിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ ഇതും (ഈ വാക്യവും) അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം. അല്ലാഹു ഒരു പൊതുവായ വിധിയായിട്ടാണല്ലോ ഇതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് അതു അവരെപ്പററിയുള്ള പ്രത്യേക വിധിയാകുന്നതു? എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, അതിനു മറുപടി: അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്ന ഒരു ജനതയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പൊതുവിധിയാണിത്. അവന്റെ വിധി അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ രൂപത്തിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിധിക്കാതിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെപ്പററിയും പറയുവാനുള്ളതു–ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞതുപോലെ–അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നു തന്നെയാകുന്നു....'

മുമ്പും പിമ്പും നോക്കാതെ, സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു അടർത്തിയെടുത്തും, വാക്കർത്ഥം മാത്രം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഈ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം കൽപിക്കുക വഴി, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിനു മുൻകാലത്തു വളരെയധികം ആപത്തു വരുത്തിവെച്ച ഒരു കക്ഷിയാണു 'ഖവാരിജു' (الخوارج). ഖുർആനിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവിശ്വാസികളാണ്-അവർ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്താകും—എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. (*) അലിയും, മുആവിയായും (റ) തമ്മിൽ ഖിലാഫത്തു സംബന്ധിച്ചു നടന്ന വഴക്ക കാലത്തു രണ്ടുകൂട്ടരും ചേർന്ന് ചില മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയും അവരുടെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. രണ്ടുകൂട്ടരും ഖുർആന്റെ വിധിയല്ല സ്വീകരിച്ചതു-മദ്ധ്യസ്ഥൻമാരുടെ വിധിയാണു സ്വീകരിച്ചതു—അതുകൊണ്ടു ഇരു കക്ഷിയും അവിശ്വാസികളായി ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നു പുറുത്തുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് 'ഖവാരിജു' വാദിച്ചു. ഈ വാക്യമായിരുന്നു അവർക്കതിനുള്ള തെളിവ്. ഇതിനെത്തുടർന്നു അവരും മററുള്ളവരും-പ്രത്യേകിച്ചു അലി (റ) യുടെ കക്ഷിയും അവരും_തമ്മിൽ പല ഏററുമുട്ടലുകളും നടക്കുകയുമുണ്ടായി. അലി (റ) അടക്കം പല സഹാബികളുടെയും, കുട്ടികളും സ്ത്രീകളുമടക്കം മുസ്‌ലിംകളായ പലരുടെയും രക്തം അവർ ചിന്തുകയുണ്ടായി. ان الحكم الا لله (അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ വിധിയില്ല. (6:57; 12:40) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യമായിരുന്നു ഖവാരിജ് കക്ഷിയുടെ മുദ്രാവാക്യം. ഇതിനെപ്പററി അലി (റ) പറഞ്ഞതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: كلمة حق اريد بها الباطل (യഥാർത്ഥമായ ഒരു വാക്കു അതുകൊണ്ടു അയഥാർത്ഥമായതു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

48. അവരുടെ [യഹൂദൻമാരുടെ] മേൽ അതിൽ [തൗറാത്തിൽ] നാം നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ആൾക്കു ആളും, [ജീവനു ജീവനും] കണ്ണിനു കണ്ണും, മൂക്കിനു മൂക്കും, ചെവിക്കു ചെവിയും, പല്ലിനു പല്ലും മുറിവു (കൾക്കു മുറിവു)കളും പ്രതികാര നടപടിയാകുന്നുവെന്ന്.

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും അതിനെ [പ്രതികാര നടപടിയെ] ധർമ്മമാക്കി (മാപ്പാക്കി)യാൽ അതവനു പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കും. ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

٤٨- وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفْسَ بِٱلنَّفْسِ وَٱلْعَيْنَ بِٱلْعَيْنِ وَٱلْأَنفَ بِٱلْأَنفِ وَٱلْأُذُنَ بِٱلْأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُۥ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ۝

---

48. وكتبنا നാം രേഖപ്പെടുത്തുക(നിയമമാക്കുക)യും ചെയ്തു عليهم അവരുടെമേൽ فيها അതിൽ ان النفس ആൾ (ജീവൻ-ആത്മാവു-ദേഹം) എന്നു بالنفس ആൾ(...)ക്കു പകരം എന്നു) والعين കണ്ണും بالعين കണ്ണിനു (പകരം) والانف മൂക്കും بالانف മൂക്കിനു (പകരം) والاذن ചെവിയും, കാതും بالاذن ചെവിക്കു, കാതിനു(പകരം) والسن പല്ലും بالسن പല്ലിനു (പകരം) والجروح ഈ മുറിവുകളും قصاص പ്രതികാര നടപടിയാകുന്നു (എന്നു) فمن എന്നാൽ (എനി) ആർ, ആരെങ്കിലും تصدق ദാനധർമ്മമാക്കി (വിട്ടുകൊടുത്തു) എന്നാൽ به അതിനെ فهو എന്നാലതു كفارة പ്രായശ്ചിത്തമാണു, പൊറുപ്പിക്കുന്നതാണു له അവനു ومن لم يحكم ആർ വിധിച്ചില്ലയോ بما انزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു (പ്രകാരം) فاولئك هم എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ الظالمون അക്രമികൾ

യഹൂദികൾ മതകാര്യങ്ങളിൽ ചെയ്ത ഒരു തോന്നിയവാസം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണു ഈ വചനവും. യോഗ്യന്മരായ ആളുകൾ വ്യഭിചാരക്കുററം ചെയ്താൽ ശിക്ഷയിൽ ഇളവു നൽകിയിരുന്നത്പോലെ, ഉന്നത വിഭാഗക്കാ

(*) ഖവാരിജ് എന്ന പേരിലുള്ള ആ കക്ഷി ഇന്നു നിലവിലില്ല. എങ്കിലും അവരുടേതു പോലെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ചില കക്ഷികളെ ഇക്കാലത്തും കാണാവുന്നതാണ്. ഖവാരിജിന്റെ വാദം അന്നു പ്രധാനമായും മതപരമായ ലക്ഷ്യം വെച്ചായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുള്ളവർ പ്രധാനമായും ചില രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യത്തോടുകൂടിയാണതു ഏററു പറയുന്നത്.

രായ ആളുകൾ കൊലക്കുററം ചെയ്താൽ പ്രതിക്കൊലയിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടും, തെണ്ടം നൽകുന്നതിൽ ഇളവു നൽകിക്കൊണ്ടുമുള്ള ചില നടപടികളും അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. തൗറാത്തിലാകട്ടെ, കൊന്നവനെ കൊല്ലുക, കണ്ണു, മൂക്കു, ചെവി മുതലായ അവയവങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരോട് അതേപ്രകാരം തന്നെ പകരം ചെയ്യുക, മുറിവുകൾ വരുത്തുന്നപക്ഷം അതേപ്രകാരം അങ്ങോട്ടും മുറിവു വരുത്തുക എന്നാണു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. യോഗ്യരും അയോഗ്യരുമെന്നോ, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും അധമ വർഗ്ഗവുമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമൊന്നും അതിലില്ല. പക്ഷേ, അക്രമിയോടു പ്രതികാരം ചെയ്‌വാനുള്ള അവകാശം ആരെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവനെ പ്രതികാരത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നതായാൽ അതു പുണ്യകർമ്മവും പാപമോചനത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാണെന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തൗറാത്തിലെ വിധി നടപ്പിൽ വരുത്താതെ തൽസ്ഥാനത്തു മറെറാരു പുതിയ വിധിയുണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു അക്രമവും അനീതിയുമാകുന്നു എന്നു സാരം. പ്രതിക്രിയ നടത്തുന്നതിൽ തൗറാത്തിലെ ഈ നിയമം തന്നെയാണു ഇസ്ലാമിൽ ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ളത്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമത്തിനെതിരായി മറെറാരു മതനിയമം സ്വീകരിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന നിലക്ക–അവർ അവിശ്വാസികളാണു (هم الكافرون) എന്നു പറഞ്ഞു. പ്രതികാര നടപടിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ സമ്പ്രദായം അക്രമവിധേയരായ ആളുകളോടു ചെയ്യുന്ന അനീതിയാണെന്ന നിലക്ക അവരെപ്പററി ഈ വചനത്തിൽ അവർ അക്രമികളാണു (هم الظالمون) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ തൗറാത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പിന്നീടു പല മാററത്തിരുത്തങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതൊന്നും ബാധിക്കാതെ സുരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങളും ഇന്നത്തെ ബൈബ്ളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു നിഷേധിക്കാവതല്ല. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്ന തീർത്തു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നേയുള്ളു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കാം പ്രതിക്രിയ സംബന്ധിച്ചു താഴെ കാണുന്ന വാക്യങ്ങളും (അല്ലാഹുവിനറിയാം) വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുത്, പ്രതിമകൾ വെക്കരുതു എന്നിങ്ങിനെ തുടങ്ങി ജീവിതത്തിൻെറ പല വശങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്ന വളരെയധികം നിയമങ്ങളും വിധികളും വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: '....ജീവനു പകരം ജീവൻ കൊടുക്കണം. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണു; പല്ലിനു പകരം പല്ലു; കൈക്ക പകരം കൈ; കാലിനു പകരം കാൽ; പൊള്ളലിനു പകരം പൊള്ളൽ; മുറിവിനു പകരം മുറിവു; തിണർപ്പിനു പകരം തിണർപ്പ്.' (പുറപ്പാടു അ: 21ൽ 23–25.)

٤٩- وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ ۖ
وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝

49. (മേൽപറഞ്ഞ) അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി നാം മർയമിൻെറ മകൻ ഈസായെ തുടർന്നയക്കുകയും ചെയ്തു; തൻെറ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന തൗറാത്തിനെ (ശരിവെച്ച്) സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിക്കൊണ്ട്.

അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'ഇഞ്ചീലും' നൽകി; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും, പ്രകാശവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും, അതിൻെറ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന തൗറാത്തിനെ (ശരിവെച്ച്) സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും; സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, സദുപദേശവുമായിക്കൊണ്ടും.

---

49. وقفينا നാം തുടർത്തുക (തുടർന്നയക്കുക)യും ചെയ്തു على آثارهم അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി, പിറകിൽ بعيسى ഈസായെ, ഈസാനെക്കൊണ്ടു ابن مريم മർയമിൻെറ മകൻ مصدقا സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു لما بين يديه തൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ من التوراة തൗറാത്താകുന്ന തൗറാത്തിൽനിന്നും وآتيناه അദ്ദേഹത്തിനു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു الانجيل ഇഞ്ചീൽ فيه അതിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടു هدى മാർഗ്ഗദർശനം, നേർവഴി ونور പ്രകാശവും ومصدقا സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായും لما بين يديه അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ من التوراة തൗറാത്താകുന്ന وهدى മാർഗ്ഗദർശനമായും മാർഗ്ഗദർശകമായിക്കൊണ്ടും وموعظة സദുപദേശവും للمتقين സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു

50. ഇഞ്ചീലിന്റെ ആൾക്കാർ അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരവും വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു തോന്നിയവാസികൾ.

٥٠- وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ
وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

---

50. وليحكم വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ اهل الانجيل ഇഞ്ചീലിന്റെ ആൾക്കാർ بما انزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം فيه അതിൽ ومن لم يحكم ആർ വിധിച്ചില്ലയോ, വല്ലവരും വിധിക്കാതിരുന്നാൽ بما انزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം, ഇറക്കിയതുകൊണ്ടു فاولئكم എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ الفاسقون തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ

തൗറാത്തു അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും പല പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും അതിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതിനെയും കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവരുടെയെല്ലാം പിറകിലായി ഈസാ (അ) നബിയെ നിയോഗിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹം മുഖേന ഇഞ്ചീൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയാകട്ടെ, ഇഞ്ചീലാകട്ടെ, തൗറാത്തിനെ പുറംതള്ളുകയോ, നീക്കം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. സൂ: ആലുഇംറാൻ 50ൽ കണ്ടതുപോലെ, അൽപമാത്രമായ ചില കാര്യങ്ങളൊഴിച്ചു ബാക്കി വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം തൗറാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ—അഥവാ മൂസാ (അ) മുഖേന നടപ്പാക്കപ്പെട്ട ശരീഅത്തു നിയമങ്ങൾ—തന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (അ) നബിയും പിൻപററിയിരുന്നത്. ഇഞ്ചീലിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, തൗറാത്തിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു നിയമ പ്രമാണമായിരുന്നില്ല അത്. പ്രധാനമായും അതു സദുപദേശങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു. 'ഇഞ്ചീൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ സുവിശേഷം എന്നത്രെ. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രബോധന ലക്ഷ്യവും, എല്ലാവരും പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന മതവും ഒന്നാകകൊണ്ടു ഓരോ പ്രവാചകനും വരുമ്പോൾ, തന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന അതേ നടപടിമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹവും പിൻപററേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അനുഷ്ഠാന മുറകളുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ കാലികമായ പരിതസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം വല്ല മാററവും ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ, അതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹം മുഖേന പുതിയ ചില നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, അല്ലാത്തവയിൽ പൂർവ്വമാർഗ്ഗം പിൻതുടരുകയുമാണ് പതിവ്.

ഈസാ (അ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി ബൈബ്ളിന്റെ പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്: 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ (തൗറാത്തിനെ)യോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്.... സകലതും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പുള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല'. (മത്തായി, 5ൽ 17–19) ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരും തൗറാത്തിന്റെ പഴയ നിയമനടപടികൾ തന്നെയാണ് അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. കാലക്രമത്തിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ പകയും ശത്രുതയും മുഴുത്തതോടുകൂടിയാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയ നിയമം വർജ്ജിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും, തൽസ്ഥാനത്തു പുരോഹിതവർഗ്ഗം പുതിയ നിയമനടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

ഇഞ്ചീലിന്റെ ആൾക്കാർ അതിലുള്ളപ്രകാരം വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (وليحكم اهل الانجيل...) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇഞ്ചീലിൽ സുവിശേഷങ്ങൾക്കും സദുപദേശങ്ങൾക്കും പുറമെ ചില നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഇഞ്ചീലിന്റെ അനുയായികൾ തൗറാത്തിനെയോ, ഖുർആനെയോ അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, അവർ ഇഞ്ചീലിനെ മാത്രം അവലംബിച്ചാൽ മതിയെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. തൗറാത്തിനെ ശരിവെച്ചും അതിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ടാണു ഈസാ (അ) നബിയും ഇഞ്ചീലും വന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ അവർ തൗറാത്തിനെ പിൻപററൽ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷങ്ങളും, തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകളും രണ്ടിലും—തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലി

ലും-ഉണ്ടുതാനും. [*] അപ്പോൾ, ഇഞ്ചീലിലുള്ള കൽപനകൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നബി (സ) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കലും അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ട്, അതിനെയാണു ഞങ്ങൾ പിൻപററുന്നതു എന്ന അവകാശപ്പെടുന്ന യഹൂദികൾ അവരുടെ ആ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചതുപോലെ, അതേ അവകാശവാദം നടത്തുന്ന ഇഞ്ചീലുകാർ– ക്രിസ്ത്യാനികൾ-അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'ഇഞ്ചീലിന്റെ ആൾക്കാർ അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ' എന്ന പറയുവാൻ കാരണം അതാകുന്നു. അല്ലാഹു ഈസാ (അ) നബിക്കു നൽകിയ യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചീലും അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വ്യക്തമാണു. അഥവാ, സുവിശേഷങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ പലരും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതല്ല.

അങ്ങിനെ വിധിക്കാത്ത പക്ഷം—അഥവാ അല്ലാഹു അതിൽ അവതരിപ്പിച്ച വിധികൾ സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം— അതു തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവുമാണെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فاسق (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്കിനു 'അനുസരണം കെട്ടവൻ, തോന്നിയവാസി, ധിക്കാരി, തെമ്മാടി, കൽപന ധിക്കരിക്കുന്നവൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) അടക്കമുള്ള വൻകുററങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ഖുർആനിൽ ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 'കുഫ്റി'നു താഴെയുള്ള വൻകുററം വല്ലതും ചെയ്തവരെയും, പതിവായി ചെറിയ കുററങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു സാധാരണയായി പലരും 'ഫാസിഖ്' എന്നു പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതെങ്കിലും ഇതു പിൽക്കാലത്തു പ്രചാരത്തിൽ വന്ന ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥമാകുന്നു.

തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ, സബൂർ എന്നിവയെപ്പററി ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ പ്രചാരണം

وعندهم التورية فيها حكم الله (അവരുടെ അടുക്കൽ തൗറാത്തുണ്ട്—അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയുണ്ട്.) എന്നു 46ലും ഇഞ്ചീലിലുള്ള പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ എന്നു ഈ വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതുപോലെ മുൻ വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വേറെ ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും പൊക്കിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഇന്നു ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ കൈവശമുള്ള ബൈബ്ളിലെ പഴയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് തൗറാത്തെന്നു പറയുന്നതെന്നും, പുതിയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണ് ഇഞ്ചീൽ എന്നും, പഴയനിയമത്തിലെ സങ്കീർത്തന പുസ്തകമാണു സബൂർ എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാദിച്ചു വരാറുണ്ട്. സത്യാവസ്ഥ അറിയാത്ത ചില പാമരൻമാർ അതു ശരിയാണെന്നു ധരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. തികച്ചും അബദ്ധമാണ് ഈ വാദം. കാരണം തെളിവു സഹിതം വിശദീകരിക്കുന്നപക്ഷം അതു കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകും. ഇത്തരം ക്രിസ്തീയവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിലവിലുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ടു ചുരുക്കം ചില സൂചനകൾ മാത്രം ഇവിടെ നൽകുന്നു;–

(1) ഇസ്രാഈല്യർ വാക്കുകളെ അവയുടെ സ്ഥാനം വിട്ടു തെററിക്കുന്നുവെന്നും, അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും 14-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് 15—ാം വചനത്തിലും, വേദക്കാർ പലതും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി 16-ാം വചനത്തിലും പറഞ്ഞു. സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയശേഷം അതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതായി അൽബഖറ 79ലും, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവുമായി അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതായും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അവർ യഥാർത്ഥം മറച്ചുവെക്കുന്നതായും ആലുഇംറാൻ 71ലും ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ കാണാം. ഇതെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഖുർആൻ അവർ സത്യവേദ ഗ്രന്ഥമായി അവകാശപ്പെടുന്ന ബൈബിളിൽ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും സബൂറും സുരക്ഷിതമായി നിലവിലുണ്ടെന്നും, അവരുടെ പക്കലുള്ള ആ ഭാഗങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ പേരുകൾ പറയുന്നതെന്നും എങ്ങിനെ കരുതാം?! മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനെയും പ്രവാചകൻമാരെയും സംബന്ധിച്ചു നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ചില കഥനങ്ങൾ കൂടി ബൈബ്ളിൽ പലേടത്തും കാണാം. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടാകാമോ?!

(*) സൂ: സ്വഫ്—ഫ് 6—ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

(2) തൗറാത്താണെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന പഴയ നിയമത്തിലെ ഉൽപ്പത്തി, പുറപ്പാടു, ലേവ്യർ, സംഖ്യ, ആവർത്തനം എന്നീ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളും, സബൂറെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളും എഴുതിയ കർത്താക്കൾ ആരാണെന്നും, അവയുടെ കാലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഇതുവരെ തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ല. ബൈബ്ളിലെ മിക്ക പുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ അപ്പടി മോശെ (മൂസാ നബി) എഴുതിയതല്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന പല തെളിവുകളും അവയിൽ തന്നെ ഉണ്ടുതാനും. സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മോശെ എഴുതിയ ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിലും, ദാവീദു (ദാവൂദു നബി) എഴുതിയ ഏതാനും ഗാനങ്ങൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നും, ആ ഭാഗം ഏതാണെന്നു തീർത്തു പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നുമാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായമെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, തൗറാത്തും സബൂറും ബൈബ്ളിലുള്ള മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളാണെന്നു എങ്ങിനെ പറയും?! തൗറാത്തിന്റെ മൂല പ്രതിപോലും വളരെകാലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ശേഷം ഒരാൾ തന്റെ ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും, അതിൽ നിന്നു പിന്നീടു പകർത്തപ്പെട്ടതാണു നിലവിലുള്ള തോറാ (തൗറാത്തു) എന്ന ന്യായപ്രമാണമെന്നും അവർ തന്നെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത വാദത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

(3) ഇഞ്ചീലാണെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന നാല്ല സുവിശേഷങ്ങളാണെങ്കിൽ യേശു (ഈസാ നബി) എഴുതിയതോ, അറിഞ്ഞതോ അല്ല. അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം പല കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് 65 മുതൽ 110വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ പലരാലും എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതാണിത്. ഓരോന്നും എഴുതിയ ആളെക്കുറിച്ചും, ഉള്ളടക്കങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്നുവരേക്കും തീരുമാനമാവാത്ത തർക്കങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. മാത്രമല്ല, യേശുവിന്റെ ഇഞ്ചീൽ (സുവിശേഷം) എന്നും, ദൈവത്തിന്റെ ഇഞ്ചീൽ എന്നും പറയുന്ന വേറൊരു ഇഞ്ചീൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുതിയ നിയമത്തിലെ ചില ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമാണ്. പ്രസ്തുത നാലു സുവിശേഷങ്ങൾക്കു സുവിശേഷം (ഇഞ്ചീലു)കൾ എന്ന പേർ പറഞ്ഞു വന്നതുപോലും ക്രി. 150 മുതൽക്കുമാകുന്നു. അതേ സമയം വേറെയും പലരാലും എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വളരെ എണ്ണം സുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഈ നാലെണ്ണം മാത്രം സ്വീകരിച്ച് മററുള്ളവ തള്ളപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ഇത്രയും സംഗതികളിൽ നിന്ന് ബൈബ്ളിലെ സുവിശേഷങ്ങളൊന്നും ഈസാ (അ) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ടതല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ.

(4) ഇന്നു പ്രചാരത്തിലുള്ള ബൈബ്ൾ, പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും കൂടി 66 പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. വ്യത്യസ്തരായ ക്രിസ്തീയ സഭക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ബൈബ്ളുകളുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പരസ്പരം പല വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതു തൽക്കാലം വിസ്മരിക്കുക. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളതു ക്രിസ്താബ്ദം 14–ാം നൂററാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നവീകരണാർത്ഥം രംഗത്തു വന്ന പ്രൊട്ടസ്ററൻറ് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ലൂഥറൽ സഭക്കാരുടെ ബൈബ്ളുകളാകുന്നു. മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബൈബ്ളുകളും ഇക്കാലത്തെ ബൈബ്ളുകളും തമ്മിലും, പല ഭാഷകളിലും തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബൈബ്ൾ പ്രതികൾ തമ്മിലും, വ്യത്യസ്ത വിഭാഗക്കാരും കാലക്കാരും ദേശക്കാരും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ബൈബ്ളുകൾ തമ്മിലും പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ഉള്ളടക്കത്തിലും ആശയത്തിലും മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവയിലും, അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ തള്ളപ്പെട്ടവ (അപ്പൊക്രീഫാ)യിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ക്രിസ്തീയ സമുദായ മദ്ധ്യേ തർക്കത്തിലായിരുന്നതും, ഇപ്പോഴും തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതും, ഇപ്പോഴും പരിഷ്കാരവും തിരുത്തവും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ബൈബ്ളിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതായി ഖുർആനിൽ പറയുന്ന ആ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മൂന്നും ബൈബ്ളിലെ ചില പുസ്തകങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയലേശമില്ല തന്നെ.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഓരോ വസ്തുതയും ആധികാരിക ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. വേണമെന്നു തോന്നുന്നവർ ഓരോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുക്കളിലെ ഉപന്യാസങ്ങളെയും, ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. (*)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിക്കും, ഈസാ(അ) നബിക്കും അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളെ (തൗറാത്തു–ഇഞ്ചീലുകളെ)യും ദാവൂദ് (അ) നബിക്കു നൽകിയ സബൂറിനെയും

(*) കേരള നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ബൈബിളിന്റെ വിശ്വാസനീയത' എന്ന പുസ്തകം ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു അവലംബ ഗ്രന്ഥമാണ്.

സംബന്ധിച്ചാണ് അവ ബൈബ്ളിൽ ഇല്ലെന്നു നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്തൊക്കെ ഭേദഗതികളും മാററത്തിരുത്തങ്ങളും നടന്നിട്ടും നടക്കുന്നുമുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ആ യഥാർത്ഥ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും—ഇക്കാലത്തും മുൻകാലത്തും—ബൈബ്ളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ പലതും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ശരിയാണു. ഇതിന് സന്ദർഭോചിതം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുമുണ്ട്. പക്ഷെ, അവഏതൊക്കെയാണു, എവിടെയൊക്കെയാണ്, എത്രയൊക്കെയാണ് എന്നൊന്നും നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ല തന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

٥١- وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ

51. (നബിയേ) നിനക്കും നാം യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തെ (ശരി വെച്ചു) സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായിക്കൊണ്ടും, അതിൽ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായിക്കൊണ്ടും.

فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ

ആകയാൽ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവക്കിടയിൽ നീ വിധിച്ചുകൊള്ളുക. നിനക്കു വന്നിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ വിട്ട് അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്.

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ) ഓരോ (നിയമ) നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന (കർമ്മ) മാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ(യെല്ലാം) അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എങ്കിലും, നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നത്.) അതിനാൽ, നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക (മത്സര പൂർവ്വം) മുൻ കടന്നു വരുവിൻ!

---

51. وانزلنا നാം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു اليك നിന്നിലേക്കു, നിനക്ക الكتاب (വേദ) ഗ്രന്ഥം بالحق യഥാർത്ഥ പ്രകാരം مصدقا സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു لما بين يديه അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ من الكتاب (വേദ) ഗ്രന്ഥമാകുന്ന, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും ومهيمنا മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായും, മേലന്വേഷണം വഹിച്ചുകൊണ്ടും, കാവൽക്കാരനായും عليه അതിൻെറ മേൽ അതിൽ فاحكم അതിനാൽ വിധിച്ചുകൊള്ളുക بينهم അവക്കിടയിൽ بما انزل അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു (പ്രകാരം) الله അല്ലാഹു ولا تتبع പിൻപററുക(തുടരുക)യും ചെയ്യരുത് اهواءهم അവരുടെ ഇച്ഛകളെ عما جاءك നിനക്കു വന്നതിനെവിട്ട് من الحق യഥാർത്ഥമാകുന്ന, യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്ന് لكل എല്ലാവർക്കും (തന്നെ) جعلنا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു منكم നിങ്ങളിൽനിന്നു شرعة ഒരു (ഓരോ) നടപടിക്രമം, നിയമമാർഗ്ഗം ومنهاجا ഒരു (ഓരോ) തുറന്ന മാർഗ്ഗവും, പ്രത്യക്ഷവഴിയും ولو شاء الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ لجعلكم നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു امة واحدة ഏക (ഒരേ) സമുദായം ولكن എങ്കിലും ليبلوكم നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു فيما اتاكم നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയതിൽ فاستبقوا അതിനാൽ, മുൻകടന്നു വരുവിൻ, മുൻകടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ الخيرات നല്ലവക്കു, നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (തമ്മിൽ) ഏതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരുന്നുവോ അതിനെപ്പററി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

إِلَى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണു مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു, മടങ്ങുന്ന സ്ഥാനം جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരുടെയും فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോഴവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പററി فِيهِ അതിൽ تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും, വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും

തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം, ഖുർആനെയും അതിന്റെ സവിശേഷതകളെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. ആ രണ്ടു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമെന്നപോലെ, ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലാത്ത വിധം സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, ന്യായയുക്തങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്. അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ അതു നിഷേധിക്കുകയോ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവയെ ശരിവെക്കുകയും, അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയുമാണതു ചെയ്യുന്നത്. അതിനു പുറമെ, അവയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു മേൽനോട്ടവും അവയുടെ ഒരു സംരക്ഷണവും കൂടിയാണ് ഖുർആൻ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കൈകടത്തൽ മുഖേനയോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴിയോ അവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൈകല്യങ്ങളെയും, അവയുടെ അനുയായികളാൽ പൂഴ്ത്തിവെക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളെയും അതു വെളിക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവയുടെ സാക്ഷ്യാൽ ദൗത്യങ്ങളെന്തായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആൻ തുറന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണു ഖുർആനെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

مُهَيْمِن എന്ന വാക്കിനാണു 'മേൽനോട്ടം നടത്തുന്നതു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതു, വിശ്വസ്തത പാലിക്കുന്നതു, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതു, വിധി കൽപിക്കുന്നതു' എന്നിങ്ങിനെയും അതിനു അർത്ഥങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എല്ലാം തന്നെ തത്വത്തിൽ യോജിക്കുന്നതും ഖുർആന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം നബി (സ) ക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് എല്ലാകാര്യത്തിലും വിധി കൽപിക്കുന്നതും, തീരുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതും ആ ഗ്രന്ഥം അനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കണം, അതിനെ വിട്ടേച്ച് മുൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുയായികളായ വേദക്കാരുടെയോ മററോ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കരുത്, അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നു അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കൽപന നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉള്ളതെങ്കിലും മുസ്ലിം സമുദായത്തെ പൊതുവിലും, പണ്ഡിതൻമാരെയും വിധികർത്താക്കളെയും വിശേഷിച്ചും ബാധിക്കുന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥവുമായ മതവിധികൾക്കെതിരായി—ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ചു—മതവിധികൾ നൽകുന്നവരും, മതപ്രമാണങ്ങളെ അപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കൽപ്പന ലംഘിക്കുന്നവരത്രെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഖുർആൻ അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുന്നു; എല്ലാ നബിമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഒരേ മതവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിയമ നടപടികളിലും, ആചാരാനുഷ്ഠാന മുറകളിലും എല്ലാ സമുദായവും പൂർണ്ണമായും ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അനുഭവത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ലല്ലോ ഉള്ളതു? എന്നൊരു സംശയത്തിനു അവകാശമുണ്ട്. അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നോണം രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു: (1) നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും—ഓരോ സമുദായത്തിനും—തന്നെ ഓരോ നിയമ നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന കർമ്മമാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا) അതായതു: മൗലിക തത്വങ്ങളും മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒന്നു തന്നെ. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ അവയെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതിനായി ഓരോ സമുദായത്തിനും—അതാതിന്റെ ബുദ്ധിപരവും മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ വളർച്ചക്കും, കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികൾക്കും

അനുസരിച്ച–ഓരോ നിയമ നടപടിക്രമവും (شرعة) ഓരോ വ്യക്തമായ കർമ്മമാർഗ്ഗവും (منهاج) നാം നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണു. എന്നല്ലാതെ, മൂല്യങ്ങളിലോ, അടിസ്ഥാനങ്ങളിലോ ലക്ഷ്യങ്ങളിലോ അവയൊന്നും വിഭിന്നമല്ല എന്ന സാരം. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (റ)യിൽ നിന്നു ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'പ്രവാചക സമൂഹങ്ങളാകുന്ന ഞങ്ങൾ പല മാതൃവഴിക്കുള്ള സഹോദരങ്ങളാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മതം ഒന്നത്രെ.'

നിങ്ങളെ ഒരേ ഒരു സമുദായം ആക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അങ്ങനെത്തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവനതു ചെയ്യാതിരുന്നതു, നിങ്ങൾക്ക–ഓരോ സമുദായത്തിനും–അവൻ നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങൾ എന്തു നില കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (ولو شاء الله لجعلكم .... فيما آتاكم) എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതെ, എല്ലാവർക്കും ഒരേ തരത്തിലുള്ള നിയമക്രമവും ആചാര മാർഗ്ഗവും നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു മനുഷ്യരെ മുഴുവനും ഒരൊററ സമുദായമാക്കിത്തീർക്കവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയല്ല അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു. ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക എത്തിച്ചേരുവാൻവേണ്ടി ഓരോ കൂട്ടർക്കും ഓരോ ക്രമവും മാർഗ്ഗവും നിർദ്ദേശിച്ചു കൊടുക്കുക. എന്നിട്ട് അവരവർക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നുകൊണ്ട് ആരാണു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ മുന്നേറിവരുന്നതെന്നും, ആരാണു കൂടുതൽ വിജയം വരിക്കുന്നവരെന്നും ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക. ഇതാണു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ ജീവിത വിജയം നിലകൊള്ളുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയിലും പരലോക നൻമയിലുമാണല്ലോ. അതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അവൻെറ ഏകത്വവും പരമാധികാരവും സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും അവൻെറ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കലുമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക മനുഷ്യരെല്ലാം എന്തുകൊണ്ടു ഒരേ സമുദായമായില്ല, എന്തുകൊണ്ടു ഒരേ കർമ്മ പദ്ധതിയും നിയമ സംഹിതയും നൽകപ്പെട്ടവരായില്ല എന്നു ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ തർക്കിക്കുകയോ അല്ല നിങ്ങൾ വേണ്ടത്. സൽക്കർമ്മങ്ങളും സൻമാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയും വഴി–ഓരോ കൂട്ടരും മററവരെ മുൻകടക്കേണമെന്ന ഉൽസാഹത്തിൽ–വീറോടുകൂടി മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നത്രെ നിങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു വാശിയോടെ മുന്നോട്ടു വരുവിൻ (فاستبقوا الخيرات) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ഓരോ കൂട്ടരും ഏതു നില കൈകൊണ്ടിരുന്നാലും എല്ലാവരും തിരിച്ചു വരുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ഓരോ കൂട്ടരും സ്വീകരിച്ച നിലപാടു എന്തുയിരുന്നുവെന്നു അവരെ ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവൻ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുന്നതുമാണു (إلى الله مرجعكم الخ) എന്നും അവസാനമായി എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ولو شاء الله .... (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയാണു.) എന്ന വാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന നിലക്കു ചില ആളുകൾ ഇവിടെ എഴുതിക്കാണുന്ന ഒരു വിവരണം കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോകുന്നു. അതു വായിക്കുന്ന മാത്രയിൽതന്നെ, നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ആ വിവരണത്തിൻെറ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിരിപ്പു എന്താണെന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'ചിന്ത, കഴിവു, വാസന മുതലായവയിൽ മനുഷ്യർ വ്യത്യസ്തരാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു തന്ത്രമാണിത്. ഈ വ്യത്യസ്തയിൽനിന്നേ മനുഷ്യ ജീവിതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു പുരോഗമന വാഞ്ഛയും, പരസ്പരം മുൻകടക്കുവാനുള്ള ഔൽസുക്യവും മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിനു പല തന്ത്രങ്ങളും അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ലായിരുന്നു. മലക്കുകൾ തുടങ്ങി പക്ഷി മൃഗാദികൾ വരെയുള്ളവരെല്ലാം എക്കാലത്തും ഒരേ അവസ്ഥയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. പുരോഗമന വാഞ്ഛയും, അതിനുള്ള കഴിവും അവർക്കില്ല. ഇതു മനുഷ്യനാണുള്ളത്. ഈ അനുഗ്രഹമാണിവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ കഴിവുകളിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണതു എന്നത്രെ ليبلوكم فيما آتاكم (നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം....' ഇതാണ് അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ ആ വിവരണത്തിൻെറ രീതി. ഈ വിവരണത്തിൻെറ സൗകര്യാർത്ഥം ഖുർആൻെറ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥത്തിൽപോലും ഇവർ കൈകടത്തിയിരുന്നു. لجعلكم أمة واحدة (നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായം ആക്കുമായിരുന്നു.) എന്ന വാക്കിനു 'നിങ്ങളെയെല്ലാം അവൻ (പക്ഷിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ) ഒരേ സമുദായമാക്കി നിറുത്തിപ്പോരുമായിരുന്നു' എന്നും, فيما آتاكم (നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ–അഥവാ തന്നിട്ടുള്ളതിൽ) എന്ന വാക്കിനു 'നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള കഴിവുകളിൽ' എന്നുമാണ് ഇവർ കൊടുത്തു കാണുന്ന അർത്ഥം.

അൽപമെങ്കിലും അറബിഅറിയുകയും ഈ വാക്യങ്ങളുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായി ഇതേ വചനത്തിൽ തന്നെയുള്ള മററു വാക്യങ്ങൾ ഗൗനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും നിശ്ചയമായും ഇതു കാണുമ്പോൾ വിസ്മയിച്ചുപോകും.

എന്തോ ചില താൽപര്യങ്ങൾ ഖുർആന്റെ പേരിൽ വെളിക്കിറക്കുവാൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്ത ഒരു 'കുതന്ത്ര' മാണിതെന്നുള്ളതിൽ ആരും സംശയിക്കയില്ല. ആ വിവരണത്തിലെ ഭാഷപോലും സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളെ വിസ്മയിപ്പിച്ചുപോകും. ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ആശയത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ, അതും അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ആ വാക്യങ്ങളും തമ്മിൽ ആശയപരമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും, ആയത്തിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽനിന്നും ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം സത്യത്തെ സത്യമായി കാണുവാൻ തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. آمين

٥٢- وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

52. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കണം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത് എന്നും (നാം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു).

وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ○

അല്ലാഹു നിനക്കു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിലതിൽനിന്ന് അവർ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാ(ക്കി തെറ്റി)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നീ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. എനി, അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവർക്കു (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന്.

നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികൾ തന്നെയാണു.

٥٣- أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ○ ع

53. അപ്പോൾ, 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ന്റെ [അജ്ഞാന കാലത്തിലെ] വിധിയാണോ അവർ തേടുന്നത്?!

ഉറപ്പി(ച്ചു വിശ്വസി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ വിധി നന്നായുള്ളവൻ (വേറെ) ആരുണ്ട്?!

---

52. وان احكم നീ വിധിക്കണമെന്നും بينهم അവർക്കിടയിൽ بما انزل അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം الله അല്ലാഹു ولا تتبع നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുതു(എന്നും) اهواءهم അവരുടെ ഇച്ഛകളെ واحذرهم അവരെ കരുതി (കാത്തു-ശ്രദ്ധിച്ചു-ജാഗ്രതയോടെ)യിരിക്കുകയും ചെയ്യുക ان يفتنوك അവർ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന (തെറ്റിച്ചു കളയുന്ന)തിനെക്കുറിച്ചു عن بعض ചിലതിനെ വിട്ടു, ചിലതിൽനിന്നു ما انزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലെ اليك നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു فان تولوا എനി അവർ തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന പക്ഷം فاعلم അപ്പോൾ അറിയുക انما يريد ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെയാണെന്നു الله അല്ലാഹു ان يصيبهم അവർക്കു (അവരെ) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ. വിപത്തു വരുത്തുവാൻ ببعض ചിലതു നിമിത്തം ذنوبهم അവരുടെ പാപങ്ങളിലെ وان كثيرا നിശ്ചയമായും വളരെ (ആളുകൾ) من الناس മനുഷ്യരിൽനിന്നു لفاسقون തോന്നിയവാസികൾ തന്നെ 53. افحكم അപ്പോൾ വിധിയെയോ الجاهلية ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ, അജ്ഞാനകാലത്തെ يبغون അവർ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു ومن احسن അധികം നല്ലവൻ ആരുണ്ടു, (ആരാണു) من الله അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ حكما വിധിയാൽ, വിധി لقوم ഒരു ജനതക്കു يوقنون ഉറപ്പിക്കുന്ന, ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം തന്നെ വിധിക്കണം, വേദക്കാരുടെയോ മറ്റോ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിപ്പോകരുത് എന്നു നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഈ കൽപനക്കെതിരായി നബി (സ)

വല്ലതും ചെയ്തേക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല ഇക്കാര്യം ഇത്ര ശക്തിപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നത്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നബി (സ)യെ വശീകരിച്ചോ വഞ്ചിച്ചോ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കാമെന്ന വ്യാമോഹം ശത്രുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. അവർ അതിനു തക്കം പാർത്തു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണല്ലോ. ഇബ്നുജരീറും, ഇബ്നു അബീഹാതിമും (റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു:– 'നമുക്കു മുഹമ്മദിനെ ഒന്നു കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം എന്നു കഅ്ബുബ്നുഅസദും വേറെ മൂന്നു യഹൂദീ നേതാക്കളും കൂടി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദേ, ഞങ്ങൾ യഹൂദികളിലുള്ള പണ്ഡിതൻമാരും നേതാക്കളുമാണെന്ന താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ താങ്കളെ പിൻപററിയാൽ അവർ ഞങ്ങളെയും പിൻപററും. അവർ ഞങ്ങൾക്കു എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഒരു വഴക്കുകേസ്സുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ തീരുമാനത്തിനു വെക്കാം. അപ്പോൾ, അവക്കെതിരിൽ ഞങ്ങൾക്ക ഗുണമായി വിധി നൽകണം. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഈ ആവശ്യം നബി (സ) നിരസിക്കുകയാണ ചെയ്തത്. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ വചനങ്ങൾ (52, 53) അവതരിച്ചു'.

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ കാരണം അല്ലാഹു അവർക്കു ആപത്തു ബാധിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ പാപങ്ങളും തെററുകുററങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. എല്ലാററിനുംകൂടിയുള്ള ശിക്ഷ ഇവിടെവെച്ചല്ല– പരലോകത്തുവെച്ചാണു–നൽകപ്പെടുക. എന്നാലും ചിലതിൻെറ അനന്തരഫലം ഇവിടെവെച്ചു തന്നെ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യം. ആ ആപത്തുകൾ യഹൂദികൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികൾ പ്രധാനമായും രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾ ചേർന്നതായിരുന്നു. ഖുറൈളയും, നളീറും (قريظة والنضير) നളീർ ഗോത്രം ചില സംഭവങ്ങളെത്തുടർന്നു ഒന്നടങ്കം മദീനായിൽ നിന്നും നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. ഖുറൈളയാകട്ടെ, അവരാൽ തന്നെ നിയമിതനായ മദ്ധ്യസ്ഥൻെറ തീരുമാനമനുസരിച്ചു അവരിൽ വലിയവരെല്ലാം കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല അനുഭവങ്ങളും അവർ നേരിടേണ്ടി വന്നതു അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയും കൽപനയും തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. യഹൂദികളോ, അല്ലെങ്കിൽ മററുള്ള വല്ലവരുമോ ഉപദേശങ്ങളും തെളിവുകളും ധാരാളം നൽകപ്പെട്ടിട്ടും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ മുരടിച്ചു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു മനോവേദനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതില്ല–അതു മനുഷ്യ സഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണു–എന്നു നബി (സ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ وان كثيرا من الناس لفاسقون (മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികൾ തന്നെ) എന്ന വാക്യം.

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കാത്ത യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണു ചോദ്യരൂപത്തിലുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ രണ്ടാമത്തെ വചനവും. ഇസ്ലാമിനു മുമ്പ് ശിർക്കിൻെറ വാഴ്ച നടന്നിരുന്ന അജ്ഞാനകാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ജാഹിലിയ്യത്തു (الجاهلية) എന്നു പറയുന്നത്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അവർക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെടാം. മുശ്രിക്കുകളാണെങ്കിൽ, പൂർവ്വീകാചാരങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമല്ലാതെ അതിനു വേറെ അവലംബങ്ങളൊന്നും അവർക്കില്ല. അവരുടെ വിധികർത്താക്കൾക്കുള്ള യോഗ്യതയാണെങ്കിൽ, കുലമാഹാത്മ്യവും, കയ്യൂക്കും മാത്രവും. അപ്പോൾ വേദക്കാർ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായത്തിലേക്കു അധഃപതിക്കുക എന്നാണതിൻെറ അർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് 'ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധിയാണോ അവർ തേടുന്നത്– അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്!' എന്നു ആക്ഷേപ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിലും വേദഗ്രന്ഥത്തിലുമൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ വിശ്വാസം നാമമാത്രമല്ലാതെ ഉറപ്പായ വിശ്വാസം–അവർക്കില്ല. ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ വിധി വിട്ടു മറെറാന്നു അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സൂചനയാണു രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്

ഇസ്ലാമിനുമുമ്പുള്ള അജ്ഞാന കാലക്കാർ നടപ്പാക്കിയിരുന്ന വിധികൾക്ക മാത്രമല്ല حكم الجاهلية (ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധി) എന്ന പറയുകയെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറയും വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും നിയമങ്ങൾക്കെതിരായ എല്ലാ വിധികളും 'ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധി' തന്നെയാണെന്നും മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാം. ഹസൻ(റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു; 'അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയല്ലാത്ത മറെറാന്നുകൊണ്ടു ആരെങ്കിലും വിധിച്ചാൽ അവൻ ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധി വിധിച്ചു.' ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'മനുഷ്യരിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ഏററവും വെറുക്കപ്പെട്ടവൻ, ഇസ്ലാമിൽ ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ നടപടി ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും ന്യായം കൂടാതെ വല്ല മനുഷ്യൻെറയും രക്തം ചിന്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.' ത്വബ്റാനീ(റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)ൽനിന്നും, ബുഖാരീ(റ) അബുൽയമാനി(റ)ൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചതാണിതു. (كما في ابن كثير)

വിഭാഗം-8

54. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, യഹൂദികളെയും നസ്രാനി [ക്രിസ്ത്യാനി]കളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി (അഥവാ സഹായികളാക്കി) വെക്കരുത്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മ തമ്മിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവൻ, അവരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും.

٥٤- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝

55. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവർ അവരിൽ [അവരുമായി മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ] ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

٥٥- فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَٰرِعُونَ فِيهِمْ

അവർ പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾക്കു വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിക്കുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.' എന്നാൽ, അല്ലാഹു വിജയത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള (മററു) വല്ല കാര്യത്തെയും കൊണ്ടു വരുമാറായേക്കാം; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെക്കുറിച്ച് അവർ 'ഖേദക്കാരായിത്തീർന്നേക്കും. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

يَقُولُونَ نَخْشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأْتِىَ بِٱلْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِۦ فَيُصْبِحُوا۟ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ نَٰدِمِينَ ۝

---

54. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لا تتخذوا നിങ്ങൾ ആക്കരുതു, സ്വീകരിക്കരുതു اليهود യഹൂദികളെ والنصارى നസ്രാനി (ക്രിസ്ത്യാനി)കളെയും اولياء മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, ഉടയവർ, സഹായികൾ, കൈകാര്യക്കാർ بعضهم അവരിൽ ചിലർ اولياء മിത്രങ്ങളാകുന്നു, ബന്ധുക്കളാണു بعض ചിലരുടെ ومن ആരെങ്കിലും يتولهم അവരോടു മൈത്രിസ്ഥാപിച്ചാൽ, അവരെ ബന്ധുവാക്കിയാൽ منكم നിങ്ങളിൽനിന്നു فانه എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ منهم അവരിൽ പെട്ടവനാണു ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لا يهدى സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിചേർക്കുക)യില്ല القوم ജനങ്ങളെ الظالمين അക്രമികളായ 55. فترى എന്നാൽ നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം الذين യാതൊരുവരെ فى قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു مرض ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും يسارعون അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നതായി فيهم അവരിൽ يقولون അവർ പറയുന്നു, പറഞ്ഞുകൊണ്ടു نخشى ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു ان تصيبنا ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുമെന്നു دائرة വല്ല അത്യാഹിതവും فعسى الله എന്നാൽ അല്ലാഹു ആയേക്കാം ان يأتى വരുക, വരുവാൻ بالفتح വിജയം കൊണ്ടു او امر അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കാര്യവും من عنده തന്റെ പക്കൽ നിന്നു فيصبحوا അങ്ങനെ അവരായിത്തീരും ആയിരിക്കുക على ما اسروا അവർ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചതിനെപ്പററി فى انفسهم അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ, മനസ്സുകളിൽ نادمين ഖേദിക്കുന്നവർ, ഖേദക്കാർ

56. വിശ്വസിച്ചവർ (അപ്പോൾ) പറയുകയും ചെയ്യും: 'തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണ് എന്നു തങ്ങൾക്കു കഴിയും പ്രകാരം അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചവർ ഇക്കൂട്ടരാണോ?!'

(അതെ) അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായി; അങ്ങനെ അവർ നഷ്ടക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്.

٥٦- وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ
إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ○

---

56. ويقول പറയുകയും ചെയ്യും الذين امنوا വിശ്വസിച്ചവർ اهؤلاء ഇക്കൂട്ടരോ الذين യാതൊരു കൂട്ടർ اقسموا അവർ സത്യം ചെയ്തു (ഉറപ്പിച്ചു) بالله അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു, അല്ലാഹുവിൽ جهد കഴിവതു (ഞെരുങ്ങിയതു-അദ്ധ്വാനം) ايمانهم തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ [جهد ايمانهم തങ്ങളുടെ കഴിവു പ്രകാരമുള്ള സത്യം] انهم നിശ്ചയമായും അവർ لمعكم നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെ (എന്നു) حبطت പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) اعمالهم അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ فاصبحوا അങ്ങനെ അവരായിത്തീർന്നു خاسرين നഷ്ടപ്പെട്ടവർ

ഇസ്‌ലാമിനു ശക്തിയും പ്രതാപവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മദീനായിലെ പ്രധാന ശത്രുക്കൾ യഹൂദികളും രണ്ടാമതായി ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ്. സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ കടന്നിട്ടില്ലാത്ത കപട വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇസ്‌ലാമിന്റെയും മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഭാവിയെപ്പററി അവർക്കു സംശയമാണ്. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകട്ടെ, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മുമ്പേ കെട്ടുറപ്പും ശക്തിയുമുള്ള സമൂഹവുമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവസാനം മുസ്‌ലിംകൾ പരാജയത്തിലും ശത്രുക്കൾ വിജയത്തിലും കലാശിക്കുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ഭാവി അപകടത്തിലായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ, തങ്ങളുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള മുൻകരുതലായി ശത്രുവിഭാഗത്തോടു—പ്രത്യേകിച്ചും യഹൂദികളോടു—കപടവിശ്വാസികൾ വളരെ അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധവും മൈത്രിയും പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഇതിനെപ്പററിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. അടുത്ത ഭാവിയിൽ അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകൾക്കു പൂർണ്ണ വിജയം നൽകി ശത്രുക്കളെ നാമാവശേഷമാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. ആ അവസരത്തിൽ ഹൃദയത്തിനു രോഗം ബാധിച്ചവരായ ഈ കപടൻമാർ ഖേദത്തിലാകും. അവർ മിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ച ആ ശത്രുക്കൾ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. മുസ്‌ലിംകൾ അവരെ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല. അപ്പോൾ, അതുവരെ തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച സ്വകാര്യ അടവുകളെല്ലാം തങ്ങൾക്കു നഷ്ടം വരുത്തുകയാണുണ്ടായതെന്നു അവർക്കു ബോധ്യമാകും എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. ഒടുക്കം സംഭവിച്ചതും അതുതന്നെയാണല്ലോ.

'തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണെന്നു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞവർ ഇവരാണോ' എന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതിന്റെ താത്പര്യം രണ്ടു വിധത്തിലാവാം: (1) ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം മുസ്‌ലിംകളാണെന്നു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുസ്‌ലിം വേഷം അണിഞ്ഞവരാണോ ഇവർ എന്നും, (2) ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്താണുള്ളതു—അഥവാ ഇസ്‌ലാമിന്റെ വേഷം താൽക്കാലികമായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ചതാണു—എന്നു ശത്രുവിഭാഗങ്ങളോടു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞവരാണോ ഇവർ എന്നും. രണ്ടായാലും അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരിഹാസ വാക്കാണത്. 'അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിഷ്ഫലമായി' എന്നും, 'അവർ നഷ്ടക്കാരായി' എന്നും പറഞ്ഞതിൽ, അവരുടെ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും കൂട്ടുകെട്ടുകളും പൊളിഞ്ഞുപോയതും, മുസ്‌ലിംകളെന്ന നാട്യത്തിൽ അവർ ചെയ്ത നമസ്കാരം, നോമ്പു പോലെയുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ വിഫലമായിത്തീരുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു.

വേദക്കാരായ ശത്രുക്കളുമായി മൈത്രീബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പററിയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചത്. മുശ്‌രിക്കുകളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കുന്നതിനെപ്പററി താഴെ വചനങ്ങളിലും മററും വേറെത്തന്നെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മദീനായിലെ വേദക്കാരല്ലാത്തവർ—അറബികൾ—പൊതുവിൽ മുസ്‌ലിംകളുമാണ്. അവരിൽ കുറേ ആളുകൾ കപടവിശ്വാസികളായുണ്ടെന്നു മാത്രം. തൊട്ട അടുത്ത വാ

സികളായ യഹൂദവർഗ്ഗം അവിടത്തെ അറബികളെ അപേക്ഷിച്ചു മുമ്പേ ശക്തിയും പ്രതാപവും ആർജ്ജിച്ചവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു ചിരകാലമായി അറബികൾ അവരോടു മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോരുകയും, അവർക്കു വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇസ്ലാം വന്നപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആ ബന്ധത്തിനു വിരാമമിട്ടു. യഹൂദികളുമായി വളരെ അണഞ്ഞു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളും, അവരിൽ വളരെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നേതാവുമായിരുന്ന ഉബാദത്തുബ്നുസ്സ്വാമിത്ത് (റ). യഹൂദികളോടു എനിക്കുള്ള ബന്ധം ഇതാ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം നബി (സ)യുടെ മുമ്പിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് അവസരവാദികളായ കപടവിശ്വാസികൾ സ്വഭാവേന ആ പഴയ ബന്ധം നിലനിറുത്തുവാനും പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനും മുതിർന്നു. അതിൽ മുൻകൈയെടുത്തത് അവരുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യു തന്നെ. ഉബാദത്ത് (റ) പറഞ്ഞതിനു നേരെ വിപരീതമായി-അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ–എനിക്ക് അവരുമായുള്ള ബന്ധം മുറിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും മററും പറയുകയാണു അയാൾ ചെയ്തത്. രണ്ടുപേരെയും സംബന്ധിച്ച ഈ വിവരം ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം.

എന്നാൽ, ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി മദീനയിലെ അറബികളോ, കപടവിശ്വാസികളോ വല്ല പ്രത്യേക ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടെയാകട്ടെ, യഹൂദികളോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പററി ഒരേ രീതിയിലാണു അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതിനു കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു: അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണു (بعضهم اولياء بعض) എന്ന്. അതായതു, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ. ആഭ്യന്തരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ എത്രയോ അകൽച്ചയും വെറുപ്പും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും മുസ്ലിംകൾക്കും ഇസ്ലാമിനും എതിരിൽ അവർ മിത്രങ്ങളും പരസ്പര സഹായികളും തന്നെയായിരിക്കും എന്നു സാരം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ചിലപ്പോഴൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടമായി കാണാറില്ലെങ്കിലും അവക്ക് ആവശ്യമായി തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പല ഉദാഹരണവുമുണ്ട്.

മർഹൂം സയ്യിദു ഖുത്ത്ബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ, ഇരുനൂറു കൊല്ലക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന കുരിശു യുദ്ധങ്ങളിലും, അന്തലൂസ്യായിലും, അബ്സീനിയായിലും, സോമാലിയിലും, എറിത്രിയായിലുമൊക്കെ അതിന്നവർ മാതൃക കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടാ, മുസ്ലിം ലോകത്തിന് ആകമാനം ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഫലസ്തീനിലെ യഹൂദ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻമാരും, രക്ഷകർത്താക്കളും, സഹായികളുമെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരല്ലാതെ മററാരാണ്?! പോരാ, നിർമ്മതനിരീശ്വര വാദികളോ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളോ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധ കാഹളം ഊതുമ്പോൾ, അവർക്കു മുമ്പിലും പിമ്പിലും ചൂട്ടുപിടിച്ചു കൊടുക്കുകയല്ലാതെ, ഒരു ദൈവിക മതത്തിന്റെ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്ക് അവർക്കെതിരെ മുസ്ലിംകളെ അവർ സഹായിച്ച സംഭവം കാണുവാൻ പ്രയാസം. വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അത്, താൽക്കാലികമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയ വല്ല ലക്ഷ്യത്തെയും മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വേദക്കാർക്കു–അവർ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്കു-ചില പ്രത്യേകതകൾ മുസ്ലിംകൾ കൽപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലിംകളെ ആ നിലക്ക് അവർ കണക്കാക്കാറില്ല എന്നത്രെ ചരിത്രം കാണിച്ചു തരുന്നത്.

നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രിബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം അവനും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണു (ومن يتولهم منكم....) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളുമായ അവരോടും, അവരുടെ മരണത്തോടുമുള്ള മനസ്സിന്റെ അടുപ്പവും, നേരെമറിച്ച് ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടുമുള്ള അതിന്റെ അകൽച്ചയുമാണല്ലോ അതു കുറിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വേദക്കാരുടെ അതേ നില തന്നെയാണു അവരുടേതും എന്നു പറയാം. ഇസ്ലാമിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ പകയും വിദ്വേഷവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതു കൂട്ടരോടും അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധം പുലത്തുന്ന എല്ലാ മുസ്ലിംകളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. വേദക്കാരോടെന്നല്ല, അമുസ്ലിംകളായ എല്ലാവരോടും രജ്ഞിപ്പിലും മമതയിലും വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിധിയും, ഇസ്ലാമിനോടു പകയും ശത്രുതയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുതെന്ന വിധിയും വെവ്വേറെയാണെന്നും, ഒന്നൊന്നിനു എതിരില്ലാത്തതാണെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

٥٧- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ
فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ
أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
يُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ

ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ
وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ○

57. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും തന്റെ മതം വിട്ടു മടങ്ങിക്കളയുന്ന [മതഭ്രംശം സ്വീകരിക്കുന്ന] പക്ഷം, അപ്പോൾ, (അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ:) വഴിയെ അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും: അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും, അവർ അവനെയും സ്നേഹിക്കും; സത്യ വിശ്വാസികളോടു എളിയവരും [വിനയമുള്ളവരും]. അവിശ്വാസികളോടു പ്രതാപ ശാലികളും [ഗൗരവമുള്ളവരും] ആയുള്ളവർ; അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യും; ഒരാക്ഷേപക്കാരന്റെ ആക്ഷേപവും അവർ ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും.]

അതു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമത്രെ; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതവൻ നൽകുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും. സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

57. يا ايها الذين امنوا **വിശ്വസിച്ചവരേ** من يرتد **ആരെങ്കിലും മടങ്ങിക്കളഞ്ഞാൽ, (ഭ്രഷ്ടായിപ്പോകുന്ന പക്ഷം)** منكم **നിങ്ങളിൽ നിന്നു** عن دينه **തന്റെ മതത്തെ വിട്ട്** فسوف **എന്നാൽ (അപ്പോൾ) വഴിയെ** يأتي الله **അല്ലാഹു വരും** بقوم **ഒരു ജനതയെക്കൊണ്ട്** يحبهم **അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും** ويحبونه **അവർ അവനെയും സ്നേഹിക്കും** اذلة **എളിയവരായ** على المؤمنين **സത്യവിശ്വാസികളോടു** اعزة **പ്രതാപവാൻമാരായ. ഗൗരവമുള്ളവർ** على الكافرين **അവിശ്വാസികളോടു** يجاهدون **അവർ സമരം ചെയ്യും** في سبيل الله **അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ** ولا يخافون **അവർ ഭയപ്പെടുകയുമില്ല** لومة **ആക്ഷേപം, ആരോപണം** لائم **ഒരാക്ഷേപക്കാരന്റെയും** ذلك **അതു** فضل الله **അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (ദയവു–ഔദാര്യം) ആകുന്നു** يؤتيه **അതവൻ നൽകുന്നു, നൽകും** من يشاء **അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവക്ക്** والله واسع **അല്ലാഹു വിശാലനാണു** عليم **(സർവ്വ)ജ്ഞനാണു.**

സത്യവിശ്വാസികൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളെ മിത്രങ്ങളും ബന്ധുക്കളുമാക്കി വെക്കരുതെന്നും, മുസ്ലിംകളുമായി സ്നേഹബന്ധവും കൂട്ടുകെട്ടും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ അവസാനം വഷളായിത്തീരുമെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, വല്ലവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു മുസ്ലിമായശേഷം ഇസ്ലാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കുഫ്റിലേക്കു തന്നെ മാറിപ്പോകുന്നുവെന്നു വെക്കുക. എന്നാലും അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനോ, അവന്റെ മതത്തിനോ യാതൊരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവർക്കു പകരം അവരെക്കാൾ നല്ലതായ മറ്റൊരു കൂട്ടരെ അല്ലാഹു തൽസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവരുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ കാര്യം 47: 38 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

പുതുതായി അല്ലാഹു രംഗത്തു കൊണ്ടുവരുന്നവരുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തായിരിക്കുമെന്ന കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) അല്ലാഹു അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു. അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (2) അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അഥവാ അവനെ അവർ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും, അവന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി നിഷ്കളങ്കമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. (3) സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ എളിയവരും വിനീതൻമാരുമായിരിക്കും. പരസ്പരം സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടും സഹായ സഹകരണത്തോടും, ഗുണകാംക്ഷയോടും കൂടി വർത്തിക്കും. (4) അതേ സമയത്ത് അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ഗൗരവമേറിയവരും പ്രതാപശാലികളുമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയോ, ദൗർബല്യം നടിക്കുകയോ, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്കയോ ചെയ്യാതെ അവർ സധീരം ഉറച്ചു നിൽക്കും. അഥവാ സൂ: ഫത്ഹിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ,

അവിശ്വാസികളോടു കഠിനൻമാരും, തമ്മതമ്മിൽ ദയാലുക്കളും (اشداء على الكفار رحماء بينهم) ആയിരിക്കും. (5) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ സമരം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിൻെറ നൻമക്കുവേണ്ടി ദേഹനഷ്ടമോ, ധനനഷ്ടമോ ഒന്നും അവർ വക വെക്കുകയില്ല. (6) ആരുടെ ആക്ഷേപവും അവർക്കു ഭയമില്ല. സത്യത്തിന്നെതിരിൽ ശക്തൻെറ ശക്തിക്കോ, അധികാരസ്ഥൻെറ അധികാരത്തിനോ, അക്രമിയുടെ അക്രമത്തിനോ അവർ വില കൽപ്പിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ആക്ഷേപം മാത്രമേ അവർ ഭയപ്പെടുകയുള്ളു.

ഇസ്ലാമിൽ വന്നശേഷം പരസ്യമായി അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർ കുഫ്റിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുമെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായ മററൊരു കൂട്ടരെ പകരം കൊണ്ടുവരുമെന്നത്രെ പറഞ്ഞത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഇസ്ലാമിൻെറ കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചതായും, ആ വിടവുകൾ അല്ലാഹു ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ നികത്തിയിട്ടുള്ളതായും, ഇസ്ലാമിനെ പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുത്തിയതായും കാണുവാൻ കഴിയും. പല മഹാൻമാരും ഒന്നിലധികം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന് എടുത്തു കാണിക്കാറുമുണ്ട്. അവയിൽ പല നിലക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സംഭവം അബൂബകർ സിദ്ദീഖ് (റ) ൻെറ ഖിലാഫത്തുകാലത്തുണ്ടായതു തന്നെയാകുന്നു. റസൂൽ (സ) തിരുമേനി കാലഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലിം നാടുകളുടെയും ജനസംഖ്യയുടെയും ഭൂരിഭാഗവും—മദീനാ പരിസരങ്ങളിലുള്ളവരും, മക്കായിൽ ഖുറൈശികളും, ത്വാഇഫിൽ ഥഖീഫു ഗോത്രവും ഒഴിച്ചു മറെറല്ലാവരും തന്നെ എന്നു പറയാം—ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു പിൻമാറിക്കളഞ്ഞ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അവരോട് എററുമുട്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരപുരുഷനായ ഉമർ (റ) അടക്കം എല്ലാവരും ആദ്യം എതിരഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും പർവ്വതസമാനം അചഞ്ചലനായി ഉറച്ചുനിന്ന സിദ്ദീഖ് (റ) ൻെറ അഭിപ്രായത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ അതിനെ നേരിട്ടു. ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പല സംഘട്ടനങ്ങൾക്കുശേഷം, മടങ്ങിപ്പോയവർ ഇസ്ലാമിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരുക മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിൻെറ ശക്തി പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും മുസ്ലിംകൾ കൂടുതൽ കെട്ടുറപ്പും ബലവും ആർജ്ജിക്കുകയുമുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും, അനന്തരം ഉമർ (റ) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും മുസ്ലിംകളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും അവരുടെ മനോവീര്യവും പരിശോധിച്ചാൽ, ഇതവതരിച്ചതിൻെറ അടുത്തകാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം കൂടിയാണ് ഈ വചനമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. الله اعلم

٥٨- إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ○

58. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രം അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും, വിശ്വസിച്ചവരും മാത്രമാകുന്നു; (അതെ) നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരാകട്ടെ, (ഭയഭക്തിയർപ്പിച്ചു) കുമ്പിടുന്നവരുമായിരിക്കും. [മററാരും നിങ്ങൾക്കു ബന്ധുമിത്രങ്ങളല്ല.]

٥٩- وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ○ ع

59. ആർ അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും, വിശ്വസിച്ചവരോടും മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ, (അറിയുക) നിശ്ചയമായും. അല്ലാഹുവിൻെറ കക്ഷി തന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ.

---

58. انما നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) وليكم നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രം(കൾ), സഹായകൻ (സഹായകർ) الله അല്ലാഹുവാകുന്നു ورسوله അവൻെറ റസൂലും والذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരും الذين യാതൊരുവരായ يقيمون അവർ നിലനിറുത്തും الصلوة നമസ്കാരം ويؤتون കൊടുക്കുകയും (ചെയ്യും—ചെയ്യുന്ന) الزكوة സകാത്തു وهم അവരാകട്ടെ, അവരായുംകൊണ്ടു راكعون കുമ്പിടുന്ന(ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുന്ന)വരാണ് 59. ومن يتول ആർ (വല്ലവരും) മൈത്രി സ്ഥാപിച്ചാൽ, ബന്ധുവാക്കിയാൽ الله ورسوله അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും والذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരെയും فان حزب الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ കക്ഷി, സംഘം هم അവർ (തന്നെ) الغالبون ജയിച്ചടക്കുന്നവർ, വിജയികൾ

54-ാം വചനത്തിൽ യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സത്യവിശ്വാസികൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതെന്നു കൽപിച്ചു. വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുതെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാം. അപ്പോൾ, പിന്നെ അവർ ആരെയാണ് ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കേണ്ടതു എന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും, കപടൻമാരല്ലാത്ത വിശ്വാസികളും മാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെ 'വലിയ്യു'കൾ (ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ) എന്നത്രെ ആ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, അവരെ വലിയ്യുകളായി സ്വീകരിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിക്കാരാണെന്നും, അവരാണു വിജയം വരിക്കുന്നവർ എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

'ബന്ധുമിത്രം' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചതു ولي (വലിയ്യ്) എന്ന വാക്കിന്നാകുന്നു. അതു ഏകവചനമാണെങ്കിലും ആ പദരൂപം ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ഒന്നിലധികം ആളുകളെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അപ്പോൾ അതിനു അതിന്റെ ബഹുവചനമായ أولياء (ഔലിയാഉ്)ന്റെ അർത്ഥവും കൽപിക്കാം. ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, സ്നേഹസഹായങ്ങളുടെ (المحبة والنصرة) അടിസ്ഥാനത്തിലും, കൈകാര്യ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ (التصرف) അടിസ്ഥാനത്തിലും 'വലിയ്യു'കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചങ്ങാതി, സ്നേഹിതൻ, അയൽക്കാരൻ, സഖ്യബന്ധമുള്ളവൻ, ബന്ധു, സഹായകൻ എന്നിവർക്കൊക്കെ 'വലിയ്യു' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു ഒന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, അനാഥയുടെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും, കുട്ടികളുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കും 'വലിയ്യ്' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകുന്നു.

രണ്ടടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ സാക്ഷാൽ വലിയ്യു തന്നെ. സംശയമില്ല. ഈ ആശയമാണ് (2: 257; 3: 68; 2: 107 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ) 'അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ വലിയ്യാണ്' എന്നും, 'അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക വലിയ്യില്ല' എന്നുംപോലെയുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു. 58-ാം വചനത്തിൽ തന്നെ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ബഹുവചനത്തിന്റെ അർത്ഥം 'വലിയ്യു' എന്ന വാക്കിനു നൽകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണമായ ശൈലിയനുസരിച്ച് إنما أولياؤكم എന്നു പറയാതെ ഏകവചന രൂപത്തിൽ .... إنما وليكم എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സാക്ഷാൽ വലിയ്യ് അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും, അവനെ വലിയ്യാക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് റസൂലിനെയും, വിശ്വാസികളെയും വലിയ്യുകളാക്കലും ഏർപ്പെടുന്നുവെന്നുമാണ് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇമാം ബൈളാവീ (റ) മുതലായവർ ഇതു പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആന്റെ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ഇത്തരം സൂചനകൾ സുലഭമാണ് താനും. എന്നാൽ, വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയ്യുകളല്ലാതെ കൈകാര്യകർത്തൃത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയ്യുകളാകുന്നില്ല. ഈ വാസ്തവം ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. വേദക്കാരായ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്നു 54-ാം വചനത്തിലും, അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് അൻഫാൽ 73ലും, മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് അൻഫാൽ 72ലും, സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് തൗബഃ 71ലും, അക്രമികളായ ആളുകൾ പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് ജാഥിയ: 19ലും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും പരസ്പരം രക്ഷാധികാരികളോ കൈകാര്യകർത്താക്കളോ അല്ലെന്നും, സ്നേഹബന്ധത്തിലും പരസ്പര സഹായത്തിലും നിലകൊള്ളുന്ന വലിയ്യുകൾ–അതെ, ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ–മാത്രമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവും റസൂലും വിശ്വസിച്ചവരും മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ വലിയ്യുകൾ (.... إنما وليكم الله) എന്ന് ഒന്നിച്ചു പറയുമ്പോൾ, സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയ്യുകൾ– അഥവാ ബന്ധു മിത്രങ്ങൾ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതെന്നു വ്യക്തമായി. അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് വലിയ്യ് എന്നു പറയുമ്പോൾ, 'ബന്ധുമിത്രം, രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, സഹായി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം അതിനു നൽകാവുന്നതുമാണ്. അടിസ്ഥാനരഹിമായ ചില രിവായത്തുകളെ ആസ്പദമാക്കിയും, 'വലിയ്യു' എന്ന വാക്കിനു 'കൈകാര്യ കർത്താവു' എന്നർത്ഥം വരാവുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുംകൊണ്ട് ശീആ കക്ഷി അലി (റ) ക്കാണ് ഖിലാഫത്തിന് അർഹതയുള്ളതെന്ന അവരുടെ തെററായ വാദത്തിന് ഈ വചനങ്ങൾ തെളിവാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഇമാം റാസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തുകാണാം. അതൊന്നും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. 'വലിയ്യ്' എന്ന വാക്കിന് ശീആക്കൾ സ്വീകരിച്ച അർത്ഥത്തെയും അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളിൽ ചിലതിനെയും അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാ

സങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാറുള്ള ചില പണ്ഡിതൻമാർ ഇക്കാലത്ത് ഈ (58-ാം) വചനം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു. മുതലെടുക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. സദ്‌വൃത്തരും മഹാൻമാരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഈ ലോകകാര്യങ്ങളിൽ ചില അദൃശ്യമായ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അവരോടു അതിനായി അപേക്ഷിക്കാമെന്നുമാണ് അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം. ഇമാംറാസീ (റ) യുടെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് തൽക്കാലം അവരോടു നമുക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ശീ ആക്കളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ-നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും അല്ലാത്തതുമായ പല വസ്തുതകളും നിരത്തിവെച്ചു കൊണ്ടു- ഖണ്ഡിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്:-

'....വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും വലിയ്യുകളാക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം അവരെ സഹായികളാക്കരുത് എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അപ്പോൾ انما وليكم الله എന്നുള്ള ഈ ആയത്തിലും അതുതന്നെയാണർത്ഥം. നീതിപാലിക്കുകയും, കക്ഷിത്വം ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ഈ ആയത്തിൻെറ മുമ്പും പിമ്പും പറഞ്ഞതു ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഖണ്ഡിതമായി അറിയാം: .... انما وليكم എന്ന ഈ ആയത്തിൽ പറയുന്ന 'വലിയ്യി' ൻെറ അർത്ഥം സഹായകനും സ്നേഹമുള്ളവനും എന്നല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ലെന്നും, (കൈകാര്യം നടത്തുന്ന) നേതാവു എന്നു അതിനു അർത്ഥം വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും....'

വിഭാഗം-9

٦٠- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا
وَلَعِبًا
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ○

60. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെയും, (നിഷേധികളായ) അവിശ്വാസികളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതു.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

---

60. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لا تتخذوا നിങ്ങൾ ആക്കിവെക്ക(സ്വീകരിക്ക)രുത് الذين اتخذوا ആക്കിത്തീർത്തവരെ دينكم നിങ്ങളുടെ മതത്തെ هزوا പരിഹാസം ولعبا കളിയും, വിളയാട്ടം من الذين യാതൊരുകൂട്ടരിൽനിന്നു. اوتوا الكتاب ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട من قبلكم നിങ്ങളുടെ മുമ്പു والكفار അവിശ്വാസികളെയും, നിഷേധികളെയും اولياء ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ واتقوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ ان كنتم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مؤمنين സത്യവിശ്വാസികൾ

സത്യനിഷേധികളായ എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും كفار (കുഫ്-ഫാർ) എന്നു പറയപ്പെടുമെങ്കിലും വേദക്കാരെപ്പററി ആദ്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു ഇവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു മുശ്‌രിക്കുകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്‌ലാമിനെപ്പററി പരിഹസിക്കലും, കളിയാക്കലും വേദക്കാരുടെയും മുശ്‌രിക്കുകളുടെയും പതിവുതന്നെ. പക്ഷെ, മുശ്‌രിക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ചു പല നിലക്കും അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടവരാണു വേദക്കാർ. അതുകൊണ്ടും, സംസാരവിഷയം പ്രധാനമായും വേദക്കാരെ പരാമർശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാകകൊണ്ടുമായിരിക്കാം മതത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരും കളിയാക്കുന്നവരുമെന്ന് അവരെ പ്രത്യേകം വിശേഷിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിനറിയാം. والكفار (വൽകുഫ്-ഫാറ) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു 'വൽ-കുഫ്-ഫാറി' എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'വേദക്കാരിൽ നിന്നും അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുത്.' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം. വേദക്കാരെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാകകൊണ്ടു അവരെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, എല്ലാ അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങിനെത്തന്നെ എന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും അപ്പോൾ അത്. അവരുടെ പരിഹാസത്തിനു ഒരു ഉദാഹരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു;-

61. നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു (ബാങ്കു) വിളിച്ചാൽ, അവരതിനെ പരിഹാസവും, കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതു, അവർ (ബുദ്ധി കൊടുത്തു) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടത്രെ.

٦١- وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ
اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ۝

---

61. واذاناديتم നിങ്ങൾ വിളിച്ചാൽ الى الصلوة നമസ്കാരത്തിലേക്കു اتخذوها അതിനെ അവർ ആക്കും هزوا പരിഹാസം ولعبا കളിയും ذلك അതു بانهم قوم അവർ ഒരു ജനതയാണെന്നതുകൊണ്ടാണു لا يعقلون ബുദ്ധി കൊടുക്കാത്ത, ഗ്രഹിക്കാത്ത

ബാങ്കുവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അതിനെയോ, നമസ്കാരത്തെയോ ചില യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പരിഹസിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നതായ ചില സംഭവങ്ങൾ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വിവരക്കുറവുമാണ് ഇതിനു കാരണമെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

62. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (വല്ലതും) അധിക്ഷേപിക്കുന്നുവോ? ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിച്ചുവെന്നുള്ളതും, നിങ്ങളിൽ അധികമാളും തോന്നിയവാസികളാണെന്നുള്ളതുമല്ലാതെ!'

٦٢- قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَٰبِ
هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا
وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ ۙ
وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ۝

---

62. قل പറയുക يا اهل الكتاب വേദക്കാരേ هل تنقمون നിങ്ങൾ അധിക്ഷേപിക്കുന്നുവോ, കുററപ്പെടുത്തുന്നോ منا ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു الا ان امنا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവെന്നതല്ലാതെ بالله അല്ലാഹുവിൽ وما انزل الينا ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും وما انزل അതവരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും من قبل മുമ്പു وان اكثركم നിങ്ങളിൽ അധികമാളുമാണെന്നതും فاسقون തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ

ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചവരാണു, ഞങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിലും, അതിന്റെ മുമ്പുള്ള എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, ഇതാണല്ലോ നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെപ്പററി ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള കാരണം. ഇതല്ലാതെ, ആക്ഷേപ വിധേയമായ ഒരു തെററും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതു ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു വിഷയമാണോ? ഇതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ കാരണം നിങ്ങളിലുള്ള ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും തോന്നിയവാസികളും ധിക്കാരികളുമാണെന്നുള്ളതു മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരിക്കലും ഈ ആക്ഷേപത്തിനു കാരണമില്ല എന്നു സാരം.

63. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അതിനെക്കാൾ പ്രതിഫലം മോശമായവരെപ്പററി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ? യാതൊരുവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുകയും, അവരുടെ മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവരാണു (അതു);

٦٣- قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ
مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ ۚ
مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ۚ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ○

(അതെ) അവരിൽ നിന്നും (ചിലരെ) അവൻ കുരങ്ങുകളും പന്നികളുമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ 'ത്വാഗൂത്തി'നെ (ദുർമ്മൂർത്തിയെ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ).

അക്കൂട്ടർ, (ഏററം) സ്ഥാനം മോശമായവരും. ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് ഏററം പിഴച്ചുപോയവരുമാകുന്നു.'

---

63. قل പറയുക هل انبئكم ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തട്ടെയോ بشر മോശമായവരെപ്പററി من ذلك അതിനെക്കാൾ مثوبة പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലത്തിൽ عند الله അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ من യാതൊരുവനാണു, ആരോ ആകുന്നു لعنه الله അവനെ (അവരെ) അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു وغضب عليه അവൻെറ (അവരുടെ)മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു وجعل منهم അവരിൽ നിന്നും അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു القردة കുരങ്ങുകളെ والخنازير പന്നികളെയും وعبد അവൻ (അവർ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന الطاغوت ദുർമ്മൂർത്തിയെ اولئك അക്കൂട്ടർ شر (കൂടുതൽ-ഏററം) മോശമാണു مكانا സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്താൽ واضل അധികം പിഴച്ചവരാണു عن سواء السبيل ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു

വേദക്കാർക്കു-യഹൂദികൾക്കു വിശേഷിച്ചും-ഒരു വായടപ്പൻ മറുപടിയാണിത്. ഏററവും നല്ല നിലയിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ചില ഗുണങ്ങളുടെ പേരിലാണല്ലോ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പററി അധിക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. പല നിലക്കും ഞങ്ങളെക്കാൾ ഏററവും മോശമായ അവസ്ഥയാണു നിങ്ങളുടേത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ പെട്ട ചിലരെ അല്ലാഹു കുരങ്ങൻമാരും പന്നികളുമാക്കി മാററുക പോലും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നുള്ളതാണല്ലോ ദീനിൻെറ ഏററവും കാതലായ വശം. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചില ദുർമ്മൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിങ്ങളാണ് ഏററവും മോശപ്പെട്ടവരും വഴിപിഴച്ചവരും. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുവാനും കുററപ്പെടുത്തുവാനും നിങ്ങൾക്കെന്തവകാശമാണുള്ളതു? എന്നിങ്ങിനെയാണു ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം.

യഹൂദികളുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപങ്ങളുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശബ്ബത്തു നാളിൽ അവർ ചെയ്ത അക്രമത്തെത്തുടർന്നു അവരിൽ ചിലരെ കുരങ്ങുകളാക്കി കോലം മറിച്ചതിനെപ്പററി അൽബഖറ 65ലും, അഅ്റാഫ് 166ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ ചിലരെ പന്നികളാക്കിയ വിവരം അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശബ്ബത്തു നാളിൻെറ സംഭവത്തിൽ ചിലർ കുരങ്ങുകളായി മറിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ചിലർ പന്നികളായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലല്ല-വേറെ സന്ദർഭത്തിലാണ്-അതുണ്ടായതെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചിലർക്കു കുരങ്ങുകളുടെയും പന്നികളുടെയും സ്വഭാവം നൽകി അധഃപതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഖുർആൻെറ വാചകവും, ചില ഹദീസുകളും നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികളാണോ കുരങ്ങുകളും പന്നികളും? എന്നു നബി (സ) യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവർക്കു സന്തതിയും പിൻതുടർച്ചയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല, കുരങ്ങുകളും പന്നികളും അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അബൂദാവൂദ്ത്വയാലസീയുടെയും ഇമാം അഹ്മദിൻെറയും (റ) രിവായത്തിൽ, കുരങ്ങുകളും പന്നികളും യഹൂദികളുടെ സന്തതികളാണോ എന്നാണ് ആ ചോദ്യത്തിലെ വാചകം. യഹൂദികൾ കുരങ്ങു

കളായും പന്നികളായും കോലം മറിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണല്ലോ ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷേ, അതു എപ്പോഴായിരുന്നുവെന്നും മററും നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

طاغوت (ത്വാഗൂത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം, പ്രയോഗം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു അൽബഖറ 256 257 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മററും നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾക്കും പിശാചിനും ആ വാക്ക ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്ന അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ച കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക പകരം പിശാചിന്റെ ദുരുപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരുടെ നിയമ നിർമ്മാണങ്ങളെ മതനിയമങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ റബ്ബുകളാക്കി വെച്ചുവെന്നും മററുമുള്ള അർത്ഥത്തിലും ആവാം. 'അവർ ത്വാഗൂത്തിനെ ആരാധിച്ചു'വെന്നു പറഞ്ഞതു. الله اعلم

64. അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന അവർ പറയുന്നതാണ്. (വാസ്തവമാകട്ടെ) അവിശ്വാസത്തോടെയത്രെ അവർ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതു; അവർ അതുമായി (തന്നെ) പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പററി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٦٤- وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۚ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ○

65. അവരിൽ നിന്ന പലരെയും കുററത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും, നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിലും അവർ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്ക കാണാവുന്നതുമാണു.

അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

٦٥- وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

66. അവർ കുററമായതു പറയുന്നതിനെയും, അവർ നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു റബ്ബാനീ'കളും [പുണ്യപുരുഷൻമാരും], പണ്ഡിതൻമാരും അവരെ എന്തുകൊണ്ടു വിരോധിക്കുന്നില്ല?!

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (തൊഴിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

٦٦- لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ○

---

64. واذاجاؤكم അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ قالوا അവർ പറയുന്നതാണ് امنا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وقد دخلوا അവർ കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു താനും بالكفر അവിശ്വാസത്തോടെ وهم അവരാകട്ടെ قد خرجوا പുറത്തുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു به അതുകൊണ്ടു, അതുമായി, അതോടെ والله അല്ലാഹു اعلم ഏററം (അധികം–വളരെ) അറിയുന്നവനാണ് بما كانوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പററി يكتمون ഒളിച്ചു(മറച്ചു–മൂടി)വെക്കും 65. وترى നീ കാണും, നിനക്ക കാണാം كثيرا പലരെയും, വളരെ ആളുകളെ منهم അവരിൽനിന്ന يسارعون അവർ ധൃതി കൂട്ടുന്നതായി في الاثم കുററത്തിൽ (പാപത്തിൽ) والعدوان അതിക്രമത്തിലും واكلهم അവർ തിന്നുന്നതിലും السحت ഹറാമിനെ, നിഷിദ്ധത്തെ لبئس വളരെ മോശം(ചീത്ത)തന്നെ ما كانوا അവരായിരുന്നതു, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു يعملون അവർ പ്രവർത്തിക്കും 66. لولا എന്തുകൊണ്ടില്ല, ആയിക്കൂടേ ينهيهم അവരെ വിരോധിക്കുക الربانيون റബ്ബാനികൾ, പുണ്യപുരുഷൻമാർ والاحبار പണ്ഡിതൻമാരും, വേദശാസ്ത്രിമാരും عن قولهم അവർ പറയുന്നതിനെപ്പററി الاثم പാപം واكلهم അവർ തിന്നുന്നതിനെയും السحت ഹറാം, നിഷിദ്ധം لبئس വളരെ മോശം തന്നെ ما كانوا അവരായിരുന്നതു, ആയി വരുന്നതു يصنعون തൊഴിലാക്കുക, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക

യഹൂദികളിലുണ്ടായിരുന്ന ചില കപടൻമാരെക്കുറിച്ചാണു ആദ്യത്തെ പരാമർശം. നബി (സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വാസികളായി അഭിനയിക്കും. വാസ്തവമാകട്ടെ, ഹൃദയത്തിൽ അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഒളിച്ചുവെച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കും അവരുടെ വരവ്. ചില അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ട് അവർക്കു മനഃപരിവർത്തനം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവർക്കു അതും സംഭവിക്കാറില്ല. ഇവർ വന്നപ്പോഴുള്ള അതേ അവിശ്വാസത്തോടും നിഷേധത്തോടും കൂടിത്തന്നെയായിരിക്കും ഇവരുടെ മടക്കവും. ഈ ഒളിച്ചുകളിയൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയില്ല. യഥാർത്ഥം അവൻ നല്ലപോലെ അറിയാം എന്നു സാരം.

യഹൂദികളിൽ പരക്കെയുള്ള ചില ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. പാപകരവും കുററകരവുമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുക, പ്രവർത്തിക്കുക, നിയമാതിർത്തികളും ധാർമ്മിക വരമ്പുകളും അതിലംഘിക്കുക, കൈക്കൂലി പലിശപോലുള്ള ഹറാമായ ധനം ഉപയോഗിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ വ്യാപൃതരാവുക അവരുടെ തൊഴിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവരെ ഗുണദോഷിക്കുവാനും വിലക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ പുണ്യപുരുഷൻമാരും പണ്ഡിതാചാരികളുമാകട്ടെ, അവരുടെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അവർ മൗനാനുവാദം നൽകിയും മററും അവർക്കു പ്രോൽസാഹനം നൽകുകയാണു ചെയ്തതു. അങ്ങനെ, ഇരുകൂട്ടരും അങ്ങേ അററം ചീത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആ പരാമർശത്തിൻെറ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:–

67. യഹൂദികൾ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണ്' എന്ന്!–അവരുടെ കൈകൾ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെടട്ടെ! അവർ (ആ) പറഞ്ഞതു നിമിത്തം അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ! (അഥവാ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.)

٦٧- وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ

(അങ്ങനെയല്ല–) പക്ഷേ, അവൻെറ രണ്ടു കൈകളും (നീട്ടി) നിവർത്തപ്പെട്ടവയാകുന്നു; അവൻ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അതുപ്രകാരം) അവൻ ചിലവഴിക്കുന്നു.

بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ

നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു നിനക്കു അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ

അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ

---

67. وقالت اليهود യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു, പറയുന്ന يد الله അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ مغلولة ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണു, കുടുക്കപ്പെട്ടതാണു غلت ബന്ധിക്കപ്പെടട്ടെ, ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ايديهم അവരുടെ കൈകൾ ولعنوا അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ, ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന بما قالوا അവർ പറഞ്ഞതു നിമിത്തം بل പക്ഷെ, എന്നാൽ يداه അവൻെറ രണ്ടു കൈകൾ مبسوطتان വിരുത്ത (പരത്ത-നിവർത്ത)പ്പെട്ടതാണു ينفق അവൻ ചിലവഴിക്കും كيف يشاء അവനെങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അങ്ങിനെ), ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം وليزيدن വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും كثيرا منهم അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ما انزل അവതരിക്കപ്പെട്ടതു اليك നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു من ربك നിൻെറ റബ്ബിൽനിന്നു طغيانا അതിരു കവിച്ചൽ, ധിക്കാരം وكفرا അവിശ്വാസവും والقينا നാം ഇടുകയും (ഏർപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്തിരിക്കുന്നു بينهم അവർക്കിടയിൽ العداوة ശത്രുത والبغضاء വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും الى يوم القيمة ഖിയാമത്തുനാൾ വരെ

كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا ٱللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا ۚ

യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി അവർ വല്ല തീയും കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതിനെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു; ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പത്തിനായി അവർ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ○

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുമില്ല.

كلما او قدوا അവർ കത്തിക്കുമ്പോഴെല്ലാം نارا തീ للحرب യുദ്ധത്തിനു, പടക്കു اطفأها അതിനെ കെടുക്കുന്നതാണു الله അല്ലാഹു ويسعون അവർ പരിശ്രമിക്കു (അദ്ധ്വാനിക്കു)കയും ചെയ്യുന്നു في الارض ഭൂമിയിൽ فسادا കുഴപ്പത്തിനു, നാശത്തിന് والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ لا يحب ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല المفسدين കുഴപ്പം (നാശം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ

വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുവായും, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങൾ മുതൽ തുടർന്നു വരുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ യഹൂദികൾക്കിടയിൽ തെററായ പല സംസാരങ്ങളും പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്നൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നതു. അത്യാർത്തിയും പിശുക്കും നിമിത്തം—കഴിവുണ്ടായിരുന്നാൽപോലും—ദാരിദ്ര്യജീവിതം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് യഹൂദികൾ. ഒരുകാലത്ത് ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളിൽ മികച്ചു നിന്നിരുന്ന അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപങ്ങൾക്കു വിധേയരായ കൂട്ടത്തിൽ ദാരിദ്ര്യം അവർക്കൊരു നിത്യശാപമായിത്തീർന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണ് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു يد الله مغلولة (അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണു) എന്നതുപോലെയുള്ള ചില വാക്കുകൾ—മര്യാദകെട്ടതും ധിക്കാരപരവുമായ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ—അവരുടെ നാവിലൂടെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ആ വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥമല്ല അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹു പിശുക്കനാണ്—നമുക്കു വേണ്ടുന്നതു നൽകുവാൻ അവൻ കനിയുന്നില്ല—എന്നാണുദ്ദേശ്യം. പിശുക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ ബന്ധിക്കപ്പെടുക—അഥവാ കൈക്കു വിലങ്ങു വെക്കപ്പെടുക—എന്നും, ഔദാര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ നീട്ടുക—അഥവാ നിവർത്തിപ്പിടിക്കുക—എന്നുമുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ചാണു ഈ വചനത്തിലും ആ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുന്നതു. ആ ശപിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം 'അല്ലാഹു ദരിദ്രനും നാം ധനികൻമാരുമാകുന്നു (ان الله فقير ونحن اغنياء) എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നതായി 3:181ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വൃത്തികെട്ട വാക്കാണ് ഇതും. ഹൃദയം ദുഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിൻെറ നാററം വാക്കുകളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയുമാണല്ലോ പ്രകടമാവുക.

ആ വാക്കിനു മറുപടി നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി, അവരോടുള്ള പ്രതിഷേധമായിട്ടാണ് غلت ايديهم ولعنوا الخ എന്ന വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. 'അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ' എന്നു പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും, 'അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു വാർത്താ രൂപത്തിലുള്ളതും ആകാവുന്നതാണ് ആ വാക്യം. (*) ഒരാളുടെ ആക്ഷേപാർഹമായ വല്ല ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ തത്തുല്യമായ ഒരു വാക്കിൽ അയാൾക്കെതിരെ പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ള വല്ല വാക്യവും ഉപയോഗിക്കൽ അറബികളിലും, അറബികളല്ലാത്തവരിലും പതിവുള്ളതാണ്. سبني سبه الله അവൻ എന്നെ പഴിച്ചു, അവനെ അല്ലാഹു പഴിക്കട്ടെ) പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഇതിനു ഉദാഹരണമാകുന്നു. അറബി ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിക്കുന്ന ക്രിയാ രൂപം (الماضي) ആയിരിക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടാണ് അവ പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും വാർത്താരൂപത്തിലുള്ളതും (**) ആവാമെന്നു

(*) രണ്ടർത്ഥത്തിലും വരാവുന്ന ഈ പ്രയോഗം മനസ്സിരുത്തുന്നതു പലപ്പോഴും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

(**) يعني انشائية دعائية وخبرية

വരുന്നത്. ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവർ പറയുന്നതു കള്ളമാണ്; അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതല്ല; അഥവാ അവൻ പിശുക്കനും ലുബ്ധനുമല്ല; അവൻെറ കൈകൾ നീണ്ടു നിവർന്നിരിക്കുന്നവ തന്നെയാണു; അഥവാ അവൻ അത്യുദാരനും ലോഭം കൂടാതെ ചിലവഴിക്കുന്നവനുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണു بل يداه مبسوطتان എന്നുള്ള മറുപടിയുടെ താൽപര്യം.

അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ (يد الله) അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖം (وجه الله) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളെപ്പററി മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതൻമാരും പിൻഗാമികളായ പണ്ഡിതൻമാരും സ്വീകരിച്ചു വരാറുള്ള രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിനു സൃഷ്ടികളോടു സാദൃശ്യം തോന്നിക്കുമാറുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവക്കു നൽകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അൽബഖര 115-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മററുമായി നാം ഇതിനു മുമ്പു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (1) നബി(സ)ക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈ ഖുർആൻ അവരിൽ പലർക്കും അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ല-നേരെമറിച്ചു അവിശ്വാസവും ധിക്കാരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ്-ഉള്ളതെന്നു. കാരണം, അതിലേക്കു ശ്രദ്ധകൊടുക്കുവാനോ, അതിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറില്ലാത്തതിനു പുറമെ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവർ നിഷേധിക്കുകയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുതാനും. അപ്പോൾ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവതരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ധിക്കാരത്തെയും അതു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. (2) അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരെ അല്ലാഹു ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു.' അവർക്കിടയിൽ (بينهم) എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യഹൂദികൾ തമ്മതമ്മിൽ എന്നും, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും സംഗതി വാസ്തവം തന്നെ. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായതും, പണ്ടുമുതൽക്കേ ആരംഭിച്ചതും, ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതിൽ വല്ലപ്പോഴും വല്ല മാററവും കാണുന്നുവെങ്കിൽ അതു താൽക്കാലികമായ ചില സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിമാത്രമുണ്ടായതായിരിക്കും. മുപ്പതുകൊല്ലം മുമ്പ് നിലവിൽവന്ന ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തിനു ക്രിസ്തീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങുവാനുള്ള കാരണവും അതല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇനി, യഹൂദ സമുദായത്തിൻെറ അഭ്യന്തരസ്ഥിതിയോ? അൽപം ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രസ്തുത ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള കരുനീക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയതു മുതൽ അതിനു വേണ്ടി യഹൂദലോകം ഒന്നിച്ചുവെന്നതു ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ,കക്ഷിവഴക്കം, അന്തഃഛിദ്രവും, അഭിപ്രായ ഭിന്നതയും നീങ്ങിയകാലം അവർക്കിടയിൽ കാണുകയില്ല. മുഴുത്ത നാസ്തികൻമാരും, കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികൻമാരും മുമ്പും ഇക്കാലത്തും അവരിലുണ്ട്. ഇസ്രാഈലീ രക്തത്തിൻെറയും, യഹൂദ നാമത്തിൻെറയും, മുസ്ലിം വിരോധത്തിൻെറയും പേരിൽ മാത്രമേ അവർക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ യോജിപ്പുള്ളു.

(3) അവർ യുദ്ധാഗ്നി കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതു കെടുത്തു കളയുന്നുവെന്നു. അതായതു, മദീനായിലെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ പലതരം ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും, വഞ്ചനാപരമായ കൂട്ടുകെട്ടുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധി നേടിയവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. അപ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതെന്നു സാരം. (4) അവർ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും നാശവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു നബി (സ)യുടെ കാലത്തും അതിനുശേഷം ഇന്നോളം ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാനല്ലാതെ-വല്ല പൊതുനൻമയും വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി-എന്തെങ്കിലും പരിശ്രമം നടത്തിയ ഒരു ചരിത്രം യഹൂദികൾക്കുണ്ടോ?!

٦٨- وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ۝

68. വേദക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കു നാം അവരുടെ തിൻമകളെ മൂടി (മാപ്പാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും, സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

69. തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും, അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു അവരിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും, അവരുടെ കാലുകളുടെ താഴ്ഭാഗത്തു നിന്നും അവർ തിന്നുക [അവർക്കു ആഹാരം ലഭിക്കുക] തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവരിൽ മിതത്വം പാലിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്.

അവരിൽ നിന്നു വളരെ പേരാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

٦٩- وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ع

---

68. ولو ان ആയിരുന്നെങ്കിൽ اهل الكتاب വേദക്കാർ امنوا അവർ വിശ്വസിച്ചു واتقوا അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു لكفرنا നാം മൂടിക്കളയുക(മറക്കുക)തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു عنهم അവർക്കു അവരിൽനിന്ന سياتهم അവരുടെ തിൻമകളെ ولادخلناهم അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്യും جنات സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ النعيم സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ 69. ولو انهم اقاموا അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ التورية തൗറാത്തിനെ والانجيل ഇഞ്ചീലിനെയും وما انزل അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെയും اليهم അവരിലേക്കു من ربهم അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു لاكلوا അവർ തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു من فوقهم അവരുടെ മീതെ (മുകൾ ഭാഗത്തു) നിന്നു ومن تحت താഴെ (അടിഭാഗത്തു) നിന്നും ارجلهم അവരുടെ കാലുകളുടെ منهم അവരിൽ ഉണ്ട്. امة ഒരു സമുദായം (സമൂഹം) مقتصدة മിതത്വം പാലിക്കുന്ന, മദ്ധ്യാവസ്ഥ സ്വീകരിക്കുന്ന وكثير منهم അവരിൽ വളരെ പേർ ساء വളരെ ചീത്ത ما يعملون അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

തൗറാത്തിൻെറയും, ഇഞ്ചീലിൻെറയും യഥാർത്ഥ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും, ഖുർആൻ അടക്കം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മററു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടോ വൈരുദ്ധ്യമോ ഇല്ല. ഓരോന്നും മറേറതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഭേദഗതിയോ മാററത്തിരുത്തമോ കൂടാതെ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ ഖുർആനിലും നബി (സ) യിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്തിരുന്നാൽ, പരലോകത്തു വെച്ചു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇഹലോകത്തു വെച്ചും അതിൻെറ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവർ ചെയ്തതു തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും മാററിമറിക്കുകയും തോന്നിയതെല്ലാം മതമാക്കുകയുമാണ്.

മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും അടിഭാഗത്തു നിന്നും തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ഉപരിഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്ന മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, കീഴ്ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഉൽപന്നങ്ങളുടെ ആധിക്യം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കു ധാരാളം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നും, അവരുടെ ഐഹിക ജീവിതം ക്ഷേമകരവും സന്തുഷ്ടവുമായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു. മായം കലരാത്ത സത്യവിശ്വാസവും, സൻമാർഗ്ഗനിഷ്ടയും പുലർത്തിപ്പോരുന്നവർക്കു പാരത്രിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഐഹിക ജീവിതത്തിലും ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമാറാകുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. (അഅ്റാഫു 96;നൂഹ് 10-12 മുതലായവ നോക്കുക.) പക്ഷേ, ഒരു കാലത്തോ, ദേശത്തോ ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്ഷേമകരമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു ആ കാലത്തോ ദേശത്തോ ഉള്ളവരൊക്കെ സൻമാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, തിൻമ മുഖേന മാത്രമല്ല–നൻമ മുഖേനയും അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാകുന്നു. (ونبلوكم بالشر والخير فتنة)

സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗനിഷ്ടയും പാലിക്കുന്നവർക്കു അവരുടെ ഐഹികജീവിതത്തിലും അല്ലാഹു അഭിവൃദ്ധി നൽകുമെന്ന തത്വം ബൈബ്ളും ഉൽഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. 'എൻെറ കൽപന പ്രമാണിച്ചു അനുസരി

ച്ചാൽ ഞാൻ തക്ക സമയത്തു മഴതരും, ഭൂമി വിളവു തരും, വൃക്ഷവും ഫലം തരും' എന്നിങ്ങിനെ വളരെയധികം വാഗ്ദാനങ്ങൾ ലേവ്യാ പുസ്തകം 26–ാം അദ്ധ്യായത്തിലും, 'ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല കൽപനകളും അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ യഹോവ നിന്നെ സർവ്വ ജാതികൾക്കും മീതെയാക്കും, പട്ടണത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, വയലിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, ശത്രുക്കളെ നിൻെറ മുമ്പിൽ തോൽക്കുമാറാക്കും' എന്നിങ്ങിനെ വളരെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആവർത്തന പുസ്തകം 28–ാം അദ്ധ്യായത്തിലും കാണാം.

വേദക്കാർ മുഴുവനും തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിറുത്താതെ—അവയുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ യഥാവിധി പാലിക്കാതെ—വഴിപിഴച്ചുപോയവരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ; അവരിൽ അധികമാളുടെയും സ്ഥിതി അതാണെങ്കിലും അവരിൽ തന്നെ ചില ആളുകൾ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വളരെയൊന്നും അകന്നു പോകാത്തവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നത്രെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ തരക്കാരിൽപെട്ട ആളുകളായിരിക്കും അവരിൽ നിന്നു നബി (സ)യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നവരെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

വിഭാഗം-10

70. ഹേ, റസൂലേ, നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നീ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക [പ്രബോധനം ചെയ്യുക]. നീ (അതു) ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവൻെറ ദൗത്യം നീ എത്തിച്ചുകൊടുത്തില്ല.

അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്നു നിന്നെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

٧٠- يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ○

---

70. يا أيها الرسول ഹേ റസൂലേ بلغ എത്തിക്കുക ما انزل اليك നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു من ربك നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു وان لم تفعل നീ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ فما بلغت എന്നാൽ നീ എത്തിച്ചില്ല رسالته അവൻെറ ദൗത്യത്തെ والله അല്ലാഹു يعصمك നിന്നെ കാക്കും, രക്ഷിക്കും من الناس മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لا يهدى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല القوم ജനങ്ങളെ الكافرين അവിശ്വാസികളായ

അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങളെ മുഴുവനും എതിർപ്പോ, അക്രമമോ ഭയപ്പെടാതെ, സധീരം ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും, അതിൽ വല്ല വീഴ്ചയും വരുത്തിയാൽ അല്ലാഹു ഏൽപിച്ച ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൻെറ കടമ നിറവേറുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ആരുടെ എതിർപ്പും, ശത്രുതയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല—ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന ആപത്തുകളെല്ലാം ഞാൻ കാത്തുകൊള്ളാം—എന്നു അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു ഏററുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇൽ നബി(സ) ചെയ്ത പ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ അവിടുന്നു ജനങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, എന്നെപ്പററി നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോടു ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും പറയുക?' ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'അവിടുന്നു എത്തിച്ചു തരുകയും, നിർവ്വഹിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും.' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ ചൂണ്ടാണിവിരൽ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തുകയും അവരുടെ നേരെ താഴ്ത്തി ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കണേ!' (മുസ്ലിം) ചില വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ നബി (സ)യുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ചിലർ കാവൽ നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പതിവു ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം അവിടുന്നു നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്നും, എന്നെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഏററിട്ടുണ്ട്–എന്നി പാറാവുകാ

രുടെ ആവശ്യമില്ല–എന്ന അവിടുന്ന പറഞ്ഞുവെന്നും ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അപകടത്തിന്റെ വക്കോളം എത്തിയ എത്രയോ ആപൽസന്ധികളിൽ അത്യാശ്ചര്യകരമാംവണ്ണം നബി (സ)ക്കു രക്ഷ നൽകപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ നബി (സ)യുടെ ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. (അൽപം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ 12–ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ)

٧١- قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ
حَتَّىٰ تُقِيمُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ
وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِن رَّبِّكَ
طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ○

71. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ യാതൊന്നിലും (തന്നെ) അല്ല, -തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന നിങ്ങൾക്ക അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നിലനിറുത്തുവോളം.'

നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന നിനക്ക അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അവരിൽനിന്നു വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ, അവിശ്വാസികളായ (ആ) ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനപ്പെടേണ്ടാ.

---

71 قل പറയുക يا اهل الكتاب വേദക്കാരേ لستم നിങ്ങളല്ല على شيء യാതൊന്നിലും, ഒരു കാര്യത്തിലും حتى تقيموا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവോളം التورية തൗറാത്തിനെ والانجيل ഇഞ്ചീലിനെയും وما انزل اليكم നിങ്ങൾക്ക അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും من ربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന وليزيدن വർദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും كثيرا منهم അവരിൽ നിന്ന വളരെ പേർക്കു ماانزل اليك നിനക്ക അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു من ربك നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന طغيانا ധിക്കാരം, അതിക്രമം അതിരുകവിയൽ وكفرا അവിശ്വാസവും فلا تأس അതിനാൽനീ വ്യസനപ്പെടേണ്ടാ, സങ്കടപ്പെടരുത് على القوم ജനങ്ങളുടെ മേൽ الكافرين അവിശ്വാസികളായ

തൌറാത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിർത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ചു 68,69 വചനങ്ങളുടെയും, ഖുർആൻ അവർക്കു ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നതിനെപ്പററി 67–ാം വചനത്തിന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. അവരുടെ കൈവശം തൗറാത്തെന്നും ഇഞ്ചീലെന്നുമുള്ള പേരിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന കൃത്രിമ വേദങ്ങളല്ല–യഥാർത്ഥ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലുമാണ്–ഉദ്ദേശ്യം. അവ ശരിക്കും നിലനിറുത്തുന്നപക്ഷം അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയില്ലതാനും. (തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും ബൈബ്ളിലുണ്ടെന്ന വാദത്തെപ്പററി 50–ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞതു ഓർക്കുക.) 'നിങ്ങൾക്കവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ ഖുർആനാകുന്നു.

٧٢- إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ
وَعَمِلَ صَٰلِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

72. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരും, യഹൂദരായവരും 'സ്വാബീ'കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും, (ആരാവട്ടെ, അവരിൽ) ആർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, എന്നാൽ അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

---

72. ان الذين امنوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ والذين هادوا യഹൂദരായവരും والصابئون സ്വാബീകളും والنصارى ക്രിസ്ത്യാനികളും من امن ആർ വിശ്വസിച്ചു بالله അല്ലാഹുവിൽ واليوم الاخر അന്ത്യ ദിനത്തിലും وعمل പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു صالحا സൽക്കർമ്മം فلا خوف എന്നാൽ ഭയമില്ല عليهم അവരുടെ മേൽ ولاهم يحزنون അവർ വ്യസനിക്കുന്നതുമല്ല.

സത്യവിശ്വാസികൾ—അഥവാ മുസ്ലിംകൾ, യഹൂദികൾ, സ്വാബീകൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും പേരിലുള്ള സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരായതുകൊണ്ടു വിജയവും രക്ഷയും അവരുടെ കുത്തകാവകാശമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആരാണോ—അവർ ഏതു സമുദായക്കാരായാലും ശരി—അവർക്കാണു രക്ഷയുള്ളത്. അവർക്കു ഭയമോ വ്യസനമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്നു സാരം. ഇതു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമേ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുള്ളുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കാരണം, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം അവർക്കു മാത്രമാണുണ്ടാവുക.

ഈ വിഷയം ഇതേമാതിരി സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 62ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക. 'മതം ഏതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു ആകർഷകമായ പുത്തൻ സിദ്ധാന്തം ചില മതമില്ലാ മതക്കാർ പ്രചരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അനുകൂലിക്കുമാറുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങൾക്കു ചില ആളുകൾ—അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ—നൽകിക്കാണാറുമുണ്ട്. ഇതു നിരർത്ഥകവും വാസ്തവ വിരുദ്ധവുമാണെന്നും, ഒരു മുസ്ലിമിനും അതിനോടു യോജിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അൽബഖറയിൽവെച്ചു നാം കാര്യകാരണ സഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായ മതം ഒന്നേയുള്ളു - ഇസ്ലാം. (ان الدين عند الله الاسلام) അതല്ലാത്ത മററൊരു മതവും അവങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. (ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه....)

73. ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] നാം വാങ്ങുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിലേക്കു നാം റസൂലുകളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛരിക്കാത്ത കാര്യവുമായി ഓരോ റസൂൽ അവരിൽ ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെയും ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയായി, (വേറെ) ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു!

٧٣- لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَاءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ○

74. ഒരു പരീക്ഷണവും (അഥവാ കുഴപ്പവും) ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് അവർ കണക്കുകൂട്ടി; അങ്ങനെ, അവർ അന്ധരാവുകയും, ബധിരരാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു, അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു.

പിന്നെ (വീണ്ടും) അവർ–അവരിൽ വളരെ ആളുകൾ—അന്ധരും ബധിരരുമായി. അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പററി കണ്ടറിയുന്നവനത്രെ,

٧٤- وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ○

---

73. لقد اخذنا തീർച്ചയായും നാം വാങ്ങി ميثاق ഉറപ്പു, കരാർ بنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ وارسلنا നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു اليهم അവരിലേക്കു رسلا റസൂലുകളെ كلما جاءهم അവർക്കു വരു(ചെല്ലു)മ്പോഴെല്ലാം رسول ഒരു റസൂൽ بما لا تهوى ഇച്ഛരിക്കാത്തതുമായി, ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുംകൊണ്ടു انفسهم അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) فريقا ഒരു വിഭാഗത്തെ, സംഘത്തെ كذبوا അവർ വ്യാജമാക്കും, കളവാക്കുകയായി وفريقا ഒരു വിഭാഗത്തെ يقتلون അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്തിരുന്നു) 74. وحسبوا അവർ കണക്കുകൂട്ടി, ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചു ان لا تكون ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു فتنة പരീക്ഷണം, കുഴപ്പം فعموا അങ്ങനെ അവർ അന്ധരായി, അവർക്കു അന്ധതയായി وصموا അവർ ബധിരരുമായി, ബധിരത ബാധിച്ചു ثم تاب പിന്നെ മടങ്ങി (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു) الله അല്ലാഹു عليهم അവരുടെ, ثم عموا പിന്നീടു അവർ അന്ധരായി وصموا അവർ ബധിരരുമായി كثير منهم അവരിൽനിന്നു വളരെ(ആളുകൾ) والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ بصير കണ്ടറിയുന്നവനാണു بما يعملون അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പററി

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പു പലപ്പോഴും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: മോക്ഷവും വിജയവും തങ്ങളുടെ കുത്തകയായിക്കരുതിയ അവർ തങ്ങൾ എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു തങ്ങൾക്കു ഒരു പരീക്ഷണവും കുഴപ്പവും നേരിടേണ്ടി വരികയില്ലെന്നു ധരിച്ചുവശായി. അങ്ങനെ, സത്യവും സൻമാർഗ്ഗവും നോക്കിക്കാണാതെയും, പ്രവാചകൻമാരുടെ സത്യോപദേശങ്ങൾക്കു ചെവി കൊടുക്കാതെയും തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരിൽ ചില പരീക്ഷണങ്ങളും ശിക്ഷാ നടപടികളും ഏർപ്പെടുത്തി. പിന്നീടു അവരിൽ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അവരുടെ മട്ടുമാറി. പഴയപടി തന്നെ അന്ധരും ബധിരരുമായിത്തീർന്നു ചുരുക്കം ആളുകൾ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാണെങ്കിലും മിക്കവരുടെയും സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് വഴിയെ തക്ക നടപടി അവൻ എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഇസ്രാഈല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ, അവർ വമ്പിച്ച പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും, അവരിൽ തോന്നിയവാസവും ദുർന്നടപ്പും പടർന്നു പിടിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ അവയിൽ ഏതാണെന്നു ഉറപ്പു പറയുക സാധ്യമല്ല. അവരുടെ അക്രമം മുഴുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്തു ബാബിലോണിയായിലെ ബുഖ്ത്തുനസ്സർ (നെബുഖേദ് നേസർ) രാജാവു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ ആക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും, യഹൂദികളെ കൂട്ടത്തോടെ അടിമകളാക്കി ബാബിലോണിയയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ഉണ്ടായി. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്ക ശേഷം അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ മാററമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും അവരുടെ നില ദുഷിച്ചു വഷളായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്. ഒരു പക്ഷെ—ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ—ഈ സംഭവങ്ങളായിരിക്കാം ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പററി കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തു ബനൂഇസ്രാഈലിൽ വരുന്നതാണ്. انشاء الله

٧٥- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

وَقَالَ الْمَسِيحُ يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ

75. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹു' എന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

'ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ, നിങ്ങൾ എന്റെ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കണം' എന്നു മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [എന്നിട്ടും അവരതു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി,] നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹുവിനോടു ആരെങ്കിലും പങ്കു ചേർക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സങ്കേതം നരകവുമായിരിക്കും. അക്രമികൾക്ക സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.

---

75. لقدكفر തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു الذين قالوا പറഞ്ഞവർ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هو അവൻ തന്നെ المسيح بن مريم മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹു وقال المسيح മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താനും يابنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ اعبدوا الله നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ ربى وربكم എന്റെ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ انه നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) من يشرك ആർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ بالله അല്ലാഹുവിൽ فقدحرم എന്നാൽ തീർച്ചയായും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു الله അല്ലാഹു عليه അവന്റെ മേൽ الجنة സ്വർഗ്ഗം ومأويه അവന്റെ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, സങ്കേതം النار നരക(വു)മാകുന്നു وماللظالمين അക്രമികൾക്കില്ലതാനും من انصار സഹായികളായിട്ടു (ആരും)

76. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു മൂന്നിൽ [മൂന്ന ദൈവങ്ങളിൽ] ഒരുവനാകുന്നു'വെന്ന പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനല്ലാതെ (വേറെ) ഒരാരാധ്യനും ഇല്ല താനും.

അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

٧٦- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ○ وقف لازم

77. അപ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക (ഖേദിച്ചു) മടങ്ങുകയും, അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൂടേ?!

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

٧٧- أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ○

---

76. لقد كفر തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു الذين قالوا പറഞ്ഞവർ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ثالث ثلاثة മൂന്നിൽ മൂന്നാമനാണു(ഒരാളാണു) وما من اله ഒരു ആരാധ്യനും ഇല്ല താനും الا اله واحد ഒരേ ഒരാരാധ്യനല്ലാതെ وان لم ينتهوا അവർ വിരമിക്കു (ഒഴിവാകു)ന്നില്ലെങ്കിൽ عما يقولون അവർ പറയുന്നതിൽ നിന്നു ليمسن നിശ്ചയമായും സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരെ منهم അവരിൽനിന്നു عذاب اليم വേദനയേറിയ ശിക്ഷ 77. افلا يتوبون അപ്പോൾ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ലേ الى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ويستغفرونه അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു رحيم കരുണാനിധിയാണു

എന്റെയും നിങ്ങളുടെയുമെല്ലാം റബ്ബാകുന്നു അല്ലാഹു, അവൻ മാത്രമേ ആരാധ്യനും ദൈവവുമായുള്ളു. അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു, അവനോടു വല്ലതിനെയും പങ്കു ചേർക്കുന്നവർക്കു സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധവും നരകം ആധാരവുമായിരിക്കും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യഥാർത്ഥ തൗഹീദിലേക്കായിരുന്നു മസീഹാകുന്ന ഈസാ (അ) ഇസ്രാഈല്യരെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവാകുന്ന ദൈവം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. വേറൊരു കൂട്ടർ (പിതാവു, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങിനെ) മൂന്ന ആളുകൾ–അഥവാ ത്രിഭൂതങ്ങൾ–ചേർന്നതാണു സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നും അവയിൽ ഒന്നാണു (പിതാവായ) അല്ലാഹു എന്നും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും തനി അവിശ്വാസികളാകുന്നു. വല്ല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും മറവു പിടിച്ചു കൊണ്ട് ആ വാദങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ, അത്തരം ദുർവാദങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയായിരിക്കും അവരുടെ അനുഭവം എന്നിപ്രകാരമാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലുമായി ഈസാ (അ) നബിയെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അത്രയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പോലും നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം അവരുടെ പ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

المسيح (മസീഹു) എന്നു ഈസാ (അ) നബിക്കു പറയപ്പെടുവാനുള്ള കാരണവും, അതിന്റെ അർത്ഥവും സംബന്ധിച്ചു ആലു ഇംറാൻ 45ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ثالث ثلاثة എന്ന വാക്കിന്റെ നേരെ അർത്ഥം 'മൂന്നിൽ മൂന്നാമൻ' എന്നത്രെ. മൂന്നിൽ ഒരാൾ എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം. 'നാലിൽ ഒരാൾ, അഞ്ചിൽ ഒരാൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ رابع اربعة ، خامس خمسة (നാലിൽ നാലാമൻ, അഞ്ചിൽ അഞ്ചാമൻ) എന്നിങ്ങിനെ

യുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിലെ ഒരു ശൈലിയാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശ വിഷയങ്ങളെപ്പററി– ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിയേകത്വവാദം മുതലായവയെപ്പററി–സൂറത്തുന്നിസാഉ് 171–ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും മററുമായി സവിശദം സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

٧٨- مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

78. മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹു ഒരു റസൂൽ (ദൈവദൂതൻ) അല്ലാതെ (മററൊന്നും) അല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പു റസൂലുകൾ (പലരും) കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയാകട്ടെ, ഒരു സത്യസന്ധ(യായ സ്ത്രീ)യുമാകുന്നു. രണ്ടുപേരും ഭക്ഷണം കഴിക്കുമായിരുന്നു.

നോക്കുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർക്കു നാം എപ്രകാരം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടു) പിന്നെ നോക്കുക; അവർ (സത്യത്തിൽനിന്നു) എങ്ങിനെ തെററിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു!

---

78. ما المسيح മസീഹല്ല ابن مريم മർയമിന്റെ മകൻ الا رسول ഒരു റസൂല (ദൂതന)ല്ലാതെ قد خلت കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടു من قبله അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പു الرسل റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ وامه അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു, ഉമ്മയാകട്ടെ صديقة ഒരു സത്യസന്ധയാകുന്നു كانا അവർ രണ്ടാളുമായിരുന്നു يأكلان തിന്നു(കഴിക്കു)മായിരുന്നു الطعام ഭക്ഷണം انظر നോക്കുക كيف എങ്ങിനെ, എപ്രകാരമാണ് نبين നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു, വ്യക്തമാക്കുന്നതു لهم അവർക്കു الايات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ثم انظر പിന്നെ നോക്കുക انى എങ്ങിനെ يؤفكون അവർ തെററിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു

ഈസാമസീഹ് (അ) വരുന്നതിനു മുമ്പു ഈ ഭൂമിയിൽ വളരെ റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അവരാരും ദൈവമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ വാദിച്ചിട്ടുമില്ല. അവരെപ്പോലെ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണു ഈസാമസീഹും. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം മാത്രം എങ്ങിനെ ഒരു ദൈവമാകും?! അദ്ദേഹത്തിനു പിതാവില്ലെന്നതു ശരി, എന്നാലും ഒരു മാതാവിൽ നിന്നാണദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ആ മാതാവാകട്ടെ, സത്യസന്ധയായ ഒരു ഉത്തമ വനിതയായിരുന്നു. ദിവ്യത്വമുള്ള ആളായിരുന്നില്ല. രണ്ടാളും മനുഷ്യസൃഷ്ടികളായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു മതിയായ തെളിവാണല്ലോ അവർ രണ്ടാളും ഭക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യമുള്ളവരും, അതു കഴിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നുള്ളത്. ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടും ക്രിസ്ത്യാനികൾ സത്യത്തിൽ നിന്നു തെററിപ്പോകുന്നതു നോക്കൂ! ആശ്ചര്യം തന്നെ! എന്നു സാരം.

ഈസാ (അ) ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയായിരുന്നു: മററു റസൂലുകളെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതു തൗഹീദായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്നോ, മുക്കൂട്ടു ദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നോ, ദൈവപുത്രനാണെന്നോ ഉള്ള ശിർക്കുവാദങ്ങളൊക്കെ പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്നതാണു; അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പോലെ ഭക്ഷണം, വെള്ളം, വായു, ഉറക്കം പോലെയുള്ള മനുഷ്യ പ്രകൃതങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരായിരുന്നു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഈസാ (അ) നെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും സഭകളും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും, അവക്കൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അവയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, വേദപ്രമാണങ്ങളിലെ സത്യപ്രസ്താവനകളുടെ നേരെ അവരുടെ പണ്ഡിത വിഭാഗം ഒരു കണ്ണടക്കൽ നയം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതു കൊണ്ടും ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പററി ക്രിസ്തീയ ബഹുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതാണു പരമാർത്ഥം. ക്രിസ്തീയ വേദ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രധാനമായവ പുതിയ നിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങളാണല്ലോ. അവയിലും, അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളായ മററു ചിലതിലും ഇതിനു പല തെളിവുകളും കാണാം.

പിശാചും യേശുവും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു വാഗ്വാദത്തിൽ യേശു പിശാചിനോട്: 'സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ, നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു വല്ലോ' എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി എന്നും, മത്തായി (അ: 4ൽ 10, 11) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. എല്ലാററിലുംവെച്ചു മുഖ്യ കൽപന ഏതെന്ന് ഒരു ശാസ്ത്രിയുടെ ചോദ്യത്തിനു യേശു പറഞ്ഞ മറുപടി മർക്കോസ് ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എല്ലാററിലും മുഖ്യ കല്പനയോ? യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക: നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു ഏക കർത്താവ്. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണാത്മാവോടും, പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു'. (മർക്കോസു അ:12ൽ 29,30 ഈ വിവരം ഇപ്രകാരം ലൂക്കോസിലു (അ; 10ൽ 26,27) കാണാവുന്നതാണ്.

വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു പറയുന്നതു നോക്കുക: 'ആദ്യത്തെ (മത്തായി, മർക്കോസു, ലൂക്കോസ് എന്നീ) മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വമുള്ളവനാണെന്നു കാണുന്നു. അവൻ ശരീരത്തിലും ബുദ്ധിയിലും സ്വാഭാവികമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിച്ചു. ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു. സന്തോഷം, ദുഃഖം, സ്നേഹം, കോപം ആദിയായവ എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംപോലെ അവനുമുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യരെക്കാളും ജ്ഞാനിയായിരുന്നുവെങ്കിലും സർവ്വജ്ഞത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല....അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ ഫലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് ചെന്ന് നോക്കുമ്പോൾ ഫലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ സ്വന്തം ശക്തിയാലല്ല, ദൈവ വിശ്വാസത്താലാണു ചെയ്തതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്, യേശു അവതാര പുരുഷനായി വന്നപ്പോൾ അവനു മനുഷ്യ ചിത്തവും ദൈവ ചിത്തവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ചിത്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിനു ഈ (മൂന്ന) സുവിശേഷങ്ങളിൽ യാതൊരു ആധാരവുമില്ല.' (പുറം. 413, 414) (*)

(*) 'യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ (പുറം 413–420) ഒരു വലിയ ഉപന്യാസമുണ്ട്. അതിൽനിന്നുള്ളതാണ് ഈ ഉദ്ധാരണി. യേശു ആർ? അവനും പിതാവും (സാക്ഷാൽ ദൈവവും) തമ്മിലും, അവനും മനുഷ്യരും തമ്മിലും ബന്ധമെന്ത്? എന്നു തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പററി വ്യക്തമായി അറിയുവാൻ അതിങ്ങിനെ വിഭജിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആദ്യം അവയെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെയും, അപ്പൊസ്തല ഉപദേശത്തിലെയും, പൗലോസിന്റെ ലേഖനത്തിലെയും, എബ്രായ ലേഖനത്തിലെയും, വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെയും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളായി നിഘണ്ടു വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവസാനം ഏഴാമതായി നിഘണ്ടുവിന്റെ സ്വന്തം വകയായി ഒരു 'സമാപന'ത്തോടുകൂടിയാണു ഉപന്യാസം മുഴുമിക്കുന്നത്. ഈ ഉപന്യാസം ഒരാവർത്തി വായിക്കുന്നവർക്കു–ക്രിസ്തീയ പക്ഷപാത രോഗം പിടിപെടാത്തപക്ഷം–പലതും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി:–

(1) നിഘണ്ടു വിവരിച്ച ആറിൽ ഓരോ ഇനം സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ അന്യോന്യം പല തരത്തിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണാം. (2) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ള പല വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും കടക വിരുദ്ധമായിട്ടാണു അവയിൽ മിക്കതും ഉള്ളത്. (3) പ്രസ്തുത വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും പൊരുത്തക്കേടുകളെയും കഴിവതും ഇണക്കി യോജിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിഘണ്ടുവിന്റെ ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണ് അതിന്റെ വകയായി കൊടുത്ത ആ സമാപനം. അതിൽ നിഘണ്ടുവിനു വിജയം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. (4) ക്രിസ്തീയ വേദ പുസ്തകങ്ങളിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ പ്രാധ്യാന്യമുള്ള ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമാണ് മുകളിൽ കണ്ട ഉദ്ധരണി. നാലാമത്തെ സുവിശേഷമാകുന്ന യോഹന്നാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്വവും, ദൈവ പുത്രത്വവും കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മററു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾക്കാണു വില കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. (5) അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു–ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമോ മൂന്നാം സ്ഥാനമോ നൽകാതെ-പുതിയ നിയമത്തിലെ സുവിശേഷമല്ലാത്ത ചില ലേഖനങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തെ ആറാം സ്ഥാനത്താക്കി തരം താഴ്ത്തിയതും. [ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ കർത്താവു ആരെന്നും, ഇതിലുള്ളതു യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നും, ഇതിൽ പറയുന്ന യേശു അപ്രകാരമുള്ളവൻതന്നെയാണോ എന്നും മററും പല തർക്കങ്ങൾ മുമ്പും ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നും, (പേജ്. 430) ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും യേശുവിന്റെ ചരിത്രം വാമൊഴിയായി അവരവർ കേട്ട് രചിച്ചതാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തു ദൈവ പുത്രനാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻവേണ്ടി വേറൊരു സുവിശേഷം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയാണു യോഹന്നാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു എന്നും (പേജ്.498) നിഘണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്]

٧٩- قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○

79. പറയുക: 'നിങ്ങഠം വല്ല ഉപദ്രവത്തിനാകട്ടെ, ഉപകാരത്തിനാകട്ടെ കഴിയാത്തതിനെ അല്ലാഹുവിന്റ പുറമെ നിങ്ങഠം ആരാധിക്കുന്നുവോ?!

അല്ലാഹുതന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേഠംക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.'

٨٠- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ○

80. പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ന്യായമല്ലാത്ത വിധം നിങ്ങഠം നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരു കവിയരുത്. ചില ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിങ്ങഠം പിൻപററുകയും ചെയ്യരുതു: അവർ മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ട്; വളരെ ആളുകളെ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് അവർ തെററിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ.)'

---

79. قل പറയുക تعبدون നിങ്ങഠം ആരാധിക്കുന്നുവോ من دون الله അല്ലാഹുവിനു പുറമെ,അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ مالا يملك സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ലാത്ത (കഴിയാത്ത) തിനെ لكم നിങ്ങഠംക്കു ضرا ഉപദ്രവത്തിനു ولا نفعا ഉപകാരത്തിനും ഇല്ലാത്ത والله هو അല്ലാഹുതന്നെ السميع (എല്ലാം) കേഠംക്കുന്നവൻ العليم അറിയുന്നവൻ, അറിയുന്നവനായ 80. قل يا اهل الكتاب പറയുക: വേദക്കാരെ لا تغلوا നിങ്ങഠം അതിരു കവിയരുതു في دينكم നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ غير الحق ന്യായം (യഥാർത്ഥം-വേണ്ടപ്പെട്ടതു) അല്ലാത്ത വിധം ولا تتبعوا നിങ്ങഠം പിൻപററുകയും അരുതു اهواء ഇച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ قوم ഒരു ജനതയുടെ, ചില ജനങ്ങളുടെ قد ضلوا അവർ പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു من قبل മുമ്പു واضلوا അവർ പിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു كثيرا വളരെ (ആളുകളെ) وضلوا അവർ വഴിതെററുകയും ചെയ്തു عن سواء السبيل ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. സ്വന്തം നിലക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്വാൻ കഴിവില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ–അവ നിർജ്ജീവികളോ ജീവികളോ ഏതായാലും ശരി–ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥ ശൂന്യതയാണതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈസാ (അ) നബിയും ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവല്ലല്ലോ. മേൽ കണ്ടതുപോലെ, മനുഷ്യപ്രകൃതങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം വേദനയും, യാതനയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവത്വം കൽപിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികഠം പോലും സമ്മതിക്കുന്നു. സ്വന്തം ദേഹത്തിനുപോലും കഷ്ടതകളിൽനിന്നു മുക്തി നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിനു മററുള്ളവർക്കു മുക്തി നൽകുവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും?!

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ വേദക്കാരേ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു കാര്യങ്ങഠം അവരോട് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. (1) മതത്തിൽ ന്യായമല്ലാത്ത അതിരു കവിയൽ പാടില്ല. മതത്തിൽനിന്ന പിഴച്ചുപോകൽ നിഷേധത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെത്തന്നെ, അതിൽ അതിരു കവിയുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതിനു ഏററവും നല്ല ഉദാഹരണമാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വഴിപിഴവ്. മതത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ ഭക്തിക്കുറവിൽനിന്നോ പ്രവാചകനിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്നോ അല്ല അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ടുപോകാൻ കാരണമുണ്ടായത്. മനുഷ്യനും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിമയുമായ ഒരു പ്രവാചകന് അവർ ദൈവത്വം നൽകി ഇല്ലാത്ത പദവികഠം കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനുപോലും പലരും ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും, മാതാവിന്റെയും മാത്രമല്ല–അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ–കുരിശിന്റെപോലും പ്രതിമകളും രൂപങ്ങളും അവർ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാക്കി. ദൈവഭക്തിയിൽ മുഴുകുകയെന്ന പേരിൽ ഒരു തരം പൗരോഹിത്യ സമ്പ്രദായവും അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗ്ഗങ്ങഠംക്കു മതനിയമങ്ങഠം ഇഷ്ടംപോലെ നിയമിക്കുവാനുള്ള അവകാശം വകവെച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവരെ റബ്ബുകളാക്കിത്തീർത്തു

ഇങ്ങിനെയുള്ള പലതുമാണ് ഈ അതിരുകവിയൽ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൽ വന്ന ഈ അതിരു കവിയൽ ശിർക്കിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിട്ടത്. അങ്ങേയററം ലജ്ജയോടും വ്യസനത്തോടും കൂടിയാണെങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ അതിരു കവിയൽരോഗം മിക്കതും മുസ്ലിം സമുദായത്തിലേക്കും ക്രമേണ പകർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാസ്തവം സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. والعياذ بالله

(2) മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയും, വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തെററിപ്പോകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപററരുത്. ഈ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമായ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തീയ മതതത്വങ്ങൾ ഒട്ടുമുഴുവനും തന്നെ ഈസാ (അ) നബിയോ, ഇഞ്ചീലോ പഠിപ്പിച്ചതല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കുറേഭാഗം മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന യഹൂദികളിൽനിന്നും, ആദ്യകാല ക്രൈസ്തവ നേതാക്കളിൽനിന്നും കടന്നുകൂടിയതാണ്. വലിയൊരു ഭാഗം യവന (ഗ്രീക്കു) തത്വശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും, ചില ഭാഗം ഹൈന്ദവ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നും, ചിലതു ബാബിലോണ്യൻ ചിന്താഗതിയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതുമാകുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നതിനു ചില നൂററാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു തന്നെ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ സുനഹദോസു (ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ) കളുടെ ഒന്നിലധികം പൊളിച്ചെഴുത്തു നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. (ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതിനുള്ള തെളിവുകൾ പലതും ഇതിനു മുമ്പു–സൂ: നിസാഇലും ഈ സൂറത്തിലും മററുമായി–നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.) ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, സ്വയം തെററിപ്പോകുകയും ചെയ്തതിനെപ്പററി പിന്നെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഖുർആൻ അവതരിച്ചതിനുശേഷവും ക്രിസ്തീയ സഭകൾ അവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും നിയമങ്ങളിലും പുതിയ പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, മുൻ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-11

81. ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ ദാവൂദിന്റെയും, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായുടെയും നാവിലൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അവർ അനുസരണക്കേടു ചെയ്യുകയും, അതിരു വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമത്രെ.

٨١- لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنۢ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ○

82. അവർ ചെയ്ത ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കാറില്ലായിരുന്നു. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

٨٢- كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ○

---

81. لعن ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ من بني اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്നു على لسان നാവിലായി, നാവിലൂടെ داود ദാവൂദിന്റെ وعيسى ഈസായുടെയും ابن مريم മർയമിന്റെ മകൻ ذلك അതു بما عصوا അവർ അനുസരണക്കേടു ചെയ്തതുകൊണ്ടാകുന്നു وكانوا അവർ ആയിരുന്നു يعتدون അതിരു വിടും 82. كانوا അവരായിരുന്നു لا يتناهون അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കയില്ല, ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാതെ عن منكر ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വെറുക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു فعلوه അവർ ചെയ്ത لبئس വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത തന്നെ ما كانوا അവരായിരുന്നതു يفعلون അവർ ചെയ്യും.

٨٣- تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ
لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ○

83. അവരിൽ നിന്ന പലരെയും അവിശ്വസിച്ചവരോടു മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതായി നിനക്ക കാണാം.

അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നൊരുക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ! അതായതു, അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ ക്രോധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതു. ശിക്ഷയിലാകട്ടെ, അവർ ശാശ്വതൻമാരുമാകുന്നു. [ഇതാണവർ തങ്ങൾക്ക വേണ്ടി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതു]

٨٤- وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ
وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ○

84. അവർ അല്ലാഹുവിലും, നബിയിലും, അദ്ദേഹത്തിലേക്ക അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അവരെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികളാകുന്നു.

---

83 ترى നീ കാണും, നിനക്ക കാണാം كثيرا منهم അവരിൽനിന്ന വളരെ, പലരെയും يتولون അവർ മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതായി (അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുന്നതായി) الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരോടു لبئس വളരെ ചീത്ത (മോശം) തന്നെ ماقدمت മുൻചെയ്തു (മുന്നൊരുക്കി) വെച്ചതു لهم അവർക്ക (തങ്ങൾക്ക) വേണ്ടി انفسهم അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (സ്വയം), തങ്ങൾതന്നെ ان سخط ക്രോധിച്ചുവെന്നുള്ളതു الله അല്ലാഹു عليهم അവരുടെ മേൽ وفي العذاب ശിക്ഷയിലാകട്ടെ هم അവർ خالدون ശാശ്വതൻമാരാകുന്നു, നിത്യവാസികളുമാണ്. 84. ولو كانوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ يؤمنون വിശ്വസിക്കുന്നു(ണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ) بالله അല്ലാഹുവിൽ والنبي നബിയിലും وما انزل അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും اليه അദ്ദേഹത്തിലേക്കു مااتخذوا അവർ ആക്ക (സ്വീകരിക്ക)മായിരുന്നില്ല هم അവരെ اولياء മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധപ്പെട്ടവർ ولكن എങ്കിലും كثيرا വളരെ (ആളുകൾ), പലരും منهم അവരിൽ നിന്ന് فاسقون തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി)കളാണു

ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിൻെറ—അഥവാ അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗം വരുന്ന അവിശ്വാസികളുടെ—ധിക്കാരത്തിൻെറയും അനുസരണക്കേടിൻെറയും ചരിത്രം പുതിയതൊന്നുമല്ല. അതിനൊരു നീണ്ടകാല പാരമ്പര്യം തന്നെയുണ്ട്. അവരിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരിൽ പ്രമുഖരായ രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരാണ് ദാവൂദ് (അ) നബിയും, ഈസാ (അ) നബിയും. രണ്ടുപേർ മുഖാന്തരവും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും തന്നെയാണതിനു കാരണം. ദുരാചാരങ്ങളും നിഷിദ്ധങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നു. ആരെന്തു തോന്നിയവാസം ചെയ്താലും അതു തടയുവാനോ, ഗുണദോഷിക്കുവാനോ ആളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത്രത്തോളം അവർ ദുഷിച്ചിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. كانوا لا يتناهون... എന്ന വാക്യത്തിനു 'അവർ ചെയ്തുപോയ ദുരാചാരത്തിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറുമായിരുന്നില്ല' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഒരിക്കൽ ഒരു തോന്നിയവാസം ചെയ്താൽ അതിൽ നിന്നു സ്വയം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയോ, മററുള്ളവർ അതു മുടക്കം ചെയ്യുകയോ പതിവില്ല. അങ്ങനെ, അതു പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യത്തിൻെറ പിൻഗാമികളാണു ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരും. അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്നു വളരെയൊന്നും നൻമ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണിതിലെ സൂചന.

വേദക്കാരും പ്രവാചകന്മാരുടെ അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുമായ സ്ഥിതിക്കു അവരുടെ അടുപ്പവും കൂടുതൽ ബന്ധവും സത്യവിശ്വാസികളുമായിട്ടാണു വേണ്ടത്. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളുകളും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിപ്പോരുന്നതു മുശ്രിക്കുകളാകുന്ന അവിശ്വാസികളെയാണ്. ഇതിനുള്ള കാരണവും മുകളിൽ

പറഞ്ഞതു തന്നെ. അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധവും ശാപവും ശാശ്വതമായ ശിക്ഷയുമാണു തങ്ങളുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി അവർ അതുമൂലം നേടിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇവരും ആ അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ഇരുകൂട്ടരും സത്യനിഷേധികൾ തന്നെ. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ പ്രവാചകനിലും വേദഗ്രന്ഥത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളല്ല—ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണു—എന്നുള്ള ഇവരുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ അവർ ആ അവിശ്വാസികളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നൊക്കെയാണു പിന്നത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

സൽക്കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു ഉപദേശിക്കലും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ പൊതുവിലും, അറിവും കഴിവുമുള്ളവരുടെ മേൽ വിശേഷിച്ചും കടമയാകുന്നു. ഈ വിഷയകമായി ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, നബിവചനങ്ങളിലും വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. മാതൃകക്കായി ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 1. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദു (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ഇസ്രാഈല്യരിൽ ആദ്യം പോരായ്മ (വീഴ്ച) കടന്നുകൂടിയതിങ്ങിനെയാണ്: ഒരാൾ ഒരു തെററു ചെയ്യുന്നതായി കാണുമ്പോൾ, എടോ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, ഈ പ്രവൃത്തി ഉപേക്ഷിക്കണം, ഇതു പാടില്ലാത്തതാണ് എന്നിങ്ങിനെ അവനോട് മററൊരാൾ പറയും. പിന്നീടു പിറേറ ദിവസം അവനെ അതേ മാതിരി കാണുമ്പോൾ അയാൾ അവനൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണ പാനീയത്തിലും സഹവാസത്തിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന് അതു തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്‌വാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചു. (അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി.)' പിന്നീടു നബി (സ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അതു പാടില്ല, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണെ! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും തന്നെ വേണം. നിങ്ങൾ അക്രമിയുടെ കൈക്ക് പിടിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവനെ യഥാർത്ഥത്തിലൂടെത്തന്നെ ചരിക്കുമാറാക്കുകയും വേണം.' (ദാ; തി; ജ.)

2. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എൻെറ ആത്മാവു യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണ്! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവൻെറ അടുക്കൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ശിക്ഷാനടപടിയും അയച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. പിന്നീടു നിങ്ങൾ അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകുകയില്ല.' (അ;തി.) 3. അബൂഉമാമഃ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനം: 'ജിഹാദിൽ (ധർമ്മസമരത്തിൽ) വെച്ചു ഏററവും ശ്രേഷ്ഠമായതു, ഒരു അക്രമിയായ ഭരണാധികാരിയുടെ അടുക്കൽവെച്ചു പറയപ്പെടുന്ന സത്യത്തിൻെറ ഒരു വാക്യമാകുന്നു.' (ജ.) 4. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ദുരാചാരം കണ്ടാൽ അവനതു തൻെറ കൈകൊണ്ടു മാററിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം തൻെറ നാവുകൊണ്ട്. അതിനും സാധിക്കാത്തപക്ഷം തൻെറ ഹൃദയംകൊണ്ട്. സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഏററവും ദുർബ്ബലമായതത്രെ അത്.' (മു.)

٨٥- لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

85. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോടു മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏററവും കഠിന ശത്രുതയുള്ളവർ യഹൂദികളും, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരുമായി [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുമായി] നീ കാണുന്നതാണ്.

---

85. لتجدن നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തും (കാണും—നിനക്കനുഭവപ്പെടും) اشد الناس മനുഷ്യരിൽ ഏററം കഠിനമായവരെ عداوة ശത്രുത, ശത്രുതയിൽ للذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരോടു اليهود യഹൂദികളായി, യഹൂദരാണെന്നു والذين اشركوا ശിർക്കു ചെയ്തവരും (ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികളും)

وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ○

നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോടു അവരിൽവെച്ച് ഏററവും അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുള്ളവർ, ഞങ്ങൾ 'നസ്രാനീ'കളാണെന്നു പറയുന്നവരായും [ക്രിസ്ത്യാനികളായും] നീ കാണുന്നതാണ്. അവരിൽ ചില പണ്ഡിതാചാര്യൻമാരും, പുരോഹിതൻമാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും നിമിത്തമാകുന്നു അത്.

ولتجدن നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തുക(കാണുക)യും ചെയ്യും اقربهم അവരിൽ അടുത്തവരെ مودة സ്നേഹ ബന്ധം, താൽപര്യത്തിൽ للذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരോടു الذين قالو പറഞ്ഞവർ, പറയുന്നവർ انانصرى ഞങ്ങൾ നസ്രാനീകൾ ആണെന്നു ذلك അതു بانمنهم അവരിലുണ്ടു എന്നതു കൊണ്ടാകുന്നു قسيسين പണ്ഡിതൻമാർ, ആചാര്യൻമാർ, വിദ്വാൻമാർ ورهبانا പുരോഹിതൻമാരും, സന്യാസികളും, ഭക്തൻമാരും وانهم അവർ എന്നുള്ളതും لايستكبرون അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല (എന്നുള്ളതും)

ജുസ്ഉ്-7

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۖ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ○ -٨٦

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ○ -٨٧

86. റസൂലിലേക്ക അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെ അവർ കേട്ടാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയതു നിമിത്തം, അവരുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രുവിനാൽ ഒഴുകുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തണേ!

87. 'അല്ലാഹുവിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്ക വന്നിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുമാറ് ഞങ്ങൾക്കെന്താണു (തടസ്സം) ഉള്ളത്, സദ്‌വൃത്തരായ ജനങ്ങളോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ മോഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ!?'

---

86. واذاسمعوا അവർ കേട്ടാൽ ماانزل അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു الىالرسول റസൂലിലേക്ക ترى നിനക്ക കാണാം اعينهم അവരുടെ കണ്ണുകളെ تفيض അവ ഒഴുകുന്നതായി منالدمع കണ്ണുനീരിനാൽ مماعرفوا അവർ മനസ്സിലാക്കിയ (അറിഞ്ഞ)തിനാൽ منالحق യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നും يقولون അവർ പറയും, പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ (രക്ഷിതാവേ) امنا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന فاكتبنا ആകയാൽ ഞങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തേണമേ معالشاهدين സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ 87. ومالنا ഞങ്ങൾക്കെന്താണു(ള്ളതു) لانؤمن ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതെ (ഇരിക്കമാറ്) بالله അല്ലാഹുവിൽ وما جاءنا ഞങ്ങൾക്ക വന്നിട്ടുള്ളതിലും من الحق യഥാത്ഥത്തിൽ നിന്നു ونطمع ഞങ്ങൾ മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ان يدخلنا ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബു مع القوم ജനങ്ങളോടുകൂടെ الصالحين സദ്‌വൃത്തരായ

٨٨- فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِينَ

88. അങ്ങനെ, അവർ (ആ) പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകി; (അവർ) അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ സുകൃതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

٨٩- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَآ أُولَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ الْجَحِيمِ

89. അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ, ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു.

---

88. فاثابهم അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുത്തു الله അല്ലാഹു بما قالوا അവർ പറഞ്ഞതിനാൽ جنات സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ تجرى ഒഴുകും من تحتها അതിന്റെ അടിയിലൂടെ الانهار അരുവികൾ خالدين നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു فيها അതിൽ, അവയിൽ وذلك അതു جزاء പ്രതിഫലമാകുന്നു المحسنين നൻമ ചെയ്യുന്നവരുടെ, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ 89. والذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ وكذبوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത باياتنا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം) കളെ اولئك അക്കൂട്ടർ اصحاب ആൾക്കാരാണു الجحيم ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായുള്ളതു യഹൂദികളും, മുശ്രിക്കുകളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണല്ലോ. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരിൽ യഹൂദികളും, മുശ്രിക്കുകളുമാണു സത്യവിശ്വാസികളോടു ഏററവുമധികം ശത്രുത്വവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, മൂന്നു കൂട്ടരിൽവെച്ച് അവരോടു കൂടുതൽ സ്നേഹമുള്ളവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. ആ നിലക്കായിരിക്കണം ഓരോ കൂട്ടരോടുമുള്ള പെരുമാററമെന്നാണിതിന്റെ സൂചന. യഹൂദികളുടെയും മുശ്രിക്കുകളുടെയും ശത്രുത കൂടുതൽ കഠിനമാകുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വ്യക്തമാക്കാതെത്തന്നെ അതു അറിയാവുന്നതുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശത്രുത അത്ര കഠിനമല്ലാതിരിക്കുവാനും, മറേറവരെ അപേക്ഷിച്ചു അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ താൽപര്യം തോന്നുവാനുമുള്ള കാരണം അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പററി ഖുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാക്കു نصارى (നസ്രാനീകൾ) എന്നാണു ഇവിടെ الذين قالوا انا نصارى (ഞങ്ങൾ നസ്രാനീകളാണെന്നു പറയുന്നവർ)എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചനയെപ്പററി 15–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗർവ്വും അഹംഭാവവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധഹൃദയരായ ചില പണ്ഡിതാചാര്യൻമാരും, ഭക്തരായ പുരോഹിതൻമാരും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാകുവാൻ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണം, അവരുടെ ഏതാനും ഗുണങ്ങളും അതോടൊപ്പം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ടാൽ കണ്ണുനീരൊഴുകിക്കൊണ്ടു അതിനോട് അവർ അനുസരണവും ഭക്തിയും കാണിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, തങ്ങളെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രതിഫലവും മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നുമാണതു.

ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില എന്തുതന്നെയാണെങ്കിലും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു യഹൂദികളെയും, മുശ്രിക്കുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്ലാമിനോടു അവലംബിച്ച നയം വളരെ ശാന്തമായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മക്കായിൽ നിന്നു മുസ്ലിംകൾ ഒന്നാമതായി ഹിജ്രപോയതു ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്ന ഹബ്ശ (അബീസീനിയ) യിലേക്കാണല്ലോ. അവിടത്തെ രാ

ജാവായിരുന്ന നജ്ജാശീ (*) അവരെ ആദരിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പററി അന്വേഷിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബ് (റ) സൂറത്തു മർയം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഈസാ (അ) നെയും മർയം (അ) നെയും സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹവും കൂടെയുള്ളവരും കണ്ണുനീരൊഴുക്കി. രാജാവു ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ട വാർത്ത വഹ്‌യ്മൂലം അറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ജനാസഃ നമസ്കാരം നടത്തിയ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിറഖ്ലി യൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കത്തു സാദരം സ്വീകരിക്കുകയും, നബി (സ) യുടെ ദൗത്യം സത്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ചായ്‌വു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളുടെ കഠിനമായ പ്രതിഷേധം കാരണം രാജാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു ഭയന്നു പിന്നീടു ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണുണ്ടായത്. ഹിറഖ്ലിയൂസിന്റെ കീഴിൽ മിസ്രിലെ (ഈജിപ്തിലെ) ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുഖൗഖിസിന് തിരുമേനി അയച്ച കത്തു അദ്ദേഹവും സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു തിരുമേനിക്കു പല സമ്മാനങ്ങളും കാഴ്ചവസ്തുക്കളും അയക്കുകയും ചെയ്തു തിരുമേനിയുടെ പുത്രൻ ഇബ്രാഹീം എന്ന കുട്ടിയുടെ മാതാവായിരുന്ന മാരിയത്തുൽ ഖിബ്തിയ്യഃ (റ) ആ സമ്മാനങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു അടിമസ്ത്രീയായിരുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും മുസ്‌ലിംകൾക്കു കപ്പം കൊടുത്തുകൊണ്ട് സമാധാനം പാലിച്ചതല്ലാതെ അവർക്കെതിരെ ഒരു യുദ്ധത്തിനു അവർ മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. അദിയ്യുബ്നു ഹാതിം (റ) പോലെയുള്ള പ്രധാന നേതാക്കളടക്കം വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമും (റ) വളരെ കുറഞ്ഞ വ്യക്തികളും മാത്രമേ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചുള്ളു.

മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമീപനം മററുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ നല്ല നിലയിലായിരുന്നുവെന്നും, മററുള്ളവരെപ്പോലെ അവർ മർക്കട മുഷ്ടിയുള്ളവരായിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രശംസ അവർക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണവും അതൊക്കെത്തന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പെരുമാററമോ സ്വഭാവമോ വേദക്കാരായ യഹൂദികളിൽനിന്നു പ്രകടമായ ചരിത്രമില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അവർ പ്രത്യക്ഷമായ പടയെടുപ്പു നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതവരുടെ ദൗർബ്ബല്യംകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിതമായതോടുകൂടി തങ്ങൾക്കു തിരിച്ചുകിട്ടിയ ശക്തിയും കെട്ടുറപ്പും അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നതു ഇന്നു ആർക്കും അജ്ഞാതമല്ല. പിൽക്കാല ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്നു അവരും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അനേകം രക്തക്കളങ്ങൾ ഒഴുക്കുകയും അക്രമങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്ത ചരിത്രമാണവർക്കുള്ളത്. അന്തലൂസ്യായിൽ (സ്പൈനിൽ) നിന്ന മുസ്‌ലിംകളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതും യുദ്ധങ്ങളുമൊക്കെ അവയിൽ ചിലതാണ്.

മറെറാരു വശത്തിലൂടെ നോക്കിയാൽ—ഇബ്നുകഥീർ, ബൈളാവീ (റ) മുതലായവർ സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ—യഹൂദരെയും, മുശ്‌രിക്കുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് എക്കാലത്തും ഇസ്‌ലാമിനോടും മുസ്‌ലിംകളോടും കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും കാരണമുള്ളതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാകുന്നു. കർക്കശമായ മതശാസനകളും, നിയമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ കുറവാണ്. കാരുണ്യം, വിനയം, എതിരാളികളോടു സഹിഷ്ണുത, സഹനം മുതലായ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങൾക്കു അതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിക്കതിലും അതിരുകവിയലാണുള്ളതെന്നത്രെ വസ്തുത. വലത്തേ മുഖത്ത് അടിച്ചവന് ഇടത്തേ മുഖവുംതിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നതുപോലെയുള്ള ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ഇത്തരം തത്വങ്ങളെ പൊക്കിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അന്യരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാൻ പാതിരിമാർ ശ്രമം നടത്തുക പതിവുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായ മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള കഠിന സംഘട്ടനങ്ങളുടെ കാരണം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, പ്രസ്തുത സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന—സ്വാർത്ഥപരമായ പ്രേരണകൾ നിമിത്തം—അവർ അകന്നുപോയതാണെന്ന പറയാം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ശത്രുതയിൽ ലാഘവം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (റ) ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെയും മതത്തിന്റെയും ശത്രുക്കളോടു ക്രിസ്ത്യ

(*) ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളായി അബ്സീനിയാ എന്ന എത്യോപ്യാ ഭരിച്ചു പോന്നിരുന്ന നജജാശീ (നെഗാശി) രാജവംശം അതിന്റെ അവസാന കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ ശത്രുതയും പക്ഷദ്വേഷവും കാണിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അടുത്തകാലത്തു—ഇതെഴുതുന്നതിന്റെ രണ്ടു മൂന്നു വർഷം മുമ്പു—അവിടെ ഉണ്ടായ ചില വിപ്ളവങ്ങളെത്തുടർന്ന് അവസാനത്തെ രാജാവായ ഹെയ്ലീസലാസീ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ ആ ഭരണം അസ്തമിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മതത്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, മര്യാദ പാലിക്കുന്നവരായ സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും എങ്ങിനെയായിരിക്കും?! ഇതു അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശംസയൊന്നുമല്ല. തുടർന്ന് 85–ാം വചനം മുഖേന തങ്ങളുടെ സത്യതക്കും ഖുർആൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതായി ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതൻമാർ സമർത്ഥിച്ചു വരാറുള്ളതിന് ഇമാം അവർകൾ ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുന്നു; 'ആ വചനത്തിൽനിന്ന് അതിനു തെളിവു ലഭിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അടുത്ത (86–ാം) വചനത്തിൽ, റസൂലിനു അവതരിക്കപ്പെട്ടത് അവർ കേട്ടാൽ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നതു നിമിത്തം അവരുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രുക്കളാൽ ഒഴുകുന്നതാണ് (واذا سمعوا ما انزل الى الرسول ...) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ' (*) അതായതു, റസൂലിന് അവതരിച്ച ഖുർആൻ കേട്ട് സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന തെററുകൾ മനസ്സിലുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ വ്യസനപ്പെട്ടു കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വചനം അവരുടെ സത്യതക്കു സാക്ഷ്യമായിത്തീരുകയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ക്രിസ്തുമതംവിട്ടു മുസ്ലിംകളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

قسيسون (ഖിസ്സീസൂൻ) എന്ന വാക്കിനു 'പണ്ഡിതാചാര്യൻമാർ' എന്നും, رهبان (റുഹ്ബാൻ) എന്ന വാക്കിനു 'പുരോഹിതൻമാർ' എന്നുമാണു നാമിവിടെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'പഠനത്തിനു മിനക്കെട്ടവർ, ഭക്തരായ പണ്ഡിതൻമാർ, മതോപദേശികൾ, ഗുരുവര്യൻമാർ, ധർമ്മാദ്ധ്യക്ഷൻമാർ, ആചാര്യൻമാർ, പാതിരിയച്ചൻമാർ' എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'ആരാധനയിൽ മുഴുകിയവർ, സന്യാസികൾ, മഠവാസികൾ, യോഗികൾ, ഭക്തൻമാർ,' എന്നൊക്കെ രണ്ടാമത്തേതിനും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. വേദക്കാരുടെ ഇടയിലാണ് അധികവും ഈ വാക്കുകളുടെ പ്രയോഗമുള്ളത്.

വിഭാഗം–12

വേദക്കാരെക്കുറിച്ചും അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

٩٠- يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ○

90. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,

നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതിലെ (നല്ല) വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കരുത്; നിങ്ങൾ അതിരുവിടുകയും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അതിരു വിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

٩١- وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ○

91. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു അനുവദനീയവും വിശിഷ്ടവുമായതു തിന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരു അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

90. يا يها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لا تحرموا നിങ്ങൾ ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ)ക്കരുതു طيبات നല്ല വസ്തുക്കളെ, വിശിഷ്ടമായവയെ ما احل അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നതിലെ الله അല്ലാഹു لكم നിങ്ങൾക്കു ولا تعتدوا നിങ്ങൾ അതിരു വിടുകയും അരുത് ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لا يحب ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല المعتدين അതിരുവിടുന്നവരെ 91. وكلوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مما رزقكم നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു الله അല്ലാഹു حلالا അനുവദനീയമായതു طيبا നല്ലതു, വിശിഷ്ടമായതു واتقوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الذى യാതൊരുവനായ انتم به നിങ്ങൾ അവനിൽ مؤمنون വിശ്വസിക്കുന്നവരാണു

(*) راجع ص ٥٦ وص١٥٥ ج ٢ من الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح لابن تيمية رح – طبع مطابع المجد التجارية

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അതിരുകവിയുകയും, അവക്ക് അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില സുഖസൗകര്യങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു സന്യാസ ജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യരുതെന്നും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചു കൊടുത്ത നല്ല വസ്തുക്കളൊന്നും അവർ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിരു വിട്ടു പോകരുതെന്നും കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നവയെ ഉപയോഗിക്കാതെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനു നേരെയുള്ള നന്ദികേടാകുന്നു. മറിച്ച് അവ അമിതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു അക്രമവും അനീതിയുമായിരിക്കും. അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ—അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാവട്ടെ, അല്ലാത്തവയാകട്ടെ—മിതത്വം പാലിക്കാതിരിക്കുന്നതും, അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതും—രണ്ടുംതന്നെ—അതിരു കവിയലായിരിക്കുന്നതാണ്. അനുവദനീയമായ നല്ല വസ്തുക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷയെപ്പററി അൽബഖര 168ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.

സഹാബികളിൽ പെട്ട ചില ആളുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി തങ്ങളിൽ ചിലർ മേലിൽ മാംസം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, ചിലർ സദാനോമ്പു പിടിക്കുമെന്നും, വേറെ ചിലർ വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, മററു ചിലർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ നമസ്കരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി. നബി (സ) തിരുമേനി ആ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ചു. 'ഞാൻ മാംസം കഴിക്കുന്നു, ഞാൻ നോമ്പുപിടിക്കുകയും പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ രാത്രി ഉറങ്ങുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, ഇതാണു എന്റെ ചര്യ. എന്റെ ചര്യയോടു വെറുപ്പുള്ളവർ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരല്ല.' എന്നിങ്ങിനെ അവിടുന്ന് അവരോടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു കാരണമെന്നു പല രിവായത്തുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

٩٢- لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ الْأَيْمَانَ

92. നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിലെ വ്യർത്ഥ വാക്കുമൂലം അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (മനഃപൂർവ്വം) സത്യങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.

فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

അപ്പോൾ അതിന്റെ [അതു ലംഘിച്ചതിന്റെ] പ്രായശ്ചിത്തം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കാറുള്ളതിന്റെ മദ്ധ്യനിലക്കുള്ളതിൽ നിന്നു പത്തു സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കലാകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വസ്ത്രം (കൊടുക്കുക); അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക.

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ

എനി വല്ലവർക്കും (അതൊന്നും) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, മൂന്നു ദിവസത്തെ നോമ്പു പിടിക്കലാണ് (വേണ്ടത്) അതു, നിങ്ങൾ ശപഥം ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ സത്യ(ലംഘന)ങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമത്രെ.

---

92. لا يؤاخذكم നിങ്ങളെ പിടികൂടുക(പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക)യില്ല الله അല്ലാഹു باللغو വ്യർത്ഥമായതു (പൊയ്‌വാക്കു—നിരർത്ഥമായതു) മൂലം في ايمانكم നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ ولكن എങ്കിലും يؤاخذكم നിങ്ങളെ അവൻ പിടികൂടും بما عقدتم നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം, സ്ഥാപിച്ചു പറയുന്നതു കൊണ്ടു الايمان സത്യങ്ങളെ فكفارته എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം اطعام ഭക്ഷണം നല്ലലാണു عشرة പത്തു مساكين സാധുക്കൾക്കു, പാവങ്ങൾക്കു من اوسط മദ്ധ്യ നിലയിലുള്ളതിൽ നിന്നു ما تطعمون നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിൽ اهليكم നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർക്കു, ആൾക്കാർക്കു او كسوتهم അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉടുപ്പു, അവർക്കുള്ള വസ്ത്രം (നൽകൽ) او تحرير അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രമാക്കൽ رقبة ഒരു അടിമയെ فمن لم يجد എനി ആർക്കെങ്കിലും കിട്ടാത്തപക്ഷം, വല്ലവനും എത്തപ്പെടാതിരുന്നാൽ فصيام എന്നാൽ നോമ്പ് പിടിക്കൽ ثلاثة ايام മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ ذلك അതു كفارة പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു ايمانكم നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളുടെ اذا حلفتم നിങ്ങൾ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്താൽ

وَاحْفَظُوٓا أَيْمَانَكُمْ

നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ○

അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാമല്ലോ.

واحفظوا സൂക്ഷിക്കുക(കാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ ايمانكم നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ كذلك അപ്രകാരം يبين الله അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു لكم നിങ്ങൾക്കു اياته അവന്റെ ആയത്തുകളെ لعلكم നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി تشكرون നിങ്ങൾനന്ദി ചെയ്യും.

മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ നാവിലൂടെ വന്നു പോകുന്ന സത്യവാചകങ്ങളുടെ പേരിൽ—അവ പാലിക്കാത്തപക്ഷം—അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുകയില്ല. ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന സത്യങ്ങൾ പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു നടപടിയെടുക്കും. അഥവാ അതു ശിക്ഷാർഹമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആയത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും അൽബഖറയിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ 224, 225 എന്നീ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. വ്യർത്ഥമായ വാക്കു (اللغو) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്നും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാം, അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് ഒരാൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ, അതു നിറവേററൽ അയാളുടെ കടമയായിത്തീരുന്നു. എങ്കിലും ആ സത്യം മൂലം വല്ല സൽക്കാര്യത്തിനും തടസ്സം നേരിടുന്ന പക്ഷം, പ്രായശ്ചിത്തം (كفارة) നൽകിക്കൊണ്ട് അതിൽനിന്നു മടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പററി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതു കാരണത്താലായാലും സത്യം ലംഘിക്കുന്നവർ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും ആ പ്രായശ്ചിത്തം എപ്രകാരമാണെന്നുമാണ് പിന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പത്തു സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പത്തു സാധുക്കൾക്കു വസ്ത്രം നൽകുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിച്ചു വിടുക. ഇതാണു സത്യം പിഴച്ചാലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം. ഇവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ ചിലതു പിന്നീടു പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ ലാഘവം കൂടിയതാണെങ്കിലും മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു മാത്രമേ നിർബ്ബന്ധമുള്ളു. ഒന്നും സാധിക്കാതെ വന്നാൽ മൂന്നു ദിവസം നോമ്പു നോൽക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന മദ്ധ്യനിലയിലുള്ള ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതു എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതതു സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊതുജന മദ്ധ്യേ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥമാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, ഓരോരുത്തർക്കും നൽകേണ്ടുന്ന ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥത്തിന്റെ അളവ് എത്രയെന്നും വസ്ത്രം ഏതൊക്കെ-അല്ലെങ്കിൽ എത്രയൊക്കെ—യെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. (വിശദവിവരങ്ങൾക്കു യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ സമീപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.) കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ നന്നാക്കിയും പൂർണ്ണമായ തോതിലും ഓരോന്നും നൽകലാണ് ഏററവും ഉത്തമമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അത്യാവശ്യ സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രം സത്യം ചെയ്യുക, ഏതെങ്കിലും തിൻമക്കു കാരണമാകുന്ന വിധത്തിലോ, നൻമക്കു തടസ്സം നേരിടാവുന്ന വിധത്തിലോ സത്യം ചെയ്യാതിരിക്കുക, സത്യം ചെയ്തശേഷം അതിനെ അവഗണിക്കാതെ കർശനമായി പാലിക്കുക, ലംഘിച്ചു പോയെങ്കിൽ ഉടനടി പ്രായശ്ചിത്തം നിറവേററുക എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കല്പനയാണു നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവിൻ (واحفظوا ايمانكم) എന്ന വാക്യം.

٩٣- يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ○

93. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും കള്ളും, 'മൈസിറും' [ചൂതാട്ടവും], ബലിപീഠങ്ങളും (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളും), അമ്പുകോലുകളും പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട മ്ലേച്ഛം മാത്രമാകുന്നു.

അതിനാൽ നിങ്ങളതു വർജ്ജിക്കുവിൻ–നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

٩٤- إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ○

94. നിശ്ചയമായും പിശാച് ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു: കള്ളിലൂടെയും, 'മൈസിറി' [ചൂതാട്ടത്തി]ലൂടെയും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കുവാനും; അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്നും, നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ തടയുവാനും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നവരാണോ?! [വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ?!]

---

93. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ انما الخمر നിശ്ചയമായും (തന്നെ–മാത്രം) കള്ളു (മദ്യം) والميسر മയ്സിറും (ചൂതാട്ടവും) والانصاب ബലിപീഠങ്ങളും, പ്രതിഷ്ഠകളും والازلام അമ്പുകോലുകളും رجس മ്ലേഛം (തന്നെ–മാത്രം) ആകുന്നു من عمل പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട الشيطان പിശാചിന്റെ فاجتنبوه അതിനാൽ അതിനെ വർജ്ജിക്കുവിൻ, വെടിയുവിൻ لعلكم നിങ്ങളായേക്കാം تفلحون വിജയം പ്രാപിക്കം 94. انما يريد നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു الشيطان പിശാചു ان يوقع ഉണ്ടാക്കുവാൻ (തന്നെ–മാത്രം) بينكم നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ العداوة ശത്രുത والبغضاء വിദ്വേഷവും في الخمر കള്ളിൽ (കള്ളിലൂടെ) والميسر മൈസിറിലും ويصدكم നിങ്ങളെ തടയു (തടുക്കു)വാനും عن ذكر الله അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിന്നു وعن الصلوة നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും فهل انتم എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ منتهون വിരമിക്കുന്നവർ

الخمر (കള്ളു) എന്നാൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ പാനീയങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, الميسر (ചൂതാട്ടം) എന്ന വാക്കിൽ, എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ–വെറും ഭാഗ്യമെന്ന നിലക്ക–ധനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പന്തയങ്ങൾ, ഷോടതികൾ മുതലായവയും, എല്ലാ തരം ചൂതുകളികളും ഉൾപ്പെടുമെന്നും അൽബഖര 219–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. انصاب (ബലിപീഠങ്ങൾ) എന്ന വാക്കു نصب (നുസ്വബ്)ന്റെ ബഹുവചനമാണ്. ബിംബങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ അറുക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന കല്ലുകളാണു അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും, ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഓഹരികളും നിജപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരുതരം അമ്പുകോലുകളാണു ازلام കൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും ഈ സൂറത്തിലെ 4–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ തരം പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും انصاب എന്നു പറയപ്പെടുമെന്നു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു പക്ഷത്തിനു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കള്ളിന്റെ നിരോധം മൂന്ന ഘട്ടങ്ങളായിട്ടാണു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടതെന്ന പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ഭക്ഷണസാധനം കണക്കെ ചിരകാലമായി കള്ളുകുടിക്കു അറബികളിൽ സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒററയടിക്ക് അതു നിശ്ശേഷം നിരോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതവർക്കു വളരെ വിഷമമായി അനുഭവപ്പെടുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം സൂ: അൽബഖറയിലെ يسألونك عن الخمر والميسر.... (കള്ളിനെയും ചൂതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ചു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കും....) എന്ന 219–ാം വചനം അവതരിച്ചു. ആ രണ്ടിലും വലിയ കുററമുണ്ടെന്നും, അതേ സമയത്തു ചില പ്രയോജനങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, എങ്കിലും കുററത്തിന്റെ

ഭാഗമാണു മികച്ചു നിൽക്കുന്നതെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ആ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അവരെ അതിൽ നിരുൽസാഹപ്പെടുത്തി. പിന്നീടു സൂ: നിസാഇലെ لاتقربوا الصلوة وانتم سكارى (നിങ്ങൾ ലഹരി ബാധിതരായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത്.) എന്നു തുടങ്ങുന്ന 43-ാം വചനം അവതരിക്കുകയും, ഭാഗികമായ നിരോധം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബലിപീഠങ്ങളിൽ വെച്ചു അറുക്കപ്പെട്ടവയും, അമ്പുകോലുകൾ വഴി ഭാഗ്യം നോക്കലും ഈ സൂറത്തിലെ 4-ാം വചനം മുഖേന നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്തുത നാലും– കള്ളും, ചൂതാട്ടവും, ബലിപീഠങ്ങളും, അമ്പുകോലുകളും–കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇവ നാലും പിശാചിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എന്നും, വഷളവും, നീചവുമായ ഏർപ്പാടുകളാണെന്നും, കള്ളിനെയു ചൂതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു പുറമെ, അതു രണ്ടും മനുഷ്യൻ തമ്മതമ്മിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പൈശാചിക പ്രേരണകളാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും ബോധവും നശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധയില്ലാതാക്കുന്നതാണെന്നും പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഇവയെല്ലാം വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആ വിധിയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളുംകൂടി അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചൂതാട്ടങ്ങൾ മാത്രമെ നിരോധത്തിനു വിധേയമാകുകയുള്ളുവെന്നു ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു ഈ വിധി ന്യായങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കള്ളുകൊണ്ടും, ചൂതാട്ടംകൊണ്ടും ജനമദ്ധ്യേ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനർത്ഥങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഇത്രയെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു ചോദിക്കുന്നു: കാര്യം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ? (فهل انتم منتهون) എന്ന്! ഈ ചോദ്യത്തിൻെറ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ കണികപോലും ഹൃദയത്തിലുള്ള ഒരാൾക്കു ഞാൻ തയ്യാറില്ല, എന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യം വരുമോ?! അതിനു അവൻെറ നാവു അനങ്ങുമോ! നിശ്ചയമായും ഇല്ല. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അതുവരേക്കും കള്ളുകുടി നിറുത്തൽ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ചില സഹാബികൾ ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഖ്യാപിച്ചു : انتهينا انتهينا (ഞങ്ങൾ വിരമിച്ചു! വിരമിച്ചു!)

പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അനസ(റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ അബൂത്വൽഹ (റ) യുടെ വീട്ടിൽ (*) ആളുകൾക്ക കള്ളു കൊടുക്കുന്നവനായിരുന്നു. അബൂ ഉബൈദഃ, ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ്, സുഹൈലുബ്നു ബൈളാഉ് (റ) മുതലായവർക്കു ഞാൻ കള്ളുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു ലഹരി പിടിപെട്ട് തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസ്ലിംകളിൽപെട്ട ഒരാൾ വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'കള്ളു ഹറാമാക്കപ്പെട്ടതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? മദീനായിലെ തെരുവുകളിൽ കള്ളുകളെല്ലാം ഒഴുകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' അബൂത്വൽഹ (റ) പറഞ്ഞു: 'അനസേ, പാത്രത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ള കള്ളെല്ലാം ചിന്തിക്കളയുക.' അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണേ! പിന്നീട് ആരും കുടിച്ചില്ല. ശേഷിപ്പുള്ളതൊക്കെ തെരുവിൽ ചിന്തിക്കളഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് അവിടെ കാരക്കയിൽനിന്നു നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന കള്ളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ ചില ആളുകൾ പറയുകയുണ്ടായി: 'ഇന്ന ആളും, ഇന്ന ആളും (യുദ്ധത്തിൽ) കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ വയററിൽ കള്ളുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. (അവർക്കു കുററം ഉണ്ടാകുകയില്ലേ?)' ഇതു സംബന്ധിച്ചു ....ليس على الذين امنوا എന്നുള്ള (അടുത്ത 96-ാമത്തെ) വചനം അവതരിക്കയുണ്ടായി. (അ;ബു;മു.)

കള്ളു കുടിക്കുന്നവരെയും, കുടിപ്പിക്കുന്നവരെയും, വിൽക്കുന്നവരെയും, വാങ്ങുന്നവരെയും, വാററുന്നവരെയും, വാററിക്കുന്നവരെയും കൊണ്ടു പോകുന്നവരെയും ആർക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുപോകുന്നുവോ അവരെയും, അതിൻെറ വില ഉപയോഗിക്കുന്നവരെയും റസൂൽ (സ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ.) മറെറാരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എല്ലാ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതും കള്ളാണ്; ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതെല്ലാം ഹറാമാകുന്നു. ഒരാൾ കള്ളു കുടിച്ചിട്ട് അതിൽനിന്നു ഖേദിച്ചു മടങ്ങാതെ മരണപ്പെടുന്നപക്ഷം അവൻ പരലോകത്തു (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ) അതു കുടിക്കുകയില്ല.' (ബു;മു.) ഒരിക്കൽ ഉമർ (റ) നബി (സ) യുടെ മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ) കയറി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'കള്ളിനെ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു വസ്തുക്കളിൽനിന്നാണു കള്ളു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. മുന്തിരിയും, കാരക്കയും, തേനും, ഗോതമ്പും, യവവും. കള്ള് എന്നാൽ ബുദ്ധിയെ മൂടിക്കളയുന്ന (ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന) തെല്ലാം തന്നെയാകുന്നു.' (ബു.) ലഹരിയുണ്ടാ

(*) അനസുബ്നുമാലിക് (റ)ൻെറ മാതാവിനെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന ആളും ഒരു കള്ളു വ്യാപാരിയും ആയിരുന്നു അബൂത്വൽഹത്തൽ അൻസാരീ (റ).

ക്കുന്ന പാനീയം എന്നല്ലാതെ, മുന്തിരിക്കള്ള് എന്നോ മറ്റോ തരവ്യത്യാസം കള്ളിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നത്രെ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ആയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്കു خمر (ഖംറ്) എന്നാണല്ലോ. ആ വാക്ക അക്കാലത്തു അധികവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു മുന്തിരിക്കള്ളിന്നായിരുന്നു. മററുള്ള കള്ളുകൾക്ക فضيخ (ഫളീഖ്) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അതാണു ഉമർ (റ) അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

പല പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നിവേദക സംഘങ്ങൾ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചുപോയിരുന്നുവല്ലോ. അബ്ദുൽ ഖൈസ് ഗോത്രത്തിന്റെ നിവേദക സംഘവും അവയിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അവർക്കു നബി (സ) പലതും പഠിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കള്ളിന്റെ പാത്രങ്ങൾപോലും വർജ്ജിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരുടെ സംഘത്തിൽ ഏററവും ചെറുപ്പക്കാരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്ന അശജ്ജു (عبدالله بن عوف الاشج رضـ) അൽപമൊന്നു കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (സ) യോടു ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഞങ്ങളുടെ നാട് ഒരു പരുക്കനും കാലാവസ്ഥ ഗുണമില്ലാത്തതുമാണ്. ഞങ്ങൾക്കു ഈ പാനീയം കുടിക്കാത്തപക്ഷം വയറു തടിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു ഇത്രകണ്ടു കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടേ?' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ രണ്ടു കൈപത്തികൾ കാട്ടിക്കൊണ്ട് 'ഞാൻ തനിക്ക ഇത്രത്തോളം കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചാൽ താൻ ഇത്രത്തോളം കുടിച്ചേക്കും' എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടു കൈകളും നീട്ടി അകററിക്കാണിക്കകയുണ്ടായി. തിരുമേനി തുടർന്നു: 'അങ്ങനെ, ഒരാൾ കുടിച്ചു ലഹരി പിടിച്ചാൽ അവൻ തന്റെ പിതൃവ്യപുത്രന്റെ (സഹോദരന്റെ) നേരെ എഴുന്നേററ് വാളുകൊണ്ട് വെട്ടുകയും ചെയ്യും,' പല ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്.

കള്ളുണ്ടാക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു ത്വാരിഖുബ്നു സുവൈദിൽ ജുഅ്ഫീ (റ). അദ്ദേഹത്തോടു നബി (സ) അതു വിരോധിച്ചപ്പോൾ, ഞാനതു മരുന്നിന്നായിട്ടാണ് ഉണ്ടാക്കാറുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തിരുമേനിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'അതു മരുന്നല്ല; എങ്കിലും രോഗമാണ്.' (അ; മു; ദാ.) കള്ളു മനുഷ്യന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു ദോഷകരമാണെന്നു പൊതുവെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

കള്ളു കുടിക്കുന്നവരുടെ മേൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശിക്ഷാനിയമം (حد) ഖുർആൻ കൊണ്ടോ മറ്റോ സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഭരണകർത്താവിന്റെ യുക്തമനുസരിച്ചു തക്കതായ വല്ല ശിക്ഷയും (تعزير) നൽകേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ നബി (സ)യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യുടെ കാലത്തു നാൽപതു അടിയാണു കള്ളു കുടിച്ചവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ. (ബു; മു.) അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും ഉമർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീടു ജനങ്ങളിൽ കുടി അധികമായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഉമർ (റ) എൺപതു അടിവീതം ശിക്ഷ നൽകി. (ബു.)

٩٥- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ○

95. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ; (അനുസരണക്കേട്) കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.

എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം: നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ വ്യക്തമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണ (ബാധ്യത) ഉള്ളതെന്ന്.

---

95. واطيعوا الله അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ واطيعوا الرسول റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ واحذروا കാത്തുകൊള്ളുക (ജാഗ്രത വെക്കുക)യും ചെയ്യുക فان توليتم എനി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ فاعلموا നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ انما മാത്രമെന്നു, നിശ്ചയമായും എന്നു على رسولنا നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ (ഉള്ളതു) البلاغ പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ (മാത്രമെന്നു) المبين പ്രത്യക്ഷമായ, വ്യക്തമായ

96. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരുടെ മേൽ അവർ (മുമ്പു) ഭക്ഷിച്ചതിൽ കുററമില്ല; അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നെയും സൂക്ഷിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെയും സൂക്ഷിക്കുകയും സുകൃതം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ.

അല്ലാഹു സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

٩٣- لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا
وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا ۗ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ ع

---

96. ليس ഇല്ല على الذين യാതൊരുവരുടെമേൽ امنوا വിശ്വസിച്ച وعملوا പ്രവർത്തിക്കുകയുംചെയ്ത الصالحات സൽക്കർമ്മങ്ങൾ جناح കുററം,തെററു فيماطعموا അവർ ഭക്ഷിച്ചതിൽ اذاماتقوا അവർ സൂക്ഷിച്ചാൽ وامنوا അവർ വിശ്വസിക്കുകയും وعملوا പ്രവർത്തിക്കുകയും الصالحات സൽക്കർമ്മങ്ങളെ ثم اتقوا പിന്നെയും സൂക്ഷിച്ച وامنوا വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത ثم اتقوا പിന്നെയും സൂക്ഷിച്ച واحسنوا നൻമ (സുകൃതം) പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത والله അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ يحب സ്നേഹിക്കുന്ന, ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന المحسنين നൻമ (സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവരെ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കള്ളു തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ കർശനമായി നിരോധിച്ച ശേഷം, അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപനകൾ അനുസരിക്കണമെന്നും, അനുസരിക്കാതെ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പററി ജാഗരൂകരായിരുന്നുകൊള്ളണമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ–അവരെ അനുസരിപ്പിക്കുക–റസൂലിനു ചുമതലയില്ലെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. കള്ളു മുതലായ വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് അവ ഉപയോഗിച്ചവർക്കു അതിന്റെ പേരിൽ കുററമൊന്നും ഇല്ലെന്നു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. മുമ്പു കള്ളു കുടിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഈ കൽപന വരും മുമ്പു മരണമടഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അവർ അതു നിമിത്തം കുററക്കാരായിത്തീരുമോ എന്നു ചിലർക്കു സംശയമുണ്ടായെന്നു മേലെ ഉദ്ധരിച്ച അനസ് (റ)ന്റെ ഹദീസിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്കു മറുപടി കൂടിയാണിത്. അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും (اذا ما اتقوا وامنوا وعملوا ....) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇതാണ്: അവർ ശരിക്കും സത്യവിശ്വാസികളും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവരും ആയിരിക്കുകയും, വീണ്ടും വീണ്ടും അതേ നിലയിൽ തന്നെ–അവസാനംവരെ–തുടർന്നുപോരുകയും ചെയ്താൽ അവർക്കു ഒരു കുററവും വരാനില്ല. അവർ സുകൃതവാൻമാരായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു പാത്രവാൻമാരായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

വിഭാഗം-13

97. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ കൈകളും, കുന്തങ്ങളും എത്തത്തക്കവിധം വേട്ട (യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളിൽപെട്ട വല്ലതും മുഖേന നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്; അദൃശ്യമായ നിലയിൽ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ അവൻ (വേർതിരിഞ്ഞ്) അറിയുവാൻവേണ്ടി.

٩٤- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ
بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَ
رِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ

فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ○

എന്നിട്ട് അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അതിരുവിട്ടാൽ അവനു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

---

97. يا ايها الذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരേ ليبلونكم നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും الله അല്ലാഹു بشيء വല്ല വസ്തുവെയുംകൊണ്ടു, വല്ലതും മുഖേന من الصيد വേട്ടജന്തുവിൽ പെട്ട تناله അതിനോടു എത്തുമാറു, അതിനെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ايديكم നിങ്ങളുടെ കൈകൾ, കൈകൾക്ക് ورماحكم നിങ്ങളുടെ കുന്തങ്ങളും, കുന്തങ്ങൾക്കും ليعلم الله അല്ലാഹു അറിയുവാൻ വേണ്ടി من يخافه അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവനെ, ആർ ഭയപ്പെടുമെന്നു بالغيب അദൃശ്യത്തിൽ (കാണാതെ) فمن എന്നിട്ടു വല്ലവരും. ആർ اعتدى അതിരുവിട്ടു (വെങ്കിൽ) بعد ذلك അതിനുശേഷം فله عذاب എന്നാലവനു ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും اليم വേദനയേറിയ

ഹജ്ജിലോ ഉംറയിലോ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഒരു ജീവിയെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വേട്ടയാടുന്നതിൽ പങ്കു വഹിക്കാനോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ജാഹിലിയ്യത്തിലും ഇസ്ലാമിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണത്. സത്യ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ശരിക്കും ഭയപ്പെടുന്ന നിഷ്കളങ്കൻമാരും, വേണ്ടത്ര ഭയപ്പാടില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടു കൂട്ടരും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവരെ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുമെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതായതു, അവർ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം അവരുടെ കൈകൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടും വേഗത്തിൽ വേട്ടയാടിപിടിക്കത്തക്കവണ്ണം, സൗകര്യത്തിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ജീവികൾ അവരുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. വേണ്ടത്ര ഭയപ്പാടും ഭക്തിയും ഇല്ലാത്തവർ അതു കാണുമ്പോൾ അവയെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ ഭയഭക്തൻമാരായ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കുപാടില്ലാത്ത ആ കൃത്യത്തിൽ നിന്നു മനഃപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്. അങ്ങനെ, രണ്ടു തരക്കാരും വേർതിരിച്ചറിയപ്പെടുമാറാകുമെന്നർത്ഥം. ഇങ്ങിനെയൊരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടാകുമെന്നു അറിയിച്ചിട്ടു പിന്നെയും വല്ലവരും വല്ല ജീവികളെയും വേട്ടയാടിപിടിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നിയമലംഘനവും അതിരുകവിയലുമാണെന്നും, അവർക്കു കഠിനശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

ഹുദൈബിയ്യാ സംഭവമുണ്ടായ കൊല്ലത്തിൽ നബി (സ)യും സഹാബികളും ഉംറാക്ക് പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ ഇങ്ങിനെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയരാകുകയുണ്ടായെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മുഖാതിൽ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഏതായാലും ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ചിലപ്പോൾ നേരിടേണ്ടി വരുമെന്നും, ആ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയം വരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ഭയഭക്തരായിരിക്കണം സത്യവിശ്വാസികൾ എന്നുമുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണു ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

٩٨- يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ

98. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന)ജന്തുക്കളെ കൊല്ലരുത്.

നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതിനെ കൊല്ലുന്നപക്ഷം, അവൻ കൊന്നതിന് തുല്ല്യമായി കാലികളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതിഫല [പ്രായശ്ചിത്തം] വേണ്ടതാണ്;

يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَٰلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ

നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാൾ അതിനെപ്പററി വിധി കൽപിക്കുന്നവിധം (അതുപോലെയുള്ളതു); കഅ്ബത്തിങ്കൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു ബലിമൃഗമായിക്കൊണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം–അതായതു സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം (നൽകുക)–അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ സമാനം നോമ്പു [രണ്ടിലൊന്ന്‌വേണം]; അവൻെറ കാര്യത്തിൻെറ [അവൻ ചെയ്തതിൻെറ] ദുഷ്ഫലം അവൻ അനുഭവിക്കുവാൻവേണ്ടി (യാണ് അതു). മുൻകഴിഞ്ഞതിനെപ്പററി അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

വല്ലവരും (എനി) ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അവനോടു അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതുമാണ് അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

---

98. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لا تقتلوا നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുതു الصيد വേട്ട (വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന (ജന്തുവെ) وانتم നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ حرم ഇഹ്റാം ചെയ്തവർ (ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ) ومن قتله അതിനെ ആരെങ്കിലും കൊല്ലുന്ന പക്ഷം منكم നിങ്ങളിൽനിന്നു متعمدا കൽപിച്ചു (കരുതി) കൂട്ടിയവനായിട്ടു فجزاء എന്നാൽ ഒരു പ്രതിഫലമാകുന്നു (വേണ്ടതു) مثل ما യാതൊന്നുപോലെയുള്ള, തുല്യമായി قتل അവൻ കൊന്ന من النعم കാലി(ആടുമാടൊട്ടകം)കളിൽ നിന്നു يحكم به അതിനെപ്പററി വിധി കൽപിക്കും ذوا عدل രണ്ടു നീതിമാൻമാർ منكم നിങ്ങളിൽനിന്നു هديا ബലിമൃഗമായിക്കൊണ്ട് بالغ الكعبة കഅ്ബത്തിങ്കൽ എത്തുന്ന او كفارة അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം طعام അതായതു ഭക്ഷണം مساكين സാധുക്കളുടെ, പാവങ്ങൾക്കു او عدل അല്ലെങ്കിൽ കിടയായതു,സമാനമായതു ذلك അതിൻെറ, അതിനു صياما നോമ്പു, നോമ്പായിട്ടു ليذوق അവൻ രുചി നോക്കു (ആസ്വദിക്കു–അനുഭവിക്കു)വാൻ വേണ്ടി وبال ദോഷം, കെടുതി, ദുഷ്ഫലം امره അവൻെറ കാര്യത്തിൻെറ عفا الله അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു عما سلف മുൻകഴിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ومن عاد വല്ലവരും മടങ്ങിയാൽ, (ആവർത്തിച്ചാൽ–വീണ്ടും ചെയ്താൽ) فينتقم അപ്പോൾ ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കും الله അല്ലാഹു منه അവനോട്, അവനെക്കുറിച്ചു والله عزيز അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാകുന്ന ذو انتقام ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കുന്നവൻ

ഹജ്ജിന്നോ ഉംറക്കോ വേണ്ടി ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന ഈ സൂറത്തിലെ 2ഉം 3ഉം വചനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിൽ അതു വ്യക്തമായിത്തന്നെ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൽപന വന്നിട്ടു പിന്നെയും ആരെങ്കിലും വല്ല ജന്തുക്കളെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നപക്ഷം അതിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തം എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. കടിക്കുന്ന നായ, പാമ്പു മുതലായ ഉപദ്രവ ജീവികളെ എവിടെ വെച്ചും കൊല്ലാവുന്നതാണെന്നു ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയല്ലാത്ത ഇതര ജീവികളെ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പററിയാണു ഈ നിരോധം എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരാൾ ഒരു ജീവിയെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുന്നപക്ഷം, ആടു, മാടു, ഒട്ടകം എന്നിവയിൽ അതിനോടു കിടയൊക്കുന്ന ഒരു മൃഗത്തെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവി അവയിൽ ഏതിനോടാണു തുല്യതയുള്ളതെന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളായ രണ്ടു നീതിമാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും അറിയിക്കുന്നു.

കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവിയുടെ സ്ഥിതിയും തരവും നോക്കി അതു ആടിനോടു തുല്യമായി കാണുന്നപക്ഷം ഒരു ആടിനെയും, മാടിനോടു തുല്യമായിക്കാണുന്ന പക്ഷം ഒരു മാടിനെയും, ഒട്ടകത്തോടു തുല്യമായിക്കാണുന്നപക്ഷം ഒരു ഒട്ടകത്തെയുമാണു ബലികഴിക്കേണ്ടത് ഉദാഹരണമായി: ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെ വേട്ടയാടുന്നവൻ ഒട്ടകത്തെയും, കാട്ടുപശുപോലെയുള്ളവയെ വേട്ടയാടിയവൻ മാടിനെയും, മാനിനെ വേട്ടയാടിയവൻ ആടിനെയും ബലിഅറുക്കേണ്ടതാണെന്നും സഹാബികളുടെ കാലത്തു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വസ്തുവിൻെറയും തുല്യത നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതാകകൊണ്ട് അതു രണ്ടു നീതിമാൻമാരുടെ വിധിക്കു വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ബലിമൃഗങ്ങളെ കഅ്ബയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന സാധാരണ ബലിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൻെറ വില കണക്കാക്കി അതിനുള്ള ഭക്ഷണസാധനം സാധുക്കൾക്ക കൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ തോതനുസരിച്ച്–ആ വിലക്കു എത്ര സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം വരുമോ അത്ര എണ്ണം–നോമ്പു നോൽക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെയും സംബധ്ധിക്കുന്ന കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും, അവയിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കർമ്മശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മററും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രായശ്ചിത്തം ഇത്ര കർശനമാക്കിയിരിക്കുന്നതു, അല്ലാഹു നിരോധിച്ചിട്ടു പിന്നെയും ആ തെററു ചെയ്യുന്നതിൻെറ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും, ഈ കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് വല്ലവരും ഇഹ്റാമിൽ വേട്ടയാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മേലിൽ അതാവർത്തിക്കുന്നവക്ക കഠിന ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു അറിയിക്കുന്നു.

ഇഹ്റാമിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി വേട്ടയാടിയവർ മാത്രമേ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളുവെന്നാണ് ആയത്തിൽ നിന്നു ബാഹ്യത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നത്. കൽപിച്ചുകൂട്ടിയല്ലാതെ, അബദ്ധത്തിൽ ചെയ്താലും മേൽ പറഞ്ഞ വിധം പ്രായശ്ചിത്തം നൽകാറുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണു നബി (സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും ചര്യകളിൽ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്തവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ കുററക്കാരാവുകയുള്ളുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

٩٩- أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ

99. സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട (യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളും, അതിലെ ഭക്ഷ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കും, യാത്രാസംഘങ്ങൾക്കും ഉപയോഗത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു.

وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا

നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ മേൽ കരയിലെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന). ജന്തുക്കൾ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ○

യാതൊരു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

99. احل لكم നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു صيد البحر സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട ജന്തു (ക്കൾ) وطعامه അതിലെ ഭക്ഷണവും (ഭക്ഷ്യവും) متاعا لكم നിങ്ങൾക്കു ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടു, സുഖഭോഗമായിട്ട് وللسيارة യാത്രാസംഘത്തിനും وحرم عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു صيد البر കരയിലെ വേട്ട ജന്തു (ക്കൾ) مادمتم നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ حرما ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ واتقوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الذى യാതൊരുവനായ اليه അവങ്കലേക്കു تحشرون നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

ഈ വചനത്തിൽ രണ്ടു വിധികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: (1) സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്നവയും, അതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്ന്. പൊതുവിൽ എല്ലാവരുടെയും, പ്രത്യേകിച്ചു സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരുടെയും ഉപയോഗത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണിത് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന ജന്തു(صيد) ക്കളും, ഭക്ഷ്യവസ്തു (طعام)ക്കളും എന്നു രണ്ടു തരമായി സമുദ്രവിഭവങ്ങളെ തരം തിരിച്ചിരിക്കയാൽ ഓരോന്നുകൊണ്ടും ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള പരിശ്രമം മൂലം ലഭ്യമാകുന്നതും, കരക്കണഞ്ഞതുകൊണ്ടോ മറ്റോ അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ ലഭ്യമാകുന്നതും എന്നാണു ആ വിവരണങ്ങളുടെ സാരമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടാറുള്ളതും ഭക്ഷണാവശ്യാർത്ഥം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നും മ്ളേച്ഛമല്ലാത്തതും ഉപദ്രവകരമല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ കടൽവിഭവങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സമുദ്ര ജീവികൾ ചത്താലും ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം: 'സമുദ്രജലം ശുദ്ധമായതും, അതിലെ ശവം അനുവദനീയവുമാണ്'' എന്നാകുന്നു: പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണിത്. നബി (സ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവവും ഇതിനു തെളിവാകുന്നു: അബൂഉബൈദഃ (റ) ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നൂറു പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സൈന്യസംഘത്തെ നബി (സ) ഒരിക്കൽ സമുദ്രതീരപ്രദേശത്തേക്കയക്കുകയുണ്ടായി. വഴിമദ്ധ്യെ അവരുടെ ഭക്ഷ്യ പദാർത്ഥങ്ങൾ തീർന്നുപോയി. ചിലരുടെ പക്കൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന അൽപാൽപ വസ്തുക്കളെ അദ്ദേഹം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അതിൽനിന്നു എല്ലാവർക്കും ഓരോ ചെറിയ വിഹിതം—ഓരോ കാരക്ക വീതം—സമമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ കടൽവക്കത്തു ഒരു കുന്നോളം പോന്ന ഒരു വലിയ തിമിംഗല മൽസ്യം ചത്തുകിടക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. വിശന്നു വലഞ്ഞിരുന്ന അവർ അതിനെ വെട്ടിമുറിച്ചു കഷ്ണങ്ങളാക്കി ഏതാനും ദിവസങ്ങളോളം അതു ഭക്ഷിച്ചുപോന്നു. മൽസ്യത്തിന്റെ രണ്ടു വാരിയെല്ലുകൾ ചേർത്തുവെച്ചു നാട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ ഒട്ടകത്തിനു അതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി തൊടാതെ കടന്നു പോകാമായിരുന്നുവത്രെ. സൈന്യം മടങ്ങിവന്ന് നബി (സ) യോട് വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ ആഹാരമാണ്. അതിന്റെ മാംസം നിങ്ങളുടെ കൈവശം ബാക്കിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കും ഭക്ഷിക്കുവാൻ തരുക.' അങ്ങനെ തിരുമേനിയും അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഈ സംഭവം.

(2) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്കു കരജീവികളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെട്ടതിനെ ഭക്ഷിക്കുവാനോ പാടില്ല. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനു വേട്ടയാടുന്നതിൽ വല്ല പങ്കും വഹിക്കുവാനാകട്ടെ, അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മററാരെങ്കിലും വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടു വന്നതിനെ തിന്നുവാനാകട്ടെ പാടില്ലെന്നുകൂടി ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നേർക്കു നേരെ വേട്ടയിൽ പങ്കു വഹിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിനു സഹായകമായിത്തീരുന്ന ഭാഗികമായ വല്ല ഇടപെടലുകളെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊരു സൂചനകൂടി അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കു ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിയമിച്ചതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

100. (ആ) അലംഘനീയ വീടാകുന്ന കഅ്ബയെ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ഒരു നിലനിൽപ് (കേന്ദ്രം) ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അലംഘനീയമായ മാസത്തെയും, ബലി (ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന) മൃഗത്തെയും, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും (അവർക്കു നിലനിൽപാക്കിയിരിക്കുന്നു).

അതു, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുവാൻവേണ്ടിയത്രെ; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നുവെന്നും (അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണ്).

...جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِّلنَّاسِ
وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ
ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

١٠١- اِعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

101. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണെന്നും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണെന്നും.

١٠٢- مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

102. റസൂലിന്റെ മേൽ പ്രബോധനമല്ലാതെ(ബാധ്യത) ഇല്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ മൂടിവെക്കുന്നതും അറിയുന്നു താനും.

---

100. جعل الله അല്ലാഹു ആക്കി, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു الكعبة കഅ്ബയെ البيت الحرام അലംഘനീയ വീടാകുന്ന (വീടായ) قياما ഒരു നിലനിൽപു للناس മനുഷ്യർക്ക് والشهر മാസത്തെയും الحرام അലംഘനീയമായ والهدى ബലിമൃഗത്തെയും والقلائد (ബലിമൃഗങ്ങളുടെ)കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവയും (കണ്ഠാഭരണങ്ങളെയും) ذلك അതു لتعلموا നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണു ان الله അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു يعلم അറിയുന്നതാണു (എന്നു) ما في السموات ആകാശങ്ങളിലുള്ളതു وما في الارض ഭൂമിയിലുള്ളതും وان الله അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും بكل شيء എല്ലാകാര്യത്തെ(വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും عليم അറിയുന്നവനാണു (എന്നും) 101. اعلموا നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ ان الله അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്നു شديد കഠിനമായവനാണു (എന്നു) العقاب ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാര നടപടി وان الله അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ رحيم കരുണാനിധി 102. ما على الرسول റസൂലിന്റെ മേൽഇല്ല الا البلاغ എത്തിക്കൽ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ, يعلم അറിയും, അറിയുന്നുതാനും ما تبدون നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതു وما تكتمون നിങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മറച്ചു) വെക്കുന്നതും

ഇബ്രാഹീം (അ) നബി തന്റെ മകൻ ഇസ്മാഈൽ (അ) നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനെയും മക്കായിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയ കാലത്തു അവിടെ ജനവാസമോ, ജല സൗകര്യം മുതലായവയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടു 'സംസം' വെള്ളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെ ജനങ്ങൾ ക്രമേണ അവിടെ വന്നു താമസമാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീടു അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയും, ഇസ്മാഈൽ (അ) നബിയുംകൂടി കഅ്ബ മന്ദിരം കെട്ടി ഉയർത്തിയശേഷം, ഇബ്രാഹീം (അ) പല പ്രാർത്ഥനകളും ചെയ്തകൂട്ടത്തിൽ, ആ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നൊക്കെ സൂ: അൽബഖറയിൽവെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. കാലക്രമത്തിൽ അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഒരു പൊതു കേന്ദ്രം തന്നെയായിത്തീർന്ന മക്കാ നഗരം. ആരാധനാകേന്ദ്രം മാത്രമല്ല, അഭയത്തിന്റെയും, കച്ചവടത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയുമെല്ലാം കേന്ദ്രംതന്നെയായി ആ രാജ്യം പരിലസിച്ചു.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, നാലു മാസക്കാലം യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ട് ആ കാലങ്ങളിൽ ആർക്കും എവിടെനിന്നും അവിടെ നിർഭയംവന്ന് ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിപ്പോകുവാനും, കച്ചവടങ്ങളും കച്ചവട യാത്രകളും നടത്തുവാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഹറമിൽവെച്ചു കഠിന ശത്രുക്കൾപോലും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിതിരിഞ്ഞു പോകുകയല്ലാതെ, അവനെതിരെ എന്തെങ്കിലും കയ്യേറ്റം നടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹറമിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽപെട്ട മരങ്ങളും ചെടികളും നശിപ്പിക്കുവാനോ, ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുവാനോ പാടില്ല. ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനു–അവൻ ഹറമിനു പുറത്തായിരുന്നാലും– ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൂടാ. കഅ്ബ പരിസരങ്ങളിൽവെച്ചു ബലി കർമ്മത്തിനായിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ ആർക്കും ഉപദ്രവിക്കാവതല്ല. ബലി മൃഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാനായി അവയുടെ കഴുത്തിൽ വല്ല ചെരുപ്പോ മറ്റോ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കും. അതു കണ്ടാൽ പിന്നീട് ആരും അവയെ ഉപദ്രവിക്കുകയേ ഇല്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ജനങ്ങളുടെ–വിശേഷിച്ചും അറബികളുടെ–സമാധാന ജീവിതത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും നിലനിൽപുകേന്ദ്രം തന്നെയായിരുന്നു മക്കാ നഗരം അതിനൊക്കെ കാരണം പരിശുദ്ധ കഅ്ബയുംതന്നെ. ഈ നിലനിൽപിന്റെ ഉപാധികളിൽ പ്രധാനമായ ചിലതാണ് 100–ാം വചനത്തിൽ ആദ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. മനുഷ്യരടക്കം ആകാശഭൂമികളിൽ എന്തെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്, അവയുടെ നിലനില്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യ

മായതു എന്തെല്ലാമാണു എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു അവൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നതും. അവയെപ്പററി ചിന്തിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് എന്നൊക്കെയാണ് അതിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ സാരം. 101, 102 വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

١٠٣- قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ع

103. (നബിയേ) പറയുക: 'ചീത്തയും നല്ലതും (അഥവാ ദുഷിച്ചതും വിശിഷ്ടമായതും) സമമാകുകയില്ല; ചീത്തയുടെ പെരുപ്പം നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി.

ആകയാൽ, ബുദ്ധിമാൻമാരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

---

103. قل പറയുക لا يستوى സമമാകുകയില്ല الخبيث ചീത്തയായതു, ദുഷിച്ചതു والطيب നല്ലതും, വിശിഷ്ടമായതും ولو اعجبك നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി كثرة ആധിക്യം الخبيث ചീത്തയുടെ, ദുഷിച്ചതിൻെറ فاتقوا അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുവിൻ الله അല്ലാഹുവിനെ يااولى الالباب ബുദ്ധിമാൻമാരെ (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവരേ لعلكم നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി تفلحون നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും.

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ ചെറുവചനത്തിൽ നമ്മെ അറിയിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നത്. മിക്ക ആളുകൾക്കും ആശയക്കുഴപ്പവും അമളിയും പിണയുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്ന ഒരു തെററുധാരണ ഇതുമൂലം അല്ലാഹു തിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങളാവട്ടെ, വസ്തുക്കളാകട്ടെ, നല്ലതു എപ്പോഴും നല്ലതു തന്നെ. ചീത്ത എപ്പോഴും ചീത്തയും തന്നെ. ചീത്തയുടെ ആധിക്യം അതിനെ നല്ലതാക്കിത്തീർക്കുകയോ, നല്ലതിൻെറ കുറവു അതിനെ ചീത്തയാക്കിത്തീർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ചീത്തയായുള്ളതിനു സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചാലും അതിനെ ചീത്തയായിത്തന്നെ ഗണിക്കുകയും അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയുമാണു ബുദ്ധിമാൻമാർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണു വിജയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം. നേരെമറിച്ച് അതിൻെറ ആധിക്യത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അതിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു വിഡ്ഢിത്തവും പരാജയവും മാത്രമായിരിക്കും എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം.

ഏതു രംഗത്തു നോക്കിയാലും നൻമയെ അപേക്ഷിച്ചു തിൻമക്കായിരിക്കും ജനമദ്ധ്യേ മുൻതൂക്കവും പ്രചാരവും കാണുക. സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ, പെരുമാററങ്ങൾ, ധാർമ്മിക മര്യാദകൾ, മതപരവും സദാചാരപരവുമായ അച്ചടക്കങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ തുറകളിലും ഇതുതന്നെയാണ് അനുഭവം. പരിഷ്കാരത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മനുഷ്യൻ അങ്ങേഅററം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തു ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പൂർവ്വാധികം സ്പഷ്ടമായിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ആശയം—അതെത്ര തന്നെ നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ—ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അതിൻെറ നീചതയും നികൃഷ്ടതയും അതോടെ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും, ക്രമേണ അതൊരു മാന്യതയും ഉൽകൃഷ്ടതയുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു വിരളമല്ല. ഭരണരംഗത്തും, രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തും, സാമൂഹ്യരംഗത്തും, ആദർശരംഗത്തും, നിയമരംഗത്തുമെല്ലാംതന്നെ ഇതാണവസ്ഥ. ജനായത്തം, ജനകീയം എന്നൊക്കെയുള്ള പുരോഗമനാശയങ്ങളുടെ അടിത്തറ പരിശോധിച്ചാൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറ അഭീഷ്ടങ്ങളാണു നൻമയുടെയും തിൻമയുടെയും മാനദണ്ഡം എന്നായിരിക്കും അതിൻെറ ആകെത്തുക. ഒരു കള്ളം നൂറുവട്ടം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടാൽ അതൊരു സത്യമായിത്തീരുമെന്ന പ്രതീതിയാണു പരക്കെയുള്ളതെന്നു പറയാം. മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, അന്യൻെറ അവകാശം കയ്യേററം മുതലായ നീചകൃത്യങ്ങൾപോലും ഈ അളവുകോൽ കൊണ്ടാണു ഇന്നു അളക്കപ്പെടുന്നത്. ധാർമ്മികവും, സദാചാരപരവുമായ തുറകളിൽ ഇക്കാലത്തു മനുഷ്യരിൽ പ്രചരിച്ചു വരുന്ന അരാജകത്വത്തിൻെറ പ്രധാന കാരണവും അതുതന്നെ. അഥവാ നൻമക്കും തിൻമക്കും സ്ഥിരതയില്ലായ്മ. നല്ലതിനെ നല്ലതായും, ചീത്തയെ ചീത്തയായും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സുസ്ഥിരമായ

ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കയ്യാളപ്പെടാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യത്വം മൃഗീയതയിലേക്കും പൈശാചികത്വത്തിലേക്കും അധഃപതിക്കുകയേചെയ്കയുള്ളൂ. സമാധാനം ലോകത്തുനിന്നു നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ കടന്നുകൂടി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞ അനാചാരങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത അഭിപ്രായാദർശങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ, ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെയും പേരിൽ വിലയിരുത്തുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം പലരിലും കാണാം. അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു കടകവിരുദ്ധമത്രെ ഈ വിലയിരുത്തൽ. മിക്കപ്പോഴും സത്യത്തിന്റെ പക്ഷം ന്യൂനപക്ഷവും, അസത്യത്തിന്റെ പക്ഷം ഭൂരിപക്ഷവുമായിരിക്കും. 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും വിശ്വസിക്കുകയില്ല.' (11:17) മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുകയില്ല.' (12:21) 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും നന്ദി കാണിക്കുകയില്ല' (12:38) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും ഈ വാസ്തവം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതൻമാരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന മദ്ധ്യേ ഇമാം ഗസ്സാലീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇഹ്‌യാഉലൂമുദ്ദീൻ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുകയാണു: 'പുതുനിർമ്മിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ (അനാചാരങ്ങളിൽ) ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ യോജിച്ചാലും അവയെ അവൻ (പണ്ഡിതൻ) കഠിനമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. സഹാബികളുടെ കാലശേഷം പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ സൃഷ്ടികൾ ഏകോപിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ വഞ്ചിതനാവരുതു...' ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു കാര്യം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു അതിന്റെ പ്രചാരമോ ജനസമ്മതിയോ മാനദണ്ഡമല്ല. അല്ലാഹു ഏതൊന്നു നല്ലതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതു എപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ. അതു അനുസരിക്കുവാൻ ആളുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. അവൻ ചീത്തയെന്നു നിശ്ചയിച്ചതു എപ്പോഴും ചീത്തയും തന്നെ. അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടോ ഭൂരിപക്ഷം കൊണ്ടോ അതു ചീത്തയല്ലാതാകുന്നതല്ല.

വിഭാഗം–14

١٠٤- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَسْـَٔلُوا۟ عَنْ أَشْيَآءَ إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِن تَسْـَٔلُوا۟ عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ ٱلْقُرْءَانُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهَا ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ○

104. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്: അവ നിങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കപ്പെട്ടാൽ അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും; ഖുർആൻ അവതരിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തു അവയെപ്പററി നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്കു അവ വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അവയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്; സഹനശീലനാണ്.

١٠٥- قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا۟ بِهَا كَٰفِرِينَ ○

105. നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ഒരു ജനത അവ (സംബന്ധിച്ച്)ചോദിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീട് അവർ അവയിൽ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു.

---

104. يا ايهاالذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لا تسألوا നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത് (അന്വേഷിക്കരുത്) عن اشياء ചില (പല) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ان تبد അവ വെളിവാക്ക (വ്യക്തമാക്ക)പ്പെട്ടാൽ لكم നിങ്ങൾക്ക تسؤكم അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്കു അനിഷ്ടം വരുത്തും وان تسألوا നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം عنها അവയെപ്പററി حين ينزل ഇറക്ക(അവതരിപ്പിക്ക)പ്പെടുന്ന സമയത്തു القرآن ഖുർആൻ تبد لكم അവ നിങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കപ്പെടും عفاالله അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു عنها അവയെപ്പററി والله അല്ലാഹു غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു حليم സഹനശീലനാണു

105. قدسألها അവ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു قوم ഒരു ജനത من قبلكم നിങ്ങളുടെ മുമ്പു. മുമ്പുള്ള ثم اصبحوا പിന്നീടു അവരായിത്തീർന്നു بها അവയിൽ, അവയെപ്പററി كافرين അവിശ്വാസികൾ, നിഷേധികൾ.

അനാവശ്യമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ഉപകാരപ്രദമല്ലാത്ത അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയാണു അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന മറുപടി പലപ്പോഴും ചോദ്യകർത്താവിനുപോലും അതൃപ്തിയും വിഷമവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ അത്തരം വല്ല സംശയങ്ങളോ അവ്യക്തതയോ തോന്നുന്നപക്ഷം, അതിനെപ്പററി ചോദിച്ചറിയുകയാണെങ്കിൽ അതിനു പരിഹാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനുമുമ്പ് ഇങ്ങിനെ വല്ല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേലിൽ ആരും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്. മുമ്പുള്ള സമുദായക്കാർ—വേദക്കാർ—അത്തരം അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ പലതും ചോദിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക കിട്ടിയ മറുപടിക്കനുസരിച്ചു നിറവേററേണ്ടിയിരുന്ന ബാദ്ധ്യതകൾ അവർ നിറവേററുകയുണ്ടായില്ല. അവയെ ലംഘിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരാതിരിക്കുവാനാണു ഇങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

ഒരു കാര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നു വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ ഹിതവും സൗകര്യവും അനുസരിച്ച് അത് കൈകാര്യം ചെയ്‌വാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെപ്പററി ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന വിശദീകരണം അതു ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു സുനിശ്ചിതത്വം ഉളവാക്കുന്നു. അതോടെ അതിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശാലതയും സൗകര്യവും നീങ്ങിപ്പോകകയും, അതിൽ കൃത്യതയും കണിശതയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന് ഇടവരുത്താതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്നത്രെ ഈ നിരോധത്തിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇസ്രാഈല്യർ മൂസാ (അ) നബിയോടും, മററു ചില പ്രവാചകൻമാരോടും അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും, അവസാനം, അവർക്കു ലഭിച്ച വിശദീകരണങ്ങൾ അവർക്കുതന്നെ ദോഷകരമായി കലാശിച്ചതും, അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനും നിഷേധത്തിനും അതു വഴിവെക്കുകയുണ്ടായതുമാണു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. അതിൻെറ പല ഉദാഹരണങ്ങളും സൂറത്തുൽ ബഖറ 67–71ലും മററുമായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും.

ഈ നിരോധം അവതരിക്കുവാൻ കാരണമാകുമാറുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ നബി (സ) യോടു പലരും പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനിക്കു ദേഷ്യം പിടിച്ചു. 'ചോദിച്ചോളൂ! ചോദിച്ചോളൂ!' എന്നു പറഞ്ഞു. സഹാബികൾക്കു ഭയമായി. അവർ തല മൂടിയിട്ട് കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിൽ കൂട്ടത്തിലൊരാൾ എഴുന്നേററു. അയാളുടെ സാക്ഷാൽ പിതാവിലേക്കു ചേർക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടല്ല അയാൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അയാൾ ചോദിച്ചു: 'നബിയേ, എൻെറ പിതാവു ആരാണു?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'തൻെറ പിതാവു ഹുദാഫഃ(حذافة)യാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഉമർ (റ) നബി (സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്ന് 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ റബ്ബായും, അങ്ങയെ റസൂലായും, ഇസ്‌ലാമിനെ മതമായും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങുന്നു ഞങ്ങൾക്കു മാപ്പു തരണം' എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരുമേനി സമാധാനപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്.

ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർബ്ബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ അവതരിച്ചപ്പോൾ ചില സഹാബികൾ നബി(സ)യോട്: 'എല്ലാ കൊല്ലവും നിർബ്ബന്ധമാണോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ചോദ്യകർത്താവു ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി അപ്പോഴൊക്കെ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അതു നിർബ്ബന്ധമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. നിർബ്ബന്ധമായാൽ നിങ്ങൾക്കതിനു സാധ്യമാകാതെയുംവരും. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ (ചോദ്യം ചെയ്യാതെ) വിട്ടേക്കണം. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ നാശമടഞ്ഞതു അവരുടെ ചോദ്യത്തിൻെറ ആധിക്യവും, അവരുടെ നബിമാരോടു അവർ വിയോജിപ്പു കാണിച്ചതും നിമിത്തംതന്നെയാണു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ, അതിൽനിന്നും കഴിയുന്നത്ര നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും വിരോധിച്ചാൽ, അതു നിങ്ങൾ (പാടെ) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അഹ്മദു, മുസ്‌ലിം, ഹാകിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണിതു.

ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ വേറെയും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില കാരണങ്ങളാണു ഈ വചനത്തിൻെറ അവതരണഹേതു എന്നു ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖാസ് (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'മുസ്‌ലിംകളിൽവെച്ചു വമ്പിച്ച തെററുകാരൻ യാതൊരുവനാകുന്നു: നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം, അവൻെറ ചോദ്യം നിമിത്തം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു.' (ബു; മു.) മറെറാരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണു: 'നിങ്ങളോടുള്ള കാരുണ്യം നിമിത്തം—മറന്നുപോയതുകൊണ്ടല്ല—പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു മൗനം അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പററി നിങ്ങൾ ചോദ്യം നടത്തരുത്.'

വിവരമില്ലാത്ത കാര്യം ചോദിച്ചറിയരുതെന്നോ, സംശയത്തിനു പരിഹാരം തേടിക്കൂടാ എന്നോ അല്ല, ഇതു പോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെയും, നബി വചനങ്ങളുടെയും പൊരുൾ. അനാവശ്യമായ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുക, സങ്കൽപ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുക, സംഭവിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം നടത്തുക, അനുഷ്ഠിക്കുവാനല്ലാതെ—തർക്കത്തിനുവേണ്ടിയോ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ—ചോദിക്കുക മുതലായവയാണു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണമെന്നുള്ളതു ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

106. 'ബഹീറത്താ'കട്ടെ, 'സാഇബത്താ'കട്ടെ, 'വസ്വീലത്താ'കട്ടെ, 'ഹാമാ'കട്ടെ (ഒന്നും തന്നെ) അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല;

പക്ഷേ, അവിശ്വസിച്ചവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണ്.

അവരിൽ അധികമാളും ബുദ്ധികൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ല.

١٠٦- مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ
وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ○

107. അവരോടു: 'അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലേക്കും റസൂലിലേക്കും വരുവിൻ' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അതു മതി ഞങ്ങൾക്ക്' എന്നു.

അവരുടെ പിതാക്കൾക്കു യാതൊന്നും അറിയാതെയും, അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയുമായിരുന്നാലുമോ?! [എന്നാലും അവർക്കു അതു തന്നെ മതിയോ?!]

١٠٧- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ○

---

106. ماجعل الله അല്ലാഹു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിട്ടില്ല من بحيرة ഒരു ബഹീറത്തിനെയും ولاسائبة സാഇബത്തിനെയുമില്ല ولاوصيلة വസ്വീലത്തിനെയുമില്ല ولاحام ഹാമിനെയും ഇല്ല ولكن എങ്കിലും الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ يفترون അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നു على الله അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ الكذب കളവു, വ്യാജം واكثرهم അവരിൽ അധികമാളും لايعقلون ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ല, ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ചിന്തിക്കുന്നില്ല. 107. واذاقيل لهم അവരോടു പറയപ്പെട്ടാൽ تعالوا വരുവിൻ الى ماانزل ഇറക്കിയതിലേക്കു الله അല്ലാഹു والى الرسول റസൂലിലേക്കും قالوا അവർ പറയും, പറയുകയായി حسبنا ഞങ്ങൾക്കുമതി ماوجدنا عليه ഞങ്ങൾ (യാതൊരു (പ്രകാരം) കണ്ടെത്തിയോ അതു ابائنا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ اولوكان ആയിരുന്നാലുമോ اباؤهم അവരുടെ പിതാക്കൾ لايعلمون അവർ അറിയാതെ, അറിയുകയില്ല شيأ യാതൊന്നും ولايهتدون അവർ നേർമ്മാർഗം പ്രാപിക്കാതെയും (പ്രാപിക്കുന്നുമില്ല)

മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവങ്ങൾക്കു—വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു—നേർച്ച വഴിപാടായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലതരം മൃഗങ്ങളെപ്പററിയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഓരോന്നിൻെറയും നിർവ്വചനത്തിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഉദാഹരണാർത്ഥം ഓരോന്നു മാത്രം വിവരിക്കാം: ഒരു ഒട്ടകം അഞ്ചു പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ദൈവങ്ങൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞിടുകയും, അതിൻെറ അടയാളമായി അതിൻെറ കാതുകീറുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. പിന്നീടു ആരും അതിൻെറ പാൽ കറക്കുകയില്ല. പാൽ ദൈവങ്ങൾക്കാണെന്നാണു സങ്കൽപം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒട്ടകമാണ് ബഹീറത്ത് (بحيرة). രോഗശമനം മുതലായ വല്ല കാര്യങ്ങളെയും മുൻനിറുത്തി ദൈവങ്ങൾക്ക നേർച്ചയിടുകയും, അനന്തരം യഥേഷ്ടം മേഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒട്ടത്തിനാണു 'സാഇബത്ത്'

(سائبة) എന്നു പറയുന്നത്. പിന്നീടതിനെ വാഹനമായോ മററോ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഒരു ആട് ആദ്യത്തെ പ്രസവത്തിൽ ജനിച്ചതു ആൺകുട്ടിയായാൽ അതു ദൈവങ്ങൾക്കും, പെൺകുട്ടിയായാൽ അവർക്കുമായിരിക്കും. ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും പ്രസവിച്ചാൽ അതു 'വസീലത്തു' (وصيلة) ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണം സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവായിത്തീർന്ന ഒട്ടകക്കൂററൻ പിന്നീടു ദൈവങ്ങൾക്കായി ഒഴിച്ചു വിടപ്പെടും. അതിനു 'ഹാമി' (حام) എന്നും പറയപ്പെടും. ഓരോന്നിൻെറയും നിർവ്വചനങ്ങൾ വേറെ രൂപങ്ങളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ചില വിശദീകരണങ്ങളും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആയത്തിലെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവയൊന്നും വിസ്തരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മൃഗങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു നേർച്ചയാക്കി വിടുന്ന പല സമ്പ്രദായങ്ങളും മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു നിയമിച്ചതോ അനുവദിച്ചതോ അല്ല. അവരാകട്ടെ, എല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച പുണ്യകർമ്മങ്ങളും, ആരാധനാമുറകളാണെന്ന നിലക്കാണ് അതൊക്കെ ചെയ്തുവരുന്നതും. ഇതു അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരുടെ പൂർവ്വീകൻമാർ ആചരിച്ചു വന്നതിനെ അനുകരിക്കുകയെന്നല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും തെളിവോ ന്യായമോ അവർക്കില്ല താനും.

അന്നത്തെ മുശ്‌രിക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേ രൂപത്തിലും അതേ നാമത്തിലുമല്ലെങ്കിലും, അവയോടു സാമ്യമുള്ള പലതരം നേർച്ച വഴിപാടുകൾ ഇന്നും വിഗ്രഹാരാധകൻമാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധകൻമാരിൽ മാത്രമല്ല, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പററി കാര്യമായൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പാമര മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ തന്നെയും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മൃഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ചിലർ പ്രാവു, കോഴി മുതലായ പക്ഷികളെയും വഴിപാടാക്കി വിടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവർ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലല്ല, വല്ല മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിലോ, അവരുടെ ഖബ്ർസ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരിലോ ആയിരിക്കും നേർച്ചയാക്കിയിരിക്കുക എന്നു മാത്രം. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെ പേരിലായാലും എന്തിൻെറ പേരിലായാലും അതു ശിർക്കിൽ പെട്ടതു തന്നെ. ഇങ്ങിനെ വഴിപാടാക്കപ്പെട്ട ജീവികളെ — അവ നിമിത്തം ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും—വിരട്ടുവാനോ അടിക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നുപോലും പല വിഡ്ഢികളും കരുതി വരുന്നു.

അല്ലാമാ സാവീ (റ) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പറയുകയാണ്: 'ഹറാമിൻെറ (നിഷിദ്ധത്തിൻെറ) വിഷയത്തിൽ ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് പൊതു ജനങ്ങളിലുള്ള ചില ഭോഷൻമാർ ചെയ്യാറുള്ളതും. അതായത്: ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ്യിൻെറ (മഹാത്മാവിൻെറ) പേരിൽ ഒരു മൂരിക്കുട്ടനെയോ ആട്ടിനെയോ ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നു തിന്നുമാറ് അവർ വിട്ടുകളയും. ആരും അതിനു തടസ്സം വരുത്തുവാൻ തുനിയുകയില്ല. ഇവർക്കു ആരെങ്കിലും ഉപദേശം നൽകുകയും, അതു ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ) ണെന്നു പറയുകയും ചെയ്താൽ, അവനെപ്പററി അവർ തെററായ ധാരണ ധരിക്കുകയും, അവൻ ഔലിയാക്കളെ (മഹാത്മാക്കളെ) സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. അതു പുണ്യ കർമ്മവും വഴിപാടുമാണെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ അവിശ്വാസികളായി. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അതു ഹറാമായ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാകുന്നു. ഒരു (നല്ല) കാര്യത്തിലാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. അറിയുക. നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജവാദികളാകുന്നു.' (*)

പ്രമാണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം ആളുകളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരോടു ഇവർക്കും പറയുവാനുള്ള ന്യായം മുൻകാലത്ത് ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞു വന്നിരുന്ന അതേ വാക്കുകൾ തന്നെ. അതെ, ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകൻമാർ മുതൽക്കേ ആചരിച്ചു വന്ന ഈ നടപടികൾ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന്. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, അനാചാരങ്ങളുടെയും പൊതുവെയുള്ള ന്യായീകരണം എക്കാലത്തും പൂർവ്വീകൻമാരെ അന്ധമായി അനുകരിച്ചു പോരുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. പൂർവ്വീകൻമാർ ചെയ്തതു തെററോ ശരിയോ എന്നൊന്നും അവർക്കു ആലോചനാ വിഷയമേ അല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ഈ അനുകരണത്തെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടും, അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്: ....اولوكان اباؤهم (അവരുടെ പിതാക്കൾക്കു ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല, അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നതുമില്ല, എന്നാലും അവരെ പിൻപററുകതന്നെയാണോ അവർ ചെയ്യുന്നത്?!) അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ന്യായീകരണത്തിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള മറെറാരു അടവു ഭൂരിപക്ഷ വാദമാണ്. ഇതിനെപ്പററി 103–ാം വചനത്തിലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇത്തരം അനുകരണവാദികളും, ഭൂരിപക്ഷവാദികളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഉപദേശമാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്നത്:—

---

* حاشية الصاوى على تفسير الجلالين ج ا ص ٢٤٩

١٠٨- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ
أَنفُسَكُمْ ۖ
لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ○

108. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത (ശരീര)ങ്ങളെ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, വഴിപിഴച്ചവർ നിങ്ങൾക്ക ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതല്ല.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പററി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

108. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ عليكم നിങ്ങളുടെ ബാദ്ധ്യത, നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുക, കാത്തുകൊള്ളുക, സൂക്ഷിക്കുക انفسكم നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ, ദേഹങ്ങളെ, ആത്മാക്കളെ, ശരീരങ്ങളെ (സ്വന്തകാര്യങ്ങൾ) لا يضركم നിങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കയില്ല, നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല من ضل വഴിപിഴച്ചവർ اذا اهتديتم നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, നേർമാഗ്ഗത്തിലായാൽ الى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണു مرجعكم നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവു جميعا മുഴുവനും എല്ലാവരും فينبئكم അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചു തരും بما كنتم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പററി تعملون നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ—അഥവാ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ—ശ്രദ്ധിക്കണം; മററുള്ളവർ പിഴച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക ദോഷമൊന്നും വരാനില്ല; നിങ്ങൾ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലാണോ അല്ലേ എന്നാണു നിങ്ങൾ ഗൗനിക്കേണ്ടതു; എല്ലാവരും അവനവൻെറ കർമ്മഫലം തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും; മറെറാരാളുടെ പിഴവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒഴികഴിവു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല: നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണു അവസാനം മടങ്ങി എത്തുക; അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു–അവ ശരിയോ തെററോ എന്നും മററും–അവൻ നിങ്ങളെ ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തി വേണ്ട നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം. മററുള്ളവർക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുക, നല്ല കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടു ഉപദേശിക്കുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുക, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്‌വാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. മററുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതു ശരിയോ തെററോ എന്നു നോക്കാതെ അനുകരിക്കുക, മററുള്ളവർ പിഴച്ചു പോയെങ്കിൽ നാമും പിഴച്ചുപോയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന നിലപാടു സ്വീകരിക്കുക, തെളിവും ന്യായവും നോക്കാതെ- ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറയോ നല്ലവരെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവരുടെയോ പ്രവൃത്തികളെ മാത്രം ആധാരമാക്കി—കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക, സ്വന്തം ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പററി ഗൗനിക്കാതെ അന്യരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയാണു വേണ്ടതു എന്നത്രെ താൽപര്യം.

അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ...عليكم انفسكم എന്നുള്ള (ഈ) വചനം ഓതുന്നു. അതിനെ അതിൻെറ സ്ഥാനത്തല്ലാതെ നിങ്ങൾ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റസൂൽ (സ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യം കണ്ടിട്ട് ജനങ്ങൾ അതിനു മാററം വരുത്താതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്.' (അ; ദാ; തി: ജ; ന,) അബൂഥഅ്ലബത്തൽ ഖുശനീ (റ)യോടു ഈ ഖുർആൻ വചനത്തെപ്പററി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ഒരാളോടു—അതായത്, റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു–ഞാൻ അതിനെപ്പററി ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കണം; ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ, ലുബ്ധതക്കു വഴിപ്പെടുന്നതായും, തന്നിഷ്ടം പിൻപററപ്പെടുന്നതായും, ഐഹിക കാര്യത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടുന്നതായും, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അഭിപ്രായം കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, അപ്പോൾ നീ നിൻെറ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുക. പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യം നീ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചില നാളുകൾ വരാനിരിക്കുന്നു: അന്ന് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ തീക്കനലിൻമേൽ പിടിച്ചവനെപ്പോലെയായിരിക്കും. അന്ന് (സൽക്കർമ്മം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അമ്പതുപേരുടെ അത്ര പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്' (തി; ദാ; ജ.)

١٠٩- يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ
أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ
إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ
تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ
إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ
إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ○

109. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക മരണം ആസന്നമായാൽ, 'വസ്വിയ്യത്തി'ൻെറ സമയത്തു നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സാക്ഷ്യം, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാളുകളാകുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു വേറെ രണ്ടാളുകൾ,–നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്ക മരണവിപത്തു ബാധിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ.

അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം തടഞ്ഞു നിറുത്തണം; എന്നിട്ടു–നിങ്ങൾക്ക സന്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടാൽ–അവർ രണ്ടാളും അല്ലാഹുവിൽ (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം. 'അടുത്ത (കുടുംബ)ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ഞങ്ങൾ ഇതിനു (പകരം) ഒരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങുന്നതല്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ സാക്ഷ്യം ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതുമല്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, കുററക്കാരിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

١١٠- فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا
فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا
مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ

110. എനി, അവർ രണ്ടുപേരും കുററത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വെളിവാകുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർക്കെതിരെ അതു [കുററം] അവകാശപ്പെട്ടുവോ അവരിൽനിന്നു വേറെ രണ്ടാൾ–കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാൾ–അവരുടെ സ്ഥാനത്തു (സാക്ഷികളായി)നില്ക്കണം; എന്നിട്ട് അവർ രണ്ടുപേരും (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം:

---

109. يا ايها الذين امنوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ شهادة സാക്ഷ്യം بينكم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ اذا حضر ആസന്നമായാൽ احدكم നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക الموت മരണം حين الوصية വസിയ്യത്തിൻെറ സമയത്തു اثنان രണ്ടാളാകുന്നു ذوا عدل നീതിമാൻമാരായ, മര്യാദയുള്ളവരായ منكم നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള او اخران അല്ലെങ്കിൽ വേറെ (മററു) രണ്ടാൾ من غيركم നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു ان انتم നിങ്ങൾ (ആയി) എങ്കിൽ ضربتم നിങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തു (എങ്കിൽ) في الارض ഭൂമിയിൽ فاصابتكم എന്നിട്ടു നിങ്ങളെ ബാധിച്ചു(എങ്കിൽ) مصيبة വിപത്തു الموت മരണത്തിൻെറ, മരണമാകുന്ന تحبسونهما അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ തടഞ്ഞു നിറുത്തണം, തടഞ്ഞുംകൊണ്ടു من بعد الصلوة നമസ്കാരത്തിനുശേഷം فيقسمان എന്നിട്ടവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം بالله അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ان ارتبتم നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടാൽ, സംശയിച്ചുവെങ്കിൽ لا نشتري به അതിനു (പകരം) ഞങ്ങൾ വാങ്ങുകയില്ല (എന്നു) ثمنا ഒരു വില (പ്രതിഫലം) ولو كان ആയിരുന്നാലും ذا قربى അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവൻ ولا نكتم ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മൂടി) വെക്കുകയുമില്ല شهادة الله അല്ലാഹുവിൻെറ സാക്ഷ്യത്തെ انا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ اذا അപ്പോൾ, എന്നാൽ (അങ്ങിനെയെങ്കിൽ), അന്നേരം لمن الاثمين കുററക്കാരിൽ (പാപികളിൽ) പെട്ട(വർ) തന്നെ 110. فان عثر എനി (എന്നിട്ടു)വെളിവായെങ്കിൽ على انهما അവർ രണ്ടാളുമെന്നു استحقا രണ്ടാളും അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അർഹമായിരിക്കുന്നു اثما കുററത്തിനു, പാപത്തിനു فاخران എന്നാൽ വേറെ രണ്ടാൾ يقومان എഴുന്നേൽക്കണം مقامهما അവർ രണ്ടാളുടെ സ്ഥാനത്തു من الذين യാതൊരുവരിൽ നിന്നു استحق അതവകാശപ്പെട്ടു عليهم അവരുടെ മേൽ (അവർക്കെതിരെ) الاوليان കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാൾ فيقسمان എന്നിട്ടു അവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം بالله അല്ലാഹുവിൽ

ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ഈ രണ്ടു പേരുടെ സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണ്; ഞങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അക്രമികളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

لَشَهَادَتُنَآ أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَآ
إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الظَّٰلِمِينَ

111. അതു, സാക്ഷ്യം അതിന്റെ (ശരിയായ)വിധത്തിൽ അവർ കൊണ്ടുവരുവാൻ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതാകുന്നു [ഉപകരിക്കുന്നതാണു]; അല്ലെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്കുശേഷം സത്യങ്ങൾ (മററുള്ളവരിലേക്ക)തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതിനെ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ (ഉപകരിക്കുന്നതാണ്). നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, കേൾക്കുക [അനുസരിക്കുക]യും ചെയ്യുവിൻ.

അല്ലാഹു, തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല താനും.

١١١- ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِالشَّهَٰدَةِ
عَلَىٰ وَجْهِهَآ أَوْ يَخَافُوٓا۟ أَن تُرَدَّ أَيْمَٰنٌۢ
بَعْدَ أَيْمَٰنِهِمْ
وَاتَّقُوا۟ اللَّهَ وَاسْمَعُوا۟
وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَٰسِقِينَ

لشهادتنا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം احق കൂടുതൽ യഥാർത്ഥ (ന്യായ)മാണു, അധികം അർഹമായതാണു من شهادتهما അവർ രണ്ടാളുടെയും സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ وما اعتدينا ഞങ്ങൾ അതിരുവിട്ടിട്ടുമില്ല, ക്രമം തെററിയിട്ടുമില്ല انا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ اذا എന്നാൽ, അന്നേരം അപ്പോൾ لمن الظلمين അക്രമികളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ. 111. ذلك ادنى അതു കൂടുതൽ അടുത്ത(അണഞ്ഞ-ഉപകരിക്കുന്ന-സൗകര്യപ്പെടുന്ന)താണു ان يأتوا അവർ വരുവാൻ بالشهادة സാക്ഷ്യവും കൊണ്ടു على وجهها അതിന്റെ വിധത്തിൽ (വഴിപ്രകാരം) او يخافوا അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ ان ترد തിരിച്ചുവിട(മടക്ക-തള്ള)പ്പെടുന്നതിനെ ايمان സത്യങ്ങൾ, വല്ല സത്യങ്ങളും بعد ايمانهم അവരുടെ(തങ്ങളുടെ) സത്യങ്ങൾക്കു ശേഷം واتقوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الله അല്ലാഹുവിനെ واسمعوا കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ والله അല്ലാഹു ആകട്ടെ لا يهدى അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല القوم ജനങ്ങളെ الفاسقين തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ, തെമ്മാടികളായ

ധനം കൈവശമുള്ളവർ മരണാസന്നവേളയിൽ വസ്വിയ്യത്തു ചെയ്യൽ ആവശ്യമാണെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറ 180ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വസ്വിയ്യത്തു സംബന്ധിച്ച പല വിവരവും അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുമുണ്ട്. വസ്വിയ്യത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മററു ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം :—

(1) വസ്വിയ്യത്തു ചെയ്യുമ്പോൾ നീതിയും മര്യാദയുമുള്ള രണ്ടാളുകളെ സാക്ഷി നിറുത്തേണ്ടതാണ്. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ (منكم) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു സാക്ഷികൾ മുസ്ലിംകളായിരിക്കണമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.
(2) വല്ല യാത്രാവേളയിലുമാണ് വസ്വിയ്യത്തു നടക്കുന്നതെങ്കിൽ—അപ്പോൾ മുസ്ലിംകളെത്തന്നെ സാക്ഷികളായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായേക്കുന്നതുകൊണ്ട്—മുസ്ലിംകളല്ലാത്ത രണ്ടു പേരെ സാക്ഷിയാക്കാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽ നിന്നു (من غيركم) എന്നു പറഞ്ഞതു അമുസ്ലിംകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു പേരായാൽ പോരാ—മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണത്തിനു കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന അമുസ്ലിംകളായിരിക്കണം—ഇവർ എന്നു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മുസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്നവരെ മുസ്ലിംകൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും തുടർന്നു പറയുന്ന നടപടികൾക്കും സൗകര്യപ്പെട്ടുകിട്ടുകയില്ലെന്നും, അവരെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു കാര്യത്തിന്റെ സത്യാസത്യം

തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമുള്ളതാണ് അവർ ഇതിനു പറയുന്ന കാരണം. (3) സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിൽ–മരണപ്പെട്ടവന്റെ അനന്തരാവകാശികൾക്കോ, വസ്വിയ്യത്തു ആർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കോ–വല്ല സംശയമോ തർക്കമോ നേരിടുന്നപക്ഷം, സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു നമസ്കാരാനന്തരമായിരിക്കണം. അഥവാ ജമാഅത്തു നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ പൊതുസദസ്സിൽ വെച്ചായിരിക്കണം. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെയും, പള്ളിയിൽ വെച്ചും, ജനമദ്ധ്യെ വെച്ചും ആയിരിക്കുമ്പോൾ കളവു പറയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ധൈര്യം വരുക വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(4) സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നും, പക്ഷഭേദമോ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യമോ ഒന്നും തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും, പരമാർത്ഥം മൂടിവെക്കുകയില്ലെന്നുമൊക്കെ അവർ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതോടെ അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം ആ വസ്വിയ്യത്ത് ബലത്തിൽ വരുന്നതും, അനന്തരാവകാശികൾ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരുമായിത്തീരുന്നു. (5) സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തിട്ടും—എതിരായ തെളിവുകളാൽ–അവർ തെററു ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നപക്ഷം, വേറെ രണ്ടു സാക്ഷികൾ മൂലം ആ തെററു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ആർക്കു ദോഷമായിട്ടാണോ കലാശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നായിരിക്കണം ഈ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുന്നത്. ആദ്യത്തേവരെക്കാൾ സാക്ഷ്യത്തിനു കൊള്ളാവുന്ന വിധം കൂടുതൽ മര്യാദക്കാരും, വസ്വിയ്യത്തു ചെയ്ത ആളുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കണം ഇവർ. (6) ഞങ്ങൾ പറയുന്നതാണു കൂടുതൽ ശരിയായ രൂപം, ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും ഇല്ല, ആ വസ്വിയ്യത്തിന്റെ സത്യവും കൃത്യവുമായ രൂപം ഇന്ന പ്രകാരമാണ് എന്നൊക്കെ ഇവർ സത്യം ചെയ്തു പറയണം. ഇതോടുകൂടി ആദ്യത്തേവരുടെ സാക്ഷ്യം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നു. ഇവരുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചു വസ്വിയ്യത്തു നിറവേററപ്പെടുകയും വേണം. വസ്വിയ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം ഇന്നതാണെന്ന് ഓരോ സാക്ഷിയും വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

വേണ്ടിവന്നാൽ സാക്ഷികളെകൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിക്കാമെന്നും, ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് പുതിയ വേറെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി സ്വീകരിക്കാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ കാരണം അല്ലാഹുതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കള്ളവും കൃത്രിമവും കൂടാതെ സാക്ഷ്യം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അതു ഉപകരിക്കും; തങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു തെളിയിച്ചാലും അതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ തങ്ങൾ വഷളാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവർക്കു ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്യും. ഇതാണത് അവസാനം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും കേട്ടനുസരിക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു തോന്നിയവാസമാണെന്നും, തോന്നിയവാസികൾക്കു സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വസിയ്യത്തു ചെയ്യുന്നവർക്കും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നവർക്കും, അതിന്റെ സാക്ഷികൾക്കും വസിയ്യത്തു പ്രകാരം ധനം ലഭിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും, അധികാരസ്ഥൻമാർക്കുമെല്ലാംതന്നെ ബാധകമായത്രെ ഈ താക്കീത്.

വസിയ്യത്തിനും, അതു യഥാവിധി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും അല്ലാഹു എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. സാക്ഷികളെ സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കുക, അതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ നല്ലവരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ സത്യം കേൾക്കുക, മുസ്ലിംകളെ സാക്ഷിയായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുമ്പോൾ അമുസ്ലിംകളെ സാക്ഷിയായി സ്വീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിധികളെല്ലാം വസിയ്യത്തിന്റെ വിഷയത്തിലല്ലാതെ മറെറാരു വിഷയത്തിലും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല. ഇതൊക്കെയായിട്ടും വസ്വിയ്യത്തിന്റെയും, അതു പാലിക്കുന്നതിന്റെയും വിഷയത്തിൽ ഇന്നു മുസ്ലിം സമുദായം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നിലപാടു വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസിയ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, അനന്തരാവകാശികൾക്കു അവരുടെ നിശ്ചിത ഓഹരികൾ വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലും, സക്കാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, കടമിടപാടുകൾ കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ ഇന്നു മുസ്ലിം സമുദായം—മൊത്തമായി പറഞ്ഞാൽ വളരെ അനാസ്ഥയിലാണുള്ളതു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! അല്ലാഹു സമുദായത്തിനു സൽബുദ്ധിയും, തൻേറടവും തോന്നിപ്പിക്കട്ടെ!

വിഭാഗം-15

112. അല്ലാഹു റസൂലുകളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ടു അവൻ പറയും: 'എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടതു?'

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾക്ക അറിവില്ല! നിശ്ചയമായും, നീതന്നെയാണു അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ'.

١١٢- يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبْتُمْ ۖ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۖ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ○

---

112. يوم يجمع ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം الله അല്ലാഹു الرسل റസൂലുകളെ فيقول എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവൻ പറയും (ചോദിക്കും) ماذا എന്താണു اجبتم നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകപ്പെട്ടതു قالوا അവർ പറയും لا علم അറിവില്ല لنا ഞങ്ങൾക്കു انك انت നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ علام നല്ലപോലെ (വളരെ) അറിയുന്നവൻ الغيوب അദൃശ്യ (മറഞ്ഞ) കാര്യങ്ങളെ

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ റസൂലുകളെയും അവരുടെ സമുദായങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. فلنسألن الذين ارسل اليهم ولنسألن المرسلين (യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്കു റസൂലിനെ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരോടു നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കും; റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടവരോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കുന്നതാണ്. (അഅ്റാഫ്-6.) റസൂലുകളോടു ചോദിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നതു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ തൗഹീദിലേക്കും, സത്യദീനിലേക്കും ക്ഷണിച്ചിട്ട് അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ മറുപടി എന്താണെന്നത്രെ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസാനംവരെയുള്ള സൃഷ്ടികൾ ആകമാനം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ പ്രവാചകൻമാർ പോലും നടുങ്ങി വിറച്ചുപോകുന്നു. അവരുടെ കാലശേഷം അവരുടെ സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്നു അവർക്കറിയുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. അവരുടെ ജീവിതകാലത്തു അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം കുറെയൊക്കെ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കമെന്നു മാത്രം. എന്നാലും സസൂക്ഷ്മവും സാർവ്വത്രികവുമായ അറിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണല്ലോ ഉള്ളതു. എല്ലാം തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു തന്നെയാണു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നതും. ഇതെല്ലാം കാരണമായി, ഭക്തിയാദരപൂർവ്വം റസൂലുകൾ മറുപടി പറയുന്നു: لا علم لنا.... (ഞങ്ങൾക്കു അറിവില്ല, നീ തന്നെയാണല്ലോ അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ) എന്നു.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാ റസൂലുകളോടും അവരുടെ സമുദായങ്ങളോടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടക്കുമെന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. എല്ലാ റസൂലുകളോടും പൊതുവെയുള്ള ചോദ്യവും അവരുടെ മറുപടിയുമാണു മുകളിൽ കാണുന്നതു. ഈസാ (അ) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതു:-

113. അല്ലാഹു പറയുന്ന സന്ദർഭം: 'മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ, നിനക്കും നിന്റെ മാതാവിനും എന്റെ [ഞാൻ ചെയ്ത] അനുഗ്രഹം ഓർക്കുക:

-(അതെ) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം, തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനായിക്കൊണ്ടും നീ മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്ന നിലക്ക്;

-ഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും, തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും നിനക്ക ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും,

١١٣- إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنجِيلَ

وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِىْ
فَتَنْفُخُ فِيْهَا
فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِىْ
وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِىْ
وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِىْ
وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ
اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ
اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ○

–കളിമണ്ണിൽനിന്നും എൻെറ അനുമതി പ്രകാരം പക്ഷിയുടെ ആകൃതിപോലെ നീ രൂപപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് അതിൽ നീ ഊതുകയും, അപ്പോൾ അതു എൻെറ അനുവാദം കൊണ്ടു പക്ഷിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭവും;

–ജാത്യാന്ധനെയും, വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും എൻെറ അനുവാദപ്രകാരം നീ സുഖപ്പെടുത്തുന്ന (സന്ദർഭവും);

–മരണപ്പെട്ടവരെ എൻെറ അനുവാദപ്രകാരം നീ (ജീവിപ്പിച്ച്) പുറത്തു വരുത്തുന്ന സന്ദർഭവും;

–ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നിന്നിൽ നിന്നു ഞാൻ തടുത്തു തന്ന സന്ദർഭവും; (അതെ) അവരുടെ അടുക്കൽ നീ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെല്ലുകയും, എന്നിട്ട് അവരിൽനിന്നും അവിശ്വസിച്ചവർ 'ഇതു വ്യക്തമായ ആഭിചാരമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല' എന്നു പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ;–

١١٤- وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ
اَنْ اٰمِنُوْا بِىْ وَبِرَسُوْلِىْ
قَالُوْٓا اٰمَنَّا
وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ○

114. 'ഹവാരി'കൾക്ക എന്നിലും, എൻെറ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെന്ന നാം 'വഹ്‌യു' [രഹസ്യ സന്ദേശം] നൽകിയ സന്ദർഭവും; (അതെ) അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു, ഞങ്ങൾ 'മുസ്‌ലിം'കളാണെന്ന താൻ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചും കൊള്ളുക' എന്ന. [ഇതെല്ലാം ഓർക്കക]

---

113. اذقال പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറഞ്ഞ (പറയുന്ന) സന്ദർഭം الله അല്ലാഹു ياعيسى ഈസാ ابن مريم മർയമിൻെറ മകൻ اذكر ഓർക്കക, സ്മരിക്കക نعمتى എൻെറ അനുഗ്രഹം عليك നിനക്ക وعلى والدتك നിൻെറ മാതാവിനും اذايدتك നിന്നെ ഞാൻ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം بروح القدس പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു تكلم നീ സംസാരിക്കുന്ന നിലക്കു الناس മനുഷ്യരോടു في المهد തൊട്ടിലിൽവെച്ചു وكهلا മദ്ധ്യവയസ്കനായും واذعلمتك നിനക്ക ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും الكتاب ഗ്രന്ഥം, എഴുത്തു والحكمة വിജ്ഞാനവും والتورية തൗറാത്തും والانجيل ഇഞ്ചീലും واذتخلق നീ സൃഷ്ടിക്ക (രൂപപ്പെടുത്തു)ന്ന സന്ദർഭവും من الطين കളിമണ്ണിനാൽ كهيئة ആകൃതിപോലെ, മാതിരി الطير പക്ഷി(പറവ)യുടെ باذنى എൻെറ സമ്മത (അനുമതി-ഉത്തരവു) പ്രകാരം فتنفخ എന്നിട്ടു നീ ഊതും فيها അതിൽ فتكون അപ്പോൾ അതായിത്തീരും طيرا പക്ഷി, പറവ باذنى എൻെറ സമ്മതപ്രകാരം അനുമതികൊണ്ടു وتبرئ നീ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന الاكمه ജാത്യാന്ധനെ(ജനനാൽ കാഴ്ചയില്ലാത്തവനെ) والابرص വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും باذنى എൻെറ അനുവാദംകൊണ്ടു, ഉത്തരവുപ്രകാരം واذتخرج നീ പുറത്തു വരുത്തുന്ന സന്ദർഭവും الموتى മരണപ്പെട്ടവരെ باذنى എൻെറ അനുവാദംകൊണ്ടു, അനുമതി പ്രകാരം واذكففت ഞാൻ തടുത്ത സന്ദർഭവും بنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ عنك നിന്നിൽ നിന്ന اذجئتهم നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ بالبينات വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി فقال അപ്പോൾ പറഞ്ഞു الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ منهم അവരിൽ നിന്നു ان هذا ഇതല്ല الا سحر സിഹ്ർ (ആഭിചാരം-മാരണം) അല്ലാതെ مبين വ്യക്ത (സ്പഷ്ട)മായ 114. واذاوحيت ഞാൻ വഹ്‌യു (സ്വകാര്യ സന്ദേശം)നൽകിയ സന്ദർഭവും الى الحواريين ഹവാരികൾക്കു ان امنوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്നു بى എന്നിൽ, എന്നെക്കൊണ്ടു وبرسولى എൻെറ റസൂലിലും, റസൂലിനെക്കൊണ്ടും قالوا അവർ പറഞ്ഞു امنا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (എന്നു) واشهد നീസാക്ഷ്യം വഹിക്കക (എന്നും) باننا ഞങ്ങൾ (ആകുന്ന) എന്ന مسلمون മുസ്‌ലിംകൾ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ

ഈസാ (അ) നബിക്കും മാതാവിനും ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആദ്യം പൊതുവിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ച ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകമായി ചെയ്തുകൊടുത്ത അസാധാരണങ്ങളായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആലുഇംറാൻ 42 മുതൽ 51 വരെയുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി മുമ്പു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്കു സംഭവിച്ചതായി ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം സിഹ്ർ (ആഭിചാരം അഥവാ മാരണം) ആണെന്നു പറഞ്ഞ് ഇസ്രാഈല്യർ – യഹൂദികൾ – അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അക്രമിക്കുകയും, അവസാനം കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തതും, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ആകാശത്തേക്കുയർത്തി രക്ഷപ്പെടുത്തിയതും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പററിയാണു ഇസ്രാഈല്യരെ തടുത്തുതന്നു വെന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ സംഭാഷണം നടന്നതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭൗമിക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ട ശേഷം നടന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ–ഇബ്നു കഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പോലെ–പരലോകത്തു വെച്ചു ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ ഭൂതകാല (ماضى) രൂപത്തിലായിക്കാണുന്നത് ഇതിനു തടസ്സമാകുന്നില്ലെന്നും, ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുമെന്നു തിട്ടമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ ഭൂതകാല രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആൻെറ ഒരു പതിവാണെന്നും ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുന്നവർ ആരാണുള്ളതെന്ന് ഈസാ (അ) ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഹവാരീ'കൾ–അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധന ദൗത്യങ്ങൾ ലോകത്തു പ്രചരിപ്പിച്ചവരും, അപ്പോസ്തലൻമാർ (ദൂതൻമാർ) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യൻമാർ–തങ്ങൾ അതിനു തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടു വന്ന സംഭവവും ആലുഇംറാനിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചാണു 114–ാം വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു. ഹവാരീകൾക്കു വഹ്‌യ് നൽകി എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവർ പ്രവാചകൻമാരായിരുന്നുവെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. നബിമാരല്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി എന്ന പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. മൂസാനബിയുടെ മാതാവിനു വഹ്‌യ് നൽകി എന്ന് ഒരു സ്ഥലത്തും (28:7) തേനീച്ചക്കു വഹ്‌യ് നൽകി എന്നു വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തും (16:68) പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. 'സ്വകാര്യ സന്ദേശം നൽകി, തോന്നിപ്പിച്ചു, ബോധനം നൽകി' എന്നിങ്ങിനെ ഭാഷാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്‌യാണു അവിടങ്ങളിൽ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അഥവാ നബിമാർക്കു പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്‌യല്ല. ഈ വഹ്‌യിനെപ്പററി സൂ: ശൂറാ 51ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക. ഹവാരീകളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:–

١١٥- إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِّنَ السَّمَاءِ
قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

115. 'ഹവാരീ'കൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ, ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുവാൻ താങ്കളുടെ റബ്ബിനു സാധിക്കുമോ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.'

١١٦- قَالُوا نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا وَ
تَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا

116. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് തിന്നുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുവാനും, താങ്കൾ ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിയുവാനും,

---

115. اذقال പറഞ്ഞ സന്ദർഭം الحواريون ഹവാരീകൾ ياعيسى ഈസാ ابن مريم മർയമിൻെറ മകനായ هل يستطيع സാധിക്കുമോ, സാധ്യമാണോ ربك നിൻെറ (താങ്കളുടെ) റബ്ബ് (റബ്ബിനു) ان ينزل ഇറക്കുവാൻ علينا ഞങ്ങളുടെമേൽ (ഞങ്ങൾക്കു) مائدة ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക من السماء ആകാശത്തുനിന്നു قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു اتقوا الله നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ ان كنتم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مؤمنين സത്യവിശ്വാസികൾ 116. قالوا അവർ പറഞ്ഞു نريد ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ان نأكل ഞങ്ങൾ തിന്നുവാൻ منها അതിൽനിന്നു وتطمئن സമാധാനമടയുവാനും, ശാന്തമാകുവാനും قلوبنا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ونعلم ഞങ്ങൾ അറിയുവാനും ان قد ഉണ്ടെന്നു صدقتنا നീ (താങ്കൾ) ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു)

ﵗ وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝

ഞങ്ങൾ അതിന് [ആ ഭക്ഷണത്തളികക്ക്] സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുവാനും (ഉദ്ദേശിക്കുന്നു'.)

١١٧- قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ
اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ
تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا
وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ
وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝

117. മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ആകാശത്തു നിന്നു നീ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരേണമേ! ഞങ്ങൾക്കും-ഞങ്ങളിൽ ആദ്യമുള്ളവർക്കും, ഞങ്ങളിൽ അവസാനമുള്ളവർക്കും- അതൊരു ഉൽസാഹവും, നിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കുമാറ്. ഞങ്ങൾക്ക നീ ഉപജീവനം നൽകുകയും വേണമേ! നീ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഏററം ഉത്തമനാണല്ലോ'.

١١٨- قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ
فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا
لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝ ﵒ

118. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അതു ഇറക്കിത്തരാം; എന്നാൽ, പിന്നീട് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരിൽ ഒരാളെയും ശിക്ഷിക്കാത്തതായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവനെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്'.

ونكون ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുവാനും عليها അതിൻെറ മേൽ, അതിനു من الشاهدين സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വർ) 117. قال പറഞ്ഞു عيسى بن مريم മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ اللهم അല്ലാഹുവേ ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, റബ്ബായ انزل علينا ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരണേ مائدة ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക من السماء ആകാശത്തു നിന്നു تكون അതായിരിക്കുമാറ്, ആകുന്ന لنا ഞങ്ങൾക്കു عيدا ഒരു ഉൽസവം, പെരുന്നാൾ لاولنا ഞങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവർക്കു واخرنا ഞങ്ങളിൽ അവസാനത്തേവർക്കും واية ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും منك നിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള وارزقنا ഞങ്ങൾക്ക നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ وانت നീയാകട്ടെ خير الرازقين ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനുമാകുന്നു 118. قال الله അല്ലാഹു പറഞ്ഞു اني منزلها നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതിനെ ഇറക്കുന്നവനാണു (ഇറക്കിത്തരാം) عليكم നിങ്ങൾക്ക് فمن يكفر എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം بعد പിന്നീടു, ശേഷം منكم നിങ്ങളിൽ നിന്നു فاني اعذبه എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കും عذابا ഒരു ശിക്ഷ لا اعذبه ഞാൻ അതു ശിക്ഷിക്കുകയില്ല احدا ഒരാളെയും من العالمين ലോകരിൽ നിന്നു

ഈ സൂറത്തിനു المائدة (ഭക്ഷണത്തളിക) എന്നു പേർ പറയപ്പെടുന്നതിന് ആസ്പദമായ സംഭവത്തിൻെറ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സുപ്ര, മേശ തളിക മുതലായവക്കാണു المائدة എന്നു പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ വാക്ക് അതിനു ഉപയോഗിക്കൂ. ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു ഹവാരീകളാണ്. അവരാകട്ടെ-114-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും, ആലുഇംറാൻ 52ൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ-സത്യവിശ്വാസവും ഇസ്‌ലാമിൻെറ മാർഗ്ഗവും അംഗീകരിച്ചവരും, മതപ്രചാരണത്തിൽ ഈസാ (അ) നെ സഹായിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നവരുമാകുന്നു. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്നു സൂറത്തു സ്സ്വഫ്-ഫ് 14ൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ സാർവ്വത്രികമായ കഴിവിലും, ഈസാ (അ) നബിയിലുമൊക്കെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായിരിക്കും അവരെന്നു ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, 'താങ്കളുടെ റബ്ബിന് ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുവാൻ കഴിയുമോ

(هل يستطيع ربك....) എന്നുള്ള അവരുടെ ചോദ്യത്തിനു കാരണം എന്തായിരിക്കും? ഇതിനെപ്പററി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നതും അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും ഇതാണ്:—

അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ, അഥവാ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുമോ, അല്ലെങ്കിൽ താങ്കൾക്കു അല്ലാഹുവിനോട് അങ്ങിനെ ചോദിക്കാമോ? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒരർത്ഥത്തിലാണ് അവരുടെ ചോദ്യം. അതായതു, അല്ലാഹുവിനു അക്കാര്യം ചെയ്‌വാൻ കഴിവുണ്ടോ എന്ന ബാഹ്യമായ അർത്ഥമല്ല അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അവർ തന്നെ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. കൂടാതെ, 113-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞ അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിനെപ്പററി സംശയമുണ്ടാകുവാൻ അവകാശവും ഇല്ലല്ലോ. ഇതനുസരിച്ച് 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (....اتقوا)' എന്നു ഈസാ (അ) അവരോടു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെയുമായിരിക്കും: നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ഥിതിക്ക് ഇതു മാതിരി ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതു വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിനു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് എനിയും ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു യോജിച്ചതല്ല.

ഭക്ഷണത്തളികക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അവർ വിവരിച്ചതു ഇവയാകുന്നു: (1) അതിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കേവലം ഭൗമികമല്ലാത്ത ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥം ആസ്വദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം ആർക്കും തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. (2) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൂടുതൽ കാണുംതോറും വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും മനസ്സമാധാനം കൂടുതലാകുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിപോലും മനസ്സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തത്തിനു അപേക്ഷിച്ച വിവരം 2:260ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. (3) താങ്കൾ—ഈസാ (അ)—പറയുന്നതു സത്യമാണെന്നു അറിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അഥവാ, അദ്ദേഹം സത്യവാനാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും വരുന്നുവെങ്കിലും ആ അറിവും വിശ്വാസവും കൂടുതൽ ദൃഢമായിത്തീരുവാൻ അതു കാരണമാകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം സത്യവാദിയോ അസത്യവാദിയോ എന്നു പരിശോധിക്കലല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയിൽ നേരത്തെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞവരാണല്ലോ അവർ. (4) അതിനു തങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികളായിത്തീരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയുടെ ദൗത്യപ്രബോധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നവരാണ് ഹവാരികൾ. ആ സ്ഥിതിക്കു മററുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു പുറമെ നേരിൽ കണ്ടനുഭവിക്കുന്ന ഈയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടി ലഭിക്കുന്നതു ആ കൃത്യം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നടത്തുവാൻ അവർക്കു ഉപകരിക്കുമല്ലോ.

ഹവാരികളുടെ ഈ ചോദ്യം സദുദ്ദേശ്യപരമാണെന്ന് ഈസാ (അ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അക്കാലത്തുള്ളവർക്കും, ഭാവി തലമുറക്കും അതു ഒരു ഉൽസവമായിത്തീരത്തക്ക വിധമായിരിക്കണമെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനക്കു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഉത്തരം: 'ശരി, ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരാം, പക്ഷേ, പിന്നെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല, ഉണ്ടായാൽ, മുമ്പാക്കം ഞാൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത കഠിനശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.'

ഈ ഉപാധികൾക്കു ഹവാരികൾ സമ്മതിച്ചുവോ? ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായോ? ഒന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തു പറയത്തക്ക വേറെ തെളിവുകളുമില്ല. എങ്കിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികമാളുകളും ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ ഇതിനു ചില സൂചനകൾ ലഭിക്കാതെയുമില്ല. കൂടാതെ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, അമ്മാർ (റ) എന്നീ സഹാബികളിൽനിന്നും, താബിഉകളായ ചില മഹാൻമാരിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ഏതാനും രിവായത്തുകളും അവർ അതിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട് ചില രിവായത്തുകളിൽ, തളികയിലുണ്ടായിരുന്ന വിഭവങ്ങൾ അപ്പം, മൽസ്യം, ചില പഴങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നുവെന്നും കാണാം. ചില രിവായത്തുകൾ അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞതും ദുർബ്ബലങ്ങളുമാണെങ്കിലും മുഴുവൻ രിവായത്തുകളും തള്ളപ്പെടാവുന്നവയുമല്ല. നമൽകണ്ട പ്രകാരമുള്ള താക്കീത് അല്ലാഹു നൽകിയതോടുകൂടി ഹവാരികൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം പിൻവലിച്ചുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു തളിക ഇറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നുമാണ് ഹസൻ, മുജാഹിദ് (റ) എന്നിവരിൽനിന്നു രിവായത്തു വന്നിട്ടുള്ളത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. അധികപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുജരീർ (റ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുകഥീർ (റ) ആകട്ടെ, തളിക ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തെയും ശരിവെച്ചു കാണുന്നു. والله اعلم

വിഭാഗം–16

١١٩- وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

119. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ (അഥവാ പറയുന്ന) സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): 'മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ, നീയാണോ മനുഷ്യരോടു പറഞ്ഞത്: 'എന്നെയും, എന്റെ ഉമ്മയെയും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രണ്ടു ആരാധ്യൻമാരാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നു?!'

قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയും): 'നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ! [നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു] എനിക്കു ഒരു അവകാശവും (അഥവാ ന്യായവും) ഇല്ലാത്തതു പറയുവാൻ എനിക്കു പാടില്ലല്ലോ!

إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

'ഞാനതു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നീ അതു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. എന്റെ സ്വന്തത്തിൽപെട്ടതു [എന്നെ സംബന്ധിച്ചതു] നീ അറിയുന്നു; നിന്റെ സ്വന്തത്തിൽപെട്ടതു [നിന്നെ സംബന്ധിച്ചതു] എനിക്കറിയുകയുമില്ല. നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണു അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവൻ.

١٢٠- مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ

120. 'നീ എന്നോടു എന്തു കൽപിച്ചുവോ അതല്ലാതെ ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല; അതായതു എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന് (അല്ലാതെ).

---

119. واذقال പറഞ്ഞ (പറയുന്ന) സന്ദർഭവും الله അല്ലാഹു ياعيسى ഈസാ ابن مريم മർയമിന്റെ മകൻ أانت നീയോ, നീയാണോ قلت പറഞ്ഞു, പറഞ്ഞതു للناس മനുഷ്യരോട് اتخذونى എന്നെ നിങ്ങൾ ആക്കണമെന്നു, സ്വീകരിക്കുവിൻ എന്ന وامى എന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും الهين രണ്ടു ഇലാഹുകൾ (ദൈവങ്ങൾ–ആരാധ്യന്മാർ) من دون കൂടാതെ, പുറമെ الله അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനു قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (പറയും) سبحانك നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിന്റെ പരിശുദ്ധി (ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു) مايكون ആകാവതല്ല (പാടില്ല–നിവൃത്തിയില്ല) لى എനിക്കു ان اقول ഞാൻ പറയൽ, പറയുവാൻ ماليس لى എനിക്കില്ലാത്തതു بحق ഒരവകാശവും, ന്യായവും ان كنت قلته ഞാൻ അതു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ فقدعلمته തീർച്ചയായും നീ അതറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു تعلم നീ അറിയും, നിനക്കറിയാം ما فى نفسى എന്റെ സ്വന്തത്തിൽ (മനസ്സിൽ) ഉള്ളതു (എന്നെ സംബന്ധിച്ചതു) ولااعلم ഞാൻ അറിയുകയില്ല, എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ ما فى نفسك നിന്റെ സ്വന്തത്തിലുള്ളതു انك انت നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ علام നന്നായി (ശരിക്കു - വളരെ) അറിയുന്നവൻ الغيوب അദൃശ്യങ്ങളെ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ 120. ماقلت ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല لهم അവരോടു الاما യാതൊന്നല്ലാതെ امرتنى به അതിനു നീ എന്നോടു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു ان اعبدوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്നു الله ربى എന്റെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ وربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ

ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അവരുടെ മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയായിരുന്നു; അങ്ങനെ, നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്തപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ നീ തന്നെ ആയിരുന്നു. നീയാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയുമാകുന്നു.

وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي
كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ○

121. 'നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്നു. [നിനക്കതിനു അർഹതയുണ്ട്.] നീ അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ തന്നെയാണല്ലോ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ. [നീ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ ചെയ്‌വാൻ നിനക്കു യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ലതാനും.]'

١٢١- إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ
وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ
فَإِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ○

وكنت ഞാനായിരുന്നു عليهم അവരുടെമേൽ, അവരിൽ شهيدا സാക്ഷി (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ) مادمت ഞാൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായപ്പോഴൊക്കെ فيهم അവരിൽ فلما توفيتني അങ്ങനെ നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്ത (പിടിച്ചെടുത്ത)പ്പോൾ كنت انت നീ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു, ആയിരുന്നു الرقيب മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ عليهم അവരുടെ മേൽ وانت നീയാകട്ടെ على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെ മേലും (കാര്യത്തിനും) شهيد സാക്ഷ്യം (മേൽനോട്ടം) വഹിക്കുന്നവനാണ് 121. ان تعذبهم നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം فانهم എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ عبادك നിന്റെ അടിയാൻമാരാണു وان تغفر നീ പൊറുക്കുന്നപക്ഷമോ, പൊറുക്കുകയാണെങ്കിൽ لهم അവർക്കു فانك انت എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് العزيز പ്രതാപശാലി الحكيم അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ, വിജ്ഞാനി

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹുവും ഈസാ (അ) നബിയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണമാണിതെന്നും, ഈസാ (അ) നെ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തിയശേഷം സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞ സംഭാഷണമാണിതെന്നും രണ്ടഭിപ്രായം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് قال (ഖാല) എന്ന ഭൂതകാല ക്രിയക്കു ഭൂതകാലത്തെ കുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും ഭാവികാലത്തെകുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും അർത്ഥം വരാമെന്നു പരിഭാഷയിൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേതാണു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ആ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നുകഥീർ (റ) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുജരീർ (റ) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളും ശരിവെച്ചു കാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

സംഭാഷണം ഈസാ (അ) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നു കഴിഞ്ഞതായാലും ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നതായാലും ശരി, ഈസാ (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മർയം (അ)നെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇലാഹാക്കി (ദൈവമാക്കി) യെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിലെ പ്രധാന സംഗതി. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസം അവരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നതെന്നും, തങ്ങൾ മർയമിനെ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ പറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരാറുണ്ട്. ഈ ആരോപണത്തിനു അല്ലാമാ സയ്യിദ് മഹ്മൂദു ആലൂസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ മൂന്നു മറുപടികൾ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ മൂന്നാമത്തെ മറുപടി ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മർയമിനെ ദൈവമാക്കിയ ഒരു വിഭാഗം മുൻകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർ 'മർയമീ വിഭാഗം' എന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതാണു കൂടുതൽ നല്ല മറുപടി. ഇക്കാലത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല'. (روح المعاني) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും മർയം (അ) ദൈവമാണെന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽ ആ

വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഈസാ (അ)നെക്കുറിച്ചുനിലവിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം തന്നെ മർയമിലും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നതായി ഏർപ്പെടുന്നുവെന്നും തീർച്ചയാണ്. ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ ഏററവും അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വങ്ങൾപോലും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മാററത്തിരുത്തം ചെയ്യപ്പെടുകയും പൊളിച്ചെഴുത്തു നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തവയാണല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആ പഴയ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം നിലവിലുള്ള ചില ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തന്നെ ചില വിഭാഗക്കാർ ഇന്നും മർയം (അ) നു ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു വരുന്നുണ്ടുതാനും. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൻെറ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഈ പരമാർത്ഥം വ്യക്തമാണ്.

'യേശുവിൻെറ അമ്മയായ മറിയ'യെക്കുറിച്ചു നിഘണ്ടു പറയുന്നു: 'അപ്പൊ ക്രിഫാ സുവിശേഷങ്ങളെ (*) എഴുതിയവരും അവയെ വിശ്വസിച്ചവരും ഇവളെ ആരാധ്യയായി കരുതി. ക്രിസ്താബ്ദം 450നോടുകൂടി ഇവൾക്ക് 'ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ നൽകി. തൻമൂലം അനേകർ ഇവൾക്കു 'ദൈവ മാതാ' എന്നു സംബോധന നൽകി. ഇവളെ ആരാധിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം, ഇവൾ പാപരഹിതയാണെന്നും, ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി എന്നും വിശ്വസിച്ചു തുടങ്ങി. റോമാ സഭക്കാർ ഇവളെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ നടത്തിയ ആരാധനാമുറകളെ നോക്കിയാൽ ആ സഭയിൽ അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെത്തന്നെ അവൻെറ അമ്മയായ മറിയയെയും ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. (വേ. പു. നി. ഭാ: 331) നബി(സ) യുടെ കാലത്തു റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിറഖ്ലിയൂസിൻെറ പതാകയിൽ 'ദൈവമാതാവി'ൻെറ ചിത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു തൻെറ പതാക താണുപോകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്നുമുണ്ട് മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നു ഇക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ–പ്രോട്ടസ്ററൻ്റുകാർ വിശേഷിച്ചും–മർയം (അ) നെപ്പററി ദൈവമെന്നു പറയാറില്ലെങ്കിലും, അവരെ ദൈവമായിത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുൻകാലത്തു കരുതി വന്നിരുന്നുവെന്നും, ഇന്നും ചിലർ കരുതി വരുന്നുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെന്നും, ഈ വാസ്തവം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത പാതിരിമാർ ഖുർആൻെറ നേരെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ. قل فلله الحجة البالغة

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ്വ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) രിവായത്തു ചെയ്യുന്നു: ഈസാ (അ) പറഞ്ഞ .... إن تعذبهم فإنهم عبادك (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നിൻെറ അടിയാൻമാരാണു....) എന്ന വാക്യം അതിൻെറ അവസാനം വരെ നബി (സ) ഓതുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു രണ്ടു കൈയ്യും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് 'അല്ലാഹുവേ! എൻെറ സമുദായം!!' എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടുന്നു കരയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീൽ (അ) നോടു പറഞ്ഞു: നിൻെറ റബ്ബിനു നല്ലവണ്ണം അറിയാം, എന്നാലും നീ മുഹമ്മദിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു കരയുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു ചോദിക്കുക' അങ്ങനെ, ജിബ്രീൽ (അ) വന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീലിനോടു പറഞ്ഞു: 'നീ മുഹമ്മദിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു പറയുക: നിൻെറ സമുദായത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ നാം നിന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിത്തന്നേക്കും. നിന്നെ നാം അതൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല.' ഏതാണ്ടിപ്രകാരം മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽനിന്നു അബൂദാവൂദു (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി കാണാം: 'ഖിയാമത്തു നാളിൽ ആദ്യമായി വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു ഇബ്റാഹീമിന് (അ) ആയിരിക്കും. അറിയുക: എൻെറ സമുദായത്തിൽനിന്നു ചില മനുഷ്യരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ ഇടത്തുവശത്തേക്കു (അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ പക്ഷത്തേക്ക്) എടുക്കും. അപ്പോൾ, ഞാൻ: 'എൻെറ ആൾക്കാർ!' എന്നു പറയും. അപ്പോൾ എന്നോടു പറയപ്പെടും: 'അവർ താങ്കൾക്കുശേഷം പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതിനെക്കുറിച്ച

(*) തള്ളപ്പെട്ട വേദപുസ്തകങ്ങൾ (الكتب المتروكة) എന്നു വിവക്ഷ. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'അപ്പൊക്രിഫാ, എന്നാൽ ഒളിക്കപ്പെട്ടത് എന്നർത്ഥം. ആദ്യം മററുള്ളവർ വായിക്കാതിരിക്കുവാനായി പഴയ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു........ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചു എങ്കിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കും പഴയ നിയമത്തിനുമുള്ള വ്യത്യാസം ഇവർക്കു മനസ്സിലായി. അതു നിമിത്തം ഇവ സ്വീകാര്യങ്ങളല്ല എന്നു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടശേഷം ഇവയുടെ മഹിമ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി. ഇവയെ വിശുദ്ധ വേദത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളോട് ചേർക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവർക്കു 'തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ' എന്നു പേരു വന്നു....' (ഭാ: 15).

താങ്കൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.' അപ്പോൾ ആ നല്ല അടിയാൻ (ഈസാ നബി) പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ പറയും: وكنت عليهم شهيدا.... (ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനായിരുന്നു....) അപ്പോൾ പറയപ്പെടും: 'താങ്കൾ അവരെ പിരിഞ്ഞതു മുതൽ അവർ പിന്നോക്കം മടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.' ഈ ഹദീസു ബുഖാരി (റ)യും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാത്രി, നേരം പുലരുവോളം ...ان تعذبهم فانهم عبادك (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാണു) എന്നു തുടങ്ങി ആയത്തിന്റെ അവസാനംവരെ ഓതിക്കൊണ്ടു നബി (സ) നമസ്കരിച്ചതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ;ന)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു: فلما توفيتني എന്ന വാക്കിനു 'നീ എന്റെ ആയുസ്സു പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ' എന്നും മററും വാക്കർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുരിശു സംഭവത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീടു മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണെന്നും, ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, കാലാവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി വരുമെന്ന വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നും, അതു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നു മുസ്ലിംകളിലേക്കു നുഴഞ്ഞു കയറിയ വിശ്വാസമാണെന്നും മററും ചില വക്ര താൽപര്യക്കാർ കുറേ വലിച്ചുനീട്ടി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. توفى എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു സൂ: ആലുഇംറാൻ 55—ാം വചനത്തിൽവെച്ചും മററും നാം വേണ്ടത്ര വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ആ ഭാഗം വിട്ടു കളയുകയാണു. 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നല്ല ഇവിടെ അതിനു അർത്ഥമെന്നും, ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നാണു ഉദ്ദേശമെന്നും, ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുക മാത്രമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും കാര്യകാരണസഹിതം നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി വരുമെന്നു മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നും—ഇവർ പറയുംപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുകരിച്ചതു കൊണ്ടല്ലെന്നും ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

122 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയുന്നതാണ്): ഇതു, സത്യവാൻമാർക്കു തങ്ങളുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുന്ന ദിവസമാകുന്നു. അവർക്കു അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും— (അവർ) അതിൽ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ.

അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്: അവനെക്കുറിച്ചു അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്.

അതത്രെ വമ്പിച്ച വിജയം!

١٢٢- قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

---

122. قال الله അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, പറയും هذا يوم ഇതു ദിവസമാകുന്നു ينفع ഉപകരിക്കുന്ന, ഫലംചെയ്യുന്ന الصادقين സത്യവാൻമാർക്കു, സത്യം പറയുന്നവർക്കു صدقهم തങ്ങളുടെ സത്യം لهم അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും جنات (ചില) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ تجرى നടക്കും (ഒഴുകും) من تحتها അവയുടെ അടിയിലൂടെ الانهار അരുവികൾ, നദികൾ خالدين സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളായിക്കൊണ്ടു فيها അതിൽ, അവയിൽ ابدا എന്നെന്നും, സ്ഥിരമായും, എക്കാലവും رضى الله അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് عنهم അവരെപ്പററി ورضوا അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് عنه അവനെപ്പററി ذلك الفوز അതത്രെ വിജയം العظيم വമ്പിച്ച, മഹത്തായ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭാഷണം അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ, ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതായാലും, ഇബ്നുജരീറും (റ) മററു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ ഈസാ (അ) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നിട്ടുള്ളതായാലും— രണ്ടായാലും- ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ഖിയാമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. പക്ഷെ—ഇബ്നുജരീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ— ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം

ഈ വചനത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ, ഈസാ (അ) നബിയുടെ മറുപടിയെ തുടർന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ആ മറുപടിയും ഈ വചനവുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

സത്യവാൻമാർക്കു അവരുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു പരലോകത്ത് അതുമൂലം പ്രയോജനം—അഥവാ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം—ലഭിക്കുമെന്നത്രെ. അല്ലാതെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പാലിച്ചില്ലെങ്കിലും പരലോകത്തു വിചാരണാവേളയിൽ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രക്ഷനേടാമെന്നല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ശാശ്വതമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം സിദ്ധിക്കുകയെന്നതു മഹാഭാഗ്യം തന്നെ. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കൽ. (ورضوان من الله أكبر) അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു സ്ഥിരമായസ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയും അവർക്കു ലഭിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്കവൻ നൽകുന്ന അവർണ്ണനീയങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു മതിവരുവോളം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും പരിപൂർണ്ണമായ തൃപ്തിയായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇതിൽപരം ഭാഗ്യം മറ്റെന്തുണ്ട്? ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. അതുതന്നെ ഏററവും മഹത്തായ ഭാഗ്യം ! (ذلك هو الفوز العظيم)

١٢٣- لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌۢ ۝

123. അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളതിന്റെയും രാജത്വം. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

123. لله അല്ലാഹുവിനാണു ملك രാജത്വം السموات ആകാശങ്ങളുടെ والارض ഭൂമിയുടെയും ومافيهن അവയിലുള്ളതിന്റെയും وهو അവൻ അവനാകട്ടെ على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിനും വസ്തുവിന്റെ മേലും قدير കഴിവുള്ളവനാണ്

എല്ലാ സനാതന നിയമങ്ങളുടെയും, എല്ലാ ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകളുടെയും, ഇസ്ലാമികമായ എല്ലാ വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാന മുറകളുടെയും അടിത്തറ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണു ഈ വചനം. അൽപമാത്രം വാക്കുകൾ. അർത്ഥപുഷ്ടിയും വ്യാപ്തിയും നോക്കുമ്പോൾ സർവ്വ വ്യാപകവും! ഈ വചനത്തോടെ അല്ലാഹു ഈ മഹത്തായ സൂറത്തു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

الله اكبر الله اكبر. لااله الاالله والله اكبر. الله اكبر ولله الحمد.
اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

[كان الفراغ من تسويد تفسير هذه السورة المباركة ليلة عيد الاضحى - ليلة الخميس سنة ١٣٩٦ هـ الموافق ١٩٧٦/١٢/١ م
والفراغ من تبييضه يوم الثلثاء الثامن عشر من رمضان المبارك سنة ١٣٩٨ هـ الموافق ١٩٧٨/٨/٢٢ م - مني]

